

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شخص بین المللی حقوق مالکیت

(گزارش سال ۲۰۱۱)

کایل ای. جکسون

ترجمه: حظه سلیمانی، سید محمد رضا حسینی

گروه مطالعات محیط کسب و کار

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

جکسون، کایل ای.
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت: گزارش سال ۲۰۱۱ / کایل ای. جکسون، ماریوس
دوکشیتم؛ ترجمه حنظله سلیمانی، محمدرضا حسینی. -- تهران: مجلس شورای اسلامی،
مرکز پژوهش‌ها، ۱۳۹۲.
۲۲۴ ص: جدول، نمودار. - (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی؛ ۱۳۹۲/۱۱۱)
ISBN: 978-600-6350-16-5: ۷۰۰۰ ریال
فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیپا.
کتابنامه به‌صورت زیرنویس.
۱. مالکیت. ۲. مالکیت معنوی. الف. دوکشیتم، ماریوس، Doksheim, Marius. نویسنده
همکار. ب. سلیمانی، حنظله، مترجم. ج. حسینی، محمدرضا، مترجم. د. مجلس شورای
اسلامی. مرکز پژوهش‌ها. گروه مطالعات محیط کسب‌وکار. ه. عنوان.
ش ۲/ج ۱۱/ HBV
۱۳۹۲

این کتاب ترجمه اثر ذیل است:

Kyle A. Jackson, 2010 Hernando de Soto Fellow with Contributions by Marius Doksheim, Joseph Quesnel, Krishna Neupane, Marcos Hidding Ohlson, Martin Krause and Nicole Alpert (2011). *International Property Rights Index; 2011 Report*, Washington D.C., Americans for Tax Reform Foundation, Property Rights Alliance.

عنوان: شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (گزارش سال ۲۰۱۱)

مؤلف: کایل ای. جکسون

ترجمه: حنظله سلیمانی، سیدمحمدرضا حسینی

ناشر: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

نوبت چاپ: اول، بهار ۱۳۹۲

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۷۰۰۰ ریال

مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجمان است.

کلیه حقوق برای مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی محفوظ است.

فهرست مطالب

سخن ناشر	۱
مقدمه: حقوق مالکیت، بازارها و ثروت	۳
مقدمه مترجمان	۱۱
پیام هرناندو دسوتو	۱۵
پیام کلسی زاهورک	۱۷
درباره شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱	۱۹
پیشگفتار	۲۳
مالکیت خصوصی و اقدام جمعی: مدیریت یک معامله فاوستی	۲۳
فصل اول مقدمه	۲۹
فصل دوم حقوق مالکیت و توسعه اقتصادی	۳۳
۲-۱ حقوق مالکیت خصوصی	۳۵
۲-۲ حقوق مالکیت فکری	۳۷
فصل سوم زیرشاخص‌های تشکیل‌دهنده شاخص و پوشش آن	۳۹
۳-۱ مفهوم	۴۱
۳-۲ متغیرها	۴۲
۳-۲-۱ محیط حقوقی و سیاسی	۴۴
۳-۲-۱-۱ استقلال قضایی	۴۴
۳-۲-۱-۲ حاکمیت قانون	۴۴
۳-۲-۱-۳ ثبات سیاسی	۴۴
۳-۲-۱-۴ کنترل فساد	۴۵
۳-۲-۲ حقوق مالکیت فیزیکی	۴۵
۳-۲-۲-۱ حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی	۴۵

۴۶.....	۳-۲-۲-۲ ثبت دارایی‌ها
۴۶.....	۳-۲-۲-۳ دسترسی به وام
۴۶.....	۳-۲-۳ حقوق مالکیت فکری
۴۶.....	۳-۲-۳-۱ حمایت از حقوق مالکیت فکری
۴۷.....	۳-۲-۳-۲ حمایت از حق اختراع
۴۷.....	۳-۲-۳-۳ بهره‌برداری غیرمجاز از آثار دیگران
۴۷.....	۳-۳ یادداشت‌های توضیحی درباره روش‌شناسی
۴۹.....	۳-۴ کشورها
۵۰.....	۳-۵ محدودیت‌ها و ملاحظات استفاده از گزارش

۵۳..... فصل چهارم نتایج

۵۵.....	۴-۱ داده‌ها و ویژگی‌های نتایج
۵۶.....	۴-۲ رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت
۶۵.....	۴-۲-۱ رتبه‌بندی برحسب زیرشاخص‌های اصلی
۶۶.....	۴-۲-۲ تغییرات در امتیازها (۲۰۱۰-۲۰۱۱)
۸۴.....	۴-۳ توزیع منطقه‌ای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت
۸۵.....	۴-۴ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و دستاوردهای اقتصادی
۹۴.....	۴-۵ تحلیل رگرسیون
۹۵.....	۴-۶ نتیجه‌گیری

۹۷..... فصل پنجم مطالعات موردی

۹۹.....	۵-۱ مهاجرت و دارایی (تجربه نروژ)
۱۰۳.....	منابع و مآخذ
۱۰۵.....	۵-۲ خلق حقوق مالکیت بومی (قانون مالکیت زمین نیسگا)
۱۰۵.....	۵-۲-۱ نیسگاها چه کسانی هستند؟
۱۰۶.....	۵-۲-۲ چه اتفاقی می‌افتد؟
۱۰۸.....	۵-۲-۳ تاریخچه قانونگذاری
۱۰۹.....	۵-۲-۴ تغییر غیردمکراتیک؟
۱۰۹.....	۵-۲-۵ تأثیرگذاری

۱۱۰.....	۵-۲-۶ توصیه‌ها
۱۱۰.....	منابع و مآخذ
۱۱۱.....	۵-۳ نیم قرن اصلاحات ارضی (تجربه نپال)
۱۱۱.....	۵-۳-۱ تاریخچه اصلاحات ارضی
۱۱۲.....	۵-۳-۲ ویژگی‌ها و نتایج اصلاحات ارضی در نپال
۱۱۲.....	۵-۳-۲-۱ جمعیت: اندازه کل و مزرعه
۱۱۳.....	۵-۳-۲-۲ بازتوزیع زمین
۱۱۳.....	۵-۳-۲-۳ استفاده از زمین
۱۱۳.....	۵-۳-۲-۴ موضوعات دیگر
۱۱۵.....	۵-۳-۳ نتیجه
۱۱۵.....	منابع و مآخذ
۱۱۷.....	۵-۴ نظریه کوز و حقوق مالکیت غیررسمی (تجربه آرژانتین)
۱۲۱.....	منابع و مآخذ
۱۲۲.....	۵-۵ حفاظت از حقوق مالکیت (تجربه هنگ کنگ)
۱۲۷.....	فصل ششم شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تساوی جنسیتی
۱۲۹.....	۶-۱ خط‌مشی مطالعه
۱۳۰.....	۶-۲ متغیرها
۱۳۰.....	۶-۲-۱ دسترسی زنان به وام، اعتبار و دارایی‌های دیگر غیر از زمین
۱۳۰.....	۶-۲-۲ شیوه‌های وراثت
۱۳۱.....	۶-۲-۳ حقوق اجتماعی زنان
۱۳۱.....	۶-۲-۴ روش‌شناسی
۱۳۶.....	۶-۳ نتیجه‌گیری
۱۳۹.....	فصل هفتم منابع داده‌ها
۱۴۱.....	۷-۱ داده‌های ذهنی در برابر داده‌های واقعی
۱۴۲.....	۷-۲ منابع داده‌ها
۱۴۲.....	۷-۲-۱ مجمع جهانی اقتصاد - شاخص رقابت جهانی
۱۴۲.....	۷-۲-۲ مؤسسه بانک جهانی - شاخص‌های حکمرانی جهانی

۱۴۳.....	۷-۲-۳ گروه بانک جهانی - محیط کسب و کار
۱۴۴.....	۷-۲-۴ شاخص حق اختراع
۱۴۴.....	۷-۲-۵ اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری گزارش ویژه ۳۰۱
۱۴۵.....	۷-۲-۶ سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی) - پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه
۱۴۷.....	پیوست‌ها
۱۴۹.....	پیوست ۱ نتایج تفصیلی به تفکیک کشور
۱۸۹.....	پیوست ۲ روش‌شناسی جزئی و اطلاعات مربوط به منابع داده‌ها
۱۹۶.....	پیوست ۳ تقسیم منطقه‌ای کشورها
۲۰۱.....	پیوست ۴ معرفی اتحاد حقوق مالکیت و اسامی همکاران تهیه گزارش بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱
۲۰۵.....	پیوست ۵ اسامی مشارکت‌کنندگان بین‌المللی در تهیه گزارش بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱

سخن ناشر

کتاب پیش رو ترجمه‌ای است از پنجمین گزارش شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت که توسط سازمان اتحاد حقوق مالکیت تهیه و تدوین شده است. در اولین گزارش از این نوع، وضعیت مقایسه‌ای حمایت از مالکیت فیزیکی و فکری در هفتاد کشور جهان ارائه شده بود که تعداد این کشورها در گزارش سال ۲۰۱۱ به ۱۲۹ کشور افزایش یافته است. این گزارش مانند گزارش‌های قبلی، نظریه دسوتو را تأیید می‌کند که بین توسعه‌یافتگی و حمایت از حقوق مالکیت کشورها ارتباط مستقیمی وجود دارد. به عبارت دیگر، هر جا حمایت از حقوق مالکیت افراد بهتر تأمین شود، رفاه اقتصادی بیشتری نیز مشاهده می‌گردد.

تفاوت مهمی که در گزارش سال ۲۰۱۱ نسبت به گزارش سال گذشته اتفاق افتاده افزوده شدن کشورهای ایران، آنگولا، لبنان، رواندا و سوازیلند به فهرست کشورهای مورد بررسی است که به دلیل تنوع جغرافیایی و اقتصادی جامعیت گزارش را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، اضافه شدن ایران می‌تواند این ظرفیت را فراهم کند که به بررسی وضعیت این شاخص در کشورمان در مقایسه با سایر کشورها بپردازیم و توصیه‌های بهبود وضعیت حقوق مالکیت در کشور را سرلوحه قرار دهیم.

گروه مطالعات محیط کسب‌وکار مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، در نتیجه تعامل با فعالان اقتصادی و مطالعات تئوریک و میدانی درخصوص وضعیت محیط کسب‌وکار در اقتصاد ایران، به این نتیجه رسید که حلقه مفقوده سیاست‌گذاری توسعه اقتصادی در ایران را می‌توان ضمانت‌های حقوق مالکیت و حمایت‌هایی دانست که لازم است توسط این نهاد انجام گیرد. از این رو کتاب حاضر با هدف معرفی ادبیات حقوق مالکیت از منظر دانش حقوق و اقتصاد و نیز معرفی روش‌های ارزیابی وضعیت حقوق مالکیت در مقیاس جهانی منتشر می‌شود.

شایان ذکر است که از میان ۱۲۹ کشور در گزارش سال ۲۰۱۱، اطلاعات تفصیلی ۳۸ کشور انتخاب و ترجمه شده است. این ۳۸ کشور شامل اعضای سازمان همکاری توسعه اقتصادی، کشورهای هدف سند چشم‌انداز و کشورهای مصر، مالزی و نیجریه (از سازمان کنفرانس اسلامی) است. برای مشاهده نتایج به‌دست آمده دیگر کشورها، می‌توان به آدرس اینترنتی سازمان اتحاد حقوق مالکیت^۱ مراجعه کرد. امید است انتشار این مطالعه توجه محافل سیاستگذار در کشور را به اهمیت حقوق مالکیت و ضمانت‌های آن افزایش دهد.

دکتر کاظم جلالی
رئیس مرکز پژوهش‌ها

1. <http://www.internationalpropertyrightsindex.org>

مقدمه: حقوق مالکیت، بازارها و ثروت

مبنای خلق ثروت، گسترش تقسیم کار و تولید تخصصی است و لازمه تقسیم کار توسعه یافته تعریف و تضمین حقوق مالکیت است. احتمالاً در کوچه و بازار، در مجالس و مهمانی‌ها و حتی صحبت‌های مسئولان و کارشناسان غیراقتصادی این سخن را شنیده‌اید که «ایران کشور ثروتمندی است». بدون تردید ایران کشور ثروتمندی است، اگر مبنای خلق ثروت را «منابع» بدانیم، این جمله صادق خواهد بود. ایران کشوری است با منابع غنی نفت، گاز و معادن سرب و روی و فلزات گران‌بهای دیگر و آب و هوایی نسبتاً خوب و زمین‌های حاصلخیز بسیار.

معادل دانستن ثروت یک جامعه با منابع آن حداقل به دوران مریکانتیلیست‌ها (قرن هفدهم میلادی) برمی‌گردد. به همین دلیل به کسانی که امروزه برای کسب منابع دنیا لشکرکشی می‌کنند و به انواع حيله و مکر متوسل می‌شوند نئومریکانتیلیست (سوداگران جدید) می‌گویند. بر مبنای این تفکر، کشوری ثروتمند است که بیشترین ذخایر طلا، نقره، نفت و گاز را داشته باشد و سیاست‌های خود را طوری تنظیم کند که همواره تراز مثبت تجاری داشته باشد. چنین کشوری فقط باید صادرات کند و صرفاً به واردات کالاهایی بپردازد که در تولید اقلام صادراتی به کار می‌روند. اگر کشوری نمی‌تواند با این سیاست‌ها بر حجم ذخایر خود بیافزاید باید از طریق دستیابی به منابع مستعمرات و یا حمله به کشورهای دیگر به این مهم نائل آید. اگر کشوری چنین کاری نکند، دیگر کشورها این کار را خواهند کرد و کشور مذکور متضرر خواهد شد. بر مبنای این تفکر، بازی اقتصاد و تجارت بازی برد - باخت یا بازی با جمع صفر است، بدین معنا که برد

یکی حتماً به معنای باخت دیگری است و امکان ندارد دو طرف یک معامله برنده باشند. این تفکر از زمان آدام اسمیت مورد انتقاد جدی قرار گرفت. وی این نکته را مطرح کرد که اگر افراد در تولید کالا یا خدمتی خاص تخصص پیدا کنند می‌توانند نسبت به دیگران آن کالا یا خدمت را با بهره‌وری بالاتر و هزینه کمتر تولید کنند. اگر همه به تولید تخصصی روی آورند و سایر کالاهای مورد نیاز خود را از دیگران تهیه کنند، در کل اقتصاد ارزشی خلق می‌شود که ناشی از تولید ارزان و بهره‌وری بالاتر است و این ارزش بسته به قیمت‌های نسبی بین طرفین مبادلات توزیع می‌شود که همه باهم منتفع می‌شوند. در این چارچوب، بازی اقتصاد و تجارت بازی برد - برد یا بازی با جمع مثبت است.

لازمه تحقق این بازی برد - برد شکل‌گیری تقسیم کار در جامعه و تخصصی شدن امور است و این امر تحقق پیدا نمی‌کند مگر اینکه بازارها توسعه‌یافته باشند و افراد بتوانند به راحتی و با هزینه کم آنچه را تولید کرده‌اند به فروش برسانند و آنچه را لازم دارند تهیه کنند. بنابراین سهولت انجام مبادلات، یکی از رموز خلق ثروت است. نکته دیگر آن است که آنچه مردم در بازار مبادله می‌کنند صرفاً کالا و خدمت نیست. وقتی کسی یک واحد سیب خریداری می‌کند، آنچه خریده مجموعه‌ای از «حقوق» است که به او حق می‌دهد سیب را بخورد یا ببخشد، یا با سیب مربا درست کند یا آب آن را بنوشد. در مقابل آنچه به‌ازای دریافت سیب و حقوق استفاده از آن پرداخته چند واحد پول نیست، بلکه حقوق استفاده از پول را از خود سلب کرده و به فروشنده سیب منتقل کرده است.

بنابراین ارزش کالا یا خدماتی که مبادله می‌شود بستگی به حدود و ثغور «حقوق» مربوط به آن کالا یا خدمت دارد. اگر یک کالای واحد در مکان یا زمان یا شرایط مختلف حقوق استفاده متفاوتی داشته باشد، ارزش بازاری آن و درجه انتفاع مالکان از دادوستد آن متفاوت خواهد بود.

ارزش یک ملک وابسته به کارهایی است که می‌توان با آن ملک انجام داد. اگر ملکی کاربری تجاری دارد و مالک حق داشته باشد در ملک خود به یک فعالیت تجاری بپردازد، آن ملک واجد ارزشی متفاوت از ملکی با کاربری مسکونی خواهد بود. به همین

ترتیب، اگر قانون به شما حق ساخت و ساز ملک مسکونی را بدهد، ارزش ملک به مراتب بیش از زمانی است که حق ساخت و ساز به رسمیت شناخته نمی شود. زمانی که حق ساخت و ساز برای مالک مفروض است، بسته به اینکه امکان بنای چندطبقه وجود داشته باشد، زیربنای مفید ساختمان چقدر باشد، چقدر عقب نشینی داشته باشد و استانداردهای ساخت و ساز چه باشد، ارزش ملک متفاوت خواهد بود. بنابراین ارزش یک ملک به طور کامل به حقوق مالک در استفاده از ملک، تغییر ملک یا توسعه آن بستگی دارد.

حاصل کلام آنکه ارزش مبادله صرفاً تابعی از مشخصه های فیزیکی کالا یا خدمت مورد مبادله نیست بلکه تابعی از حقوق طرفین در خصوص اموال مورد مبادله است. بنابراین، ارزش مبادله و سودمندی آن تابعی از حقوق افراد در خصوص اموال و قراردادهای مربوط به آنهاست. هرچه حقوق افراد و اموال بهتر تعریف شود و نظام حقوقی و قضایی کشور ضامن اجرای حقوق تعریف شده افراد باشد و مجریان قانون با رفتار و تصمیمات خود زمینه نقض حقوق مذکور را فراهم نکنند، سودمندی مبادلات افزایش می یابد و انگیزه افراد برای مبادله در بازار بیشتر می شود.

به طور خلاصه، در چارچوب نظریه اقتصادی، کشور و جامعه ثروتمند، کشور یا جامعه ای نیست که منابع (طلا، نقره، نفت، جنگل و ...) بیشتری داشته باشد، بلکه کشوری است که در آن تولید تخصصی تر، تقسیم کار گسترده تر، دامنه بازار وسیع تر و انجام مبادلات سهل تر باشد. سهولت و ارزشمندی مبادلات به نوبه خود وابسته به حقوق مالکیت و ضمانت اجرای آنهاست.

بنابراین بین ثروت هر جامعه و حدود و ثغور حقوق مالکیت ارتباطی وثیق برقرار است و اگر جامعه ای بخواهد از چنگال فقر رهایی یابد و مردمان آن از امید به زندگی و رفاه بالاتری برخوردار باشند، باید نسبت به تعریف و تضمین حقوق افراد و اموال اقدام کند و خود را متعهد به آن بداند.

در هر یک از موارد زیر با شکلی از اشکال نقض حقوق مالکیت روبه رو هستیم که معنای صریح آن عدم مشارکت افراد در فعالیت های اقتصادی و توقف چرخه تولید ثروت در جامعه است:

• وقتی که دولت می تواند ۲۵ درصد از سود یک شرکت را به عنوان مالیات دریافت

کند، درواقع خود را شریک در حقوق افراد کرده و حقوق ایشان را در بهره‌مندی از مبادلات محدود نموده است. از این رو اگر به‌ازای این مشارکت خدمات متناسب ارائه نکند انگیزه افراد برای فعالیت اقتصادی کاهش می‌یابد.

• وقتی که مجلس قانون مالیات بر ارزش افزوده را برای پنج سال به‌طور آزمایشی تعریف می‌کند و از سال چهارم نرخ آن را افزایش می‌دهد، بدون اینکه بداند بر حقوق مالکیت افراد تعدی کرده و انگیزه اقتصادی را کاهش می‌دهد.

• وقتی که طبق قانون دولت موظف می‌شود هرساله بخشی از منابع خود را بابت بیمه کارکنان به تأمین اجتماعی پرداخت کند و برای سی‌و‌اندی سال از این کار طفره می‌رود، درواقع به حقوق آحاد بیمه‌گذاران تأمین اجتماعی تعدی نموده و حیات بلندمدت این سازمان را در معرض خطر قرار می‌دهد.

• وقتی که دولت بابت کالا و خدمت تولیدکنندگان تجهیزات برقی یا مخابراتی خریداری می‌کند به تعهدات خود عمل نکرده، هزینه ایشان را به‌موقع پرداخت نمی‌کند، درواقع به حقوق آنها تجاوز نموده، دوام و بقای آنها را تهدید می‌کند. به عبارت دیگر، بی‌انضباطی مالی دولت‌ها یکی از موارد مهم نقض حقوق مالکیت و تحدید حدود و ثغور تقسیم کار است.

• وقتی که یک کارفرما نمی‌تواند در مواقع رکود؛ نیروی کار خود را تعدیل کند و مجبور است حقوق و دستمزد کارکنانی را بپردازد که به آنها احتیاج ندارد، امکان کسب بازدهی از آنها را ندارد، از این رو با نقض رسمی و قانونی حقوق مالکیت خویش مواجه است.

• وقتی که یک اعتباردهنده نمی‌تواند از سابقه اعتباری مشتری خود مطلع شود و هنگامی که مشتری از ایفاء تعهدات خود طفره رود، نمی‌تواند وثایق اخذ شده را به اجرا گذارد و در نتیجه حقوق‌اش نقض می‌گردد. در این وضعیت نه تنها فعالیت اعتباری غیراقتصادی می‌شود بلکه تأمین اعتبار فعالیت‌های اقتصادی نیز پرهزینه می‌گردد که این نوعی دیگر از نقض حقوق مالکیت است.

• وقتی که یک تولیدکننده بزرگ می‌تواند به تأمین‌کنندگان کوچک نهاده‌ها و قطعات، قراردادهای یک‌طرفه‌ای را تحمیل کند بدون اینکه حقوق آنها را به رسمیت بشناسد، ارزش مبادله را برای آنها کاهش می‌دهد.

● وقتی که مسئولان کشور می‌توانند در مواقعی برای اهدافی نظیر کنترل قیمت، به تشخیص خود و به‌طور ناگهانی جلوی واردات را بگیرند یا آن را آزاد کنند، طیف وسیعی از فعالان اقتصادی را دچار تلاطم و عدم اطمینان کرده و امکان بهره‌مند شدن فعالان از تلاش‌هایشان را سلب می‌کنند.

هرناندو دسوتو^۱، اقتصاددان پرویی و رئیس مؤسسه آزادی و دموکراسی، با دغدغه‌هایی مشابه، وارد موضوعات حقوق مالکیت و سنجش شده است. او پس از اتمام تحصیلاتش در اروپا به کشورش بازگشت درحالی که چهره متفاوت پرو در مقایسه با کشورهای اروپایی، ذهنش را مشغول کرده بود. پرسش او این بود چه تفاوتی بین کشورها وجود دارد که برخی از آنها فقیر و برخی دیگر توسعه‌یافته، ثروتمند و مرفه هستند.

هرناندو دسوتو پس از تحقیقاتش به این نتیجه رسید که تفاوت کشورهای فقیر و غنی در پس‌اندازها و دارایی‌های این کشورها نیست، بلکه تفاوت آنها در نهادها، مقررات و رویه‌هایی است که زمینه تبدیل دارایی‌ها به سرمایه‌های مولد را مهیا می‌کنند. در کشورهای غربی اگر کسی پس‌اندازی داشته باشد به راحتی می‌تواند آن را در زمینه‌های تولیدی و خدماتی به کار گیرد و از آن سود کسب کند اما چنین امکانی در کشورهای در حال توسعه یا وجود ندارد یا بسیار پرهزینه است.

دسوتو برای فهم دشواری‌های تبدیل شدن دارایی به سرمایه اقدام به تأسیس یک کارگاه لباس‌دوزی در پرو کرد. هر روز شش ساعت برای این کار وقت صرف شد تا پس از ۲۸۹ روز و ۱۲۳۱ مرحله اداری توانست مجوز تأسیس کارگاه لباس‌دوزی را بگیرد. او این آزمون را در موارد مختلف و در کشورهای مختلف انجام داد و به نتایجی مشابه درخصوص پرهزینه بودن کسب‌وکار در کشورهای در حال توسعه دست یافت. برای مثال، اخذ مجوز برای ثبت املاک در فیلیپین به ۱۶۸ مرحله و ۱۳ تا ۲۵ سال زمان نیاز دارد یا ثبت اراضی بایر در مصر ۶ تا ۱۴ سال زمان می‌برد. طبیعی است که در چنین شرایطی به کار گرفتن زمین‌ها در کاربری‌های مختلف و همچنین استفاده از اسناد مالکیت برای دریافت وام و سرمایه‌گذاری عملاً غیرممکن است.

اینها همگی مصادیق تعریف نشدن و نقض حقوق مالکیت در کشورهای در حال

1. Hernando de Soto

توسعه است و همین عدم تعریف و تضمین حقوق مالکیت است که به پرهزینه شدن کسب‌وکار، کاهش رقابت‌پذیری بنگاه‌ها و روند بطئی تولید ثروت در کشورها منجر می‌شود. اگر هزینه‌های ناشی از محیط کسب‌وکار را در کشورهای مختلف مقایسه کنیم متوجه اهمیت این نکته می‌شویم.

جدول ۱ نسبت هزینه‌های محیطی به ارزش فروش کالا در پنج کشور لهستان، چین، برزیل، الجزایر و تانزانیا را نشان می‌دهد. اگر کسی به‌جای سرمایه‌گذاری در تانزانیا، در لهستان یا چین سرمایه‌گذاری کند، به‌ترتیب ۱۸ یا ۱۳ درصد از هزینه‌هایش کاهش می‌یابد. بنابراین، به‌طور طبیعی در لهستان پس‌اندازها راحت‌تر تبدیل به سرمایه می‌شوند.

جدول ۱ نسبت هزینه‌های محیطی به ارزش فروش کالا

(درصد)

کشور	هزینه‌های تولید به فروش
لهستان	۹
چین	۱۴
برزیل	۱۵
الجزایر	۲۵
تانزانیا	۲۷

این تفاوت‌ها ریشه در نهادهای حقوقی، قوانین و مقررات و به‌طور خاص نظام اداری کشورها دارد. این نهادها هستند که حدود و ثغور و گستره تقسیم کار را در کشورها تعریف می‌کنند و همین نهادها هستند که تعیین می‌کنند در یک اقتصاد چه سازمان‌هایی شکل بگیرند، هر فعالیت تا چه حد می‌تواند رشد داشته و از فرصت‌های جدید بهره‌برداری کند.

دسوتو با چنین بینشی دو کتاب تأثیرگذار راه دیگر و راه سرمایه را در سال‌های ۱۹۸۹ و ۲۰۰۰ تألیف کرد. خوشبختانه کتاب اول را دکتر جعفر خیرخواهان و کتاب دوم را دکتر فریدون تفضلی ترجمه و زمینه آشنایی فارسی‌زبانان را با اندیشه‌های هرناندو دسوتو مهیا کرده‌اند.

کتاب حاضر نیز ترجمه پنجمین گزارش سالانه «شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت» است که توسط آقایان حنظله سلیمانی و سیدمحمد رضا حسینی ترجمه شده است. این گزارش دقیقاً مبتنی بر این اندیشه است که ارتباط وثیقی بین تعریف و تضمین حقوق مالکیت و رفاه جوامع برقرار است و کشورهای ثروتمند عموماً کشورهای پیشگام در زمینه تعریف و تضمین حقوق مالکیت‌اند. بنابراین اگر جوامع و کشورهای در حال توسعه می‌خواهند گامی مؤثر در مسیر توسعه بردارند ضرورت دارد تدابیری اساسی در جهت حمایت از حقوق مالکیت داشته باشند.

ذکر این نکته خالی از لطف نیست که گاهی تصور حمایت از حقوق مالکیت به حقوق مالکیت معنوی و مصادیقی نظیر کپی‌برداری از فیلم‌ها و کتب خارجی محدود می‌شود و با این استدلال که حمایت از حقوق مالکیت (معنوی) به افزایش هزینه‌ها منجر می‌شود موانعی در راستای تعریف و تثبیت حقوق مالکیت ایجاد می‌گردد. در اینجا مجال آن نیست که به ابعاد این استدلال که چرا حمایت از حقوق مالکیت به نفع کشور است پرداخته شود و صرفاً به ذکر این نکته اکتفا می‌شود که حقوق مالکیت تمام شئون زندگی اجتماعی ما را دربرگرفته و منحصر در یک یا چند زمینه خاص نمی‌شود.

سنجش ابعاد متنوع حقوق مالکیت کاری است که «انجمن حقوق مالکیت» عهده‌دار آن شده و در شاخص خود سه جنبه «محیط حقوقی و سیاسی»، «حقوق مالکیت فیزیکی»، و «حقوق مالکیت فکری» را لحاظ کرده است. شاخص‌های فرعی حقوق مالکیت شامل «استقلال قوه قضائیه»، «حاکمیت قانون»، «ثبات سیاسی»، «کنترل فساد»، «حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی»، «ثبات دارایی‌ها»، «دسترسی به وام»، «حمایت از حقوق مالکیت فکری»، «حمایت از حق اختراع» و «بهره‌برداری غیرمجاز از آثار دیگران» می‌شود.

باینکه این شاخص طیف وسیعی از متغیرها را شامل می‌شود اما در صورت وجود اطلاعات، می‌تواند ابعاد متنوع دیگری از حقوق مالکیت را در آن دخالت و شاخص را توسعه داد. به هر حال، تا وقت تکمیل این شاخص می‌توان از اطلاعات موجود در سایر شاخص‌های بین‌المللی بهره برد تا به دیدی واقع‌بینانه نسبت به حدود و ثغور مالکیت و آثار آن در کشورهای مختلف دست یافت.

می‌خواهم این مقدمه را با ذکر این نکته به پایان برسانم که شاخص‌ها، اطلاعاتی را در اختیار کارشناسان و تصمیم‌گیران قرار می‌دهند تا زمینه اصلاحات درست را مهیا کنند و احتمال درستی تصمیمات را افزایش دهند. با این حال، مشاهده می‌شود سیاست‌مداران با طرد کلی یک شاخص، جامعه را از منافع آن محروم می‌کنند و گاه با تغییرات صوری و ارائه اطلاعات نه‌چندان درست به مؤسسه ذی‌ربط تلاش می‌کنند اوضاع را بهتر از آنچه هست نشان دهند. آنچه اهمیت دارد این است که اصلاحات صورت گرفته در عمل به افزایش رفاه جامعه منجر شود و ارقام روی کاغذ متفاوت از متن جامعه نباشد.

دکتر علی نصیری اقدم

عضو هیئت علمی جهاد دانشگاهی واحد تهران

مقدمه مترجمان

«حقوق مالکیت» به حق مالک در استفاده از کالا و دارایی برای مصرف و تولید اشاره دارد (حق استفاده). این حق شامل حق انتقال به شخص دیگر در قالب فروش، هدیه یا میراث است (حق انتقال). حق مالکیت به طور معمول متضمن حق انعقاد قرارداد با دیگران در قالب فروش، اجاره، وثیقه یا اعطای اختیار به دیگران برای استفاده از آن (حق تصرف) است.

با وجود اینکه اقتصاددانان کلاسیک، از اسمیت تا مارکس، درباره جایگاه اساسی حقوق مالکیت در روابط تولید و فرایند توسعه اقتصادی اتفاق نظر داشتند، اما در سال‌های اخیر توجه جریان غالب اقتصاد به این نقطه نظر جلب شده است. هسته اصلی نتایج اقتصاد رفاه که به نقش بازارهای رقابتی توجه دارد فرض می‌کند که حقوق مالکیت به خوبی تعریف شده و بدون هیچ‌گونه هزینه‌ای اجرایی می‌شود. ادبیات رشد اقتصادی به طور سنتی بر پس‌انداز^۱ و تجمع سرمایه^۲ در جهان آزاد (از هرگونه نهاد) و با حقوق مالکیت کامل تمرکز دارد.

حقوق مالکیت باعث می‌شود که انگیزه سرمایه‌گذاری مولد برای افراد و بنگاه‌ها به وجود آید. عبارت حقوق مالکیت مؤثر، به مفاهیم اقتصادی مختلفی اشاره دارد. اول اینکه، ساختار مالکیت (صورت جمعی یا انفرادی) به خوبی تعریف شده است. این عامل اولین تأثیر را بر توزیع رفاه و مصرف در جامعه دارد. حقوق مالکیت با تعیین حقوق بر دارایی‌ها و تفکیک مالکیت از کنترل، بر الگوی تولید تأثیرگذار است. بنابراین عمق و

1. Savings

2. Capital Accumulation

ماهیت بازار به توسعه حقوق مالکیت بستگی دارد. علاوه بر این موارد، حقوق مالکیت از طریق تعیین شیوه انتقال دارایی از والدین به فرزندان بر تکامل بین‌نسلی توزیع ثروت هم تأثیر می‌گذارد. این حقوق همچنین می‌تواند بر توسعه بازارها به خصوص بازارهای اعتبار اثرگذار باشد. در حقیقت این حقوق تعیین‌کننده محدوده دارایی‌هایی است که می‌توان آنها را برای جلوگیری از نکول از بازپرداخت بدهی به وثیقه گذاشت.

هرناردو دسوتو بنیان‌گذار و رئیس «مؤسسه آزادی و دموکراسی» در شهر لیما پایتخت پرو است. مجله/کونومیسست این مؤسسه را یکی از دو گروه مهم از «کارشناسانی در جهان می‌داند که درباره مسائل سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مشورت می‌دهند و اظهارنظر می‌کنند». اندیشه‌های دسوتو در قالب دو کتاب منتشر شده است. کتاب اول تحت عنوان *راه دیگر در سال ۱۹۸۹* و کتاب دوم با عنوان *راز سرمایه در سال ۲۰۰۰* منتشر شده است. محور اصلی مباحث این کتاب، احترام به حق مالکیت خصوصی افراد است و کلید موفقیت در اقتصاد کشورهای توسعه‌یافته را می‌توان در نظام حقوق مالکیت کارآمد این کشورها جست‌وجو کرد.

در راستای اثبات این فرضیه، دسوتو از سال ۲۰۰۷ با همکاری سازمان اتحاد حقوق مالکیت، شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را تهیه کرد. در سال ۲۰۱۱ پنجمین گزارش این شاخص منتشر شد که برای نخستین بار وضعیت حقوق مالکیت در ۱۲۹ کشور را با یکدیگر مقایسه کرده است. شاخص‌های نظریه دسوتو، تأثیر مستقیم حمایت از حقوق مالکیت بر توسعه‌یافتگی کشورها را تأیید می‌کند.

کتاب حاضر ترجمه گزارش سال ۲۰۱۱ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در هفت فصل است. در فصل اول مقدمه‌ای در مورد تعریف حقوق مالکیت و معرفی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ارائه شده است. فصل دوم به بررسی نظریات مربوط به رابطه حقوق مالکیت و رشد اقتصادی می‌پردازد. در فصل سوم اجزای تشکیل‌دهنده شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به همراه تعاریف، روش‌شناسی ساخت شاخص و محدودیت‌ها و ملاحظات تهیه شاخص به تفصیل بررسی شده است. فصل چهارم به نتایج شاخص در سال ۲۰۱۱ اختصاص دارد که این نتایج با استفاده از نمودارها و جداول مقایسه وضعیت حقوق مالکیت در کشورهای مختلف را امکان‌پذیر می‌سازد. در فصل پنجم، مطالعات موردی در

مورد وضعیت حقوق مالکیت در کشورهای منتخب ارائه شده است. فصل ششم به شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تساوی جنسیتی اختصاص دارد و در نهایت در فصل هفتم منابع داده‌هایی که در ساخت این شاخص از آنها استفاده شده، معرفی می‌شود. این گزارش همچنین شامل پنج پیوست است. در پیوست ۱ وضعیت حقوق مالکیت برای ۱۲۹ کشور در مقایسه با سال‌های گذشته بررسی شده است. البته با توجه به تعدد این کشورها، در ترجمه این بخش اطلاعات تفصیلی ۳۸ کشور شامل اعضای سازمان همکاری توسعه اقتصادی،^۱ کشورهای هدف سند چشم‌انداز و کشورهای مصر، مالی و نیجریه (از سازمان کنفرانس اسلامی) انتخاب و ترجمه شده‌اند. در پیوست ۲، روش‌شناسی جزئی و اطلاعات منابع داده‌ها ارائه شده است. پیوست ۳ شامل جدولی است که تقسیم‌بندی منطقه‌ای کشورها را نشان می‌دهد. در پیوست ۴ اتحاد حقوق مالکیت که این گزارش را تهیه کرده است معرفی شده و در نهایت در پیوست ۵ اسامی مشارکت‌کنندگان بین‌المللی در تهیه شاخص به تفصیل آمده است. در پایان لازم است از خانم‌ها ثانوی و عطاردی که در ویراستاری متن کتاب تلاش فراوان مبذول داشته‌اند تشکر و قدردانی نماییم.

1. Organization for Economic Co-operation and Development (OECD)

پیام هرناندو دسوتو

سازمان اتحاد حقوق مالکیت، در سال ۲۰۰۷، بورس تحقیقاتی هرناندو دسوتو را به عنوان ابزاری برای تولید شاخص بین المللی حقوق مالکیت^۱ بنیان نهاد. هم‌اکنون در پنجمین سال، این گزارش به عنوان جامع ترین و کامل ترین ارزیابی از وضعیت حقوق مالکیت در سطح جهان به شمار می‌رود. اولین گزارش این سازمان، وضعیت حمایت از مالکیت فیزیکی و فکری در هفتاد کشور جهان را امتیازدهی و رتبه‌بندی کرد. اما در پنجمین گزارش تعداد کشورها به ۱۲۹ کشور افزایش یافت.

هرساله ارتباط بین رفاه اقتصادی و حمایت از حقوق مالکیت روشن تر می‌شود. گزارش سال ۲۰۱۱ مجدداً همبستگی قوی بین کشورهایی که پررونق ترین اقتصادها را دارند و آنهایی که نظام حقوق مالکیت مستحکمی دارند را به نمایش می‌گذارد. با نگاهی به روند چهار شاخص قبلی مشخص می‌شود که گزارش اخیر روند پیشرفت در حمایت از حقوق مالکیت در سراسر جهان را تأیید می‌کند. همچنین این گزارش به بهبود موارد مورد نظر به خصوص توسعه حقوق مالکیت فراگیرتر توجه دارد.

حال که همبستگی بین حقوق مالکیت و رفاه اقتصادی محرز شده است، تداوم بهبود حقوق مالکیت در ابعاد جهانی ضروری به نظر می‌رسد. حقوق مالکیت ضعیف معمولاً در کشورهای در حال توسعه قابل مشاهده است. از آنجا که شهروندان این کشورها نیاز بیشتری به رشد اقتصادی دارند، حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی و فکری بسیار تعیین کننده است. تهیه این قبیل گزارش‌ها به فهم و درک سیاست‌مداران، دانشگاهیان و کارآفرینان درباره ضرورت تقویت حقوق مالکیت در سطح جهان بسیار کمک می‌کند.

1. International Property Right Index (IPRI)

از آنجاکه تولید شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت نیازمند جمع‌آوری و معنادار کردن مقدار زیادی از داده‌هاست، انجام این کار چندان آسان نیست. من به کایل جکسون به دلیل تلاش‌هایش در بسط و بررسی گزارش ۲۰۱۱ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت تبریک می‌گوییم.

رئیس مؤسسه آزادی و دموکراسی

لیما، پرو

پیام کلسی زاهورک^۱

اتحاد حقوق مالکیت^۲ با همکاری طرفین بین‌المللی ما، مفتخر به ارائه پنجمین گزارش شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت است. در ارتباط با حقوق مالکیت خصوصی اتحاد حقوق مالکیت، همچنان تصدیق می‌کند که حمایت از هر دو حقوق مالکیت فیزیکی و فکری، از نظر ماهیت حائز اهمیت هستند. آزادی فردی، شکوفایی اقتصادی و ایجاد اشتغال به تأمین حقوق مالکیت بستگی دارد. حقوق اختراع، علامت‌های تجاری و حقوق تألیف، این امکان را می‌دهد که به اختراعات پاداش مناسب تعلق گیرد. به همین ترتیب چنین حقی از طریق مالکیت به مردم و شهروندان قدرت می‌دهد تا از سرمایه‌گذاری آن بهره برده و رفاه خود را بالا برند. رشد اقتصادی زمانی اتفاق می‌افتد که مالکیت، در همه اشکال آن، مورد احترام قرار گرفته و حمایت شود. در شرایطی که افراد بسیاری در سطح جهان شاهد از دست دادن حقوق اساسی مالکیت هستند، امیدواریم این مطالعه ابزار مفیدی برای سیاست‌مداران، دانشگاهیان، مؤسسات پژوهشی و سرمایه‌گذاران در جهت تأکید بر اهمیت حقوق مالکیت به‌عنوان سنگ‌بنای رشد اقتصادی باشد.

ما مایلیم از همه شرکا و دیگر همکاران به‌دلیل سخت‌کوشی که در تهیه گزارش سال ۲۰۱۱ داشتند سپاسگزاری کنیم. افزون بر این می‌خواهیم از نویسنده شاخص امسال، کایل جکسون، به‌دلیل وقت و از خودگذشتگی که صرف موفقیت این پروژه کردند، تشکر کنیم.

من همچنین مایلم سپاس ویژه خود را به هرناندو دسوتو نثار کنم که تعهد وی در

1. Kelsey Zahourek

2. Property Rights Alliance (PRA)

۱۸ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (گزارش سال ۲۰۱۱) _____

تقویت آرمان حقوق مالکیت الهام‌دهنده بورس پژوهشی هرناندو دسوتو در اتحادیه حقوق مالکیت شد. بینش او باعث کمک به تهیه گزارش سال ۲۰۱۱ شده است.

مدیر اجرایی اتحادیه حقوق مالکیت
واشنگتن

درباره شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱

این گزارش نسخه پنجم شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱ را ارائه می‌کند.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت یک گزارش سالیانه است که کشورها را برحسب حمایت آنها از حقوق مالکیت (فیزیکی و فکری) مقایسه می‌کند. گزارش ۲۰۱۱ همانند نسخه‌های پیشین شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، به دنبال بررسی آثار محیط حقوقی و سیاسی یک کشور است و اینکه رسمیت یافتن و ضمانت اجرایی حقوق مالکیت فیزیکی و فکری چه تأثیری بر توسعه اقتصادی هر کشور دارد. گزارش امسال با استفاده از سه زیرشاخص به‌عنوان زیرشاخص‌های اصلی شاخص، ۱۲۹ کشور را مقایسه و رتبه‌بندی می‌کند.

شاخص امسال به‌دلیل گسترش برخی از منابع داده‌های اصلی، کشورهای آنگولا، ایران، لبنان، رواندا و سوازیلند را به فهرست خود افزوده است. اضافه کردن این کشورها که از لحاظ جغرافیایی و اقتصادی بسیار متنوع هستند به جامعیت‌بخشی بیشتر شاخص کمک می‌کند. متأسفانه، به‌دلیل فقدان داده‌های جمهوری قرقیزستان درخصوص حقوق مالکیت فکری، این کشور از شمول گزارش سال جاری خارج شده است. تغییر خالص چهار کشور، تا حدی مانع مقایسه مستقیم رتبه‌بندی‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در این گزارش با گزارش سال قبل می‌شود. لازم به یادآوری است برخی تغییرات در جایگاه نسبی کشورها، بیانگر تغییرات در اندازه نمونه کشورها بوده و این بدان معنا نیست که تغییر محتوایی در نظام حقوق مالکیت آن کشور رخ داده است. برای اینکه امکان ارزیابی تغییرات در عملکرد کشورها فراهم شود، نویسندگان جداول

جدیدی را ارائه کرده‌اند که تغییرات در امتیازات مطلق برای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و زیرشاخص‌های آن را نشان می‌دهد (جدول ۶-۴ تا ۹-۴).

از زمان انتشار گزارش در سال ۲۰۰۷، نویسندگان بر شناسایی منابعی برای تهیه داده‌ها تمرکز کرده‌اند که به بهترین نحو نقاط قوت نظام مالکیت هر ملت را نشان دهد و درعین حال سازگاری شاخص را نیز در نظر بگیرد. شاخص ۲۰۱۱ از همان زیرشاخص‌ها و منابع داده‌های شاخص ۲۰۱۰ استفاده می‌کند. علاوه بر این استفاده از جدول وزن‌دهی یکسان و سازگاری با نسخه‌های پیشین نیز حفظ می‌شود. نکته دیگر اینکه، تحلیل گسترده داده‌های سال پیشین برای شناسایی هر مسئله‌ای که امکان دارد مانع مقایسه امتیازات در بین سال‌ها شود انجام شده است.

برای مقایسه بهتر کشورها در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در طول زمان، سری زمانی کشورها و زیرشاخص‌های آن در گزارش ارائه شده که نقاط ضعف و قوت حقوق مالکیت کشورها را نشان می‌دهد.

به دنبال تغییرات سال قبل، زیرشاخص تساوی جنسیتی در گزارش سال ۲۰۱۱ فقط برای کشورهای غیرسازمان همکاری و توسعه اقتصادی محاسبه شده است. تعداد کشورهایی که برای این قسمت امتیازدهی شده‌اند، ۸۳ کشور است که اندکی بیشتر از سال قبل است. نویسندگان معتقدند تساوی جنسیتی به‌خصوص در کشورهای در حال توسعه دارای اهمیت است به این علت که در این کشورها اختلافات عمده در مورد حقوق مالکیت زنان کماکان ادامه دارد و نیازمند بهبود اساسی است. در نتیجه این زیرشاخص بر کشورهای غیر عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی تمرکز می‌کند.

این گزارش علاوه بر ارائه یک معیار کمی از حمایت حقوق مالکیت، جنبه‌های مختلف حقوق مالکیت را از طریق مطالعات موردی برجسته می‌سازد. امسال نیز مؤلفان با تشریک‌مساعی سازمان‌های همکار شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سعی در شناسایی مسائلی کردند که به شرح و تفصیل بیشتر نیاز دارد. مطالعات موردی جوانبی از حقوق مالکیت را مورد توجه قرار می‌دهد که حتی جامع‌ترین شاخص‌ها هم ممکن است به نشان دادن آنها قادر نباشند. این مطالعات همچنین پیشرفت در حقوق مالکیت در مناطق مختلف جهان را بررسی می‌کند تا شواهدی روشن از نقش مثبت حقوق مالکیت

_____ درباره شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱ ۲۱

را در توسعه اقتصادی، نشان دهد. گزارش سال ۲۰۱۱ شامل پنج مطالعه موردی در موضوعات مختلف حقوق مالکیت و همکاری سازمان‌های مشارکت‌کننده با شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت است.

گزارش سال ۲۰۱۱، بر پایه نسخه‌های قبلی تهیه شده تا معیارهای جامع‌تری از حقوق مالکیت را فراهم کند. به‌رغم بهبودهای چشمگیر در طول سال‌ها، چالش‌ها و محدودیت‌های زیادی درخصوص جمع‌آوری و تفسیر داده‌ها وجود دارد. ما مطمئنیم که نسخه‌های آتی گزارش به‌تدریج بر این مسائل فائق خواهند آمد.

پیشگفتار^۱

مالکیت خصوصی و اقدام جمعی: مدیریت یک معامله فاوستی^۲

اگر شما در قسمت تصاویر سایت گوگل عبارت «شبه جزیره کره در شب» را جست‌وجو کنید، خواهید دید که عکس‌های ماهواره‌ای مختلفی از کره جنوبی به نمایش درخواهد آمد که در آنها این کشور کاملاً روشن است، درحالی که کره شمالی تاریک است. برخی از تصاویر هم کشورهای مجاور یعنی چین و ژاپن را نشان می‌دهد. این کشورها هم روشن‌اند، هرچند چین به‌روشنی ژاپن نیست. این همان مطلبی است که می‌گویند یک تصویر بیشتر از هزار کلمه می‌ارزد. تصاویر موجود بیان‌کننده این حقیقت‌اند که مالکیت خصوصی باعث رفاه زندگی و مالکیت عمومی مانع از آن می‌شود.

این حکایت جدیدی نیست، داستانی باستانی است که حداقل به دوره یونان کلاسیک و مناقشه بین افلاطون و ارسطو درخصوص تربیت کودکان برمی‌گردد. افلاطون پیشنهاد می‌کرد که کودکان به‌صورت جمعی تربیت شوند تا استفاده برخی کودکان از امتیازات خاصی به‌واسطه اینکه والدینشان آنها را با روشی مخصوص و خوب تربیت می‌کردند، جلوگیری شود. طبق اظهارات ارسطو، مشکل طرح افلاطون این بود که با همه کودکان یکسان برخورد می‌شد که به سرخوردگی همه کودکان منجر می‌شد.

1. Richard E. Wagner (George Mason University)

2. Faustian Bargain

– معامله فاوستی به داستان یوهان فاوست (قرن شانزدهم میلادی)، دکتر دانشمند آلمانی که به مسافرت‌های بسیاری رفت و کارهای بزرگ جادویی کرد و سرانجام نیز به‌طور مرموزی درگذشت، اشاره دارد. فاوست طبق افسانه‌ها، روحش را در ازای جوانی به شیطان (که در روایات ادبی مفیستوفلیس مظهر اوست) فروخته بود. معامله فاوستی کنایه‌ای است از این دادوستد ناروا و نابرابر. نمایش‌نامه منظوم گوته به نام فاوست نیز بر مبنای همین افسانه شکل گرفته است.

این مناقشه کهن هنوز هم در مقایسه بین کره شمالی و کره جنوبی وجود دارد. کره شمالی بر پایه مالکیت اجتماعی و اشتراکی است؛ کره جنوبی بر پایه مالکیت خصوصی است. درحالی‌که عامه مردم انگیزه کمی برای توسعه دارایی اشتراکی دارند، اما انگیزه‌ای قوی برای سوءاستفاده از آن را دارند. فرض کنید که یک دریاچه به‌صورت مشترک توسط هزار نفر نگهداری می‌شود. کسی که ماهیان نابالغ را صید می‌کند انگیزه قوی برای نگه داشتن ماهی‌ها به‌جای رها کردن آن برای افراد دیگر دارد. داشتن یک ماهی کوچک بهتر از نداشتن ماهی است. بنابراین دارایی اشتراکی دستخوش تخریب می‌شود مگر اینکه به‌صورت داوطلبانه مدیریت شود، به همان صورتی که الینور اوستروم^۱ مدیریت بر اشتراکات^۲ را تشریح می‌کند.

درحالی‌که جهان ترتیبات بی‌شمار از نوع حکومت بشر را به ما ارائه می‌کند، پیچیدگی ظاهری بر دو اصل کلی مبتنی است. یک اصل، مالکیت خصوصی است، که مستلزم مسئولیت فردی برای نتایج ارزشی اعمال فرد است. اصل دیگر، مالکیت اشتراکی است که در آن، نتایج بین جامعه توزیع می‌شود. مالکیت خصوصی به ما روشنایی کره جنوبی را می‌دهد؛ مالکیت اشتراکی تاریکی کره شمالی را منجر می‌شود.

در قرن هجدهم آدام اسمیت استنتاج کرد که «چیز دیگری لازم نیست که یک کشور را از پایین‌ترین درجه بربریت به بالاترین درجه اقتدار برساند؛ به‌جز صلح، مالیات‌های آسان و اجرای قابل قبول عدالت؛ سایر چیزها به‌طور طبیعی بروز خواهند کرد». نتیجه‌گیری اسمیت ما را با یک معما روبه‌رو می‌کند. مطمئناً یک توافق فراگیر و جهانی وجود دارد که آزادی و توانگری از نوکرمآبی و فقر برتر است. بااین‌حال هنوز آزادی و توانگری بر تاریخ بشر تسلط نیافته و فاصله زیادی تا عالمگیر شدن آن وجود دارد. تعامل روابط انسانی تا حدودی تحت تأثیر اصول مالکیت خصوصی اداره می‌شود. با وجود تمایل جهانی برای آزادی و اقتدار، چگونه می‌توانیم جایگاه محدود مالکیت خصوصی را در تشکیلات حکومت بشری در جهان توجیه کنیم؟ هر دو موضوعات فنی و اخلاقی در محدود کردن دامنه مالکیت خصوصی نقش دارند.

1. Elinor Ostrom

2. Governing the Commons

از لحاظ فنی، مالکیت خصوصی به مدیریتی یکپارچه و مناسب نیاز دارد. موضوعات مالکیت و انتقال آن باید ثبت شود. ثبت چنین معاملاتی برای رفع منازعات و اقداماتی که احتمالاً بروز خواهد کرد، ضروری است. از این رو، رفع این گونه منازعات محتاج توسعه ترتیبات نهادی، فرایندها و تشریفات همراه آن است. از راه‌های مختلفی می‌توان این توسعه را دنبال کرد و آن را با کیفیت‌های مختلف انجام داد. به علاوه این اقدامات مدیریتی توسط افرادی به کار گرفته می‌شود که در میزان مهارت و درستکاری متفاوت‌اند. استعدادها و ظرفیت‌های مورد نیاز برای اداره حکومت از طریق دخالت بخش خصوصی بسیار زیاد و متنوع هستند.

در حالی که اهمیت موضوعات فنی نباید ناچیز شمرده شوند، قوی‌ترین انواع مالکیت‌های خصوصی، مطمئناً اخلاقی نیز هستند. مدیریت انسانی با مالکیت خصوصی به پذیرش مسئولیت نتایج اقدامات افراد توسط خودشان و احتراز از مداخله در امور مشابه دیگران نیاز دارد. شما می‌توانید کسب و کاری را افتتاح کنید، اما باید از ایجاد مزاحمت برای بقیه افراد پرهیز کنید، حتی اگر کسب و کار آنها در جلب مشتری با شما رقابت کند. اگر کسب و کار شما خوب عمل نکند، این شما هستید که دچار زیان می‌شوید. خودداری از ایجاد مزاحمت، مستلزم دارا بودن اخلاق مسئولیت فردی برای سود و زیان است.

این جنبه اخلاقی که بیشتر موارد در اقدامات دولتی نادیده گرفته می‌شود در برخی کشورها بیشتر وجود دارد. اقدامات دولتی به طور گریزناپذیری دربرگیرنده نوعی از معامله فاوستی است. دولت می‌تواند از قدرت و زور برای انجام کار خوب و سودمند و یا زیان‌بار استفاده کند. همان گونه که حفاظت از اسناد و سوابق و اجرای بی‌طرفانه عدالت، حقوق مالکیت را تضمین می‌کند؛ تا زمانی که دولت از توانایی خود برای حفاظت از حقوق مالکیت فیزیکی استفاده می‌کند این منفعت تضمین شده است. اما قدرت تنها برای موارد خوب به کار نمی‌رود و اینجاست که معامله فاوستی معرفی می‌شود. دولت‌ها به مالیات نسبتاً کمی برای پشتیبانی از اقدامات فراگیر و سودمند خود نیاز دارند. اما عطش دولت‌ها در میل به کسب درآمد یا قدرت معتدل، سیرابی ندارد. اجرای بی‌طرفانه عدالت نیازمند کمی درآمد است و دولت را به عنوان یک

شرکت‌کننده پشت صحنه جامعه قرار می‌دهد. مقامات دولتی مانند کارگردانان پشت صحنه هستند. اما دولت‌ها می‌توانند از قدرت مالیات‌ستانی و قدرت‌های کنترلی خود برای سوق دادن مقامات به وسط صحنه استفاده کنند. همه اینها به‌سادگی و همواره با نتایج بدی اتفاق می‌افتد، همان‌طور که در بحران اعتباری اخیر مشاهده شد.

برای مثال، اعتباردهی، در اصل قراردادی ساده درباره استفاده از مالکیت خصوصی است. قرض‌دهنده، دارایی را به‌صورت موقت به قرض‌گیرنده امانت می‌دهد. اگر قرض‌گیرنده، دارایی را طبق قرارداد برنگرداند، دولت باید قرض‌دهنده را از طریق به اجرا گذاشتن شرایط قرارداد یاری کند. این مسئله که درباره اجاره غیرملموس است برخلاف خصوصیت عینی یک قرارداد برای اجاره خانه یا خودرو، هیچ تغییری در ماهیت مبادله اعتباری ایجاد نمی‌کند.

تمام پیچیدگی‌هایی که در معاملات مالی بروز می‌کنند، نشان از اعمال فشار کارگردانان پشت صحنه دولتی است که می‌خواهند با زور راه خود را به وسط صحنه باز کنند. معاملات مالی، دیگر روابط ساده بین قرض‌دهنده و قرض‌گیرنده نیستند. دولت به شرکت‌کننده فعال در این روابط، با استفاده از روش‌های مختلف تبدیل شده است، همه این موارد اجرای بی‌طرفانه عدالت را در عمل بعید می‌سازد. گاهی از قرض‌گیرندگانی حمایت می‌کند که وام خود را بازپرداخت نمی‌کنند یا وام‌دهندگان را مجبور به پرداخت وام‌هایی می‌کند که در شرایط اجرای بی‌طرفانه عدالت پرداخت نمی‌شد. درعین‌حال، از دیگر اقدامات دولت پاداش‌هایی است که به وام‌دهندگانی می‌دهد که تأکیدکننده حرکت مقامات دولتی به وسط صحنه هستند.

جین ژاکوبز^۱ در کتاب *نظام‌های بقا*، کارکرد جامعه‌ای را خوب می‌داند که دو سندرم اخلاقی تجارت و محافظت داشته باشد. در این ساختار اجتماعی، حاملان سندرم تجاری، مرکز صحنه را تشکیل داده و حاملان سندرم محافظت با اجرای بی‌طرفانه عدالت از حاملان تجاری پشتیبانی می‌کنند. در این جامعه قدرت به‌طور معقولی محدود می‌شود اما هرگز مهار نمی‌شود. تا وقتی که قدرت، موانع خود را از بین ببرد، سندرم‌های تجاری و محافظت باهم پیوند خواهند خورد که ژاکوبز آن را به‌عنوان «پیوندهای اخلاقی اهریمنی»

1. Jane Jacobs

تشریح کرده است. تجار به جای تلاش برای رقابت از طریق تولید محصولات بهتر، با حمایت از مقامات دولتی برای محدود کردن توانایی رقابت دیگران کار می‌کنند. دولتمردان به جای اینکه از اجرای قراردادهای تجاری احساس رضایت کنند با تبدیل شدن به شرکای تجاری وارد صحنه فعالیت‌ها می‌شوند.

با وجود پیچیدگی‌های فراوان که روابط انسانی را شکل می‌دهد، فقط دو اصل متمایز وجود دارد که طبق آن این روابط می‌تواند تأمین شود. یکی مالکیت خصوصی و مسئولیت فردی و دیگری مالکیت اشتراکی و مسئولیت جمعی. از طریق مالکیت خصوصی، ما کارگردان اقدامات خود هستیم و روابطمان با دیگر افراد از اصل برابری در برابر قانون تبعیت می‌کند. در مقابل در مالکیت جمعی، اقدامات تا حد زیادی از سوی کسانی هدایت می‌شود که بر ما مسلط هستند، بنابراین روابط بین مردم به صورت التماس و درخواست در برابر صاحبان قدرت است.

هیچ‌کدام از دو اصل نمی‌تواند به‌طور کامل عمل کند. دلایل خوبی وجود دارد که بگوییم کار تشکیلات حقوق مالکیت در ارتقای این آگاهی که حقوق مالکیت بنیان و اساس حقوق انسانی اصیل است، به گسترش آزادی و شکوفایی انسان در سراسر دنیا کمک می‌کند.

فصل اول

مقدمه

«هیچ کس آزاد نیست که به دارایی افراد تعرض کرده و در عین حال بگوید که برای تمدن ارزش قائل است. تاریخ این دو نمی تواند از هم جدا شود». سر هنری ماین^۱

توسعه اقتصادی هم نسبتاً ساده و هم بسیار دشوار است گویی غیرممکن به نظر می رسد. ما می دانیم به نسبت ساده است زیرا ۲۳۵ سال پیش آدام اسمیت توانست آن را در دو کلمه خلاصه کند: تقسیم کار. اسمیت در بازدید از یک کارخانه سنجاق سازی، مشاهده کرد به جای اینکه یک نفر کار ساختن سنجاق را از آغاز تا پایان برعهده داشته باشند، کارگران هریک به بخش یا بخش هایی از کار تخصیص داده شده اند و سپس کار خود را به کارگر بعدی می دهند. این تمرکز، به کارکنان اجازه می دهد که بتوانند مهارت خود را بالا برده و بهره وری شان را ولو در چند مرحله کوچک از سنجاق سازی افزایش دهند. اسمیت دریافت وقتی کارگران با بهره وری بیشتر همراه با یکدیگر کار می کنند، تولید به طور شگفت انگیزی افزایش می یابد. همین اصل در مورد مردمی که در یک صنعت تخصص دارند و مازاد تولید خود را با افراد متخصص در صنایع دیگر مبادله می کنند، صادق است. تولید بیشتر به معنای مصرف بیشتر است که در اصل همان توسعه اقتصادی است و این کل مسئله است.

با وجود این، تحلیل مذکور هنوز کامل نیست. کشورهای صنعتی ثروتمند با ویژگی تقسیم کار و تخصصی سازی شناخته می شوند. اما بخش وسیعی از جمعیت جهان هنوز به فعالیت های اقتصادی ای مشغول اند که در جهت خودکفایی است. در حقیقت، کشورهای صنعتی ثروتمند پدیده های به نسبت جدیدی هستند. در طول تاریخ زندگی مردم را می توان به صورت فقیر، کشیف و وحشیانه دید. در حالی که سازوکار دستیابی به توسعه اقتصادی آسان است،

1. Sir Henry Maine

فرایند دستیابی به این سازوکار در وهله اول کاملاً دشوار به نظر می‌رسد. در غیر این صورت جوامع فقیر و ایستا می‌توانستند تاکنون تخصصی‌سازی شده و تجارت کنند و به کشورهای ثروتمند تبدیل شوند. اما این گونه کشورها چه چیزی دارند که جوامع دیگر فاقد آن هستند؟

پاسخ یک نظام امن و مطمئن حقوق مالکیت است. حقوق مالکیت، هزینه‌ها و فایده‌ها را درونی کرده و انگیزه‌های مناسبی را برای مدیریت منابع فراهم می‌کند. یک کشاورز اگر خودش عوایدش را به دست می‌آورد، از یک تکه زمین یا تراکتور به طور متفاوت استفاده می‌کند. یک نانوا اگر بداند کس دیگری عواید فعالیت او را توقیف نخواهد کرد، نان و شیرینی بیشتری برای فروش می‌پزد. حقوق مالکیت انگیزه پخت را به نانوا می‌دهد.

حقوق مالکیت نقش حیاتی در هدایت منابع به سمت استفاده‌هایی دارد که برای جامعه از ارزش بیشتری برخوردارند. این نکته اولین بار در سال ۱۹۲۰ توسط اقتصاددان، لودویگ فون میزس،^۱ در مباحث دانشگاهی درخصوص کارایی سوسیالیسم مطرح شد. زمانی که کالاهایی با مالکیت خصوصی فروخته می‌شوند، درواقع با قیمت مشابه بین دو طرف مبادله می‌شود. قیمت‌های بازاری، در خود، اطلاعات مهمی را درباره کمیابی نسبی منابع دربردارند. وقتی کالایی به دلیل کاهش عرضه یا افزایش تقاضا کمیاب می‌شود، قیمت آن افزایش می‌یابد. این مسئله نشان‌دهنده این است که کالا دارای ارزش زیادی است و باید برای اهداف باارزش‌تری مورد استفاده قرار گیرد. این قضیه، تخصیص کارای منابع را غیرممکن می‌کند. آیا خودروها باید با فولاد ساخته شوند یا با برخی آلیاژها؟ آیا یک رستوران باید از ظروف پلاستیکی استفاده کند یا ظروفی با دوام بیشتر؟ بدون وجود قیمت‌هایی به عنوان راهنما، مردم در پاسخ به چنین سؤالاتی فقط می‌توانند براساس حدس خود عمل کنند. نتیجه این است که منابع به صورت ناکارا مورد استفاده قرار می‌گیرند و در نتیجه مردم فقیرتر می‌شوند. شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در نشان دادن و تشریح نقش اساسی حقوق مالکیت در ایجاد رفاه مادی قدم برمی‌دارد. با رتبه‌بندی کشورها براساس حقوق مالکیت و انجام مقایسه می‌توان نتایج داشتن نظام حقوق مالکیت ضعیف یا قوی را مشاهده کرد. مانند هر مطالعه‌ای، محدودیت‌هایی برای رویکرد وجود دارد. به عنوان مثال، محدودیت داده‌ها مانع رتبه‌بندی تمام کشورها می‌شود. اما امیدواریم که این مطالعه بتواند رابطه بین حقوق مالکیت و توسعه اقتصادی را نشان دهد.

1. Ludwig von Mises

فصل دوم

حقوق مالکیت و توسعه اقتصادی

یک نظام حقوق مالکیت خوب از طریق کاهش هزینه مبادله، دارایی‌های اقتصادی را مولد می‌سازد و ایجاد ارزش اضافی را که قابل سرمایه‌گذاری مجدد و بدون ترس از مصادره است را تشویق می‌کند. رابطه بین حقوق مالکیت مطمئن و توسعه اقتصادی، به توانایی نظام حقوق مالکیت در انتقال آنچه هرناندو دسوتو از آن با عنوان «سرمایه مرده» یاد می‌کند به درون اقتصاد رسمی، بستگی دارد. اما تجربیات بیشتر کشورهای در حال توسعه، نشان‌دهنده وجود مشکلات در ایجاد و برقراری نظام حقوق مالکیتی است که می‌تواند خدمت همه شهروندان باشد. بنابراین بسیار مهم است که فواید نظام‌های حقوق مالکیت که رشد و توسعه اقتصادی را تسهیل می‌کنند برجسته شوند.

۲-۱ حقوق مالکیت خصوصی^۱

به‌نظر اقتصاددانان حقوق مالکیت نامطمئن از چهار طریق بر فعالیت اقتصادی تأثیر منفی می‌گذارد. تیم بسلی^۲ و ماتریش گاتاک^۳ از اساتید اقتصاد و علوم سیاسی، مدرسه اقتصاد لندن،^۴ به‌تازگی این چهار جنبه را جمع‌بندی کرده‌اند. اول اینکه، حقوق مالکیت نامطمئن با اجرای ضعیف، ریسک مصادره دارایی‌ها را افزایش می‌دهد که انگیزه برای سرمایه‌گذاری و تولید را از بین خواهد برد. دوم اینکه، حقوق مالکیت نامطمئن، بهره‌وری را کاهش می‌دهد زیرا نیازمند صرف هزینه‌هایی (اضافی) برای دفاع از اموال و دارایی‌هاست. سوم اینکه، حقوق مالکیت نامطمئن جلو کسب منافع از تجارت را می‌گیرد

1. Private Property Rights

2. Tim Besley

3. Maitreesh Ghatak

4. London School of Economics

(یعنی اگر حقوق مالکیت کاملاً مطمئن نباشد، دارایی‌ها را برخی اوقات نمی‌توان به کسانی انتقال داد که توانایی به‌ترین و مولدترین استفاده از آنها را دارند). سرانجام، دارایی و اموال از ابزارهای مهم برای پشتیبانی از سایر معاملات محسوب می‌شوند. مثال روشن در این رابطه، نقشی است که دارایی‌ها به‌عنوان وثیقه برای تهیه منابع مالی ایفا می‌کنند (Besley and Ghatak, 2009).

کار پیش‌تازانه هراندو دسوتو در معرفی سرمایه‌مرد در کشورهای در حال توسعه - دارایی‌هایی که در اقتصاد رسمی جایی ندارند و نمی‌توانند به‌صورت وثیقه مورد استفاده قرار گیرند - باعث ایجاد علاقه به تحقیق درخصوص حقوق مالکیت شد. دولت‌های کشورهای در حال توسعه جهان با این معما روبه‌رویند که چگونه سرمایه‌مرد را به دارایی‌های اقتصادی مولد تبدیل کنند تا کشورهانشان را در مسیر توسعه و رفاه قرار دهد. یکی از پاسخ‌ها، در ایجاد شرایطی است که فقرا امکان ثبت دارایی‌های خود را درون نظام حقوق مالکیت رسمی با کمترین هزینه مبادلاتی داشته باشند. دسوتو دریافت که کارهای فراوانی باید انجام شود تا این موانع برطرف شود.

سرانجام اینکه هیچ نظام حقوق مالکیتی در خلأ و بدون حمایت کامل ازسوی نظام حقوقی و قضایی که قصد تنفیذ مبادله دارایی‌ها را دارد، وجود نخواهد داشت. نهادی که همراه با حاکمیت قوی قانون و استقلال قوه قضائیه که مصون از فساد و بی‌ثباتی سیاسی باشد، می‌تواند محیطی را فراهم کند که در آن نظام حقوق مالکیت رسمی می‌تواند شکوفا شود.

درحالی‌که حقوق مالکیت، کلید رشد و شکوفایی اقتصادی می‌باشد، لازم است بدانیم که نهادهای اجتماعی دیگر هم نقش اساسی دارند. در این میان نقش نظام بانکی توسعه‌یافته که سرمایه لازم را برای تحرک اقتصاد فراهم می‌کند بیش‌تر اهمیت دارد. درحقیقت نظام بانکی نقش تکمیلی در فرایند توسعه ایفا می‌کند. اگرچه فعالیت‌هایی مانند تأمین مالی و اعتبارات خرد توانسته است اعتبارات مورد نیاز را به فقیرترین افراد در کشورهای در حال توسعه برساند، اما به نظام مالی پیشرفته‌تری نیاز است تا این‌گونه اقتصادها را وارد بازارهای جهانی کند.

۲-۲ حقوق مالکیت فکری^۱

اقتصاد مدرن نه تنها به حقوق مالکیت فیزیکی، بلکه به حقوق مالکیت فکری نیز متکی است. حقوق مالکیت فکری، حقوق انحصاری بر ساخته‌های ذهن و فکر هستند. ساخته‌هایی مثل اختراعات، کارهای ادبی و هنری، نمادها، نام‌ها، تصاویر و طرح‌هایی که در تجارت استفاده می‌شوند از جمله این حقوق هستند. اقتصاد جهانی به‌شدت به کالاهای مالکیت فکری، از هواپیما تا نرم‌افزار تجاری و از مواد دارویی تا تلفن همراه، وابسته شده است.

در بیشتر مواقع حقوق مالکیت فکری، نقشی مشابه با حقوق مالکیت فیزیکی ایفا می‌کند. حقوق مالکیت فکری مطمئن، انگیزه برای نوآوری به‌وجود می‌آورد، همان‌طور که حقوق مالکیت فیزیکی مطمئن، انگیزه برای تولید بیشتر ایجاد می‌کند. حقوق مالکیت فکری مانند حقوق مالکیت فیزیکی، هزینه‌های مبادلاتی را کاهش می‌دهد. برای مثال نشان‌های تجاری، اطلاعاتی را درباره کیفیت محصولات ارائه می‌کند که هزینه‌های مصرف‌کننده برای جست‌وجو در بازار را کاهش می‌دهد (Baroncelli, Krivonos and Olarreaga, 2004) اما چالش‌های حمایت از حقوق مالکیت فکری در مقایسه با حقوق مالکیت فیزیکی اساسی‌تر و مهم‌تر است؛ زیرا سرقت حقوق مالکیت فکری به‌واسطه کیفیت ذاتی آن راحت‌تر است. بنابراین کشورهای که حقوق مالکیت فکری ضعیفی دارند نیازمند منابع مالی عظیم هستند تا ضمانت‌های اجرایی کارآمد را برای حمایت از آن ایجاد کنند. برخی کشورها احساس می‌کنند این سرمایه‌گذاری خارج از توانشان است. آنها باید درک کنند که نظام کارآمد حقوق مالکیت فکری عنصری مهم برای توفیق بلندمدت اقتصادی است که علاوه‌بر ترغیب به نوآوری داخلی، انگیزه برای سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را افزایش می‌دهد (Branstetter and Saggi, 2009)، افزایش سرمایه‌گذاری خارجی نیز به‌تبع به رشد اقتصادی می‌انجامد (Saggi, 2002).

فصل سوم

زیرشاخص‌های تشکیل‌دهنده
شاخص و پوشش آن

این فصل، مفهوم شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، سه زیرشاخص اصلی آن و ۱۰ متغیر مورد استفاده برای جمع‌آوری را توضیح می‌دهد. در این بخش یادداشت‌های مفصلی نیز در توضیح روش‌شناسی تهیه فهرست و جایگاه مجموعه کشورهای مورد مطالعه در گزارش ۲۰۱۱ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، آمده است. در نهایت به برخی محدودیت‌های این بررسی اشاره و ملاحظات برای استفاده از آن ذکر شده است.

۳-۱ مفهوم

هدف هر شاخص این است که درجه و معیاری ارائه دهد تا با آن بتوان کشورها یا دیگر قلمروهای سیاسی را مقایسه کرد. شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت چنین معیاری را برای حقوق مالکیت ارائه می‌کند. تهیه‌کنندگان این گزارش برای اینکه مفهوم حقوق مالکیت را طبق اهداف گزارش استخراج کنند، طیف گسترده‌ای از ادبیات موضوع و نوشتارهای حقوق مالکیت را مرور کردند. علاوه بر این، تهیه‌کنندگان گزارش از نظرهای کارشناسان و اهل فن در حوزه حقوق مالکیت بهره گرفتند تا مجموعه دسته‌های اصلی (که در اینجا «زیرشاخص» می‌گوییم) و نیز متغیرهای (زیرشاخص‌های فرعی) تشکیل‌دهنده، زیرشاخص‌های اصلی را نهایی کنند.

سه زیرشاخص اصلی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت عبارت‌اند از:

۱. محیط حقوقی و سیاسی،^۱

۲. حقوق مالکیت فیزیکی،^۲

1. Legal and Political Environment (LP)

2. Physical Property Rights (PPR)

۳. حقوق مالکیت فکری.

هارولد دمستز^۱ حقوق مالکیت را در اثر ماندگار خود درباره نظریه حقوق مالکیت در ۱۹۶۷ به شرح زیر تعریف کرد:

«حقوق مالکیت ابزار جامعه بوده و اهمیت خود را از این واقعیت می‌گیرد که به انسان کمک می‌کند تا به‌طور کامل به اهدافی که از معامله با دیگران دنبال می‌کند، دست پیدا کند. این انتظارات در قوانین، آداب و رسوم و اخلاقیات جامعه نمود پیدا می‌کند. از نظر مردم مالک مجاز است از هر روشی که مایل باشد از آن دارایی استفاده کند. مالک انتظار دارد که جامعه مداخله دیگران در کارهای وی را ممنوع کند. البته مشروط بر آنکه اقدامات او از نظر حقوقی ممنوع نشده باشد» (Demsetz, 1967).

دمستز از جمله اندیشمندانی است که به نقش حیاتی قوانین و هنجارهای اجتماعی جامعه در درک و فهم حقوق مالکیت تأکید می‌کند. بنابراین زیرشاخص «محیط حقوقی و سیاسی» به‌عنوان یک «بخش ضروری» در هر نظام حقوق مالکیت در کنار دو شاخص دیگر مورد توجه قرار می‌گیرد. این شاخص شامل چندین معیار از محیط حقوقی و سیاسی است. البته توضیح این نکته لازم است که این معیارها جنبه‌هایی گسترده‌تر از صرف حقوق مالکیت را نیز اندازه‌گیری می‌کنند. دو زیرشاخص - حقوق مالکیت فیزیکی و فکری - دو وجه دیگر از حقوق مالکیت را منعکس می‌کنند که نقش حیاتی در توسعه اقتصادی دارند. متغیرهای این دو دسته، هر دو جنبه قانونی و اجرایی در کشورهای مورد بررسی را در نظر می‌گیرند.

۲-۳ متغیرها

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱ از ۱۰ زیرشاخص فرعی (متغیر) تشکیل شده است که در قالب سه زیرشاخص اصلی تقسیم‌بندی شده‌اند: محیط حقوقی و سیاسی، حقوق مالکیت فیزیکی و حقوق مالکیت فکری. با اینکه تعداد زیادی از متغیرهای مرتبط با حقوق مالکیت توسط نویسندگان مطالعه و بررسی شده است، اما

1. Harold Demsetz

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت فقط بر عوامل اصلی که مستقیماً به درجه قوت و حمایت از حقوق مالکیت مربوطاند تمرکز کرده است. رتبه‌بندی نهایی شباهت زیادی با دیگر رتبه‌بندی‌هایی دارد که با استفاده از سایر متغیرها محاسبه شده‌اند. در نهایت ترجیح ما استفاده از متغیرهایی بود که تعداد زیادی از کشورها را پوشش می‌دهند و به‌صورت مرتب به‌روزرسانی می‌شوند. این امر برای اطمینان بیشتر از این بود که امتیازات حاصل در بین کشورها و طی سال‌های مختلف قابل مقایسه باشند. از بین ۱۰ متغیر موجود در شاخص، متغیر «ثبات دارایی‌ها» از دو متغیر فرعی تشکیل شده است. درمجموع، «شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت» متشکل از یازده داده برای هر کشور است.

۱. محیط حقوقی و سیاسی

- استقلال قوه قضائیه،^۱

- حاکمیت قانون،^۲

- ثبات سیاسی،^۳

- کنترل فساد.^۴

۲. حقوق مالکیت فیزیکی

- حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی،^۵

- ثبت دارایی‌ها،^۶

- دسترسی به وام.^۷

۳. حقوق مالکیت فکری

- حمایت از حقوق مالکیت فکری،^۸

- حمایت از حق اختراع،^۹

-
1. Judicial Independence
 2. Rule of Law
 3. Political Stability
 4. Control of Corruption
 5. Protection of Physical Property Rights
 6. Registering Property
 7. Access to Loans
 8. Protection of Intellectual Property Rights
 9. Patent Protection

- بهره‌برداری غیرمجاز از آثار دیگران.^۱

۳-۲-۱ محیط حقوقی و سیاسی

حتی جامع‌ترین حقوق مالکیت قانونی را نمی‌توان اجرایی کرد مگر اینکه حاکمیت قدرتمند قانون و قوه قضائیه مستقلی وجود داشته باشد که ضمانت اجرای آن را تضمین کنند. به علاوه، ثبات سیاسی و فقدان فساد، امکان ایجاد نظام حقوق مالکیتی را فراهم می‌کند که مانعی برای مبادله اقتصادی و دارایی‌ها محسوب نمی‌شود. این متغیر از چهار زیرشاخص فرعی تشکیل شده است.

۳-۲-۱-۱ استقلال قضایی

این متغیر درجه مصونیت قوه قضائیه از نفوذ و فشار گروه‌های سیاسی و تجاری را بررسی می‌کند. استقلال قوه قضائیه، رکن اصلی برای حمایت قاطع و پشتیبانی مؤثر سیستم قضایی از مالکیت خصوصی است (World Economic Forum's 2010-2011 Global Competitiveness Index).

۳-۲-۱-۲ حاکمیت قانون

حاکمیت قانون، میزان اعتماد کارگزاران اقتصادی به قوانین جامعه و اطاعت از آنها را اندازه می‌گیرد. تأکید اصلی این متغیر بر کیفیت اجرای قراردادها، عملکرد پلیس، دادگاه‌ها و درجه احتمال وقوع جرم و خشونت است. این متغیر چند شاخص از جمله، عدالت، صداقت، اجرا، سرعت و کم‌هزینه بودن نظام دادگاهی، حمایت از حقوق مالکیت و پاسخ‌گویی قوای قضائیه و مجریه را ترکیب می‌کند. این متغیر تکمیل‌کننده متغیر استقلال قضایی است (World Bank Institute's 2010 Governance Matters).

۳-۲-۱-۳ ثبات سیاسی

درجه ثبات سیاسی به‌طور اساسی بر انگیزه فرد برای کسب مالکیت یا گسترش آن و یا

مدیریت بر دارایی‌ها تأثیر می‌گذارد. هرچه بی‌ثباتی دولت بیشتر باشد، احتمال اینکه مردم اموالی را به‌دست آورند و به اعتبار ثبات حقوق مربوط به آن اعتماد پیدا کنند کمتر خواهد بود (Ibid.).

۳-۲-۱-۴ کنترل فساد

این متغیر، چندین شاخص را ترکیب می‌کند که دامنه اعمال قدرت عمومی برای دستیابی به منافع خصوصی را اندازه می‌گیرد. این متغیر، انواع فساد خرده‌پاها و دانه‌درشت‌ها، همچنین «تسخیر» دولت توسط فرادستان و گروه‌های خصوصی را شامل می‌شود. مانند دیگر متغیرها در زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی، فساد هم بر اطمینان مردم به اجرای صحیح حقوق مالکیت تأثیر منفی می‌گذارد. فساد درجه غیررسمی بودن اقتصاد را منعکس می‌کند که عامل اختلال در احترام و رعایت بیشتر مالکیت خصوصی قانونی است (Ibid.).

۳-۲-۲ حقوق مالکیت فیزیکی

نظام حقوق مالکیت، نشان‌دهنده اعتقاد مردم به کارآمدی این نظام در حمایت از مالکیت خصوصی است. همچنین این نظام حقوقی قوی مبادلات مربوط به ثبت دارایی‌ها را قطعی و باثبات می‌کند. به دلایلی که پیش از این نیز گفته شد، از متغیرهای زیر برای اندازه‌گیری میزان حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی خصوصی استفاده می‌شود.

۳-۲-۲-۱ حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی

حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی ارتباط مستقیم با قدرتمندی نظام حقوق مالکیت یک کشور دارد. درحقیقت این متغیر نظرهای کارشناسان درباره کیفیت حمایت قضایی از مالکیت خصوصی شامل دارایی‌های مالی را منعکس می‌کند. به‌علاوه، این متغیر نظریات اهل فن درباره درجه شفافیت تعریف قانونی از حقوق مالکیت را نیز دربرمی‌گیرد (World Economic Forum's 2010-2011 Global Competitiveness Index).

۳-۲-۲-۲ ثبت دارایی‌ها

این متغیر، دیدگاه صاحبان کسب‌وکار درباره دشواری ثبت دارایی‌ها از نظر تعداد روزها و مراحل مورد نیاز را نشان می‌دهد. براساس منبع داده‌ها، این متغیر سیر کامل مراحل لازم برای انتقال سند مالکیت زمین یا ساختمان از فروشنده به خریدار را ثبت می‌کند. این اطلاعات بسیار مهم هستند، چون هر اندازه ثبت مالکیت سخت‌تر باشد، احتمال اینکه دارایی‌ها در بخش غیررسمی باقی بمانند بیشتر است. بنابراین درک و حمایت عمومی از نظام قدرتمند حقوق مالکیت را کاهش می‌دهد. به‌علاوه، موانع ثبت دارایی‌ها مانع انتقال آنها از استفاده‌ای بی‌ارزش به کاربردهای باارزش‌تر می‌شود. این متغیر یکی از استدلال‌های اقتصادی اصلی که هرناندو دسوتو مطرح کرد را بازتاب می‌دهد (The World Bank Group's 2010 Doing Business Report).

۳-۲-۲-۳ دسترسی به وام

چون دسترسی به وام بانکی بدون وثیقه به‌صورت متغیر جانشین برای درجه توسعه‌یافتگی نهادهای مالی در یک کشور محسوب می‌شود از این‌رو این متغیر در محاسبه شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در نظر گرفته شده است. نهادهای مالی در کنار نظام قدرتمند حقوق مالکیت، نقشی مکمل ایفا می‌کنند تا دارایی‌های اقتصادی وارد اقتصاد رسمی شوند (World Economic Forum's 2010-2011 Global Competitiveness Index).

۳-۲-۳ حقوق مالکیت فکری

زیرشاخص حقوق مالکیت فکری به ارزیابی حمایت از حقوق مالکیت فکری می‌پردازد. این عنصر علاوه بر سنجش افکار عمومی در حمایت از حقوق مالکیت فکری، حمایت از دو نوع اصلی حقوق مالکیت فکری (حقوق اختراع و بهره‌برداری غیرمجاز از آثار دیگران) را به‌ترتیب از دیدگاه قانونی و اجرایی ارزیابی می‌کند.

۳-۲-۳-۱ حمایت از حقوق مالکیت فکری

این متغیر، حاوی نتایج نظرسنجی از افکار عمومی است که میزان حمایت یک جامعه را از مالکیت فکری منعکس می‌کند، بنابراین جنبه‌ای حیاتی از زیرشاخص حقوق مالکیت

فکری به حساب می‌آید. از کارشناسان هر کشوری خواسته شد تا به میزان حمایت از حقوق مالکیت فکری در کشور خود از «ضعیف و اجرا نمی‌شود» تا «قوی و اجرا می‌شود» امتیاز دهند (Ibid.).

۳-۲-۳-۲ حمایت از حق اختراع

این متغیر، قدرت قوانین حمایت از حق اختراع هر کشور را براساس پنج معیار کلی بازتاب می‌دهد: پوشش‌دهی، عضویت در پیمان‌های بین‌المللی، محدودیت بر حقوق اختراعات، اجرای قانون و طول دوره حمایت از اختراع (Ginarte-Park Index of Patent Rights, 2005).

۳-۲-۳-۳ بهره‌برداری غیرمجاز از آثار دیگران

میزان بهره‌برداری غیرمجاز در بخش مالکیت فکری شاخصی مهم از کارآمدی تنفیذ حقوق مالکیت فکری در هر کشور است. اطلاعات این متغیر از اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری که توسط نمایندگی تجاری ایالات متحده^۱ تهیه شده، جمع‌آوری می‌شود. این اطلاعات به‌طور سالیانه رویه‌های حمایت از حقوق مالکیت فکری کشورها را بررسی می‌کند. این متغیر حاوی اطلاعاتی درباره میزان بهره‌برداری غیرمجاز در صنایع تحت حمایت حق تکثیر،^۲ شامل نرم‌افزار تجاری، لوح فشرده و موسیقی است. چون این متغیر نتایج عملی براساس «داده‌های سخت» را نشان می‌دهد، کشورها را طبق کارآمدی آنها در حمایت از حقوق مالکیت فکری رتبه‌بندی می‌کند. داده‌های اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری با جدیدترین آمار در دسترس از اتحادیه نرم‌افزار تجاری تکمیل می‌شود (International Intellectual Property Alliance's 2010 Special 301 Report, Seventh Annual BSA and IDC Global Software Piracy Study (2009)).

۳-۳ یادداشت‌های توضیحی درباره روش‌شناسی

درجه‌بندی کلی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، از عدد ۰ تا ۱۰ متغیر است. نمره ۱۰

1. U.S. Trade Representative

2. Copy Right

بیانگر قوی‌ترین سطح حمایت از حقوق مالکیت و نمره ۰ نشان‌دهنده نبود حقوق مالکیت مطمئن در یک کشور است. به همین ترتیب، هر کدام از زیرشاخص‌ها و متغیرها در همان مقیاس ۰ تا ۱۰ جای می‌گیرد.

برای محاسبه امتیاز نهایی شاخص، متغیرهای درون هر زیرشاخص را میانگین گرفتیم تا امتیاز برای هر سه زیرشاخص به‌دست آید. امتیاز نهایی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت نیز میانگین امتیازات زیرشاخص‌هاست. در ساختن شاخص، برخی روش‌های وزن‌دهی برای زیرشاخص‌ها امتحان شد که براساس نظرهای ذهنی مؤلفان گزارش و همچنین واریانس مختلف درون هر متغیر بود. اما انتخاب روش وزن‌دهی تأثیر اندکی بر نرخ‌گذاری و رتبه‌بندی نهایی کشورها داشت. بنابراین به‌دلیل ساده‌سازی و فهم آسان، اعداد نهایی که در گزارش عرضه شدند نتیجه میانگین‌گیری ساده هستند. در اینجا متغیرهای موجود را به سه حوزه جزئی ترکیب می‌کنیم که در محاسبه امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت نهایی میانگین‌گیری می‌شوند، اما نویسندگان قصد ندارند بگویند که تمام زیرشاخص‌ها و حوزه‌های مربوط به این شاخص، اهمیت یکسانی دارند. بنابراین خوانندگان می‌توانند متغیرها را براساس ترجیحات خود، به شیوه متفاوتی وزن دهند.

۱۰ متغیر انتخاب شده در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت از منابع متفاوتی به‌دست آمده است که می‌توان آنها را به‌آسانی در مقیاس ۰ تا ۱۰ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت جای داد. برای ترکیب کردن متغیرهایی که به شکل شاخص‌بندی شده درنیامدند، فرمول استانداردسازی زیر را به‌کار بردیم:

$$\left\{ \frac{X_{max} - X_i}{X_{max} - X_{min}} \right\} * 10$$

X_i بیانگر عدد متناظر یک کشور (تعداد مراحل یا تعداد روزها برای ثبت دارایی‌ها) از داده‌های خام است. X_{min} و X_{max} مقادیر حداکثر و حداقل از نمونه اولیه کشورها در سال ۲۰۰۷ است. این روش برای استانداردسازی متغیرهای ثبت دارایی‌ها در زیرشاخص حقوق مالکیت فیزیکی استفاده شده است.

این شیوه تغییر مقیاس مشابه شیوه سال قبل است، اما اندکی با آن تفاوت دارد. قبلاً مقدار حداکثر برای هریک از عوامل، با تغییر در نمونه کشورها تغییر می‌کرد. امسال آن را به مقدار محک در نمونه کشورها در گزارش شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت

سال ۲۰۰۷ تثبیت کردیم. پیش از این اجازه دادیم تا مقدار حداکثر هر کدام از عوامل، با تغییرات نمونه کشورها تغییر کند. این تغییر امکان می‌دهد تا مقایسه عینی‌تری از کشورها را در بین سال‌ها داشته باشیم. مقیاس داده‌های سال قبل تغییر کرد و امتیازات را مجدد محاسبه کردیم تا این تغییر را در نظر بگیریم. قابل توجه است که محاسبه امتیازات سال‌های قبل برای حقوق مالکیت فیزیکی و نیز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت تأثیر اندکی بر رتبه‌بندی آن سال‌ها داشته است.

۳-۴ کشورها

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۲۰۱۱ در مجموع ۱۲۹ کشور از سراسر جهان را رتبه‌بندی می‌کند. در سال جدید پنج کشور جدید به این رتبه‌بندی اضافه شدند در حالی که کشور قرقیزستان به دلیل فقدان داده، از رتبه‌بندی حذف شد. این کشورها با توجه به محدودیت داده‌های در دسترس انتخاب شده‌اند. اگرچه کشورهای حاضر در رتبه‌بندی، ۹۷ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را تولید می‌کنند، تفاوت چشمگیری از حیث عملکرد اقتصادی و ساختار بازار دارند. برای امکان‌پذیر بودن مقایسه، اقتصادهایی که شامل هفت منطقه جغرافیایی می‌شدند را به این شرح تقسیم‌بندی کردیم: ۱. آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب، ۲. اروپای غربی، ۳. اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه، ۴. خاورمیانه و شمال آفریقا، ۵. آفریقا، ۶. آسیا و اقیانوسیه و ۷. آمریکای شمالی.

باید توجه داشت که تعداد کشورهای تحت پوشش در منابع متفاوت داده‌ای که برای تهیه شاخص از آنها استفاده شد، نوسان زیادی داشتند. بنابراین نویسندگان با تعداد زیادی از کشورهای بالقوه روبه‌رو بودند تا آنها را در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در نظر بگیرند. برای اینکه کشوری را در رتبه‌بندی نهایی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت انتخاب کنیم، لازم بود که حداقل نصف متغیرهای موجود در هر دسته را داشته باشند که البته داده‌های موجود کشورها در اکثر موارد بیشتر از این بود. با این حساب، برخی کشورها بودند که داده‌های آنها برای هیچ‌کدام از متغیرهای سه زیرشاخص کافی نبود و برخی نیز فقط داده‌های یک یا دو زیرشاخص را برآورده کردند. تعداد کشورهای حائز شرایط برای هر سه زیرشاخص، ۱۲۹ کشور شد که در گزارش آمده است.

۳-۵ محدودیت‌ها و ملاحظات استفاده از گزارش

هنگام درک روش و نتایج به‌دست آمده از شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت باید به چند موضوع توجه داشت. اول اینکه رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، تعداد نسبتاً زیادی از کشورها را با پیشینه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بسیار متفاوت دربرمی‌گیرد، در نتیجه نمی‌توان بسیاری از ویژگی‌های خاص کشورها را در رابطه با حمایت و قوت حقوق مالکیت در اینجا لحاظ کرد.

هیچ‌کدام از داده‌های مورد استفاده برای ساخت شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را نویسندگان شخصاً محاسبه نکرده‌اند، بلکه این داده‌ها را از منابع دیگری مثل بانک جهانی، مجمع جهانی اقتصاد و گروه‌های تجاری به‌دست آورده‌اند. درحالی‌که با چنین کاری، مطالعه ما از هرگونه جهت‌گیری بالقوه مصون می‌ماند، توانایی نویسندگان برای محاسبه داده‌هایی که کمبود آنها در تهیه شاخص احساس می‌شود را محدود می‌کند. مشکل کمبود داده‌ها هنگامی کاملاً جدی می‌شود که متغیر غایب، همبستگی بالایی با متغیرهای در دسترس نداشته باشد. در این موارد، امتیاز یک کشور را نمی‌توان گویای وضعیت آن کشور در مقایسه با کشورهایی دانست که تمام داده‌هایشان موجود است. به‌علاوه تغییر در دسترسی به داده‌ها در سال‌های مختلف، باعث تغییر امتیازات می‌شود. این متغیر ارتباطی با تغییرات واقعی در وضعیت حقوق مالکیت ندارد. نویسندگان سعی کردند تا به هر یک از این موارد در سراسر گزارش و به‌خصوص در نمودارهای مربوط به خصوصیات کشورها اشاره کنند (پیوست ۱).

همانند سال‌های گذشته، این مطالعه نیز با محدودیت دسترسی به داده‌های حقوق مالکیت فکری به‌خصوص فقدان داده‌ها درباره نشان‌های تجاری روبه‌روست. در سال ۲۰۰۹، نشان‌های تجاری را از متغیرهای فرعی حذف کردیم چون داده‌های به‌روز شده درباره آن وجود نداشت. این وضعیت امسال هم ادامه داشته اما نویسندگان اطمینان دارند که در سال‌های آینده داده‌های قابل اتکای بیشتری در دسترس خواهد بود زیرا منابع جامع اطلاعاتی در حال گسترش هستند. همچنین با توجه به تمهیدات اجرایی بهتر در حوزه حقوق مالکیت فکری، داده‌های حقوق مالکیت فکری از این شرایط جدید بسیار منتفع می‌شوند. داده‌های حقوق مالکیت فیزیکی نیز می‌تواند با وارد کردن

«داده‌های سخت» بیشتر درباره امنیت حقوق مالکیت، بهبود یابد. اینها حوزه‌هایی هستند که بیشترین پتانسیل پیشرفت داده‌ای برای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را دارند. در نهایت با شروع سال پنجم شاخص، نویسندگان توانستند جنبه‌های سری زمانی داده‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را مورد استفاده قرار دهند، اما ماهیت نهادهای به‌گونه‌ای است که آثار تغییرات آنها بر متغیرهای مورد علاقه تا سال‌های زیادی احساس نمی‌شود. به‌علاوه فقدان داده‌های به‌روز شده درباره متغیرهای اقتصادی، مانع جدی این تحلیل است. نویسندگان امیدوارند در آینده بر این محدودیت‌ها غلبه پیدا کنند و رابطه نظری بین نهادهای حقوق مالکیت و رفاه اقتصادی را به‌صورت تجربی و با روش‌های مستحکم‌تر به آزمون گذارند.

فصل چهارم

نتایج

این فصل نتایج شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱ را ارائه می‌کند. در این فصل پس از مروری کوتاه بر داده‌ها و نتایج، امتیازات و رتبه‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۰ مطابق با انواع معیارها آمده است. همچنین تغییر امتیازات از سال قبل نشان داده شده و سرانجام رابطه بین امتیاز شاخص و رفاه اقتصادی کشورها ارائه شده است.

۴-۱ داده‌ها و ویژگی‌های نتایج

رتبه‌بندی‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱ عمدتاً براساس داده‌هایی است که از منابع معتبری مانند نظرسنجی افکار عمومی گرفته شده‌اند. معمولاً کارشناسان متخصص در این نظرسنجی‌ها شرکت می‌کنند و رتبه‌بندی حاصل به شکل یک عدد به دست می‌آید که براساس قضاوت آنهاست. بنابراین، باید تأکید شود که طبق این منابع، یک کشور که بدترین یا بهترین رتبه را در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت دارد لزوماً کشوری با قوی‌ترین یا ضعیف‌ترین حقوق مالکیت نیست، در عوض این رتبه‌بندی‌ها براساس این عامل به دست آمده که کدام کشور بدترین یا بهترین «تصور» می‌شود. با این حال به نظر نویسندگان، به جای استفاده از معیار قوانین و رویه‌ها که فقط در صفحات کتب قانون وجود دارند، نظرسنجی از کارشناسان یک منبع خوب و قابل اتکا برای قضاوت در مورد وضعیت واقعی یک کشور است.

چندین متغیر در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت براساس «داده‌های سخت» هستند. برای مثال، تعداد مراحل اداری و روزهای لازم برای ثبت دارایی‌ها اگرچه براساس نظرسنجی‌اند، اما بر پایه ادراکات و استنباطات شخصی نبوده، بلکه مبتنی بر

فرایندهای واقعی هستند. به همین ترتیب تخمین‌ها از میزان بهره‌برداری غیرمجاز آثار دیگران براساس داده‌های واقعی اقتصادی از گروه‌های تجاری مانند اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری و انجمن نرم‌افزار تجاری است.

برنامه برای شاخص‌های آتی، استفاده بیشتر از داده‌های سخت است. برای مثال اگر معیارهای اجرای حقوق مالکیت یا میزان رسمی شدن حقوق مالکیت براساس داده‌های واقعی را جایگزین نظرهای کارشناسان کنیم، شاخص از اعتبار بیشتری برخوردار خواهد شد. همکاران هراندو دوستو سعی در گنجاندن جامع‌ترین و به‌روزترین منابع برای دستیابی به اطلاعات اضافی درباره حمایت از حقوق مالکیت دارند.

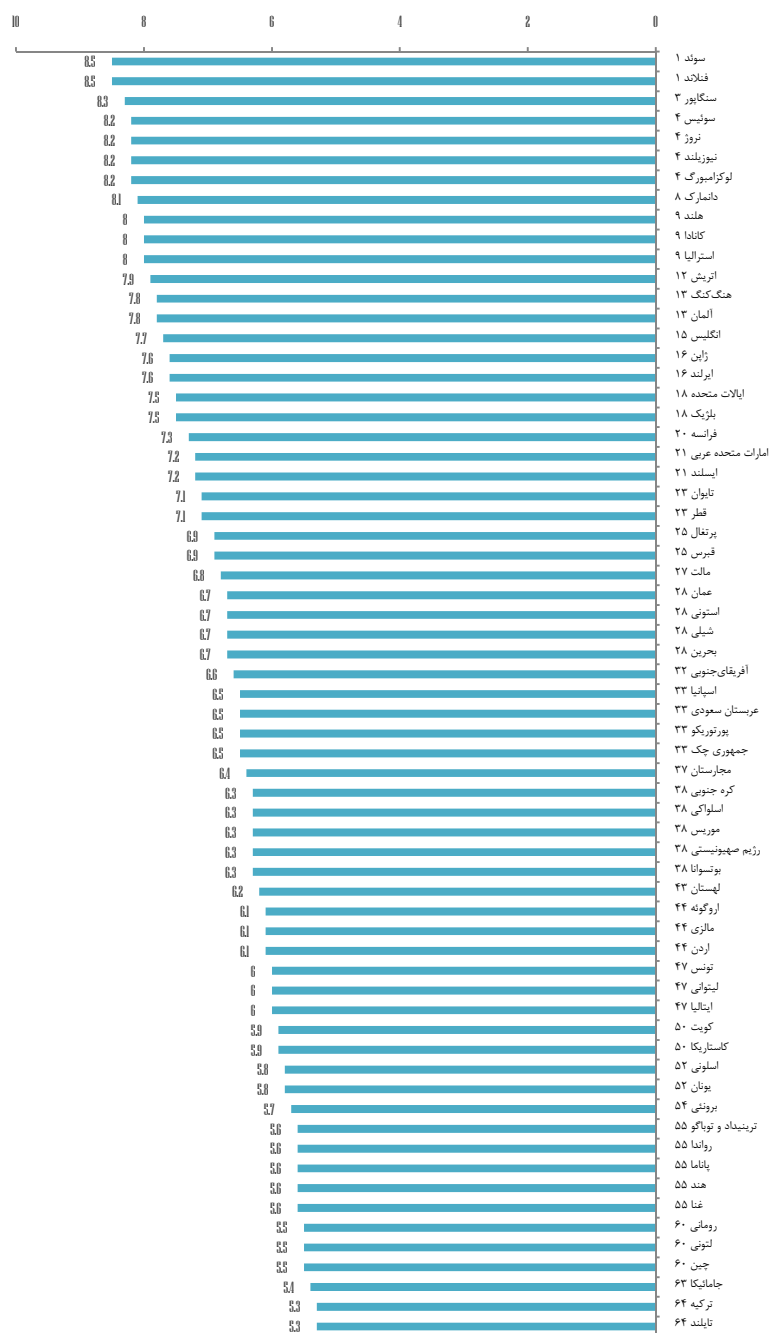
در تحلیل نتایج دو معیار مرتبط، اما نهایتاً متفاوتِ حمایت از حقوق مالکیت در سراسر نمونه در اختیار خواننده قرار می‌گیرد: معیارهای رتبه‌ای و عددی. امتیازات را به‌نحوی ارائه کرده‌ایم تا خواننده به‌آسانی بتواند کشورها را براساس رتبه آنها نسبت به یکدیگر و همچنین نسبت به مقیاس ۰ تا ۱۰ مقایسه کند. درحالی‌که رتبه‌بندی نسبی مفید است این امتیاز عددی دریافتی است که مفیدترین معیار را برای نشان دادن درجه حمایت یک کشور از حقوق مالکیت ارائه می‌نماید.

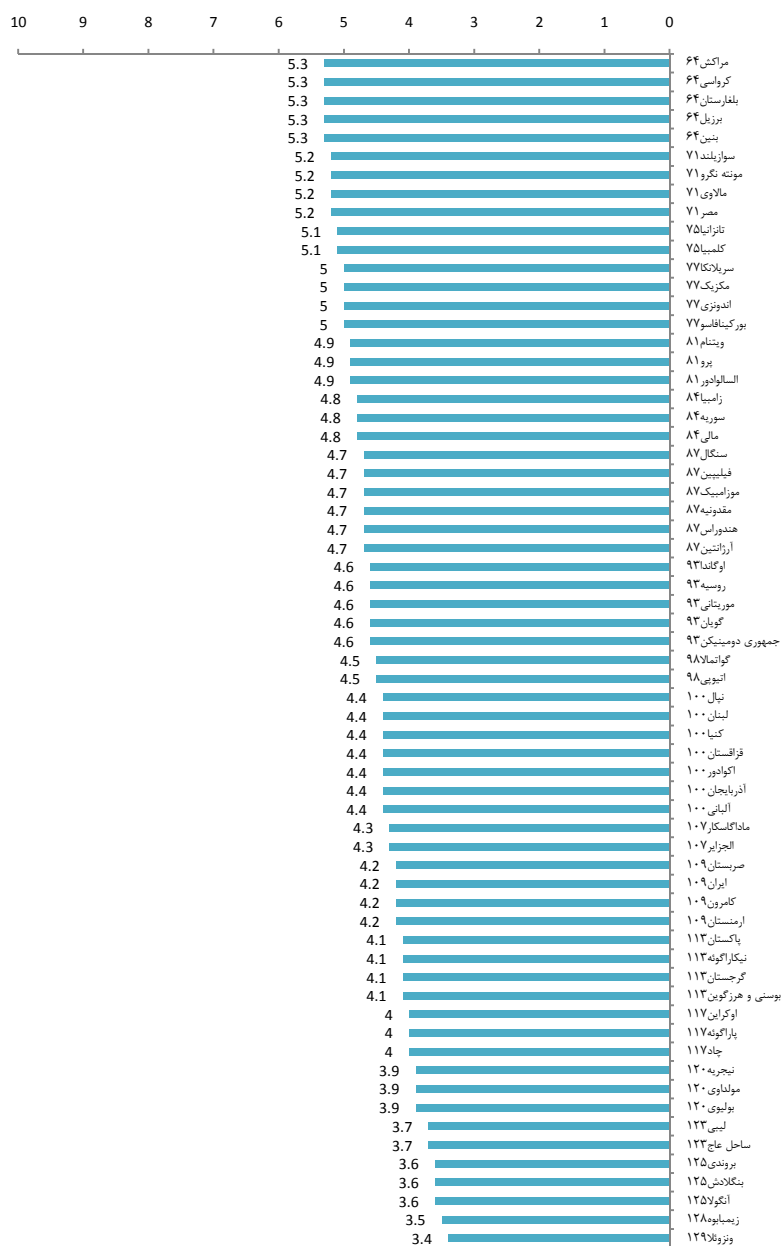
۲-۴ رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۲۰۱۱، شامل رتبه‌بندی ۱۲۹ کشور است که ۹۷ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را در اختیار دارند. نمودار ۴-۱ و جدول ۴-۱ به‌ترتیب، رتبه‌بندی را از بالاترین به پایین‌ترین امتیاز و امتیازها را برحسب کشور ارائه می‌دهند.

باید توجه داشت که به‌دلیل افزایش پوشش‌دهی کشورها در سال جاری، رتبه‌بندی‌ها در گزارش ۲۰۱۱ قابل مقایسه با رتبه‌بندی گزارش ۲۰۱۰ نیست. بنابراین نویسندگان به‌جای تغییرات رتبه‌بندی بر تغییرات امتیازات در مقایسه با سال ۲۰۱۰ تمرکز می‌کنند. جزئیات بیشتر درخصوص تغییرات امتیازات کشورها و زیرشاخص‌های آنها در پیوست ۱ قابل مشاهده است.

فصل چهارم نتایج ۵۷

نمودار ۴-۱ رتبه‌بندی براساس امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت

جدول ۴-۱ امتیازها به تفکیک کشور

کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت فکری	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت فکری
اتریش	۷.۹	۸.۱	۷.۵	۸.۱	ژاپن	۷.۶	۷.۶	۷	۸.۲
اتیوپی	۴.۵	۳.۳	۵.۶	۴.۶	ساحل عاج	۳.۷	۲.۴	۵	۳.۸
اردن	۶.۱	۵.۶	۶.۸	۵.۸	سریلانکا	۵	۴.۵	۶.۱	۴.۴
ارمنستان	۴.۲	۴.۲	۵.۹	۲.۵	سنگاپور	۸.۳	۸.۳	۸.۳	۸.۳
اروگوئه	۶.۱	۷	۶	۵.۲	سنگال	۴.۷	۴.۴	۵.۴	۴.۲
اسپانیا	۶.۵	۶.۱	۶.۶	۶.۶	سوئد	۸.۵	۸.۸	۸.۲	۸.۵
استرالیا	۸	۸.۳	۷.۷	۷.۹	سوئیس	۸.۲	۸.۵	۷.۸	۸.۳
استونی	۶.۷	۷.۱	۷.۱	۵.۸	سوازیلند	۵.۲	۴.۶	۶.۲	۴.۸
رژیم صهیونیستی	۶.۳	۶.۱	۵.۹	۷	سوریه	۴.۸	۳.۷	۶.۲	۴.۶
اسلواکی	۶.۳	۵.۷	۶.۷	۶.۵	شیلی	۶.۷	۷.۳	۷	۵.۸
اسلونی	۵.۸	۶.۸	۴.۷	۵.۹	صربستان	۴.۲	۴.۱	۵.۲	۳.۲
اکوادور	۴.۴	۳	۵.۳	۴.۸	عربستان سعودی	۶.۵	۵.۶	۷.۹	۵.۹
الجزایر	۴.۳	۳.۵	۵.۴	۳.۹	عمان	۶.۷	۶.۶	۷.۸	۵.۶
السالوادور	۴.۹	۴.۴	۶	۴.۴	غنا	۵.۶	۵.۲	۶	۵.۷
امارات متحده عربی	۷.۲	۶.۷	۷.۸	۷	فرانسه	۷.۳	۷.۲	۶.۷	۷.۹
اندونزی	۵	۴.۲	۶.۷	۴	فنلاند	۸.۵	۸.۸	۸.۳	۸.۵
انگلستان	۷	۷.۸	۷.۲	۸.۱	فیلیپین	۴.۷	۳.۵	۵.۸	۴.۹
اوکراین	۴	۳.۵	۴.۴	۴.۲	قبرس	۶.۹	۷	۷.۵	۶.۳
اوگاندا	۴.۶	۳.۸	۵	۵	قزاقستان	۴.۴	۴.۴	۵.۶	۳.۲
ایالات متحده	۷.۵	۷.۱	۷.۱	۸.۴	قطر	۷.۱	۷.۹	۷.۵	۵.۹
ایتالیا	۶	۵.۵	۵.۷	۶.۹	کاستاریکا	۵.۹	۶.۶	۶.۱	۵
ایران	۴.۲	۳.۵	۵.۴	۳.۸	کامرون	۴.۲	۳.۵	۵.۳	۳.۹

جدول ۴-۱ امتیازها به تفکیک کشور

کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی
ایرلند	۷.۶	۸.۲	۶.۷	کانادا	۸	۸.۴	۷.۵
ایسلند	۷.۲	۸.۳	۶.۸	کره جنوبی	۶.۳	۶	۶.۱
آذربایجان	۴.۴	۳.۸	۸.۲	کرواسی	۵.۳	۵.۳	۵.۷
آرژانتین	۴.۷	۴.۱	۵.۱	کلمبیا	۵.۱	۳.۸	۶
آفریقای جنوبی	۶.۶	۵.۵	۶.۹	کنیا	۴.۴	۳	۶
آلبانی	۴.۴	۴.۵	۵.۵	کویت	۵.۹	۶.۲	۶.۶
آلمان	۷.۸	۸.۱	۷.۱	گرجستان	۴.۱	۴.۱	۶
آنگولا	۳.۶	۳.۱	۴.۵	گواتمالا	۴.۵	۳.۵	۶.۱
بحرین	۶.۷	۵.۹	۸.۱	گویان	۴.۶	۴.۱	۵.۷
برزیل	۵.۳	۵	۵.۵	لبنان	۴.۴	۳.۳	۶.۵
برونئی	۵.۷	۷	۵.۸	لتونی	۶	۵.۸	۶.۳
بروندی	۳.۶	۲.۶	۴.۸	لهستان	۶.۲	۶.۴	۵.۶
بلژیک	۷.۵	۷.۴	۷	لوکزامبورگ	۸.۲	۸.۵	۷.۹
بلغارستان	۵.۳	۵	۵.۶	لیبی	۳.۷	۴.۳	۴.۳
بنگلادش	۳.۶	۳.۴	۴.۵	لیتوانی	۵.۵	۵.۹	۵.۸
بنین	۵.۳	۴.۵	۶.۲	ماداگاسکار	۴.۳	۳.۸	۵.۳
بوتسوانا	۶.۳	۶.۸	۷.۲	مالاوی	۵.۲	۵.۱	۵.۶
بورکینافاسو	۵	۴.۲	۵.۶	مالت	۶.۸	۷.۳	۶.۸
بوسنی و هرزگوین	۴.۱	۴.۱	۴.۹	مالزی	۶.۱	۵.۶	۶.۸
بولیوی	۳.۹	۳.۲	۴.۵	مالی	۴.۸	۴.۱	۵.۵
پاراگوئه	۴	۲.۹	۵.۴	مجارستان	۶.۴	۶.۱	۶.۳
پاکستان	۴.۱	۲.۸	۶	مراکش	۵.۳	۴.۶	۶.۲
پاناما	۵.۶	۴.۶	۶.۸	مصر	۵.۲	۴.۶	۶.۲

جدول ۴-۱ امتیازها به تفکیک کشور

کشور	شاخص محیط بین‌المللی حقوق مالکیت	حقوق مالکیت و مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت و مالکیت فیزیکی	کشور	شاخص محیط بین‌المللی حقوق مالکیت	حقوق مالکیت و مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت و مالکیت فیزیکی
پرتغال	۶.۹	۶.۸	۶.۸	۷	مقدونیه	۴.۷	۴.۶
پرو	۴.۹	۳.۷	۶.۵	۴.۴	مکزیک	۵	۴.۲
پورتوریکو	۶.۵	۶.۳	۶.۲	۶.۹	موریتانی	۴.۶	۳.۳
تانزانیا	۵.۱	۴.۶	۵.۵	۵.۱	موریس	۶.۳	۶.۶
تایلند	۵.۳	۴.۶	۶.۸	۴.۵	موزامبیک	۴.۷	۴.۶
تایوان	۷.۱	۶.۴	۷.۶	۷.۲	مولداوی	۳.۹	۳.۷
ترکیه	۵.۳	۴.۶	۶.۱	۵.۱	مونتنگرو	۵.۲	۵.۴
ترینیداد و توباگو	۵.۶	۵.۳	۵.۳	۶.۲	نیپال	۴.۴	۳.۲
تونس	۶	۵.۷	۷.۲	۵.۲	نروژ	۸.۲	۸.۵
جامائیکا	۵.۴	۴.۷	۵.۷	۵.۷	نیجریه	۳.۹	۲.۹
جمهوری چک	۶.۵	۶.۳	۶.۳	۶.۹	نیکاراگوئه	۴.۱	۳.۵
چاد	۴	۲.۴	۴.۹	۴.۶	نیوزیلند	۸.۲	۸.۸
چین	۵.۵	۴.۵	۶.۸	۵.۲	هلند	۸	۸.۴
دانمارک	۸.۱	۸.۷	۷.۳	۸.۳	هند	۵.۶	۴.۷
جمهوری دومینیکن	۴.۶	۴.۲	۵.۷	۴	هندوراس	۴.۷	۳.۹
رواندا	۵.۶	۵.۲	۶.۳	۵.۴	هنگ کنگ	۷.۸	۸.۱
روسیه	۴.۶	۳.۵	۵.۲	۵	ونزوئلا	۳.۴	۲.۳
رومانی	۵.۵	۵.۲	۵.۸	۵.۴	ویتنام	۴.۹	۴.۸
زامبیا	۴.۸	۴.۹	۵.۸	۳.۶	یونان	۵.۸	۵.۴
زیمبابوه	۳.۵	۲.۱	۴.۹	۳.۵			

جدول ۲-۴ ۱۰ کشور برتر در هر زیرشاخص*

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت فکری
فنلاند (۱)	فنلاند (۱)	فنلاند (۱)	فنلاند (۱)
سوئد (۱)	نیوزیلند (۱)	نروژ (۱)	سوئد (۱)
سنگاپور (۳)	سوئد (۱)	سنگاپور (۱)	ایالات متحده (۳)
لوکزامبورگ (۴)	دانمارک (۴)	سوئد (۴)	دانمارک (۴)
نیوزیلند (۴)	لوکزامبورگ (۵)	بحرین (۵)	لوکزامبورگ (۴)
نروژ (۴)	نروژ (۵)	هنگ کنگ (۶)	سنگاپور (۴)
سوئیس (۴)	سوئیس (۵)	لوکزامبورگ (۶)	سوئیس (۴)
دانمارک (۸)	کانادا (۸)	عربستان سعودی (۶)	ژاپن (۸)
هلند (۹)	هلند (۸)	عمان (۹)	هلند (۸)
کانادا (۹)	استرالیا (۱۰)	سوئیس (۹)	اتریش (۱۰)
استرالیا (۹)	ایسلند (۱۰)	امارات متحده عربی (۹)	کانادا (۱۰)
	سنگاپور (۱۰)		آلمان (۱۰)
			انگلستان (۱۰)

* اعداد بیانگر رتبه است.

جدول ۳-۴ ۱۰ کشور پایین در هر زیرشاخص*

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت فکری
بولیوی (۱۲۰)	اکوادور (۱۲۰)	بوسنی و هرزگوین (۱۱۷)	آلبانی (۱۱۸)
مولداوی (۱۲۰)	کنیا (۱۲۰)	چاد (۱۱۷)	بوسنی و هرزگوین (۱۱۸)
نیجریه (۱۲۰)	نیجریه (۱۲۲)	نیجریه (۱۱۷)	لبنان (۱۱۸)
ساحل عاج (۱۲۳)	پاراگوئه (۱۲۲)	زیمبابوه (۱۱۷)	آذربایجان (۱۲۱)
لیبی (۱۲۳)	پاکستان (۱۲۴)	بروندی (۱۲۱)	قزاقستان (۱۲۱)
آنگولا (۱۲۵)	بروندی (۱۲۵)	اسلونی (۱۲۲)	صربستان (۱۲۱)
بنگلادش (۱۲۵)	چاد (۱۲۶)	نیجریه (۱۲۳)	آنگولا (۱۲۴)
بروندی (۱۲۵)	ساحل عاج (۱۲۶)	آنگولا (۱۲۴)	بنگلادش (۱۲۵)

جدول ۳-۴ ۱۰ کشور پایین در هر زیرشاخص*

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	محیط حقوقی و سیاسی	حقوق مالکیت فیزیکی	حقوق مالکیت فکری
زیمبابوه (۱۲۸)	ونزوئلا (۱۲۸)	بنگلادش (۱۲۴)	لیبی (۱۲۶)
ونزوئلا (۱۲۹)	زیمبابوه (۱۲۹)	بولیوی (۱۲۴)	ارمنستان (۱۲۷)
		اوکراین (۱۲۷)	گرجستان (۱۲۸)
		ونزوئلا (۱۲۷)	مولداوی (۱۲۸)
		لیبی (۱۲۹)	

* اعداد بیانگر رتبه است.

فنلاند و سوئد برای کسب جایگاه اول در شاخص امسال با امتیاز ۸.۵ از ۱۰ هم‌پیمان شده‌اند. به‌رغم کاهش امتیاز نسبت به سال قبل (امتیاز فنلاند در سال قبل ۸.۶ بوده است)، این پنجمین سال متوالی است که فنلاند بالاترین رتبه را کسب می‌کند. از دیگر کشورهای اسکاندیناوی که عملکرد خوبی را نشان داده‌اند می‌توان از نروژ ۸.۲ و دانمارک ۸.۱ نام برد. سنگاپور ۸.۳ دارای بالاترین امتیاز در منطقه آسیا و اقیانوسیه است و بعد از آن کشورهای نیوزیلند ۸.۲ و استرالیا ۸ هستند. اروپای غربی نیز عملکرد خوبی دارد. به‌طوری‌که در ۱۰ کشور برتر لوکزامبورگ ۸.۲، سوئیس ۸.۲ و هلند ۸ از این منطقه حضور دارند. کانادا با امتیاز ۸ از ۱۰ کشور برتر خارج شده است (جدول ۲-۴).

در انتهای رتبه‌بندی، بولیوی ۳.۹، مولداوی ۳.۹، نیجریه ۳.۹، ساحل عاج ۳.۷، لیبی ۳.۷، آنگولا ۳.۶، بروندي ۳.۶ و بنگلادش ۳.۶ قرار دارند. بنگلادش نسبت به امتیاز ۲.۹ سال قبل مقداری بهبود داشته و از زیمبابوه ۳.۵ و ونزوئلا ۳.۴ در انتهای جدول پیشی گرفته است.

جدول ۴-۴ رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را به تفکیک پنج‌گانه نشان می‌دهد. در شاخص امسال، هر پنج‌گانه ۲۶ کشور دارد به‌جز پنج‌گانه پایین که ۲۵ کشور دارد.

جدول ۴-۴ رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به تفکیک پنجک

۲۰ درصد بالا	پنجک دوم	پنجک سوم	پنجک چهارم	۲۰ درصد پایین
فنلاند	مالت	اسلونی	مکزیک	لبنان
سوئد	بحرین	برونئی	سريلانكا	نپال
سنگاپور	شیلی	غنا	السالوادور	الجزایر
لوکزامبورگ	استونی	هند	پرو	ماداگاسکار
نیوزیلند	عمان	پاناما	ویتنام	ارمنستان
نروژ	آفریقای جنوبی	رواندا	مالی	کامرون
سوئیس	جمهوری چک	ترینیداد و توباگو	سوریه	ایران
دانمارک	پورتوریکو	چین	زامبیا	صربستان
استرالیا	عربستان سعودی	لیتوانی	آرژانتین	بوسنی و هرزگوین
کانادا	اسپانیا	رومانی	هندوراس	گرجستان
هلند	مجارستان	جامائیکا	مقدونیه	نیکاراگوئه
اتریش	بوتسوانا	بنین	موزامبیک	پاکستان
آلمان	رژیم صهیونیستی	برزیل	فیلیپین	چاد
هنگ کنگ	موریس	بلغارستان	سنگال	پاراگوئه
انگلستان	اسلواکی	کرواسی	جمهوری دومینیکن	اوکراین
ایرلند	کره جنوبی	مراکش	گویان	بولیوی
ژاپن	لهستان	تایلند	موریتانی	مولداوی
بلژیک	اردن	ترکیه	روسیه	نیجریه
ایالات متحده	مالزی	مصر	اوگاندا	ساحل عاج
فرانسه	اروگوئه	مالاوی	اتیوپی	لیبی
ایسلند	ایتالیا	مونتنگرو	گواتمالا	آنگولا
امارات متحده عربی	لتونی	سوازیلند	آلبانی	بنگلادش
قطر	تونس	کلمبیا	آذربایجان	بروندی
تایوان	کاستاریکا	تانزانیا	اکوادور	زیمبابوه
قبرس	کویت	بورکینافاسو	قزاقستان	ونزوئلا
پرتغال	یونان	اندونزی	کنیا	

تفکیک

جدول ۴-۵ چکیده آمار

شاخص	میانگین	میانه	انحراف	حداقل	حداکثر
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت	۵.۶	۵.۳	۱.۴	۳.۴	۸.۵
محیط حقوقی و سیاسی	۵.۳	۴.۹	۱.۸	۲.۱	۸.۸
حقوق مالکیت فیزیکی	۶.۲	۶.۱	۱.۰	۴.۳	۸.۳
حقوق مالکیت فکری	۵.۴	۵.۱	۱.۶	۲.۳	۸.۵

چکیده آمار شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱ و امتیازات زیرشاخص‌های آن در جدول ۴-۵ آمده است. مطابق جدول شاخص سال جاری یک افزایش در میانگین و میانه داشته است. درحالی‌که این افزایش تا حد زیادی در نتیجه بهبود کشورهای با امتیاز پایین است (میانگین امتیاز کشورهای پایین جدول از ۲.۹ به ۳.۴ رشد داشته است)، اما اثر آن در نتیجه بدتر شدن اندک کشورهای بالای رتبه‌بندی خنثی می‌شود. این هم‌گرایی امتیازات در میان مجموعه داده‌ها را می‌توان در انحراف معیار مشاهده کرد که کاهش اندکی از ۱.۵ به ۱.۴ داشته است.

بالاترین امتیاز کسب شده در سال جاری در میان کل زیرشاخص‌ها، مربوط به زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی توسط سه کشور فنلاند، نیوزیلند و سوئد با امتیاز ۸.۸ است. کمترین امتیاز در کل زیرشاخص‌ها مربوط به امتیاز زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی برای کشور زیمبابوه با امتیاز ۲.۱ است که بازهم بهبود قابل توجهی نسبت به کمترین امتیاز سال قبل برای زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی کشور چاد با ۱.۶ است. مانند سال قبل حقوق مالکیت فیزیکی بالاترین میانگین زیرشاخص‌ها را با ۶.۲ دارد.

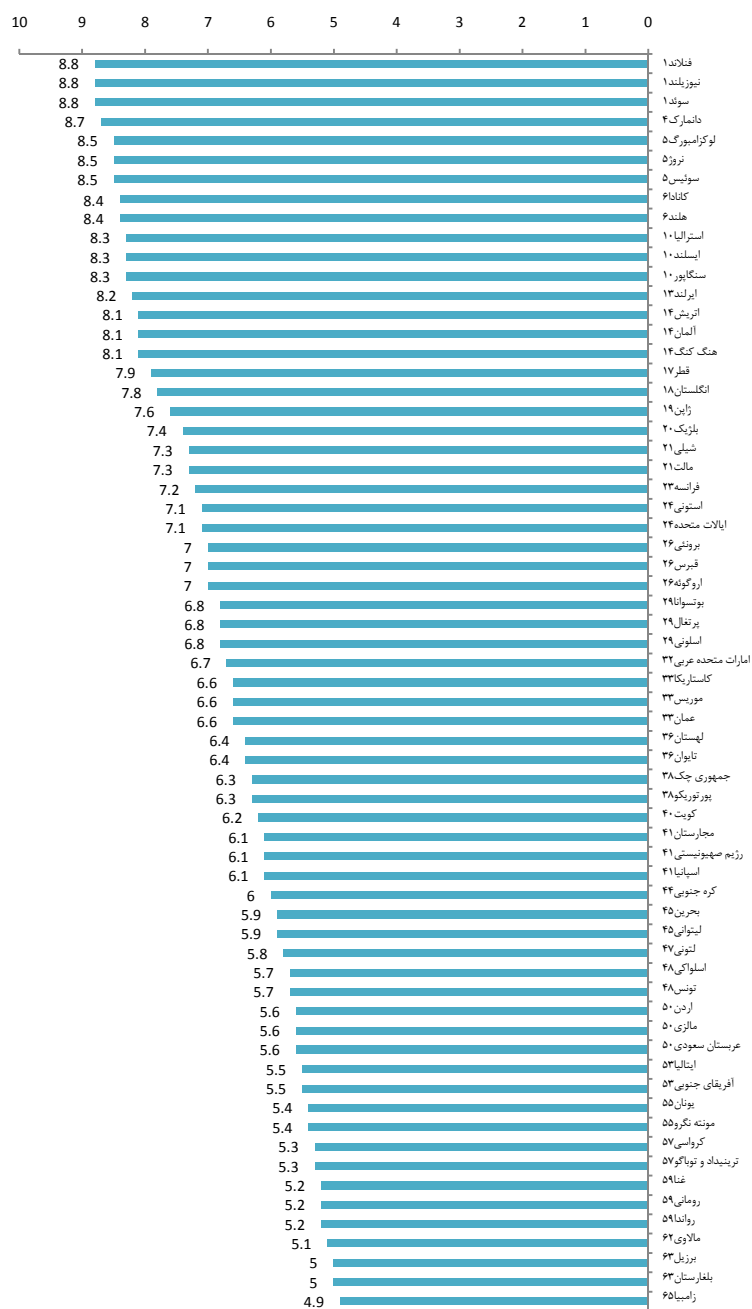
۴-۲-۱ رتبه‌بندی برحسب زیرشاخص‌های اصلی

شاخص حقوق مالکیت از سه زیرشاخص اصلی تشکیل شده که قابل استفاده به صورت مستقل برای ارزیابی عملکرد هر کشور است. در این قسمت درباره عملکرد کشورها در

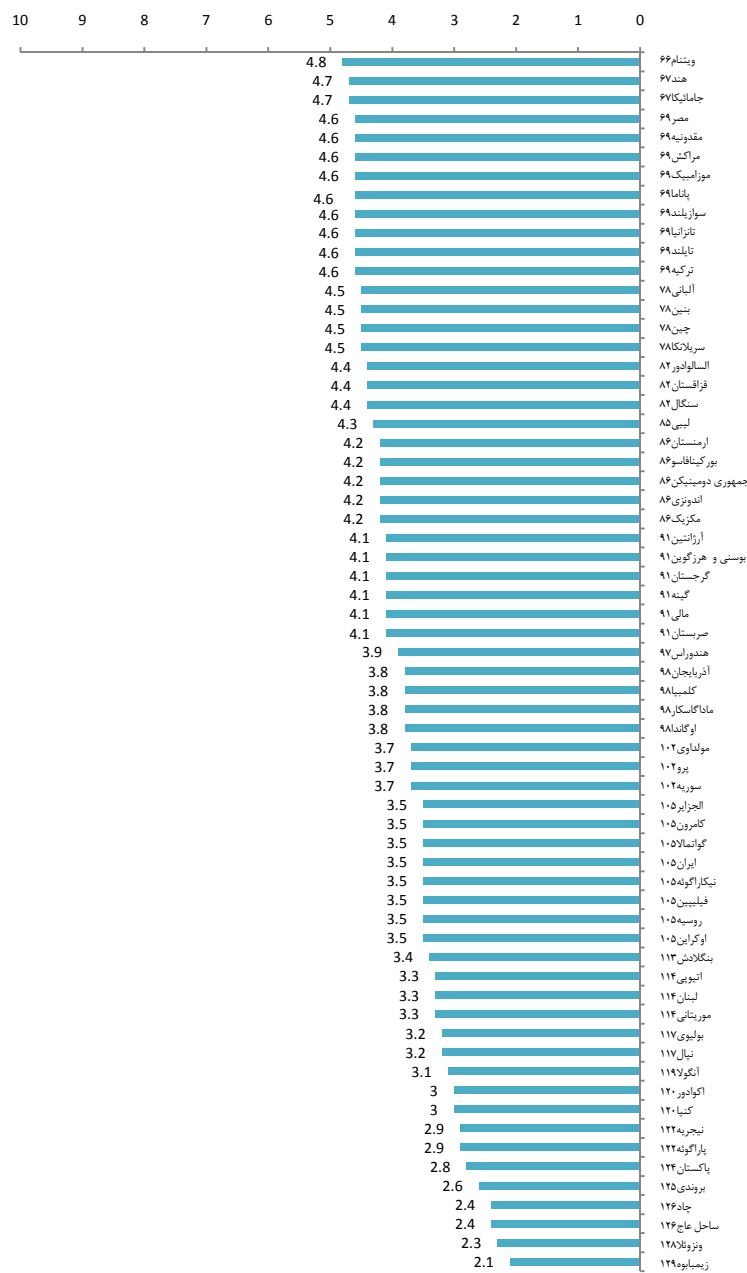
هر زیرشاخص اصلی بحث می‌شود. جداول ۴-۲ و ۴-۳ جایگاه ۱۰ کشور اول و آخر برای هر زیرشاخص اصلی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را نشان می‌دهند. ۱۰ کشور اول فهرست، معمولاً همگن‌تر از ۱۰ کشور پایین جدول هستند. کشور فنلاند در هر سه زیرشاخص رتبه نخست را دارد. لوکزامبورگ، سوئد و سوئیس نیز در هر سه زیرشاخص بین ۱۰ کشور اول قرار دارند. به‌طور جالبی دو کشور ایالت متحده و بحرین در یکی از زیرشاخص‌ها بین ۵ کشور اول هستند در حالی‌که در رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت هیچ‌کدام از این دو کشور در میان ۱۰ کشور نخست قرار ندارند. ۱۰ کشور پایین فهرست بسیار ناهمگن‌تر هستند. کمترین رتبه در شاخص محیط حقوقی و سیاسی مربوط به کشور زیمبابوه است. لیبی نیز در زیرشاخص حقوق مالکیت فیزیکی و مولدای در حقوق مالکیت فکری نیز دارای کمترین امتیازات هستند. نمودارهای ۴-۲ تا ۴-۴ رتبه‌بندی کامل مجموعه ۱۲۹ کشور را برحسب زیرشاخص‌های اصلی نشان می‌دهند.

۴-۲-۲ تغییرات در امتیازها (۲۰۱۱-۲۰۱۰)

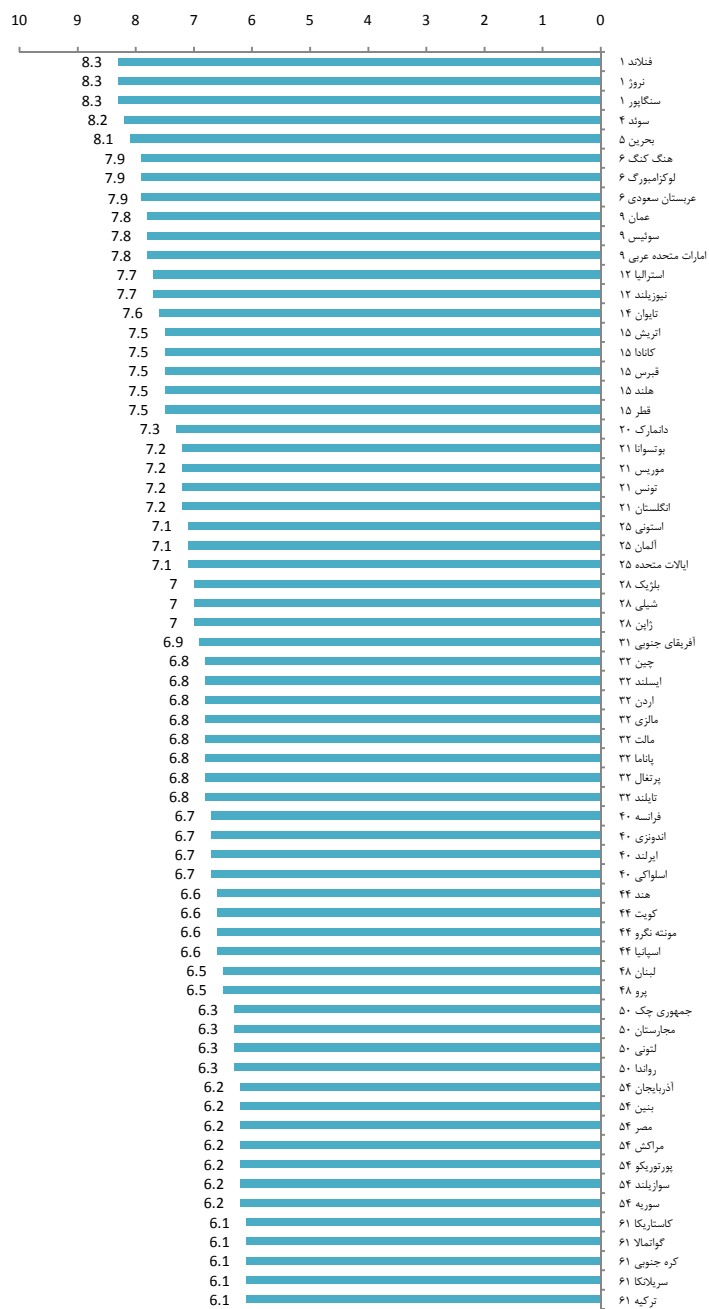
اضافه شدن پنج کشور آنگولا، ایران، لبنان، رواندا و سوازیلند و حذف قرقیزستان به دلیل کمبود داده‌ها، مانعی برای مقایسه مستقیم بین رتبه‌بندی‌های عددی سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ می‌باشد. در نتیجه، برخی تغییرات در رتبه‌بندی‌ها، می‌تواند تغییر در جایگاه کشورها در شاخص را (نه عملکرد کشورها در مقایسه با سال قبل) منعکس کند. مقایسه نتایج بین سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ در جداول ۴-۶ تا ۴-۹ قابل مشاهده است که تغییر در امتیازات و زیرشاخص‌های آن را نشان می‌دهد. کشورهایی که بیشترین بهبود را نسبت به سال قبل نشان می‌دهند متفاوت‌اند که شامل برونئی، بنین، اندونزی، اوگاندا، الجزایر، بورکینافاسو، اتیوپی، سنگال، جزایر موریس و اکوادور می‌شود. متأسفانه کشورهایی که بیشترین پسرفت را در وضعیت حقوق مالکیت داشتند، در میان ثروتمندترین کشورها هستند. این کشورها عبارت‌اند از: ایسلند، ایرلند، کره جنوبی، دانمارک، هلند، ایالات متحده، لتونی، لیتوانی، انگلستان و نیوزیلند.

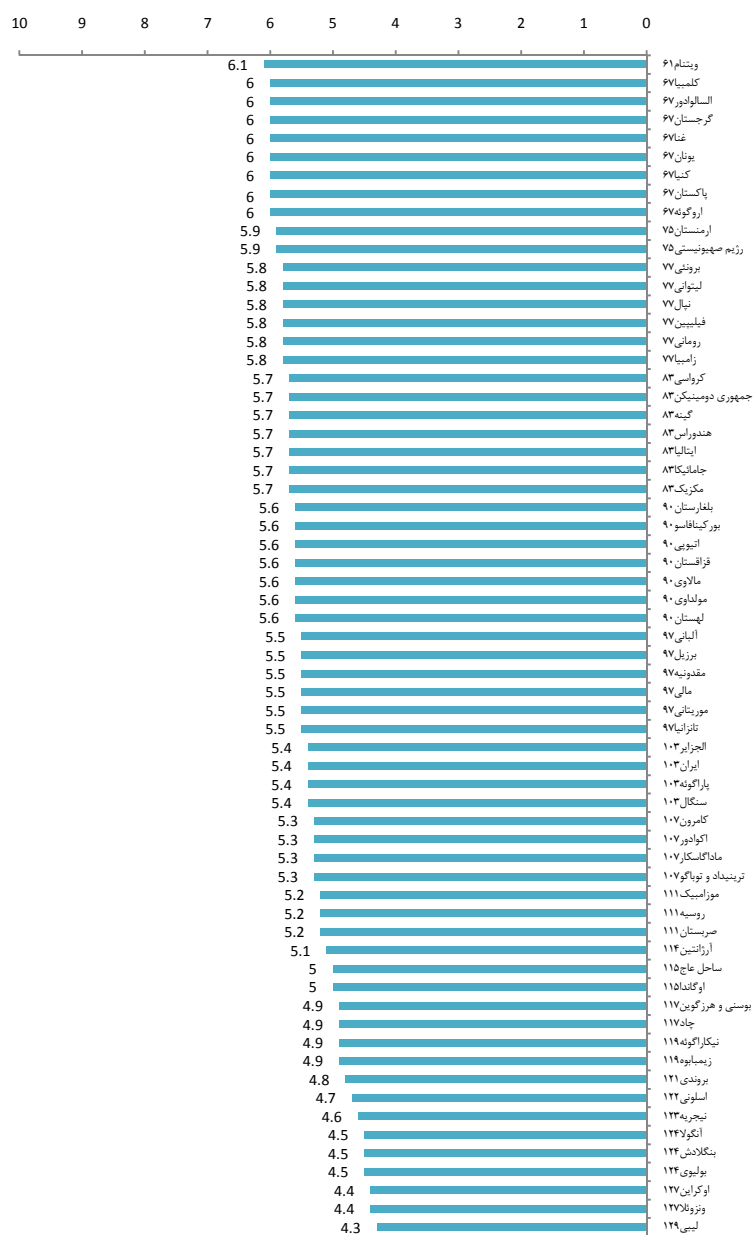
۶۸ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (گزارش سال ۲۰۱۱)

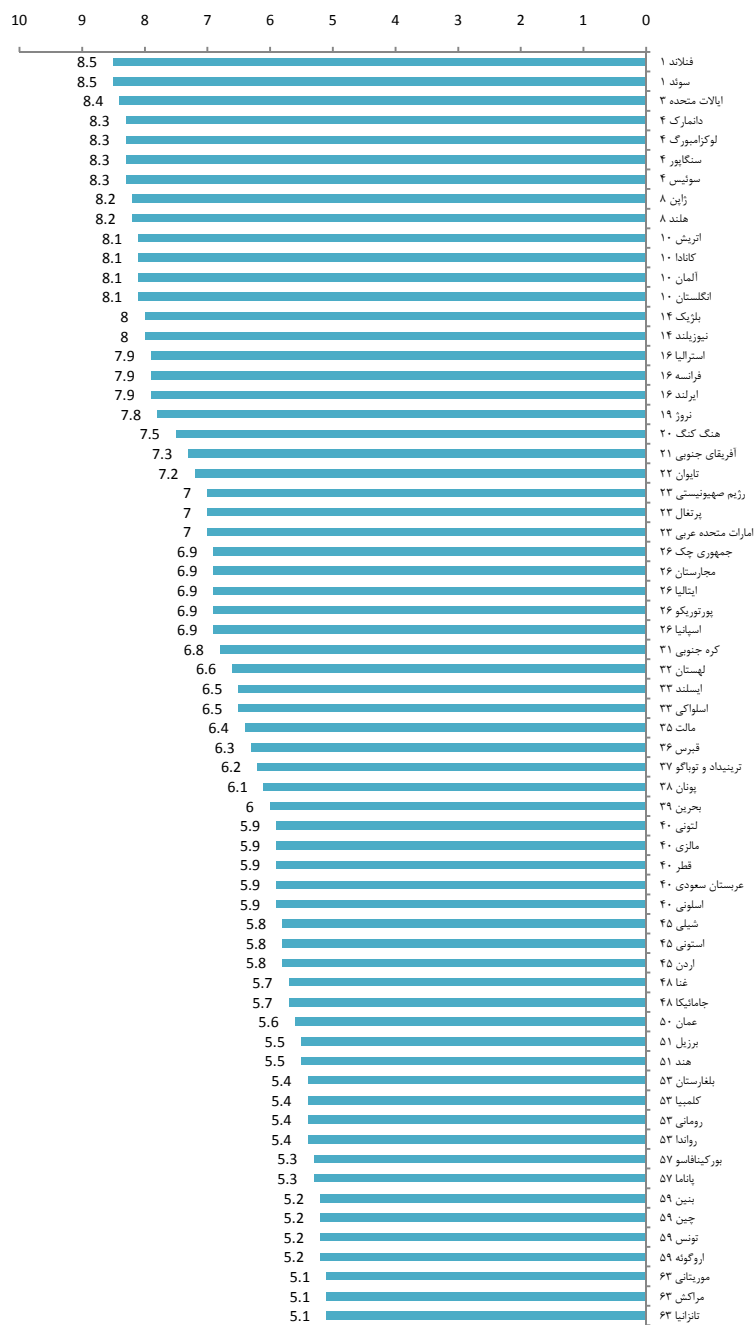
نمودار ۲-۴ رتبه‌بندی برحسب امتیاز محیط حقوقی و سیاسی

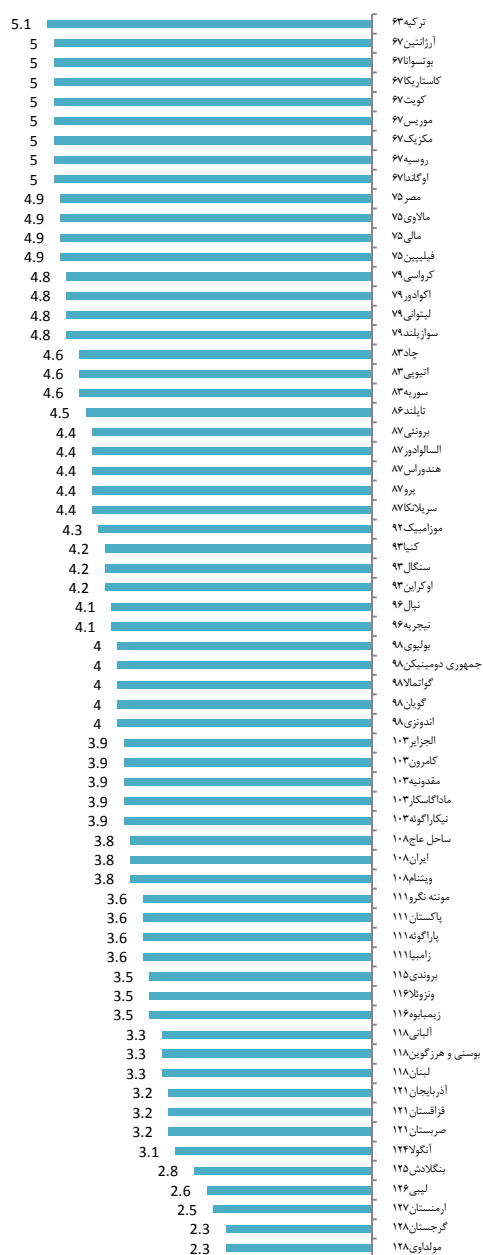

۷۰ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (گزارش سال ۲۰۱۱)

نمودار ۳-۴ رتبه‌بندی برحسب امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی

نمودار ۴-۴ رتبه‌بندی برحسب امتیاز حقوق مالکیت فکری

جدول ۴-۶ تغییر در امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰)
برونئی	۱.۴	۵.۷	۴.۳	برزیل	۰.۲	۵.۳	۵.۱
اندونزی	۰.۹	۵	۴.۱	مالت	۰.۲	۶.۸	۶.۶
چاد	۰.۸	۴	۳.۲	پورتوریکو	۰.۲	۶.۵	۶.۳
گویان	۰.۷	۴.۶	۳.۹	فیلیپین	۰.۲	۴.۷	۴.۵
مونتنگرو	۰.۷	۵.۲	۴.۵	السالوادور	۰.۱	۴.۶	۴.۸
بنگلادش	۰.۷	۳.۶	۲.۹	امارات متحده عربی	۰.۱	۷.۲	۷.۱
بنین	۰.۷	۵.۳	۴.۶	کویت	۰.۱	۵.۹	۵.۸
اوگاندا	۰.۷	۴.۶	۳.۹	تونس	۰.۱	۶	۵.۹
لهستان	۰.۷	۶.۲	۵.۵	تایلند	۰.۱	۵.۳	۶.۲
مقدونیه	۰.۶	۴.۷	۴.۱	رومانی	۰.۱	۵.۵	۵.۴
آلبانی	۰.۶	۴.۴	۳.۸	لوکزامبورگ	۰.۱	۸.۲	۸.۱
ساحل عاج	۰.۶	۳.۷	۳.۱	نیجریه	۰.۱	۳.۹	۳.۸
پرو	۰.۶	۴.۹	۴.۳	فرانسه	۰.۱	۷.۳	۷.۲
الجزایر	۰.۶	۴.۳	۳.۷	هندوراس	۰.۱	۴.۷	۴.۶
اتیوپی	۰.۵	۴.۵	۴	جامائیکا	۰.۱	۵.۴	۵.۳
تانزانیا	۰.۵	۵.۱	۴.۶	کلمبیا	۰.۱	۵.۱	۵
موزامبیک	۰.۵	۴.۷	۴.۲	کنیا	۰.۱	۴.۴	۴.۳
اکوادور	۰.۵	۴.۴	۳.۹	قزاقستان	۰.۱	۴.۴	۴.۳
مالاوی	۰.۵	۵.۲	۴.۷	سنگاپور	۰.۱	۸.۳	۸.۲
سنگال	۰.۵	۴.۷	۴.۲	ترکیه	۰.۱	۵.۳	۵.۲
پاراگوئه	۰.۵	۴	۳.۵	هند	۰.۱	۵.۶	۵.۵
بحرین	۰.۵	۶.۷	۶.۲	بلغارستان	۰.۱	۵.۳	۵.۲
نیکاراگوئه	۰.۵	۴.۱	۳.۶	مالی	۰.۱	۴.۸	۴.۷

جدول ۴-۶ تغییر در امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)	کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)
بوسنی و هرزگوین	۰.۵	۴.۱	لیتوانی	۰.۱	۵.۵
بولیوی	۰.۵	۳.۹	مالزی	۰	۶.۱
اروگوئه	۰.۴	۶.۱	بلژیک	۰	۷.۵
آذربایجان	۰.۴	۴.۴	ماداگاسکار	۰	۴.۳
عربستان سعودی	۰.۴	۶.۵	استونی	۰	۶.۷
چین	۰.۴	۵.۵	لیبی	۰	۳.۷
غنا	۰.۴	۵.۶	اردن	۰	۶.۱
کرواسی	۰.۴	۵.۳	سوئد	۰	۸.۵
ترینیداد و توباگو	۰.۴	۵.۶	ژاپن	۰	۷.۶
کامرون	۰.۴	۴.۲	کانادا	۰	۸
سرلانکا	۰.۴	۵	ایتالیا	۰	۶
نپال	۰.۴	۴.۴	رژیم صهیونیستی	۰	۶.۳
ویتنام	۰.۴	۴.۹	مجارستان	-۰.۱	۶.۴
موریس	۰.۴	۶.۳	اسلواکی	-۰.۱	۶.۴
ارمنستان	۰.۴	۴.۲	انگلستان	-۰.۱	۷.۸
بورکینافاسو	۰.۴	۵	نیوزیلند	-۰.۱	۸.۳
گرجستان	۰.۴	۴.۱	سوئیس	-۰.۱	۸.۳
قبرس	۰.۳	۶.۹	پرتغال	-۰.۱	۶.۹
آرژانتین	۰.۳	۴.۷	سوریه	-۰.۱	۴.۹
تایوان	۰.۳	۷.۱	نروژ	-۰.۱	۸.۳

جدول ۴-۶ تغییر در امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۱)	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (۲۰۱۰)
زیمبابوه	۰.۳	۳.۵	۳.۲	یونان	-۰.۱	۵.۸	۵.۹
شیلی	۰.۳	۶.۷	۶.۴	فنلاند	-۰.۱	۸.۵	۸.۶
قطر	۰.۳	۷.۱	۶.۸	اوکراین	-۰.۱	۴	۴.۱
روسیه	۰.۳	۴.۶	۴.۳	لتونی	-۰.۲	۶	۶.۲
صربستان	۰.۳	۴.۲	۳.۹	استرالیا	-۰.۲	۸	۸.۲
بروندی	۰.۳	۳.۶	۳.۳	آلمان	-۰.۲	۷.۸	۸
بوتسوانا	۰.۳	۶.۳	۶	آفریقای جنوبی	-۰.۲	۶.۶	۶.۸
زامبیا	۰.۳	۴.۸	۴.۵	اتریش	-۰.۳	۷.۹	۸.۲
مکزیک	۰.۳	۵	۴.۷	اسپانیا	-۰.۳	۶.۵	۶.۸
جمهوری چک	۰.۳	۶.۵	۶.۲	ایرلند	-۰.۴	۷.۶	۸
هنگ کنگ	۰.۳	۷.۸	۷.۵	هلند	-۰.۴	۸	۸.۴
عمان	۰.۲	۶.۷	۶.۵	دانمارک	-۰.۴	۸.۱	۸.۵
کاستاریکا	۰.۲	۵.۶	۵.۷	ایالات متحده	-۰.۴	۷.۵	۷.۹
ونزوئلا	۰.۲	۳.۴	۳.۲	مولداوی	-۰.۵	۳.۹	۴.۴
جمهوری دومینیکن	۰.۲	۴.۶	۴.۴	کره جنوبی	-۰.۵	۶.۳	۶.۸
مراکش	۰.۲	۵.۳	۵.۱	ایسلند	-۰.۶	۷.۲	۷.۸
موریتانی	۰.۲	۴.۶	۴.۴	آنگولا	-	۳.۶	-
اسلونی	۰.۲	۵.۸	۵.۶	ایران	-	۴.۲	-
پاکستان	۰.۲	۴.۱	۳.۹	لبنان	-	۴.۴	-
گواتمالا	۰.۲	۴.۵	۴.۳	رواندا	-	۵.۶	-
پاناما	۰.۲	۵.۶	۵.۴	سوازیلند	-	۵.۲	-
مصر	۰.۲	۵.۲	۵				

جدول ۷-۴ تغییر در امتیاز محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)
چاد	۰.۸	۲.۴	۱.۶	سوئد	۰.۱	۸.۸	۸.۷
برونئی	۰.۷	۷.۷	۶.۳	نپال	۰.۱	۳.۲	۳.۱
لهستان	۰.۷	۶.۴	۵.۷	صربستان	۰.۱	۴.۱	۴
آلبانی	۰.۷	۴.۵	۳.۸	مراکش	۰.۱	۴.۶	۴.۵
ساحل عاج	۰.۷	۲.۴	۱.۷	مالاوی	۰.۱	۵.۱	۵
قطر	۰.۷	۷.۹	۷.۲	انگلستان	۰	۷.۸	۷.۸
ترینیداد و توباگو	۰.۶	۵.۳	۴.۷	موریس	۰	۶.۶	۶.۶
شیلی	۰.۵	۷.۳	۶.۸	فیلیپین	۰	۳.۵	۳.۵
مونتنگرو	۰.۵	۵.۴	۴.۹	نروژ	۰	۸.۵	۸.۵
اندونزی	۰.۵	۴.۲	۳.۷	لوکزامبورگ	۰	۸.۵	۸.۵
سريلانكا	۰.۵	۴.۵	۴	تانزانیا	۰	۴.۶	۴.۶
مقدونیه	۰.۵	۴.۶	۴.۱	نیوزیلند	۰	۸.۸	۸.۸
کامرون	۰.۵	۳.۵	۳	کنیا	۰	۳	۳
نیکاراگوئه	۰.۵	۳.۵	۳	موریتانی	۰	۳.۳	۳.۳
زامبیا	۰.۵	۴.۹	۴.۴	تونس	۰	۵.۷	۵.۷
موزامبیک	۰.۴	۴.۶	۴.۲	دانمارک	۰	۸.۷	۸.۷
سنگال	۰.۴	۴.۴	۴	کانادا	۰	۸.۴	۸.۴
بنگلادش	۰.۴	۳.۴	۳	الجزایر	۰	۳.۵	۳.۵
بلغارستان	۰.۴	۵	۴.۶	گواتمالا	۰	۳.۵	۳.۵
گویان	۰.۴	۴.۱	۳.۷	بلژیک	۰	۷.۴	۷.۴
رومانی	۰.۴	۵.۲	۴.۸	هنگ‌کنگ	۰	۸.۱	۸.۱
آرژانتین	۰.۴	۴.۱	۳.۷	مجارستان	۰	۶.۱	۶.۱
گرجستان	۰.۴	۴.۱	۳.۷	کلمبیا	۰	۳.۸	۳.۸
قزاقستان	۰.۴	۴.۴	۴	فرانسه	۰	۷.۲	۷.۲

جدول ۴-۷ تغییر در امتیاز محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)
ویتنام	۰.۴	۴.۸	۴.۴	امارات متحده عربی	-۰.۱	۶.۷	۶.۸
ونزوئلا	۰.۴	۲.۳	۱.۹	بنین	-۰.۱	۴.۵	۴.۶
ارمنستان	۰.۴	۴.۲	۳.۸	سوریه	-۰.۱	۳.۷	۳.۸
کاستاریکا	۰.۳	۶.۶	۶.۳	ایرلند	-۰.۱	۸.۲	۸.۳
غنا	۰.۳	۵.۲	۴.۹	بوتسوانا	-۰.۱	۶.۸	۶.۹
اروگوئه	۰.۳	۷	۶.۷	هند	-۰.۱	۴.۷	۴.۸
برزیل	۰.۳	۵	۴.۷	مالزی	-۰.۱	۵.۶	۵.۷
لیتوانی	۰.۳	۵.۹	۵.۶	کویت	-۰.۱	۶.۲	۶.۳
زیمبابوه	۰.۳	۲.۱	۱.۸	عمان	-۰.۱	۶.۶	۶.۷
بوسنی و هرزگوین	۰.۳	۴.۱	۳.۸	مولداوی	-۰.۱	۳.۷	۳.۸
پاناما	۰.۳	۴.۶	۴.۳	بورکینافاسو	-۰.۱	۴.۲	۴.۳
پاکستان	۰.۳	۲.۸	۲.۵	مصر	-۰.۱	۴.۶	۴.۷
استونی	۰.۳	۷.۱	۶.۸	فنلاند	-۰.۱	۸.۸	۸.۹
اکوادور	۰.۳	۳	۲.۷	اردن	-۰.۱	۵.۶	۵.۷
اسلونی	۰.۳	۶.۸	۶.۵	اسلواکی	-۰.۱	۵.۷	۵.۸
هندوراس	۰.۳	۳.۹	۳.۶	هلند	-۰.۱	۸.۴	۸.۵
پاراگوئه	۰.۳	۲.۹	۲.۶	ترکیه	-۰.۱	۴.۶	۴.۷
بولیوی	۰.۲	۳.۲	۳	کره جنوبی	-۰.۱	۶	۶.۱
کرواسی	۰.۲	۵.۳	۵.۱	استرالیا	-۰.۲	۸.۳	۸.۵
ژاپن	۰.۲	۷.۶	۷.۴	اسپانیا	-۰.۲	۶.۱	۶.۳
تایلند	۰.۲	۴.۶	۴.۴	سوئیس	-۰.۲	۸.۵	۸.۷
روسیه	۰.۲	۳.۵	۳.۳	نیجریه	-۰.۲	۲.۹	۳.۱
مکزیک	۰.۲	۴.۲	۴	سنگاپور	-۰.۲	۸.۳	۸.۵

جدول ۷-۴ تغییر در امتیاز محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۱)	محیط حقوقی و سیاسی (۲۰۱۰)
رژیم صهیونیستی	۰.۲	۶.۱	۵.۹	مالت	-۰.۲	۷.۳	۷.۵
بحرین	۰.۲	۵.۹	۵.۷	آفریقای جنوبی	-۰.۲	۵.۵	۵.۷
ایتالیا	۰.۲	۵.۵	۵.۳	یونان	-۰.۲	۵.۴	۵.۶
اتیوپی	۰.۲	۳.۳	۳.۱	اوکراین	-۰.۲	۳.۵	۳.۷
اوگاندا	۰.۲	۳.۸	۳.۶	ایسلند	-۰.۲	۸.۳	۸.۵
عربستان سعودی	۰.۲	۵.۶	۵.۴	آلمان	-۰.۲	۸.۱	۸.۳
جمهوری دومینیکن	۰.۲	۴.۲	۴	ماداگاسکار	-۰.۳	۳.۸	۴.۱
آذربایجان	۰.۲	۳.۸	۳.۶	مالی	-۰.۳	۴.۱	۴.۴
جمهوری چک	۰.۲	۶.۳	۶.۱	پرتغال	-۰.۳	۶.۸	۷.۱
پرو	۰.۱	۳.۷	۳.۶	لیبی	-۰.۳	۴.۳	۴.۶
تایوان	۰.۱	۶.۴	۶.۳	اتریش	-۰.۳	۸.۱	۸.۴
جامائیکا	۰.۱	۴.۷	۴.۶	ایالات متحده	-۰.۴	۷.۱	۷.۵
السالوادور	۰.۱	۴.۴	۴.۳	آنگولا	-	۳.۱	-
لتونی	۰.۱	۵.۸	۵.۷	ایران	-	۳.۵	-
بروندی	۰.۱	۲.۶	۲.۵	لبنان	-	۳.۳	-
چین	۰.۱	۴.۵	۴.۴	رواندا	-	۵.۲	-
قبرس	۰.۱	۷	۶.۹	سوازیلند	-	۴.۹	-
پورتوریکو	۰.۱	۶.۳	۶.۲				

جدول ۸-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)
برونئی	۲.۴	۵.۸	۳.۴	بلژیک	۰.۱	۷	۶.۹
بنین	۱.۵	۶.۲	۴.۷	سريلانکا	۰.۱	۶.۱	۶
اندونزی	۱.۲	۶.۷	۵.۵	نیجریه	۰.۱	۴.۶	۴.۵
اوگاندا	۱.۲	۵	۳.۸	لوکزامبورگ	۰.۱	۷.۹	۷.۸
الجزایر	۱.۱	۵.۴	۴.۳	هنگ کنگ	۰.۱	۷.۹	۷.۸
بورکینافاسو	۱	۵.۶	۴.۶	کلمبیا	۰.۱	۶	۵.۹
اتیوپی	۰.۸	۵.۶	۴.۸	امارات متحده عربی	۰.۱	۷.۸	۷.۷
سنگال	۰.۸	۵.۴	۴.۶	ارمنستان	۰.۱	۵.۹	۵.۸
موریس	۰.۸	۷.۲	۶.۴	مالزی	۰.۱	۶.۸	۶.۷
اکوادور	۰.۸	۵.۳	۴.۵	برزیل	۰.۱	۵.۵	۵.۴
بنگلادش	۰.۸	۴.۵	۳.۷	ایتالیا	۰	۵.۷	۵.۷
لهستان	۰.۸	۵.۶	۴.۸	ونزوئلا	۰	۴.۴	۴.۴
چین	۰.۷	۶.۸	۶.۱	هند	۰	۶.۶	۶.۶
قبرس	۰.۷	۷.۵	۶.۸	السالوادور	۰	۶	۶
ساحل عاج	۰.۷	۵	۴.۳	پورتوریکو	۰	۶.۲	۶.۲
چاد	۰.۷	۴.۹	۴.۲	سنگاپور	۰	۸.۳	۸.۳
بحرین	۰.۷	۸.۱	۷.۴	کنیا	۰	۶	۶
پاراگوئه	۰.۷	۵.۴	۴.۷	کاستاریکا	۰	۶.۱	۶.۱
پرو	۰.۷	۶.۵	۵.۸	شیلی	۰	۷	۷
کامرون	۰.۷	۵.۳	۴.۶	زامبیا	۰	۵.۸	۵.۸
نیکاراگوئه	۰.۶	۴.۹	۴.۳	اسلونی	۰	۴.۷	۴.۷
عربستان سعودی	۰.۶	۷.۹	۷.۳	اردن	-۰.۱	۶.۸	۶.۹
اروگوئه	۰.۶	۶	۵.۴	تایلند	-۰.۱	۶.۸	۶.۹

جدول ۸-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)
موزامبیک	۰.۶	۵.۲	۴.۶	سوئیس	-۰.۱	۷.۸	۷.۹
کرواسی	۰.۶	۵.۷	۵.۱	پاناما	-۰.۱	۶.۸	۶.۹
تانزانیا	۰.۶	۵.۵	۴.۹	ترینیداد و توباگو	-۰.۱	۵.۳	۵.۴
جمهوری دومینیکن	۰.۵	۵.۷	۵.۲	پرتغال	-۰.۱	۶.۸	۶.۹
ماداگاسکار	۰.۵	۵.۳	۴.۸	ژاپن	-۰.۱	۷	۷.۱
بولیوی	۰.۵	۴.۵	۴	جامائیکا	-۰.۲	۵.۷	۵.۹
گویان	۰.۵	۵.۷	۵.۲	هندوراس	-۰.۲	۵.۷	۵.۹
غنا	۰.۵	۶	۵.۵	یونان	-۰.۲	۶	۶.۲
مصر	۰.۵	۶.۲	۵.۷	قزاقستان	-۰.۲	۵.۶	۵.۸
بروندی	۰.۵	۴.۸	۴.۳	سوریه	-۰.۳	۶.۲	۶.۵
مقدونیه	۰.۵	۵.۵	۵	کانادا	-۰.۳	۷.۵	۷.۸
بوسنی و هرزگوین	۰.۵	۴.۹	۴.۴	رژیم صهیونیستی	-۰.۳	۵.۹	۶.۲
مالاوی	۰.۵	۵.۶	۵.۱	فنلاند	-۰.۳	۸.۳	۸.۶
آذربایجان	۰.۵	۶.۲	۵.۷	اتریش	-۰.۳	۷.۵	۷.۸
آرژانتین	۰.۴	۵.۱	۴.۷	سوئد	-۰.۳	۸.۲	۸.۵
مالی	۰.۴	۵.۵	۵.۱	مجارستان	-۰.۳	۶.۳	۶.۶
مونتنگرو	۰.۴	۶.۶	۶.۲	اسپانیا	-۰.۳	۶.۶	۶.۹
ویتنام	۰.۴	۶.۱	۵.۷	نروژ	-۰.۳	۸.۳	۸.۶
مولداوی	۰.۴	۵.۶	۵.۲	کویت	-۰.۴	۶.۶	۷
مالت	۰.۴	۶.۸	۶.۴	بلغارستان	-۰.۴	۵.۶	۶
مکزیک		۵.۷	۵.۳	اوکراین	-۰.۴	۴.۴	۴.۸
فیلیپین	۰.۴	۵.۸	۵.۴	آلمان	-۰.۴	۷.۱	۷.۵

جدول ۸-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فیزیکی (۲۰۱۰)
گواتمالا	۰.۴	۶.۱	۵.۷	استونی	-۰.۴	۷.۱	۷.۵
صربستان	۰.۴	۵.۲	۴.۸	استرالیا	-۰.۴	۷.۷	۸.۱
بوتسوانا	۰.۳	۷.۲	۶.۹	اسلواکی	-۰.۴	۶.۷	۷.۱
جمهوری چک	۰.۳	۶.۳	۶	آفریقای جنوبی	-۰.۵	۶.۹	۷.۴
لیبی	۰.۳	۴.۳	۴	نیوزیلند	-۰.۵	۷.۷	۸.۲
نپال	۰.۳	۵.۸	۵.۵	انگلستان	-۰.۵	۷.۲	۷.۷
موریتانی	۰.۳	۵.۵	۴.۲	لیتوانی	-۰.۵	۵.۸	۶.۳
مراکش	۰.۳	۶.۲	۵.۹	لتونی	-۰.۶	۶.۳	۶.۹
آلبانی	۰.۳	۵.۵	۵.۲	ایالات متحده	-۰.۷	۷.۱	۷.۸
تایوان	۰.۳	۷.۶	۷.۳	هلند	-۱	۷.۵	۸.۵
فرانسه	۰.۲	۶.۷	۶.۵	دانمارک	-۱	۷.۳	۸.۳
زیمبابوه	۰.۲	۴.۹	۴.۷	کره جنوبی	-۱.۱	۶.۱	۷.۲
گرجستان	۰.۲	۶	۵.۸	ایرلند	-۱.۱	۶.۷	۷.۸
قطر	۰.۲	۷.۵	۷.۳	ایسلند	-۱.۳	۶.۸	۸.۱
عمان	۰.۲	۷.۸	۷.۶	آنگولا	-	۴.۵	-
رومانی	۰.۲	۵.۸	۵.۶	ایران	-	۵.۴	-
تونس	۰.۲	۷.۲	۷	لبنان	-	۶.۵	-
روسیه	۰.۲	۵.۲	۵	رواندا	-	۶.۳	-
پاکستان	۰.۲	۶	۵.۸	سوازیلند	-	۶.۲	-
ترکیه	۰.۱	۶.۱	۶				

جدول ۹-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)
گویان	۱.۳	۴	۲.۷	بلغارستان	۰.۳	۵.۴	۵.۱
برونئی	۱.۲	۴.۴	۳.۲	اوکراین	۰.۳	۴.۲	۳.۹
مونتنگرو	۱.۲	۳.۶	۲.۴	نیکاراگوئه	۰.۳	۳.۹	۳.۶
مالاوی	۱	۴.۹	۳.۹	اروگوئه	۰.۳	۵.۲	۴.۹
آلبانی	۱	۳.۳	۲.۳	قبرس	۰.۳	۶.۳	۶
کویت	۰.۹	۵	۴.۱	تونس	۰.۳	۵.۲	۴.۹
تانزانیا	۰.۹	۵.۱	۴.۲	مجارستان	۰.۳	۶.۹	۶.۷
پرو	۰.۸	۴.۴	۳.۶	جامائیکا	۰.۳	۵.۷	۵.۵
مقدونیه	۰.۸	۳.۹	۳.۱	پورتوریکو	۰.۳	۶.۹	۶.۷
هنگ کنگ	۰.۸	۷.۵	۶.۷	کنیا	۰.۲	۴.۲	۴
اندونزی	۰.۸	۴	۳.۲	سوئد	۰.۲	۸.۵	۸.۳
چاد	۰.۸	۴.۶	۳.۹	مصر	۰.۲	۴.۹	۴.۷
بنگلادش	۰.۷	۲.۸	۲.۱	انگلستان	۰.۲	۸.۱	۷.۹
بوتسوانا	۰.۷	۵	۴.۳	هند	۰.۲	۵.۵	۵.۳
ارمنستان	۰.۷	۲.۵	۱.۹	تایلند	۰.۲	۴.۵	۴.۳
آذربایجان	۰.۶	۳.۲	۲.۶	کانادا	۰.۲	۸.۱	۷.۹
ترینیداد و توباگو	۰.۶	۶.۲	۵.۶	هندوراس	۰.۲	۴.۴	۴.۲
نپال	۰.۶	۴.۱	۳.۵	لیبی	۰.۲	۲.۶	۲.۴
بوسنی و هرزگوین	۰.۶	۳.۳	۲.۷	استونی	۰.۲	۵.۸	۵.۶
اوگاندا	۰.۶	۵	۴.۴	مکزیک	۰.۲	۵	۴.۹
اتیوپی	۰.۶	۴.۶	۴	مالزی	۰.۱	۵.۹	۵.۸
بولیوی	۰.۶	۴	۳.۴	موریس	۰.۱	۵	۴.۹
لهستان	۰.۵	۶.۶	۶.۱	فیلیپین	۰.۱	۴.۹	۴.۸

جدول ۹-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)
گرجستان	۰.۵	۲.۳	۱.۸	سنگال	۰.۱	۴.۲	۴.۱
موزامبیک	۰.۵	۴.۳	۳.۸	کلمبیا	۰.۱	۵.۴	۵.۳
بنین	۰.۵	۵.۲	۴.۷	قزاقستان	۰.۱	۳.۲	۳.۱
تایوان	۰.۵	۷.۲	۶.۷	مالی	۰.۱	۴.۹	۴.۸
ساحل عاج	۰.۵	۳.۸	۳.۳	یونان	۰.۱	۶.۱	۶
سريلانكا	۰.۵	۴.۴	۳.۹	کامرون	۰.۱	۳.۹	۳.۸
الجزایر	۰.۵	۳.۹	۳.۴	ترکیه	۰.۱	۵.۱	۵
بحرین	۰.۵	۶	۵.۵	اردن	۰.۱	۵.۸	۵.۷
غنا	۰.۵	۵.۷	۵.۲	نیوزیلند	۰.۱	۸	۷.۹
پاراگوئه	۰.۵	۳.۶	۳.۱	جمهوری دومینیکن	۰.۱	۴	۳.۹
عمان	۰.۴	۵.۶	۵.۲	سوریه	۰.۱	۴.۶	۴.۵
اسلونی	۰.۴	۵.۹	۵.۵	رژیم صهیونیستی	۰.۱	۷	۶.۹
زیمبابوه	۰.۴	۳.۵	۳.۱	فرانسه	۰	۷.۹	۷.۹
موریتانی	۰.۴	۵.۱	۴.۷	فنلاند	۰	۸.۵	۸.۵
سنگاپور	۰.۴	۸.۳	۷.۹	ایرلند	۰	۷.۹	۷.۹
شیلی	۰.۴	۵.۸	۵.۴	قطر	۰	۵.۹	۵.۹
روسیه	۰.۴	۵	۴.۶	لتونی	۰	۵.۹	۵.۹
لیتوانی	۰.۴	۴.۸	۴.۴	پرتغال	۰	۷	۷
مالت	۰.۴	۶.۴	۶	سوئیس	۰	۸.۳	۸.۳
السالوادور	۰.۴	۴.۴	۴	هلند	۰	۸.۲	۸.۲
چین	۰.۴	۵.۲	۴.۸	ماداگاسکار	۰	۳.۹	۳.۹
اکوادور	۰.۴	۴.۸	۴.۴	نروژ	۰	۷.۸	۷.۹
صربستان	۰.۴	۳.۲	۲.۸	ایالات متحده	-۰.۱	۸.۴	۸.۵

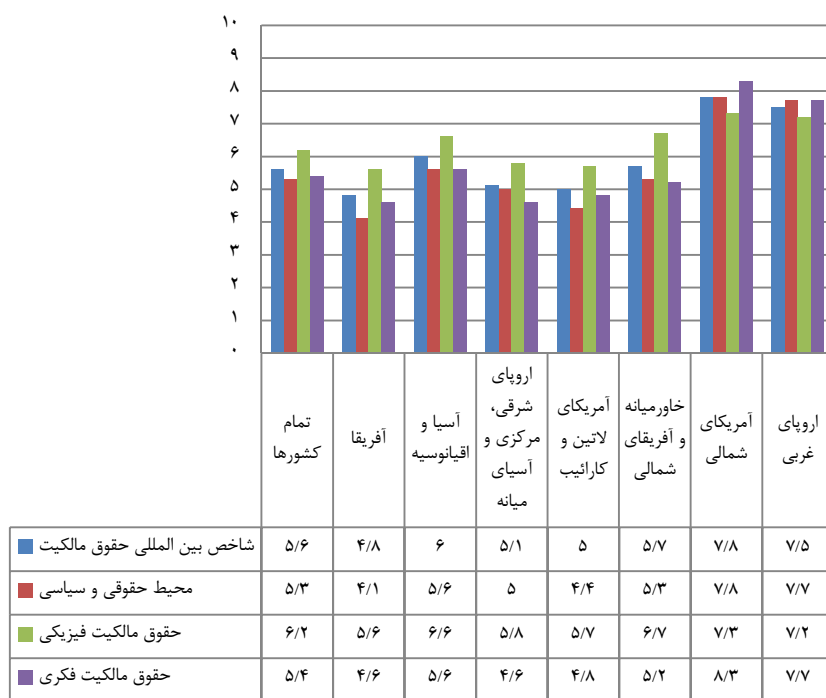
جدول ۹-۴ تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰-۲۰۱۱)

کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)	کشور	تغییر	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۱)	حقوق مالکیت فکری (۲۰۱۰)
بروندی	۰.۴	۳.۵	۳.۱	استرالیا	-۰.۱	۷.۹	۸
عربستان سعودی	۰.۴	۵.۹	۵.۵	آفریقای جنوبی	-۰.۱	۷.۳	۷.۴
کاستاریکا	۰.۳	۵	۴.۷	بلژیک	-۰.۱	۸	۸.۱
زامبیا	۰.۳	۳.۶	۳.۳	ژاپن	-۰.۱	۸.۲	۸.۳
نیجریه	۰.۳	۴.۱	۳.۸	آلمان	-۰.۱	۸.۱	۸.۲
مراکش	۰.۳	۵.۱	۴.۸	ایتالیا	-۰.۲	۶.۹	۷.۱
لوکزامبورگ	۰.۳	۸.۳	۸	کره جنوبی	-۰.۲	۶.۸	۷
جمهوری چک	۰.۳	۶.۹	۶.۶	اتریش	-۰.۲	۸.۱	۸.۳
ویتنام	۰.۳	۳.۸	۳.۵	دانمارک	-۰.۲	۸.۳	۸.۵
اسلواکی	۰.۳	۶.۵	۶.۲	اسپانیا	-۰.۳	۶.۹	۷.۲
امارات متحده عربی	۰.۳	۷	۶.۷	رومانی	-۰.۴	۵.۴	۵.۸
پاکستان	۰.۳	۳.۶	۳.۳	ایسلند	-۰.۴	۶.۵	۶.۹
آرژانتین	۰.۳	۵	۴.۷	مولداوی	-۱.۸	۲.۳	۴.۱
گواتمالا	۰.۳	۴	۳.۷	آنگولا	-	۳.۱	-
ونزوئلا	۰.۳	۳.۵	۳.۲	ایران	-	۳.۸	-
پاناما	۰.۳	۵.۳	۵	لبنان	-	۳.۳	-
بورکینافاسو	۰.۳	۵.۳	۵	رواندا	-	۵.۴	-
برزیل	۰.۳	۵.۵	۵.۲	سوازیلند	-	۴.۸	-
کرواسی	۰.۳	۴.۸	۴.۵				

۳-۴ توزیع منطقه‌ای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت

نمودار ۵-۴ میانگین امتیازات برحسب منطقه و زیرشاخص‌ها را در شاخص بین‌المللی

حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد. همانند گزارش سال قبل، مکزیک و مالت به ترتیب در گروه‌های مناطق آمریکای لاتین و حوزه کارائیب و اروپای غربی قرار گرفته‌اند. کشورهای جدید آنگولا، رواندا و سوازیلند در گروه آفریقا وارد شده‌اند. ایران و لبنان در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا طبقه‌بندی شده‌اند. پیوست ۳ طبقه‌بندی‌های کامل منطقه‌ای را نشان می‌دهد.

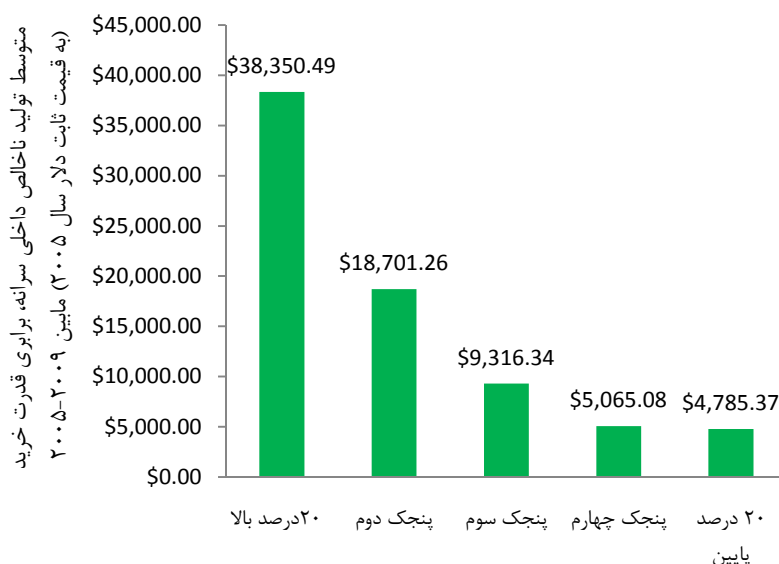

نمودار ۴-۵ میانگین امتیازات برحسب منطقه و زیرشاخص‌ها

۴-۴ شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و دستاوردهای اقتصادی

فرضیه اساسی این بررسی، وجود همبستگی قوی بین نظام حقوق مالکیت کارا و تأثیر چشمگیر آن بر عملکرد اقتصادی یک کشور است. درواقع، مطابق با توزیع درآمد متوسط

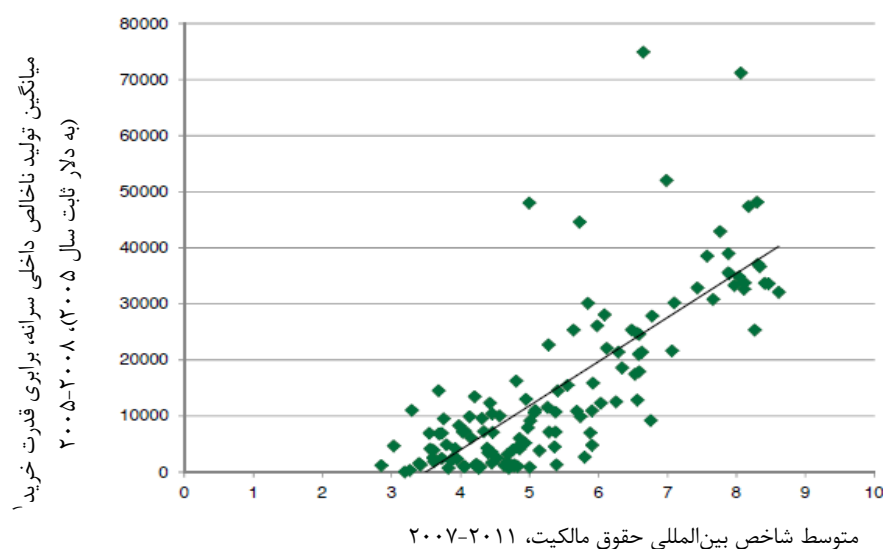
میان کشورها در پنجک‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، کشورهای با امتیازات بالاتر حقوق مالکیت، معمولاً کشورهایی هستند که درآمدهای سرانه بالاتری دارند. کشورهای با امتیازات حقوق مالکیت ضعیف‌تر، درآمد سرانه پایین‌تری دارند. علاوه بر این، کشورهای با نظام‌های حقوق مالکیت قوی‌تر، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بیشتری را جذب می‌کنند. در نهایت این گونه کشورها رشد تولید ناخالص داخلی سرانه بالاتری نسبت به کشورهایی دارند که در آنها حقوق مالکیت محترم شمرده نمی‌شود. این امر هنگامی اهمیت می‌یابد که نقش حقوق مالکیت در فقرزدایی را در نظر بگیریم.

نمودار ۴-۶ متوسط درآمد سرانه برحسب پنجک‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت

مطابق نمودار ۴-۶ به‌طور متوسط کشورهایی که در پنجک اول امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قرار دارند از درآمد سرانه هشت‌برابری نسبت به همتایان خود

در پایین‌ترین پنجگ بر خوردارند. محاسبات نمودار ۶-۴ براساس میانگین امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت برای دوره ۲۰۰۷-۲۰۱۱ و داده‌های مربوط به میانگین تولید ناخالص داخلی سرانه به‌صورت قدرت خرید سرانه برای سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۹ هستند. استفاده از این میانگین‌ها امکان می‌دهد تا رابطه مستحکم‌تری بین حقوق مالکیت و درآمد برقرار سازیم. به این طریق از ورود نوساناتی که به‌واسطه چرخه‌های کسب‌وکار و سایر آثار برون‌زا بروز می‌کند، جلوگیری می‌شود. وقتی فقط از امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و داده‌های تولید ناخالص داخلی سرانه برای آخرین سال استفاده شود نیز همین الگو قابل مشاهده است.

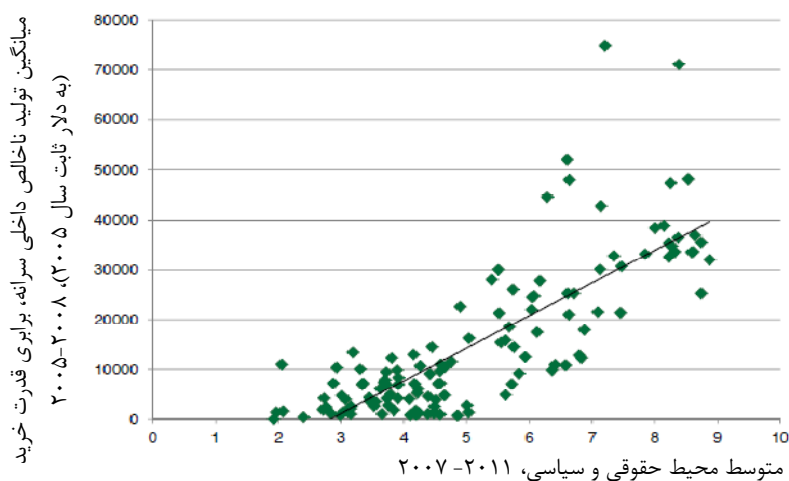

نمودار ۷-۴ ارتباط امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تولید ناخالص داخلی سرانه

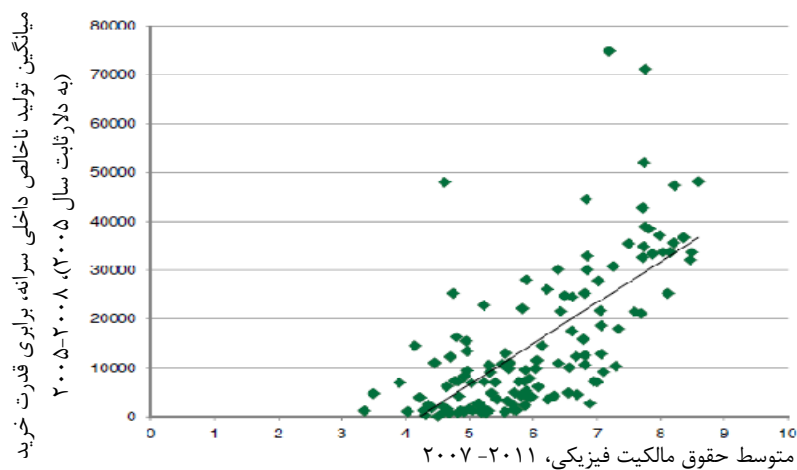
نمودار ۷-۴ نشان‌دهنده رابطه مثبت امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت با تولید ناخالص داخلی سرانه است. کشورهایی که حقوق مالکیت قوی دارند در بین

1. Purchasing Power Parity (PPP)

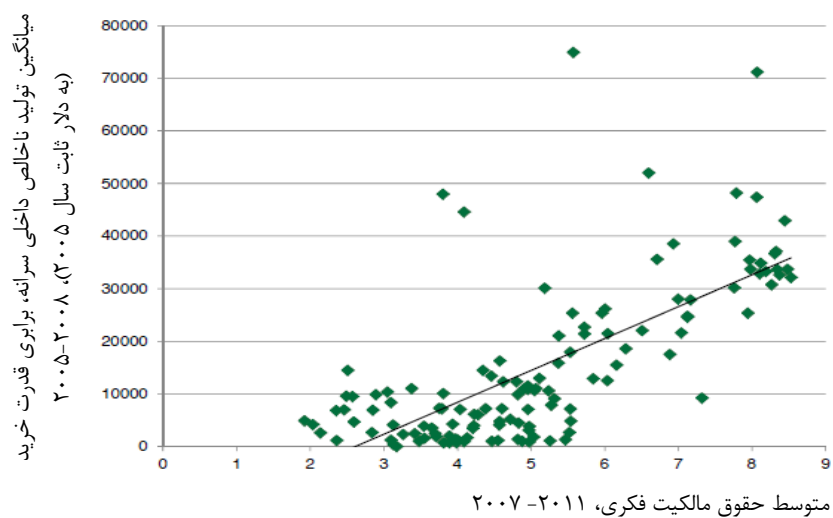
کشورهای با درآمد سرانه (تولید ناخالص داخلی) بالاتر از کشورهای هستند که این شاخص در آنها ضعیف است (نمودارهای ۴-۸ تا ۴-۱۰).

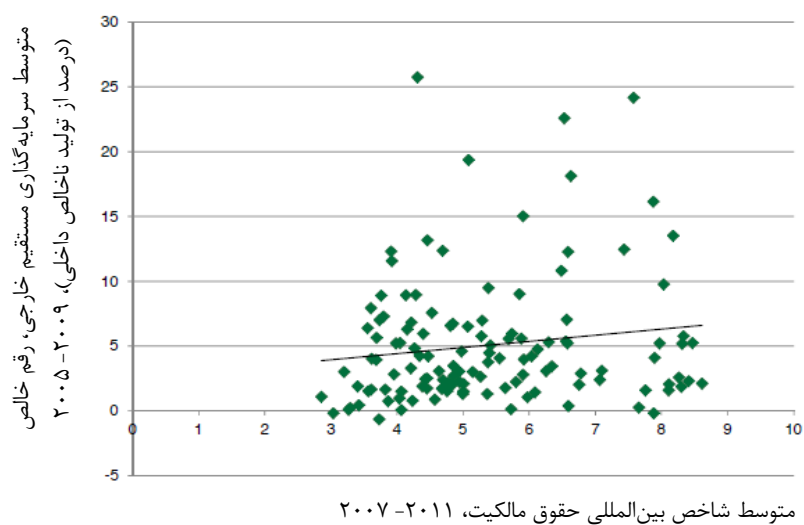
نمودار ۴-۸ ارتباط محیط حقوقی و سیاسی و تولید ناخالص داخلی سرانه

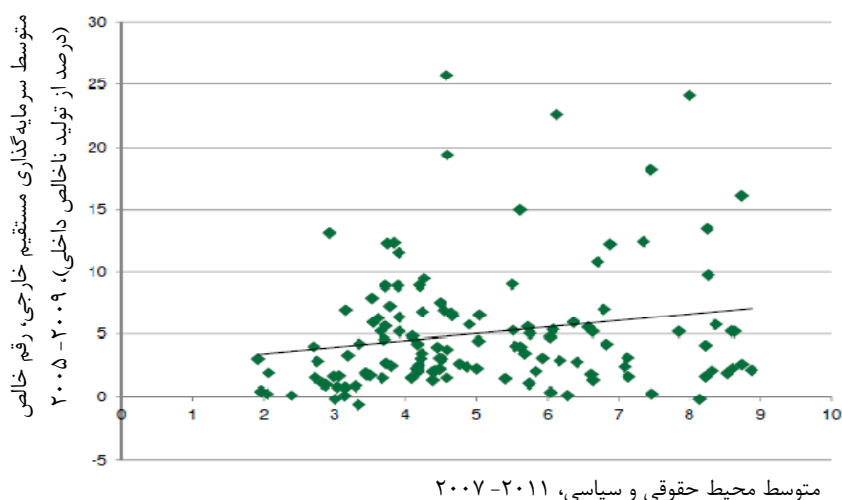
نمودار ۴-۹ ارتباط حقوق مالکیت فیزیکی و تولید ناخالص داخلی سرانه

نمودار ۴-۱۰ ارتباط حقوق مالکیت فکری و تولید ناخالص داخلی سرانه

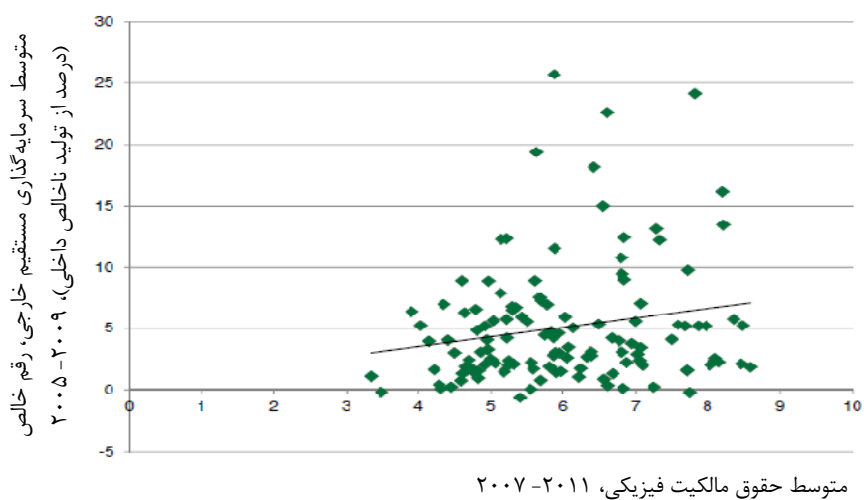

نمودار ۴-۱۱ ارتباط حقوق مالکیت فکری و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی

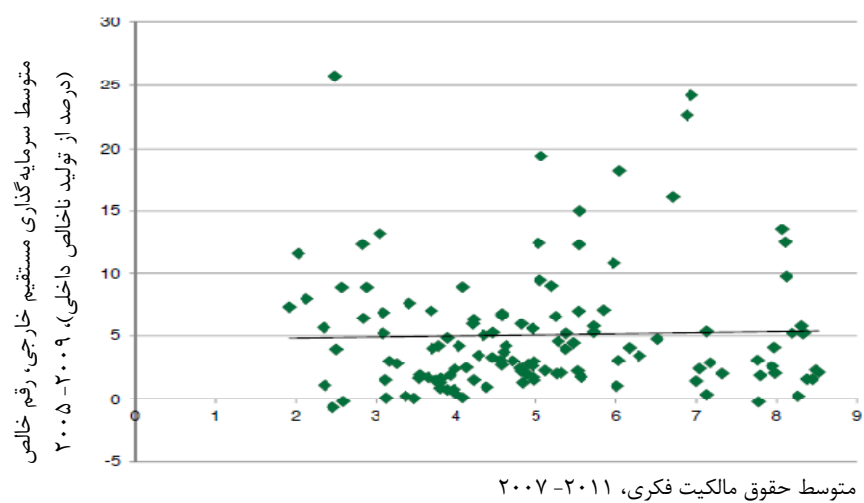

نمودار ۴-۱۲ ارتباط محیط حقوقی و سیاسی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی

برای تحقیق بیشتر درباره نقشی که حمایت از حقوق مالکیت در توسعه اقتصادی بازی می‌کند، ارتباط شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و زیرشاخص‌های آن با سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را در نظر می‌گیریم. نمودار ۴-۱۱ نشان می‌دهد ارتباط مثبتی بین متوسط شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و متوسط جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی وجود دارد که به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی سرانه اندازه‌گیری شده‌اند. همچنین، نمودارهای ۴-۱۲ تا ۴-۱۴ نشان می‌دهند کشورهایی که از نظام حقوقی خوب و محیط سیاسی باثبات و حمایت قوی از حقوق مالکیت فیزیکی برخوردار هستند، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بیشتری را جذب می‌کنند. این رابطه ظاهراً برای زیرشاخص ضعیف‌تر است، اما داده‌های حقوق مالکیت فکری نسبت به دیگر زیرشاخص‌ها کمتر است. بنابراین، نتایج به‌دلیل کمبود اطلاعات جامع، ممکن است برای موارد خاص متناقض باشد.

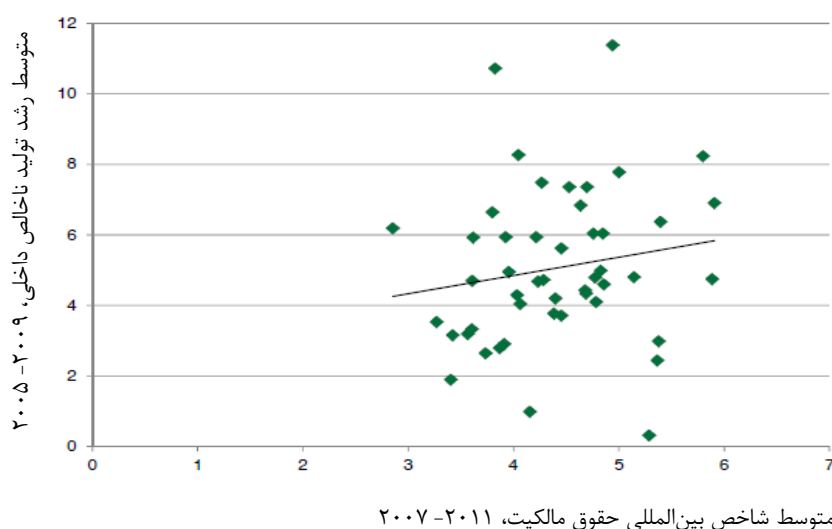

نمودار ۴-۱۳ ارتباط بین حقوق مالکیت فیزیکی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی

نمودار ۴-۱۴ ارتباط حقوق مالکیت فکری و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی

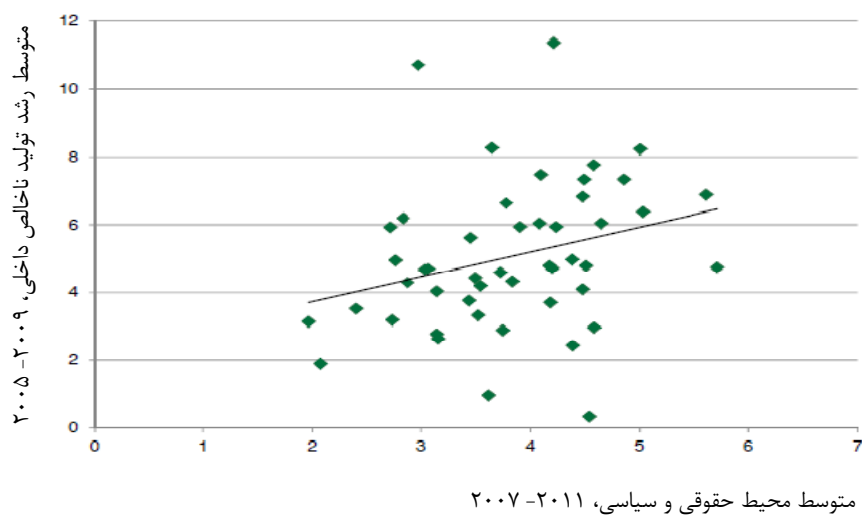
میانگین فعالیت‌های اقتصادی مرتبط با حقوق مالکیت فکری، کمتر از فعالیت‌هایی است که با حقوق مالکیت فیزیکی مرتبطاند. این بدین معناست که تغییر در حقوق مالکیت فکری اثر کمتری بر کل تولید اقتصادی نسبت به تغییر در حقوق مالکیت فیزیکی دارد. به علاوه، این رابطه در برخی موارد به دلیل ناهنجاری‌ها با موانعی مواجه می‌شود. مانند ایرلند که در پنجم بالای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قرار دارد اما از سال ۲۰۰۵ به طور چشمگیری سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی کمتری را جذب کرده است. مجدداً، ما برای رویه‌های بلندمدت از میانگین استفاده می‌کنیم.

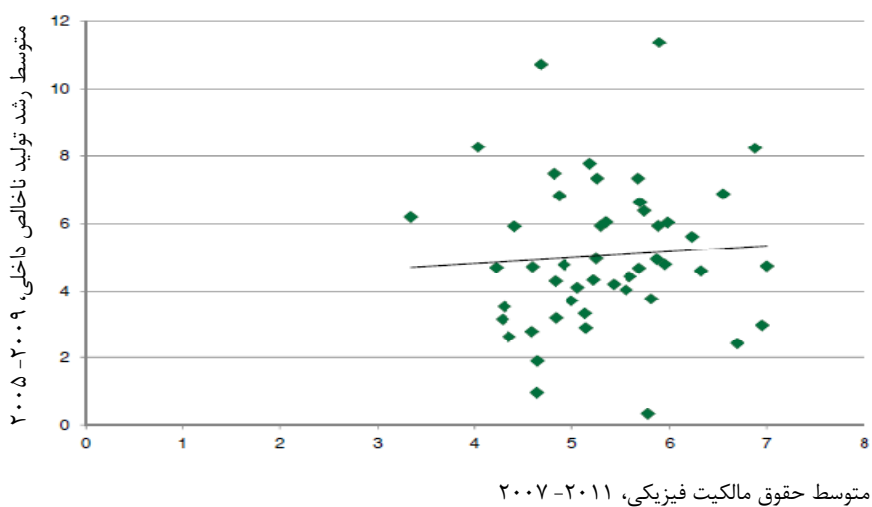
نمودار ۴-۱۵ رابطه بین شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و رشد تولید ناخالص داخلی

کشورهایی که در پنجم بالای رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قرار دارند، معمولاً کشورهای توسعه‌یافته با بازارهای کامل هستند که با سرعت پایین‌تری نسبت به بازارهای کشورهای در حال رشد، توسعه می‌یابند. در این مطالعه به مقایسه‌های بین‌المللی با تولید ناخالص داخلی سرانه بالا و کشورهای با تولید ناخالص داخلی سرانه پایین می‌پردازیم و این مطلب را بررسی می‌کنیم که آیا

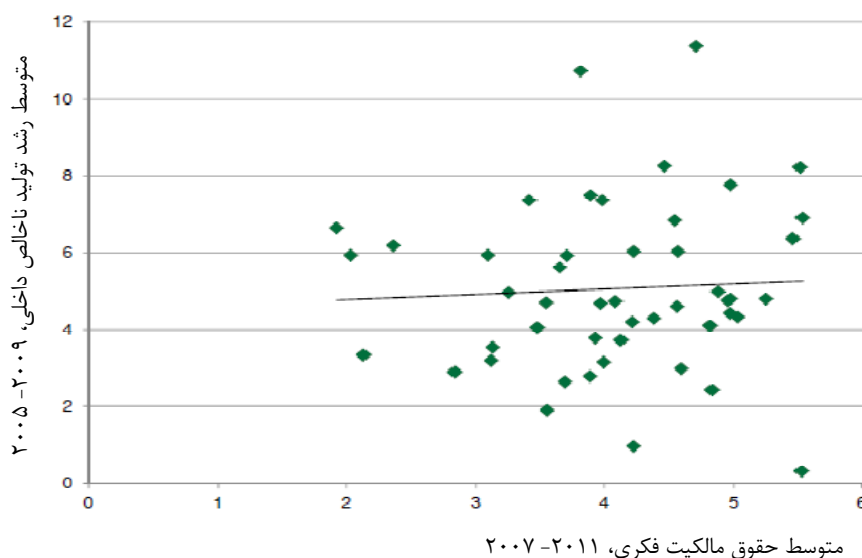
یک نظام حقوقی مالکیت قوی، با رشد اقتصادی قوی تر همراه است یا خیر؟

نمودار ۴-۱۶ رابطه بین محیط حقوقی و سیاسی و رشد تولید ناخالص داخلی

نمودار ۴-۱۷ ارتباط حقوق مالکیت فیزیکی و رشد تولید ناخالص داخلی

نمودار ۴-۱۸ ارتباط حقوق مالکیت فکری و رشد تولید ناخالص داخلی

نمودارهای ۴-۱۵ تا ۴-۱۸ نشان می‌دهند کشورهای در حال توسعه که به حقوق مالکیت احترام می‌گذارند در مقایسه با کشورهایی که در تأمین محیط حقوقی و سیاسی مناسب و حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی ناموفق بوده‌اند، رشد سریع‌تری دارند. همانند جریان ورود سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، رابطه رشد اقتصادی با حقوق مالکیت فکری از وضوح کمی برخوردار است. این امر را می‌توان ناشی از ضعف داده‌های مورد استفاده در تهیه حقوق مالکیت فکری دانست.

۴-۵ تحلیل رگرسیون

از آنجاکه تولید ناخالص داخلی سرانه، یکی از سنج‌های اولیه مورد استفاده برای ارزیابی رفاه اقتصادی است، سعی داریم از طریق تحلیل رگرسیونی آن را به شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ارتباط دهیم. ما دریافتیم که امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت همبستگی بالایی با سطح توسعه اقتصادی دارد که به صورت تولید ناخالص داخلی سرانه

اندازه‌گیری می‌شود. به‌خصوص اینکه پیش‌بینی می‌شود یک واحد افزایش در امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، باعث افزایش ۸۹۶۰ دلاری در تولید ناخالص داخلی سرانه خواهد شد ($R^2 = ۰/۶۳$). به همین ترتیب، زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت مانند محیط حقوقی و سیاسی، حق مالکیت دارایی‌های فیزیکی و فکری همبستگی بالایی با تولید ناخالص داخلی سرانه دارند.

باید توجه داشت که تحلیل رگرسیون، نشان‌دهنده همبستگی است اما الزاماً علیت را به اثبات نمی‌رساند. یکی از روش‌های پرداختن به مشکل هم‌زمانی، دادن وقفه به سنجش حقوق مالکیت در هنگام تخمین اثر آن بر متغیر دستاوردهای اقتصادی است. اما با توجه به اینکه داده‌ها فقط برای پنج سال در اختیار بوده است، از این راهبرد نمی‌توان استفاده کرد. این قضیه در شرایطی معنادار است که تغییرات نهادها در چنین دوره کوتاهی، تغییرات زیادی در نتایج ایجاد نکند.

علاوه بر این، ماهیت داده‌های جمع‌آوری شده، امکان کنترل ویژگی‌های مشاهده نشده کشورها که طی زمان تغییر نمی‌کنند (یعنی تفاوت‌های متقارن که تغییر نمی‌کنند یا خیلی آهسته تغییر می‌کنند) را می‌دهد. با کنترل چنین تفاوت‌های خاص کشوری، رابطه مثبت بین امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تولید ناخالص داخلی سرانه برقرار است.

۴-۶ نتیجه‌گیری

در حالی که اقتصاد جهانی می‌کوشد از رکود جدی اقتصادی خارج شود شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱ یک نتیجه مهم را به دست می‌دهد. واضح است که یک حقوق مالکیت کاملاً تعریف شده، شرط لازم برای شکوفایی اقتصادی است. این عامل همچنین می‌تواند موجب بهبودی سریع اقتصادها از طریق فراهم کردن حس امنیت برای کارآفرینان و سرمایه‌گذاران شود. در زمانی که اقتصادها برای برون‌رفت از رکود اقتصادی در تلاش هستند، اقتصاد جهانی می‌تواند از تزریق دارایی‌های پایدار اقتصادی که در حال حاضر فاقد پشتوانه حقوقی بوده و یا به شکل ضعیفی ضمانت اجرا می‌یابند، استفاده کند.

گزارش سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد در بین ۱۲۹ کشوری که در شاخص حقوق

مالکیت جای گرفته‌اند آن کشورهایی همچنان در اوج هستند که از تولید سرانه کاملاً بالاتری نسبت به کشورهای پایین رتبه‌بندی برخوردارند. این رابطه درباره زیرشاخص‌های اصلی نیز برقرار است. بنابراین تأیید مجددی بر این نکته است که کشورهای دارای نظام‌های حقوقی و سیاسی مستحکم از نظر برخورداری از منافع حقوق مالکیت فیزیکی و فکری در جایگاه بهتری قرار دارند.

گزارش امسال این نکته را ثابت می‌کند که به‌رغم دوران پردردسر اقتصادی، اکثر کشورها همچنان به بهبود نظام‌های حقوق مالکیت خویش ادامه می‌دهند و بنابراین در مسیر توسعه اقتصادی قرار دارند. اما دورنمای رونق اقتصادی بین چند کشوری که هنوز نتوانسته‌اند حقوق مالکیت خود را بهبود بخشند، کمتر است.

درحالی‌که شواهد ارائه شده در این کتاب کاملاً متقاعدکننده هستند، تهیه‌کنندگان گزارش از پژوهشگران دعوت می‌کنند تا رابطه بین حقوق مالکیت و شاخص‌های اقتصادی را با استفاده از داده‌های شاخص‌های محاسبه شده به نحو دقیق‌تری مطالعه کنند. امیدواریم بررسی‌های بیشتر بتواند به‌طور کامل‌تری پیوند بین حقوق مالکیت مطمئن و رفاه اقتصادی را آشکار کند.

فصل پنجم

مطالعات موردی

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۲۰۱۱ پنج مطالعه موردی را ارائه می‌کند که جنبه‌های مختلف حقوق مالکیت را بررسی می‌کنند. این مطالعات موردی تلاش‌های مشارکت‌کنندگان در تهیه شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را برای بهبود جایگاه حقوق مالکیت در کشورهای مربوط به خود پررنگ می‌کند.

۱-۵ مهاجرت و دارایی (تجربه نروژ)

ماریوس دوکشیام، سیویتا^۱ (نروژ)

مهاجرین به نروژ که در حال حاضر ۱۰ درصد از جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند، کاملاً موفق هستند. اگرچه آنها تقریباً تا همین اواخر در جست‌وجوی پناهندگی بودند و از کشورهای کمتر توسعه‌یافته می‌آمدند، نرخ مشارکت در نیروی کار جمعیت مهاجر در نروژ تقریباً برابر نرخ مشارکت بومیان است. علاوه بر این، نرخ مشارکت جوانان پناهنده در آموزش‌های عالی بیشتر از جوانان بومی نروژ است و دانش‌آموزان و دانشجویان مهاجر به نتایج خوب و تحرک اجتماعی بسیار بالا دست می‌یابند. نروژی‌ها به‌طور کلی از دیگر کشورها مهاجرپذیرترند. اما چرا چنین است؟

یک دلیل می‌تواند سیاست‌های نروژ در مورد حقوق مالکیت و دارایی باشد. همچنان که مهاجرین خود را با شرایط بومی سازگار می‌کنند و شروع به تملیک مسکن خود می‌کنند، این سیاست‌ها به آنها کمک می‌کند خانه‌هایی را بگیرند که در مقایسه با دیگر کشورهای اروپایی پراکنده‌تر و متنوع‌ترند. با یک نگاه به کشورهای همسایه مانند

1. Marius Doksheim, Civita (Norway)

سوئد و دانمارک، این تفاوت‌های چشمگیر دیده می‌شوند. ما می‌دانیم که مالکیت خصوصی و مسکن‌های متنوع آثار سودآوری دارد. به‌علاوه، معتقدیم که این ویژگی‌ها بر یکپارچگی مهاجرین اثر می‌گذارد.

آشکار است که تملک مسکن از سوی مهاجرین با مشکلاتی همراه است. یک‌سوم مهاجرین، کمتر از پنج سال در نروژ زندگی کرده‌اند. به‌رغم سابقه کم در سکونت، مهاجرین معمولاً از آموزش، سرمایه و امنیت کمتری برخوردارند. آنها همچنین مهارت‌های زبانی کمتر و ارتباطات اجتماعی پایین‌تری دارند. این مسائل، رقابت در بازار گران مسکن نروژ را دشوار می‌سازد. به‌علاوه، مهاجرین ممکن است با تبعیض آشکار در این بازار مواجه شوند.

اما تعداد فزاینده‌ای از مهاجرین در حال خانه‌دار شدن هستند. مهاجرین تمایل دارند که مانند شهروندان نروژی به بازار مسکن وارد شوند. آنها به‌شدت از آپارتمان‌های غیرشخصی و بلوک‌های مسکونی اجتناب کرده و به خانه‌های ساده دارای باغچه و ایوان روی می‌آورند.

در نروژ، حقوق مالکیت بسیار قوی است و بخش عمده‌ای از نروژی‌ها صاحب خانه هستند. حتی در شهرها، درصد زیادی از افراد در خانه‌های تک‌واحدی یا ساختمان‌های کوچک زندگی می‌کنند. این برای نروژ و مردم آثار مثبتی داشته است. به همین ترتیب، ساختار و مالکیت خانه‌های مهاجرین نیز می‌تواند اثر مفیدی بر مهاجرین و یکپارچگی آنها در جامعه نروژی داشته باشد.

اگر کسی وضعیت همسایه‌ها را در اسلو با دیگر شهرهای اروپایی مقایسه کند، می‌تواند تفاوت‌های زیادی را مشاهده کند. در اسلو (و دیگر شهرهای نروژ) مهاجرین به‌طور متعادل‌تری گسترش یافته‌اند. درحالی‌که در استکهلم (سوئد) مهاجرین یا گروه‌های اقلیت، بیش از ۹۰ درصد از جمعیت محلی را در مناطق خاص تشکیل می‌دهند، هیچ بخشی از اسلو بیش از ۵۰ درصد از مهاجرین نسل‌های اول و دوم را شامل نمی‌شود.

همان‌گونه که مشهود است در بیشتر کشورها تمرکز بر سیاست‌های مسکن شهری در مجتمع‌های آپارتمانی است. در نروژ، تأکید بر مالکیت خصوصی است و این مسئله به اشکال مختلفی قابل مشاهده است. این اشکال مالکیت از مالکیت مطلق قانونی گرفته تا مالکیت اشتراکی تغییر می‌کنند. اگرچه در اسلو نیز مانند سایر کشورهای اروپایی

مجتمع‌های مسکونی استیجاری وجود دارد اما در مقایسه با دیگر شهرهای اسکاندیناوی و اروپایی، همین مجتمع‌های بزرگ نیز دارای محوطه‌های مسکونی متنوعی هستند.

وقتی خانه‌های ارزان و گران در کنار هم باشند و مهاجرین تازه‌وارد نیز در این محیط‌های متنوع ساکن شوند، احتمال موفقیت ادغام بسیار بیشتر است. اگر این موضوع با انگیزه‌های قوی برای صاحب خانه شدن همراه شود، مهاجرین هم از اکثریت نیروی‌ها تقلید می‌کنند. مکان‌هایی که بیشتر مهاجرین در آنها زندگی می‌کنند به سبب تنوع زیاد - نه تنها در مذهب و قومیت بلکه در طبقه اجتماعی، شرایط زندگی و آموزش - ویژگی خاص پیدا می‌کند این تنوع، اسلو را منحصر به فردتر می‌کند.

به‌طور کلی در اسلو، ۴۵ درصد مهاجرین در منازل آپارتمانی زندگی می‌کنند. این رقم در مقایسه با بومیان نیروی بالاتر است، اما با توجه به اینکه مهاجرین اغلب در شهرهای بزرگ زندگی می‌کنند و درآمد کمتری دارند این نسبت پایین است. مطلب مهم‌تر اینکه، این رویه به سرعت در حال تغییر است به‌طوری که ۱۰ سال قبل، ۶۰ درصد از مهاجرین در خانه‌های اجاره‌ای زندگی می‌کردند. بر این اساس درصد افرادی که در خانه‌های تک‌واحدی خصوصی زندگی می‌کردند، از ۱۳ درصد در سال ۱۹۹۶ به ۲۵ درصد در سال جاری رسیده است.

محل‌های با مجتمع‌های بزرگ آپارتمانی و محیط‌های عمومی، مشکلات اجتماعی به همراه دارد. این نواحی فاقد فرصت‌های شغلی هستند و افرادی را که در این محل‌ها زندگی می‌کنند از بقیه جامعه جدا می‌کند. مهاجرین تمایل به خروج از این محل‌ها دارند و افرادی که موفق شوند از این محلات خارج می‌شوند.

در الگوی نیروی، مردم با درآمدهای بالاتر و پایین‌تر، نسبت به خیلی از کشورهای دیگر درجه بالاتری از همزیستی و تنوع را در کنار هم به نمایش می‌گذارند. زندگی بومیان در کنار مهاجرین، به کودکان (بومیان یا مهاجرین) این امکان را می‌دهد که در یک مدرسه درس بخوانند. نکته مهم دیگر این است که این وضعیت، مهاجرین موفق را ترغیب می‌کند مدت زمان بیشتری در آن مکان بمانند و تنها از آپارتمان‌های کوچک‌تر به آپارتمان‌های بزرگ‌تر و یا ویلاها نقل‌مکان کنند. این امر به نوبه خود به عنوان سرمشقی برای مهاجرین تازه‌وارد و کودکانشان درمی‌آید.

مانند دیگر کشورهای شمال اروپا، نروژ همواره در میان کشورهای برتر شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قرار دارد. مالکیت، توسط نظام دادگاهی قابل اعتماد، حمایت و اجرا می‌شود. دارایی‌های ملکی یا مستغلات به‌عنوان ابزاری به‌صورت وثیقه برای سرمایه‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرد. درعین حال از این دارایی، به‌عنوان منزلی ایمن و پایدار برای خانواده استفاده می‌شود. این موضوع، در کنار دیگر سیاست‌های حمایتی از مالکیت خصوصی می‌تواند توضیح دهد که چرا درصد بالایی (۸۰ درصد) از نروژی‌ها مالک منازل خود هستند.

نرخ مالکیت جمعیت مهاجرین نروژ، در مقایسه با نرخ مشابه در کشورهای دیگر بالاتر است. همان‌طور که مهاجرین درآمد و آموزش بیشتری کسب می‌کنند، مالکیت خصوصی در بین آنها نیز افزایش می‌یابد. امروزه مهاجرین در نروژ به‌اندازه کل جمعیت انگلستان و ایتالیا و اغلب جمعیت سوئد، فرانسه و آلمان مالک منازل خود هستند. در سال ۲۰۰۵-۲۰۰۶، بیش از ۶۳ درصد از مهاجرین مالک منازل خود بودند. این به معنای ۹ درصد افزایش تنها در ۱۰ سال است. این برای جذب آنها در جامعه نروژ مفید است. مالکیت خصوصی مسکن به دلایل زیادی مفید است. مالک بودن به مهاجرین (مانند دیگر مالکین دارایی) امکان می‌دهد که از مزایای افزایش ارزش بها برخوردار شوند و یا جریمه کاهش ارزش را پردازند. مالکیت، پس‌انداز و امنیت مالی را افزایش می‌دهد.

مالکیت خصوصی دارایی آثار وسیع‌تری نیز دارد. مالکیت مسکن مزایای گسترده‌ای دارد. دلیل آن ساده است، درحقیقت؛ خرید مسکن، مهم‌ترین و پرهزینه‌ترین سرمایه‌گذاری است که یک خانواده انجام می‌دهد. مالکیت از طرق مختلف، ثبات و امنیت را افزایش می‌دهد. اگر بانک با تأمین مالی موافقت کند، مطمئناً در صورت نداشتن وثیقه لازم شخص دیگری را برای دریافت وام انتخاب خواهد کرد. ثبات بیشتر و روابط مستحکم‌تر با اطرافیان به پیوستگی مختلف جامعه منجر خواهد شد. موفقیت آن جامعه برای آینده حائز اهمیت خواهد بود.

بسیاری از جامعه‌شناسان و اقتصاددانان آثار مفید مالکیت را نشان داده‌اند. کولسون^۱

(۲۰۰۲) معتقد است مالکیت از سه طریق عمل می‌کند: مالکین از دارایی خود بهتر مراقبت می‌کنند، وظایف خود در قبال کودکان را بهتر انجام می‌دهند و شهروندان بهتری نسبت به مستأجران هستند. دیپاسکال و گلاس^۱ (۱۹۹۹) به این نتیجه رسیدند که دارایی به افزایش سرمایه‌گذاری در رفاه محلی و سرمایه‌گذاری اجتماعی منجر می‌شود؛ زیرا مالکیت، مالک را به محل زندگی وابسته می‌کند. هائورین، پارسل و هائورین^۲ (۲۰۰۲) نشان می‌دهند که چگونه مالکین محیط بهتری برای رشد فراهم می‌کنند که به نتایج بهتر در مدارس و مشکلات کمتر اخلاقی منجر می‌شود. بوهم و اسکلاتمن^۳ (۱۹۹۹) معتقدند فرزندان افرادی که مالک منزل خود هستند، اغلب آموزش‌های بالاتری را دریافت کرده و بیشتر از فرزندان اجاره‌نشینان دستمزد دریافت می‌کنند. روسی و وبر^۴ مدعی‌اند که مالکین، در تصمیم‌گیری‌های اجتماعی و سیاست‌های محلی خود بیشتر مشارکت می‌کنند. روهم، فان زانت و مک‌کارتی^۵ (۲۰۰۲) معتقدند که مالکیت منجر به تحرک اجتماعی بالاتر می‌شود.

درحقیقت این تنها نرخ مالکیت بالا و حقوق مالکیت قوی نیست که جذب موفق مهاجرین را تضمین می‌کند بلکه عوامل دیگری نیز در این زمینه دخیل هستند. در جامعه نروژ مهاجرین و به‌خصوص فرزندان آنها به‌سرعت با طبقه میانی جامعه سازگار می‌شوند. ساختار مالکیت شاید بتواند برخی جنبه‌های اینکه چرا ادغام مهاجرین در جامعه نروژ موفق بوده است را توضیح دهد.

منابع و مآخذ

- Atterhög, M. (2005). *Importance of Government Policies for Home Ownership Rates*, KTH Royal Institute of Technology.
- Blom, S. and K. Henriksen (2008). *Levekår Blant Innvandrere i Norge 2005/2006*, Statistisk Sentralbyrå, SSB.
- Boehm, T. and A. Schlottmann (1999). "Does Home Ownership by Parents have

1. DiPasquale and Glaeser
 2. Haurin, Parcel and Haurin
 3. Boehm and Schlottmann
 4. Rossi and Weber
 5. Rohe, Van Zandt and McCarthy

an Economic Impact on Their Children?", *Journal of Housing Economics*, 8, 217–232.

Coulson, E. (2002). "Housing Policy and the Social Benefits of Homeownership", *Business Review* of the Federal Reserve Bank of Philadelphia, Q2, 7–16.

DiPasquale, D. and E. Glaeser (1999). "Incentives and Social Capital: Are Homeowners Better Citizens?", *Journal of Urban Economics*, 45, 354–384.

Haurin, D., T. Parcel and J. Haurin (2002). "Does Homeownership Affect Child Outcomes?", *Real Estate Economics*, 30, 635–666.

Nore, Aslak (2009). *Ekstremistan*, Oslo: Norway: Aschehoug.

Rohe, W. M., S. Van Zandt and G. McCarthy (2002). "Home Ownership and Access to Opportunity: A Review of the Research Evidence", *Housing Studies*, 17, 51–61.

Rossi, P. H. and E. Weber (1996). "The Social Benefits of Homeownership: Empirical Evidence from National Surveys", *Housing Policy Debate*, 7, 1–35.

۵-۲ خلق حقوق مالکیت بومی (قانون مالکیت زمین نیسگا)^۱

ژوزف کوئسل، مرکز پیشرو برای سیاست عمومی (کانادا)

یک عامل چشمگیر که وجود فقر را در مناطق بومیان کانادا توضیح می‌دهد، فقدان حقوق مالکیت لازم‌الاجرا در این مناطق است. قانون سال ۱۸۷۶ بومیان کانادا، نظام مالکیت زمین را برای مردم بومی خود به رسمیت می‌شناسد. درحالی‌که این قانون یک منطقه محدود را برای ساکنان بومی حفظ کرده، این جوامع را، از طریق منع دسترسی آنها به اعتبارات تجاری، از اقتصاد مدرن دور نگه داشته است. طبق قانون بومیان دولت (دولت‌های فدرال و استانی) مالکیت اراضی محافظت شده را در امانت دارد و از آنها نفع می‌برد. اراضی‌ای که به‌موجب قوانین فدرال که براساس قانون اساسی کانادا تنظیم شده‌اند متعلق به سرخپوستان هستند. اراضی محافظت شده فقط قابل واگذاری به دولت فدرال‌اند و نمی‌توان آنها را توقیف و ضبط کرد، به وثیقه گذاشت و یا امانت داد.

اگرچه در این مناطق ترتیباتی برای اجازه دادن اراضی حفاظت شده وجود دارد، اما این سازوکارها نمی‌توانند به‌اندازه حقوق مالکیت قابل انتقال، ارزشمند باشند. ناظران معتقدند که نظام حاکم بر اراضی قانون بومیان، ارزش زمین را کاهش داده و استفاده از زمین کم‌ارزش را ترویج می‌کند. هرناندو دسوتو، اقتصاددان پرویی معتقد است مردم بومی کانادا با مشکلی مواجه هستند که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه رایج است: مردم بومی دارای زمین هستند، اما این یک سرمایه مرده است، بدین‌معنا که نمی‌تواند به‌عنوان اهرمی برای توسعه اقتصادی به‌کار رود.^۲

۵-۲-۱ نیسگاها چه کسانی هستند؟

نیسگا یک جامعه بومی در مناطق روستایی شمال غربی بریتیش کلمبیا غربی‌ترین ایالت کاناداست. در این روستا تعداد، ۶۴۰۰ شهروند نیسگایی وجود دارد، اگرچه نسبت بسیار

1. The Nisga'a Landholding Transition Act

۲. منظور این است که چون زمین‌ها فاقد سند رسمی مالکیت هستند نمی‌توان از آنها به‌عنوان وثیقه برای اخذ وام و اعتبار از نظام بانکی استفاده کرد - م.

کمی از این افراد در قلمرو نیسگا زندگی می‌کنند. کلمه نیسگا از ترکیب دو کلمه نیسگایی به‌وجود آمده است؛ یکی نیسگ^۱ به معنای لب بالا و دیگری تلک^۲ به معنای لب پایین. این عبارت از رودخانه دره ناس^۳ مشتق شده، جایی که نیسگاها در آن زندگی می‌کنند. نیسگا دارای چهار روستاست که شامل دولت‌های منطقه‌ای و یک دولت مرکزی به نام دولت لیسیمیس نیسگا^۴ که براساس جامعه آئینش جدید^۵ بنیان نهاده شده است.

برخلاف بسیاری از مناطق کانادا، بریتیش کلمبیا معاهدات تاریخی را امضا نکرد. در نتیجه، نیسگاها بیش از صد سال به دنبال توافقاتی درخصوص زمین و حکومت خود بودند. جامعه نیسگا، دولت فدرال و دولت ایالت بریتیش کلمبیا، موافقت‌نامه نهایی نیسگا^۶ را در سال ۱۹۹۹ امضا کردند. نیسگاها امضاکننده یک موافقت‌نامه مدرن (موافقت‌نامه نیسگا) هستند که در سال ۲۰۰۰ اجرایی شد.

موافقت‌نامه نیسگا، خودمختاری محدود را در مناطق مشخصی به دولت نیسگا می‌دهد، اگرچه بسیاری از قدرت‌ها و مسئولیت‌های دولتی در اختیار دولت‌های فدرال و ایالتی بریتیش کلمبیاست. این موافقت‌نامه در خلال مذاکرات خود، بحث‌برانگیز بود زیرا قانون نیسگا بر حوزه‌های متعدد قانونی، تسلط داشت.

۲-۵-۲ چه اتفاقی می‌افتد؟

قوم نیسگا با حرکت داوطلبانه خود قانونی را به تصویب رساند که حقوق مالکیت دائم بر زمین را به اعضای خود اعطا کرد و همین باعث ماندگاری تاریخی آنها شد. شهروندان نیسگا که اسناد مالکیت برای مایملک مسکونی خود می‌گیرند قادر خواهند بود از دارایی‌هایشان به‌عنوان وثیقه برای اخذ وام استفاده کنند. آنها می‌توانند دارایی خود را به هرکسی منتقل کنند، آن را وقف کرده، اجاره دهند و یا به فروش برسانند؛ بدون توجه به اینکه او نیسگایی بومی یا مهاجر باشد.

1. Nisk

2. Tl'ak

3. Nass River Valley

4. Nisga's Lisims Government (NLG)

5. New Aiyansh

6. Nisga'a Final Agreement

در اکتبر سال ۲۰۰۹، ویلیپ سیایوخ نیسگا،^۱ هیئت قانونگذاری دولت مرکزی، قانون انتقال مالکیت زمین نیسگا را تصویب کرد. بر این اساس، جامعه نیسگا در حال توسعه نظام مالکیت زمین به سبک تورنس^۲ برای ثبت دارایی‌های خود هستند که روش ساده ثبت دارایی است. در حال حاضر، ثبت دارایی در دفتر مالکیت نیسگا انجام می‌شود.

نیسگاهای مدعی‌اند که «این اولین نظام مالکیت زمین به سبک تورنس در جهان است که از سوی یک دولت بومی بنیان نهاده شده است». اگرچه صحت این ادعا قطعی نیست، اما در مورد کانادا صدق می‌کند.

هیئت قانونگذاری یک عامل اساسی را در تهیه قانون مدنظر قرار داد و آن جلوگیری از امکان کاهش زمین‌های نیسگاهای بود. شهروندان نیسگایی که مالکیت دائم دارایی‌های خود را به موجب قانون کسب می‌کنند، قادر خواهند بود دارایی‌های خود را به هر کسی واگذار کنند، اما آن زمین برای همیشه بخشی از زمین‌های نیسگا باقی خواهد ماند. درحقیقت این زمین‌ها تحت شمول قوانین نیسگا و موافقت‌نامه‌های نیسگاهای خواهند بود. این بدان معناست که مالکان زمین، مشمول مقررات منطقه‌بندی و استفاده از زمین خواهند بود که توسط دولت نیسگا اتخاذ شده است. اگرچه دولت نیسگا برای توسعه منطقه به استفاده از دارایی‌های تجاری تمایل دارد، اما در حال حاضر این تمایل عملی نشده و قوانین و مقررات فقط در مورد اراضی مسکونی کاربرد دارد.

اقدام دولت نیسگا در مورد اراضی مسکونی، به آن اندازه که ادعا می‌شود بنیادی نیست و درحقیقت کاملاً محدود است. مالکیت دائم زمین تنها برای املاک مسکونی اعمال می‌شود. اراضی قطعه‌بندی شده، قطعاتی از زمین‌های منطقه‌بندی شده روستاهای نیسگاهای برای استفاده مسکونی است که اندازه آنها کمتر از ۰.۲ هکتار است. مجموع کل اراضی مشمول تقریباً صد هکتار یا ۰.۰۵ درصد از زمین‌های نیسگاهاست.

قانون دو روش را برای کسب زمین به رسمیت می‌شناسد. اول اینکه هر شهروند نیسگایی حق تملک یک قطعه زمین به صورت رایگان را دارد. این بدین معناست که اگر

1. Wilp Si'ayuukhl Nisga'a (WSN)

2. Torrens-style

قطعه واجد شرایط بود (در رهن جایی نبود، شرایط اندازه را داشت و مسکونی بود) شخص صاحب حق می‌تواند پیشنهاد را بپذیرد یا آن را رد کند. روش دوم درخواست دارنده حق برای یک قطعه زمین است. روستا باید به‌طور منصفانه درخواست او را مدنظر قرار دهد و در صورت رد درخواست، حق استیناف نیز وجود دارد.

۳-۲-۵ تاریخچه قانونگذاری

حرکت به سمت مالکیت دائم فردی، تصمیمی نبود که دولت نیسگا آن را به سرعت و بدون مشورت اخذ کرده باشد، اگرچه این موضوع کماکان بحث‌برانگیز است.

هیئت قانونگذاری در نشست سال ۲۰۰۶، راه‌هایی را که شهروندان نیسگایی می‌توانستند املاک مسکونی خود را نگه دارند مدنظر قرار داد. منابع خبری نیسگا می‌گویند که این نشست، نظام محدودکننده فعلی یعنی نظام استحقاق روستایی نیسگا و استحقاق قوم نیسگا را به عنوان موانع توسعه اقتصادی شناخت. در طول سه سال بعدی، نیسگاهایی که در چهار روستای نیسگا و همچنین شهرهای ونکوور، پرنس روپرت و تریس زندگی می‌کردند، مورد مشورت قرار گرفتند. نیسگاهای در این سه شهر نمایندگانی دارند که به آن ساکنین شهری می‌گویند، که نمایندگی شهروندان شهر نیسگا را انجام می‌دهند. گزینه‌های مختلف قانونی توسط دولت مرکزی نیسگا در نظر گرفته شده، که در مقدمه قانون انتقال مالکیت زمین آمده است.

در سال ۲۰۰۷ گزارشی توسط دولت نیسگا برای نهادهای اجرایی تهیه شد که مباحث مربوط به این جامعه را دربرداشت. درحالی که حمایت از مالکیت نامحدود زمین وجود داشت، نگرانی‌هایی از سوی اعضای جامعه درخصوص ازدست‌رفتن زیان بالقوه زمین به وجود آمده بود. بعد از مباحث جامعه، نهادهای اجرایی پیشنهاد قانونی برای ایجاد امکان مالکیت دائم نامحدود در قطعات مسکونی روستاهای نیسگا را عرضه کردند که به تصویب قانون مزبور در سال ۲۰۰۹ منجر شد.

هم‌اکنون دولت نیسگا در حال توسعه و تصویب لوایح مهمی می‌باشد که شامل قوانین مناسب منطقه‌بندی و بازنگری نظام مالکیت زمین است.

۵-۲-۴ تغییر غیردمکراتیک؟

برخی از مخالفین به ماهیت دمکراتیک تغییر انتقاد کردند. به هر حال، مقامات نیسگایی خاطرنشان می‌کنند که برای تغییر بیش از چهل کیلومترمربع از اراضی توسط قوم نیسگا یا بیش از ۱۰ کیلومترمربع جابه‌جایی توسط روستاهای نیسگا باید به موجب قانون اساسی، رفراندوم برگزار شود. مسئولان می‌گویند که نیاز به رفراندوم وجود ندارد زیرا کل اراضی که تحت شمول قانون پیشنهادی قرار می‌گیرند، تقریباً یک کیلومترمربع است.

۵-۲-۵ تأثیرگذاری

در نتیجه نهضت نیسگا، دیگر جوامع نخستین کانادایی^۱ هم درگیر بحث ماهوی درخصوص حقوق مالکیت برای محل‌های اسکان خود هستند. مانی ژولز،^۲ رهبر بومی بریتیش کلمبیا، دیگر جوامع را هم درگیر بحث قانون مالکیت جوامع بومی^۳ کشور کرده است که از حرکت نیسگاها الهام گرفته شده است. این قانون پیشنهادی است که به گروه‌های بومی مشارکت‌کننده امکان می‌دهد نظام قانونی را اختیار کنند که در آن مالکیت زمین به اولین دولت ملی انتقال یافته که بعدها سعی در انتقال آن زمین به افراد خواهد کرد.

درحالی‌که برخی محققین و فعالان بومی، انتقادات شدیدی را متوجه نهضت نیسگا کرده‌اند، اما دیگر گروه‌های بومی در حال رصد و نظارت بر تغییرات هستند. انجمن ملل نخستین،^۴ که نماینده بومیان است، از اظهارنظر شفاف درباره موضوع خودداری می‌کند. در کنفرانسی که با موضوع حقوق مالکیت بومی ونکوور، در بریتیش کلمبیا، در اکتبر ۲۰۱۰ برگزار شد، گروه‌های بومی زیادی برای اتخاذ قانون مالکیت دارایی ساکنین نخستین ابراز تمایل کردند.

نگاه جامعه بومی و بسیاری دیگر از شاهدان ذی‌نفع بر قوم نیسگا به‌عنوان آغازکننده این تجربه تاریخی جلب شده است. اگر نیسگاها در کاربرد مالکیت دائم برای

1. Canadian First Nation

2. Manny Jules

3. First Nations Property Ownership Act

4. The Assembly of First Nations (AFN)

بهبود فضای کسب‌وکار و استاندارد زندگی خود موفق باشند، موضوع حقوق مالکیت بومی در کانادا تقویت می‌شود و هراس‌هایی که در برخی جوامع در این‌باره وجود دارد کم خواهد شد.

۵-۲-۶ توصیه‌ها

ناظران باید دیدگاه «منتظر باش و ببین» را درباره طرح مالکیت دائم نیسگاه‌ها اتخاذ کنند. ماهیت محدود و داوطلبانه طرح نشان می‌دهد که دولت‌های نیسگا، دیدگاه محافظه‌کارانه را اتخاذ کرده‌اند. آنها آن قدر زیرک هستند که شهروندان نیسگایی که خواهان مالکیت دائم‌اند را آموزش داده و پشتیبانی کنند. درک چگونگی ریسک مالکیت و سلب آن حائز اهمیت است. جوامع بومی قبل از درک مالکیت کامل دارایی، با مشاهده مزایا و چالش‌های آن، منتفع می‌شوند.

جوامع بومی که تحت شمول قانون بومیان قرار دارند باید در صورت تصویب قانونی توسط مجلس از مزایای مالکیت بر دارایی برخوردار شوند. زیرا این جوامع نخستین جوامع حامی این مالکیت بوده‌اند. کمیسیون مالیات بر افراد^۱ که پیشگام ابتکار عمل است، باید لوایح را مورد حمایت قرار دهد و به تصویب آنها کمک کند.

امروزه قانون انعطاف لازم را دارد و می‌تواند متناسب با ویژگی‌های بومی منطبق شود. برخی جوامع ممکن است برای حقوق مالکیت کامل، آماده نباشند یا برخی قسمت‌ها را برای خود غیرقابل انتقال بدانند یا فقط قابل ارائه به اعضای جامعه نخستین در نظر بگیرند. نتایج مطالعاتی نیسگاه‌ها می‌تواند به این جوامع در توسعه نظام مالکیت برای خود کمک کند.

منابع و مآخذ

Nisga'a Lisims Government (2011). *Nisga'a Individual Landholding Project*. Retrieved January 19, 2011, <http://nnkn.ca/content/nisgaa-individual-landholding-project>.

۳-۵ نیم قرن اصلاحات ارضی (تجربه نپال)

کریشنا نوپان، دولت محدود (نپال)

نپال هنوز هم دارای یک اقتصاد مبتنی بر کشاورزی است. بخش کشاورزی سهم ۴۰ درصدی در تولید ناخالص داخلی این کشور دارد. در دهه ۱۹۶۰، درحالی که اکثریت (بیش از ۹۰ درصد) جمعیت نپال برای زندگی وابسته به کشاورزی بودند، اصلاحات ارضی از اولویت بالایی برخوردار بود. این اصلاحات از قالب برنامه توسعه برنامه‌ریزی و از تجربه هند اقتباس شده بود. برای نپال طبیعی بود که این سیاست‌ها را بعد از یک قرن کناره‌گیری از جهان بین‌الملل از یک حکومت هم‌ریشه با خود تقلید کند.

نپال یکی از بزرگ‌ترین برنامه‌های اصلاحات ارضی را از دهه ۱۹۶۰ تعقیب کرد. اصلاحات با هدف بازتوزیع زمین به دهقانان روستایی برنامه‌ریزی شده بود. استراتژی این برنامه، گرفتن زمین از خانواده‌های به اصطلاح اشرافی بود که دارای املاک بزرگی بودند. این برنامه از طریق اجرای دقیق تعیین «سقف زمین»^۱ اجرا می‌شد. شواهد مربوط به تأثیر این اصلاحات بر فقر، نامشخص است. برخلاف اهداف بیان شده، اصلاحات ارضی به دلیل چندپاره شدن، به افزایش چشمگیر فقر و عدم تأمین غذا منجر شد. اما، دستاورد این برنامه، تعیین و صدور اسناد مالکیت برای زمین‌های متعلق به حدود ۹۹ درصد از خانوارها بود.

۱-۳-۵ تاریخچه اصلاحات ارضی

مالکیت زمین در نپال به‌طور سنتی به دولت واگذار شده است. عمده‌ترین اشکال تصدی زمین شامل این موارد است: اراضی دولتی که به مستأجرین اجاره داده می‌شود (raikar)، عرضه دولتی به افراد خصوصی (birta)، کارکنان فعلی دولت (jagir)، اقوام سلطنتی و حاکمان سابق (rajya)، مؤسسات مذهبی و خیریه (guthi) و مالکیت اشتراکی اقوام بر زمین (kipat). مجموعه‌ای از قوانین زمین هم در دهه ۱۹۵۰ وضع شد که فقط دو شکل اول را به‌عنوان اشکال اصلی تصدی ابقا کرد. جدول ۱-۵ نشان می‌دهد که اکثر زمین‌های قبل از دهه ۱۹۵۰ در نپال تحت مالکیت دولت بود.

1. Land Ceiling

جدول ۵-۱ تصدی زمین قبل از ۱۹۵۰

درصد از کل مساحت	مساحت (هکتار)	شکل تصدی
۵۰	۹۶۳۵۰۰	اجاره
۳۶.۳	۷۰۰۰۸۰	واگذار به اشخاص
۲	۴۰۰۰۰	مؤسسات مذهبی و خیریه
۴	۷۷۰۹۰	مالکیت اشتراکی
۷.۷	۱۴۶۳۳۰	دستگاه سلطنتی حاکمان سابق کارکنان دولت و غیره
۱۰۰	۱۹۲۷۰۰۰	کل

توضیح: به دلیل اینکه بخشی از زمین‌های واگذار شده به افراد با عنوان مؤسسات خیریه مورد استفاده قرار می‌گرفت، کل مساحت تحت اختیار مؤسسات خیریه و اماکن مذهبی ممکن است بیشتر باشد.

Source: HLRC, 1995

۵-۳-۲ ویژگی‌ها و نتایج اصلاحات ارضی در نپال

قانون اصلاح ارضی ۱۹۶۴ سقفی را برای مالکیت زمین توسط یک فرد تعیین می‌کند؛ با ثبت اسامی مستأجرین در سند ملکیت زمین از حقوق آنها حمایت می‌کند، اجاره را بر زمین‌های کشاورزی تثبیت می‌کند و نرخ‌های بهره بالا برای وام‌های روستایی را ممنوع می‌کند.

۵-۳-۲-۱ جمعیت: اندازه کل و مزرعه

جمعیت نپال در نیم قرن گذشته ۲/۵ برابر افزایش یافته است، درحالی‌که جمعیت زارعین از سال ۱۹۶۲-۱۹۶۱ تاکنون ۲/۳ رشد کرده است. سهم افراد مشغول به کار در بخش کشاورزی بین سال‌های ۱۹۶۲-۱۹۶۱ و ۲۰۰۲-۲۰۰۱، ۷ درصد کم شده است. البته نمی‌توان از این مسئله کاهش جمعیت مشغول به فعالیت در کشاورزی را که هدف قانون اصلاح اراضی بود، استنتاج کرد.

جدول ۵-۲ ویژگی‌های جمعیت در نپال (۱۹۶۱/۶۲-۲۰۰۱/۰۲)

طبقه‌بندی	۱۹۶۱-۱۹۶۲	۱۹۷۱-۱۹۷۲	۱۹۸۱-۱۹۸۲	۱۹۹۱-۱۹۹۲	۲۰۰۱-۲۰۰۲
جمعیت کل (هزار نفر)	۹۴۱۳	۱۱۵۵۶	۱۵۰۲۲	۱۸۴۹۱	۲۳۱۵۱
جمعیت مزرعه (هزار نفر)	۸۴۱۰	Na	۱۲۸۷۷	۱۶۲۵۸	۱۹۰۳۲
سهم جمعیت مزرعه	۸۹.۳۴	Na	۸۵.۷۲	۸۷.۹۲	۸۲.۲۱

Source: CBS, 2001

۵-۳-۲-۲ بازتوزیع زمین

هدف دیگر قانون اصلاح ارضی، به منظور ایجاد جامعه کشاورزی برابر بازتوزیع زمین به افراد فاقد زمین یا کسانی بود که زمین‌های کوچکی داشتند. به هر حال، دولت فقط ۱/۵ درصد از کل اراضی کشاورزی را بین افراد فاقد زمین بازتوزیع کرد. این مسئله به این سؤال منجر شد که آیا واقعاً اصلاح ارضی ضروری بود؟ اندازه زمین در همان زمان هم به اندازه کافی کوچک بود. وضع سقف برای مالکیت بر زمین یکی از ویژگی‌های اولیه اصلاحات برای دولت از سال ۱۹۶۴ بوده و مستقیماً بر روی بهره‌وری زمین تأثیر گذاشته است.

۵-۳-۲-۳ استفاده از زمین

استفاده از زمین دو نوع بود: استفاده کشاورزی که از زمین در فعالیت‌های کشاورزی استفاده می‌کردند و روستاییانی که به زمین کشاورزی نیاز نداشتند و بیشتر از آن برای پرورش دام و طیور استفاده می‌کردند. تعداد زمین‌های نوع اول از سال ۱۹۶۲-۱۹۶۱ افزایش یافته اما از سال ۱۹۸۲-۱۹۸۱ تا ۱۹۹۲-۱۹۹۱ اندکی کاهش داشته است. اما، اندکی افزایش در تعداد زمین‌دارانی که از زمین جهت کشاورزی استفاده می‌کردند در سال ۲۰۰۱-۲۰۰۲ نیز تکرار شد. این افزایش در تعداد زمین‌داران که از زمین برای مقاصد کشاورزی استفاده می‌کردند منجر به کاهش تعداد زمین‌دارانی که از زمین جهت فعالیت غیر کشاورزی استفاده می‌کردند طی سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۹۱ و ۲۰۰۱-۲۰۰۲ از ۳۲۱۰۰ زمین‌دار به ۲۶۷۰۰ زمین‌دار شده است. این کاهش نشان می‌دهد که تکه‌تکه کردن زمین موجب ازدیاد فقر شده است.

۵-۳-۲-۴ موضوعات دیگر

از زمان تصویب قانون اصلاح ارضی ۱۹۶۴، دولت به هدف تساوی زمین رسیده است. از سوی دیگر، نیم‌قرن اجرای چنین اصلاحاتی منجر به تکه‌تکه شدن اراضی و آسیب‌پذیری امنیت حقوق مالکیت، علاوه بر دیگر زیان‌هایی شده است که در ادامه به آنها می‌پردازیم.

الف) بیکاری پنهان

تکه‌تکه شدن اراضی به این مسئله دامن زد که افراد به جای اینکه در بخش‌های دیگری به دنبال کار باشند، در بخش کشاورزی باقی بمانند.

ب) تکه‌تکه شدن فزاینده زمین

در سطح ملی، میانگین تعداد قطعات زمین به‌ازای خانوار به‌طور مداوم در حال کاهش بوده است. از ۱۹۶۱-۱۹۶۲، میانگین تعداد از ۶/۸ در ۱۹۶۱-۱۹۶۲ به ۴/۴ در ۱۹۸۱-۱۹۸۲، ۴ در ۱۹۹۱-۱۹۹۲ و ۳/۳ در ۲۰۰۱-۲۰۰۲ کاهش یافته است. دلیل اصلی کاهش، کوچک شدن اندازه املاک کشاورزی از ۱/۱۱ هکتار در ۱۹۶۱-۱۹۶۲ به ۰/۸۰ در ۲۰۰۱-۲۰۰۲ است.

ج) ثبت ناقص

صحت و دقت داده‌های دولت در طول پنج دهه مورد تردید است. کمیسیون عالی بادل برای اصلاح ارضی^۱ در سال ۱۹۹۵ بیان داشت که بعد از چهار دهه ترویج قانون اصلاحات ارضی، بیش از ۴۵۰۰۰ خانوار مستأجر هنوز ثبت‌نام نشده بودند (HLRC, 1995). حتی خانوارهای ثبت‌نام شده هم قادر نبودند از منافع خود به‌عنوان مستأجر استفاده کنند. تخمین زده شده که حدود یک میلیون خانواده فقیر از حقوق قانونی خود بر منابع زمین محروم شده‌اند. کشاورزان، نسل‌ها روی این اراضی زراعت می‌کردند اما هرگز مدرکی برای اثبات ادعای خود نداشتند. چون کشاورزان سخت‌کوش هیچ‌گونه اطلاعاتی درباره ثبت زمین خود نداشتند، از این‌رو نتوانستند در زمان مقرر املاک خود را ثبت کنند.

د) تعارض بین مالکان و کشاورزان

یکی از دلایل عمده کشمکش مربوط به زمین در کشور، دعاوی متعددی است که به‌سمت دیوان عالی کشور سرازیر می‌شود. اکثر این پرونده‌ها به اثبات اسناد یا خلع ید کشاورزان ارتباط دارد که این نشانه نزاع عمیق بین مالکان و کشاورزان است.

ه) ناامنی غذایی

در پایان دهه ۱۹۷۰، توانایی بالای نپال در صادرات محصولات کشاورزی ضعیف شده بود تا جایی که به یک واردکننده تبدیل شد. با گذشت زمان در دوره بعد از اصلاحات

1. The Badal High Commission for Land Reform

ارضی، کمبود غذا در برخی از بخش‌های کشور به یک مشکل اصلی تبدیل شد. به‌طور رسمی، بیش از ۴۵ ناحیه از ۷۵ منطقه در نپال، به‌جز مناطقی که با کشور هند هم‌مرزند امروزه غذا وارد می‌کنند کشور هند مبدأ اصلی واردات غذا برای نپال است.

(و) تکه‌تکه شدن زمین و بهره‌وری

براساس اطلاعات اداره مرکزی آمار، بهره‌وری زمین آن‌گونه که اصلاح‌طلبان و مجریان ادعا کرده‌اند با شک و تردید زیاد همراه است. اگرچه آمار قابل اندازه‌گیری هنوز هم در دسترس نیست، اما اعتقاد عمومی بر این است که قانون اصلاحات ارضی، اهداف بهره‌وری مورد نظر را تأمین نکرده است.

۳-۳-۵ نتیجه

یک نظام حقوق مالکیت خصوصی با ساختار مشخص، امن و تعریف درست؛ زمینه را برای کارکرد اقتصاد مدرن فراهم می‌کند. در یک کشور کوچک مانند نپال، نخبگان سیاسی اصلاحات ارضی با نتایج نامطلوب را مناسب معرفی کرده‌اند. وجود محدودیت‌های سخت‌گیرانه بر حقوق مالکیت، متأسفانه نپال را از روابط اقتصاد دوستانه شمال - جنوب که در بسیاری از نقاط دیگر آسیا مشاهده می‌کنیم، جدا کرده است. حتی شهروندانی که زندگی آنها کاملاً بر پایه کشاورزی است از موقعیتی که به‌صورت تاراج قانونی است ناراحت هستند. البته صرفاً دسترسی به زمین ضامن افزایش بهره‌وری و کاهش فقر نیست. درحالی‌که بخش کشاورزی پویا و متمایل به تجارت، بهترین امید برای افزایش چشمگیر درآمد کشاورزان و کاهش فقر است.

منابع و مآخذ

- Central Bureau of Statistics (CBS) (2001). *Population Census 2001*, Kathmandu.
 High Level Land Reform Commission, 2051 (1995). *Report of High Level Land Reform (Badal) Commission*, Kathmandu.
 Zamindar (2010). In *Wikipedia*. Retrieved December 16, 2010, from http://en.wikipedia.org/wiki/Zamindari_system.

۴-۵ نظریه کوز و حقوق مالکیت غیررسمی (تجربه آرژانتین)

مارکوس هیدینگ اولسن و مارتین کراز، CIMA/ESEADE (آرژانتین)

رونالد کوز^۱ (۱۹۶۰) در نسخه اولیه مقاله خود به مسئله‌ای اشاره کرد که بعدها به نظریه‌ای دربرگیرنده نام خودش، تبدیل شد:

«همیشه امکان اصلاح محدوده قانونی حقوق اولیه از طریق مبادلات بازاری وجود دارد و البته شرط اینکه این نوآوری حقوقی منجر به افزایش ارزش تولید شود، لازم است چنین مبادلات بازاری بدون هزینه باشند».

این یکی از مقالاتی است که در تاریخ اقتصادی بیشترین نقل قول از آن صورت گرفته و زمینه‌ساز تحقیقات زیادی شده است. بخشی از این مقاله بر هزینه‌های مبادله تمرکز دارد و اینکه آیا این هزینه‌ها به اندازه کافی زیاد یا کم هستند که مانع انجام چنین معاملات بازاری شوند یا انجام آن را امکان‌پذیر سازند یا خیر. در میان این هزینه‌ها، تعریف حقوق مالکیت نقش مهمی دارد. اگر معلوم نباشد که دارایی به چه کسانی تعلق دارد یا چه استفاده‌هایی می‌توان از آن کرد در این صورت قبل از انجام معامله لازم است تا تلاش زیادی برای روشن کردن موضوع صورت گیرد و سپس در مورد معامله اقدام شود.

با این حال، اگر بر ماهیت مفهوم ارزش تمرکز کنیم، متوجه می‌شویم که هزینه‌ها هم ذهنی و هم مغایر با عمل فردند. ارزش فقط به عنوان بیان آشکار ترجیح در عمل هستند. بنابراین، در مقام یک ناظر بیرونی تنها می‌توان گفت: اگر معامله انجام گیرد، این باید مفروض باشد که طرفین معامله فکر کرده‌اند که «این معامله منجر به افزایش ارزش تولید می‌شود» و اگر معامله‌ای انجام نپذیرد، هزینه‌های ذهنی حتماً بیشتر از مزایای ذهنی بوده‌اند. برای آزمون این فرضیه‌ها، تحقیقی در یک شهر در حومه بوینس آیرس انجام دادیم، هدف یافتن پاسخ این سؤال بود: در جایی که هیچ تعریف رسمی از حقوق مالکیت مسکن وجود ندارد، آیا معامله راجع به مسکن وجود دارد یا خیر؟ (Ohlson and Coase, 2010).

1. Ronald Coase

همسایه‌های سن ایزیدرو:^۱ سن ایزیدرو تقریباً در بیست‌مایلی شمال مکانی واقع شده که بوینس آیرس در سال ۱۵۸۰ برای نخستین بار در آنجا ساخته شده بود و در منطقه مرزی بین مناطقی که در اشغال قبایل گوارانی^۲ و کراندی^۳ بود. ژان دو گری^۴ بنیان‌گذار این منطقه، قطعات ساحل شمالی ریور پلاته آن سوی سن ایزیدرو را میان افراد خود توزیع کرد. دو قرن بعد، شهری کوچک که سن ایزیدرو (قدیس حامی مادرید) نامیده شد، شروع به رشد کرد. این شهر توسعه خود را مدیون مهاجرت مردم، به‌دلیل رکود اقتصادی آرژانتین در نیمه دوم قرن بیستم، است.

ایالات بزرگ به قطعاتی تقسیم شد و منطقه حومه شهر را با محله‌های مسکونی شامل مناطق و خانه‌های بزرگ ایجاد نمود که لوماس دو سن ایزیدرو نامیده شد. لا کوا^۵ که در این منطقه واقع است، یک سکونتگاه غیررسمی است که در اراضی دولتی ایجاد شد. در سال ۱۹۴۶، اوبراس سانیتاریاس^۶ که یک شرکت دولتی است از دولت فدرال درخواست کرد که از خاک سرخ این منطقه برای تصفیه آب و تولید آجر استفاده کند. این کار گودالی در منطقه ایجاد کرد؛ زیرا حفاری به آب‌های زیرزمینی رسید و پروژه تعطیل شد. این گودال مجدداً تا اندازه‌ای پر شد و پنجاه جریب مساحت فعلی آن، محل سکونت متصرفین غیرقانونی شد. براساس سرشماری‌های مختلف، در آن محل بین ۱۷۰۰ تا ۲۱۰۰ خانه و بین ۸۰۰ تا ۱۱۰۰۰ هزار سکنه وجود دارد، اگرچه این منطقه در گذشته سکونتگاه تعداد بیشتری از افراد بود.

در سن ایزیدرو، همانند اکثر شهرهای هم‌جوار، حقوق مالکیت به‌واسطه یک سند که از سوی قانون به رسمیت شناخته می‌شود، تضمین شده است. این سند به مالکان، توانایی هرگونه ادعای قانونی را می‌دهد، اجازه خرید و فروش می‌دهد، می‌تواند آن را رهن بگذارند و از مالکیت آنها در برابر تصرف غیرقانونی حمایت می‌کند. البته چنین تضمینی با توجه به کیفیت نهادی پایین و فقدان اعتماد به نظام‌های سیاسی و قضایی

1. San Isidro

2. Guarani

3. Querandi

4. Juan de Garay

5. La Cava

6. Obras Sanitarias

آرژانتین، نسبی است. به‌عنوان مثال، شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۰۹ نشان می‌دهد که رتبه آرژانتین در جایگاه هشتادم است و امتیاز کل آن $\frac{4}{3}$ از ۱۰ است (در مقیاس ۱ تا ۱۰).

در لا کوا، فقط ۱۶ درصد از افرادی که در نظرسنجی شرکت داشتند اعلام کردند که برای خانه‌های خود سند مالکیت دارند. برخی حتی می‌پرسیدند که سند مالکیت چیست؟ ۱۷ درصد گفتند اسناد غیررسمی دارند که شامل یک صورت‌حساب خرید و فروش غیررسمی است. در کل ۸۴ درصد اعلام نمودند که اسناد رسمی ندارند. به‌طور متوسط، آنها پانزده سال در همان خانه زندگی می‌کنند، که این نشان‌دهنده نرخ‌های جابه‌جایی پایین است. آنهایی هم که گفتند سند مالکیت دارند، به‌طور متوسط پانزده سال در همان خانه زندگی می‌کردند. زمانی که از نحوه تملک خانه‌هایشان سؤال شد، ۳۷ درصد آنها خانه‌ها را خریده و ۲۶ درصد خود آن را ساخته بودند. در بسیاری موارد، افراد خانه‌های خود را در کنار خانه‌های خانوادگی دایر کرده و یا اضافه می‌کردند و ۶ درصد اعلام کردند که خانه‌های خود را از دولت گرفته‌اند.

مشکل زیادی در خرید و فروش خانه‌ها وجود ندارد زیرا معاملات بین افرادی انجام می‌شود که به هم اعتماد دارند و پرداخت‌ها نیز به‌صورت نقدی در زمان معامله انجام می‌شود (۹۰ درصد از پاسخ‌گویان). تنها ۲۷ درصد اعلام کردند که امکان معامله قسطی هم وجود دارد اما در این حالت قابلیت اعتماد و داشتن رابطه آشنایی حائز اهمیت است. ما از سکنه لا کوا پرسیدیم که چگونه مشکلات مربوط به همزیستی مداوم نظیر رویدادهای منفی خارجی یا زیان‌های خارجی را با همسایه‌ها حل می‌کنند. به‌عنوان مثال، این سؤال پرسیده شد که در مقابل همسایه‌ای که منزلش در فاصله نزدیکی از منزل شما قرار دارد و دائماً موسیقی با صدای بلند پخش می‌کند یا دود یا بوی نامطبوع از منزل او می‌آید چه؟ یا مشکل دیوارهای مشترک یا مرزهای نامشخص بین دو ملک، را چگونه حل می‌کنند و یا اگر یک نفر با ساخت طبقه دوم مانع تابش نور خورشید شود یا به منازل دیگر خسارت وارد کند، چه اقدامی می‌توان انجام داد؟ خانه‌سازی امر مشکلی است و اینها اموری هستند که در عالم واقع اتفاق می‌افتد.

با تأیید تفسیر ذهنی بودن هزینه، در نظریه کوز، ۷۶ درصد اعلام کردند که این

مشکلات را با مذاکره با طرف مقابل حل می‌کنند. آنها ترجیح می‌دهند که هیچ واسطه‌ای نه از میان همسایگان نه از جانب دیگران، نداشته باشند، آنها گفتند تمام تلاش خود را می‌کنند تا از خشونت پرهیز کنند. تنها در موارد بسیار نادر آنها به خشونت متوسل می‌شوند. آنها می‌دانند که نمی‌توانند به مسئولین مراجعه کنند و شروع خشونت، یک بازی خطرناک است. به علاوه، در جایی که افراد بسیار نزدیک به هم زندگی می‌کنند، داشتن رابطه خوب با همسایگان یک «دارایی» مهم است. موارد حل نشده را هم باید به پای ماهیت همسایگی گذاشت؛ آنها باید عکس‌العمل خود را بسنجند، برخی اوقات «تحمل هزینه آثار خارجی بهتر از تقبل هزینه تلاش برای حل مشکل» است.

همان‌طور که بیان شد، یکی از منشأهای هزینه مبادله بالا، اختلاف بر سر حقوق مالکیت است. این موضوع، چانه‌زنی را پرهزینه کرده و مانع درونی کردن آثار خارجی از طریق مذاکره می‌شود. با این حال، آنچه در کاربرد نظریه کوز مهم است، صرفاً مربوط به تعریف رسمی حق مالکیت نیست، بلکه بستگی به این دارد که همسایه‌ها حقوق غیررسمی را شناخته و به آن احترام بگذارند. این فقط شامل تعریف و تعیین قطعات زمین و مرزهای آنها نمی‌شود بلکه شامل پذیرش استفاده از آنها و آثار و تبعیت آن بر اشخاص ثالث هم می‌گردد.

سهم بالای پاسخ‌های مرتبط با راه‌حل‌های مذاکره‌ای نشان می‌دهد رویه‌ای برای استفاده از دارایی‌ها وجود دارد که مذاکرات را تسهیل می‌کند. اینها آیین‌نامه‌های قانونی نیستند، اما طرز کارشان مشابه است. آنها نیاز به اجماع و پذیرش عمومی دارند تا به «هنجارهای اجتماعی»^۱ تبدیل شوند.

فقدان حقوق مالکیت رسمی، مانع انتقال دارایی‌ها نمی‌گردد، اگرچه امکان وثیقه گذاشتن را نمی‌دهد اما انگیزه سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد. پذیرش حقوق غیررسمی امکان حل بسیاری از موارد آثار خارجی منفی را می‌دهد. بسیاری از کالاهای عمومی به‌صورت داوطلبانه عرضه می‌شود در صورتی که بقیه کالاها این‌گونه عرضه نمی‌گردد.

روابط شخصی و حسن نیت، در مواردی که قانون نوشته شده‌ای وجود ندارد یا قوانین به صورت متفاوت برای افراد متفاوت اجرا می‌شود، حیاتی است. این مهم است که چه کسی می‌خواهد همسایه شما شود زیرا هیچ سازوکار روشنی برای حل منازعات وجود ندارد. درباره امنیت باید گفت که این به رحم و مروت ناقضان امنیت بستگی دارد و مردم باید برای دفاع به توان خود اتکا کنند. خانه‌ها بین طرفین آشنا خرید و فروش می‌شود، بقالی‌ها به کسانی نسبه می‌دهند که به آنها اعتماد دارند و مردم اگر ندانند که چه کسی همسایه جدید آنها خواهد بود از جابه‌جایی هراس خواهند داشت.

نبود حقوق مالکیت رسمی در لا کوا مانع دستیابی ساکنین به اعتبارات، ارائه برخی خدمات عمومی و احساس امنیت ناشی از داشتن دارایی، می‌شود. آنها برای حل مشکلات آثار خارجی منفی نمی‌توانند به مقامات غیررسمی متوسل شوند. نبود مراجع ذی‌صلاح، هزینه‌های مبادله ذهنی را افزایش می‌دهد زیرا ساکنین باید عکس‌العمل‌های دیگران را هم بسنجند.

صحت نظریه کوز در چنین وضعیت‌های غیررسمی ثابت شده، اگرچه باید به‌طور مناسب بازنویسی شود تا ماهیت ذهنی بودن هزینه‌های مبادله را هم در نظر گیرد. ما این توصیه را مجدداً بازنویسی می‌کنیم: «همیشه امکان اصلاح محدوده قانونی حقوق اولیه، از طریق مبادلات بازاری وجود دارد؛ البته اگر چنین مبادلات بازاری ارزش هزینه مبادله ذهنی طرفین معامله را دارا باشند. در صورتی که چنین نوآوری حقوقی به افزایش ارزش تولید منجر شوند، همواره روی خواهند داد».

منابع و مأخذ

- Coase, R. H. (1960). "The Problem of Social Cost", *Journal of Law and Economics*, 3.
- Dedigama, A. C. (2009).
- International Property Rights Index: 2009 Report. Washington, D.C.: Property Rights Alliance.
- Hidding Ohlson, M. and M. Krause (2010). *The Provision of Public Goods With an Absent State: The Case of La Cava*, (Unpublished Manuscript).

۵-۵ حفاظت از حقوق مالکیت (تجربه هنگ کنگ)

نیکول آلپرت، مؤسسه *Lion Rock* (هنگ کنگ)

دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات^۱ زیرمجموعه وزارتخانه خدمات فرهنگی و اوقات فراغت، مشاور حرفه‌ای اثرهای تاریخی دولت هنگ کنگ و هیئت رسمی امور مربوط به میراث تاریخی است. در حال حاضر، دبیر این دفتر، به‌عنوان مرجع ذی‌صلاح رسیدگی به دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات توانایی تعیین یک مکان به‌عنوان اثر تاریخی را دارد. در صورت تعیین یک مکان به‌عنوان اثر تاریخی، آن ساختمان مورد حمایت قانونی دولت قرار می‌گیرد و از هرگونه ساخت‌وساز در آن اثر جلوگیری می‌شود.

این‌گونه مکان‌ها، ممکن است قبلاً ارزیابی نشده باشند یا امکان دارد درجه‌بندی شده باشند. درجه یک در مقیاس میراث فرهنگی نشان‌دهنده ارزش بالای تاریخی است. درجه‌های دو و سه از ارزش تاریخی کمتری برخوردارند (ساختمان درجه‌بندی شده در برابر تخریب یا بازسازی مورد حمایت قانونی قرار دارد). معرفی یک اثر تاریخی پیشنهادی، امکان حمایت قانونی در برابر تخریب یا بازسازی را فراهم می‌کند. فرایند معرفی می‌تواند تا دوازده ماه به طول انجامد، پس از پایان این مرحله امکان دارد به‌صورت رسمی به‌عنوان میراث فرهنگی معرفی شود و یا پیشنهاد معرفی آن به‌عنوان میراث فرهنگی رد شود.

نظام درجه‌بندی، به‌رغم اینکه بیش از یک دهه مورد استفاده است، مشکلات خود را دارد. به‌نظر می‌رسد مسئولین اجرایی یک استراتژی منسجم را دنبال نمی‌کنند، این نتیجه‌گیری را می‌توان از رصد تصمیمات گرفته شده، به‌دست آورد. برای مثال، در مورد یک مکان تاریخی ارزیابی درجه‌بندی در فاصله ۱۰ ماه از یکدیگر (آوریل ۲۰۰۷ تا فوریه ۲۰۰۸) نتایج متضاد را درخصوص ارزش تاریخی میراث فرهنگی و تاریخی آن مکان گزارش داد. این مورد می‌تواند سیاست نامشخص میراث فرهنگی را نشان دهد. به‌علاوه، دبیر دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات، بارها مکان‌های مختلفی را به‌عنوان اثر تاریخی پیشنهادی اعلام نموده که در بدو امر دلالت بر ارزش میراث تاریخی بالای این مکان‌ها

1. The Antiquities and Monuments Office (AMO)

دارد، اما مقصود او تنها این بوده است که ارزش این مکان‌ها را به ارزش تاریخی درجه سه برگرداند.

مشکل نظام درجه‌بندی، مربوط به تعریف روشن متغیر و عدم شفافیت است که اعتبار دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات را تحت شعاع خود قرار داده و قدرت قانونی آن را برای حفاظت از قطعه‌های تاریخی کاهش می‌دهد. برای مثال یک مالکیت خصوصی، بدون دلیل قانونی به‌عنوان اثر تاریخی پیشنهاد شده است.

اقلیت کوچکی از مردم، به‌خصوص گروه‌های محافظه‌کار، که به میراث تاریخی علاقه‌مندند، به دولت فشار می‌آورند تا از ابزار خاصی برای نجات ساختمان‌ها از تخریب استفاده کند، اگرچه آن ساختمان به‌عنوان مکان تاریخی هم مشخص نشده باشد. روش‌های عملی معمولاً از دل مدیریت بحران بیرون می‌آید و جایگاه تاریخی یک مکان، زمانی مورد توجه قرار می‌گیرد که تخریب شروع شده است. همین‌طور، مشارکت بخش خصوصی بر مالکین غافلگیرشده‌ای که برای تخریب یا بازسازی نقشه می‌کشند، تحمیل می‌شود. به‌دلیل یک سازوکار عملی خاص، توانایی دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات، در معرفی یک مکان به‌عنوان اثر تاریخی رسمی یا پیشنهادی، یک ابزار چانه‌زنی است که برای مجبور کردن مالکان به حفاظت از املاک مورد توجه استفاده می‌شود. اگرچه ممکن است ارزش حفاظت یک منطقه قابل تردید باشد اما اعمالی از این‌دست توسعه را سد کرده و با اجبار هر باره حفاظت حقوق مالکیت مالکان خصوصی نقض می‌گردد.

دولت هر دو این موارد را مدنظر قرار داده است. درحقیقت دولت این نکته را فهمیده که اقدامات جاری ناکافی است و اینکه برخی رهنمودهای استاندارد بر محافظت از ملک بیشتر به مالکان کمک می‌کند. البته تاکنون دولت از ارائه رهنمودهای مبنی بر «یک معیار مناسب برای همه» خودداری نموده و مبنای بررسی موردی را راحت‌تر می‌داند. استراتژی فعلی به‌عنوان «هیچ عملیاتی انجام نمی‌دهیم اگر دشمن هیچ حرکتی نکند» توضیح داده می‌شود و دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات به سازمان مسکن دستور داد که: «هر تقاضایی که برای تخریب صورت می‌گیرد را اعلام نماید تا متناسب با آن تصمیم‌گیری نماید».

موضوعات متعدد با دیدگاه پراکنده وجود دارد، که اکثر آنها آشکارا از عدم رعایت حقوق مالکیت حکایت دارد. هم هزینه فرصت و هم هزینه‌های واقعی را مالکان متحمل می‌شوند. علاوه بر این اگر مشاوره‌ها و سازوکارهای مناسب به کار گرفته می‌شد، ممکن بود از تخریب این آثار تاریخی جلوگیری کرد. با توجه به اینکه ۷۰ درصد از ساختمان‌هایی که به‌عنوان اثر تاریخی معرفی شده دارای مالکین خصوصی است، بازبینی کلی در مورد راهبردهای این عرصه ضروری است.

این مطالعه موردی نشان می‌دهد که تصمیمات ناگهانی راهی غیرمنصفانه برای حفاظت از میراث تاریخی و یک تحمیل غیرعادلانه بر مالکان دارایی بوده است. بیشتر نمونه‌های مداخله ناگهانی در مکان‌های تاریخی درجه‌بندی شده‌ای اتفاق می‌افتد. در این مکان‌ها، دولت، قبل یا ضمن بازسازی وارد مذاکره با مالکان می‌شود. دبیر فقط در صورتی که ضروری بداند آثار تاریخی رسمی یا پیشنهادی را اعلام می‌کند. درحقیقت این اعلام، برای متوقف کردن پروژه‌های بازسازی یا تخریبی است که با هدف دولت درخصوص حفاظت از میراث تاریخی سازگار نیست.

با اقدامات گذشته؛ در حال حاضر جایگاه آثار تاریخی معمولاً تنزل پیدا کرده است. مالکان قول می‌دهند که از میراث تاریخی خصوصی حفاظت کرده و هزینه‌های آن را تقبل کنند. اماکن غالباً به آثار تاریخی رسمی تبدیل شده و مورد حمایت قانونی در برابر هرگونه توسعه از جمله تخریب قرار می‌گیرند. پیشنهاد یک اثر تاریخی به دولت امکان می‌دهد که مالکیت خصوصی تاریخی را به‌عنوان گرو نگه داشته و با مالکان وارد مذاکره شود.

عمارت و باغ هوتونگ در جاده موسوم به پیک^۱ یکی از این مکان‌هایی است که این فرایند را در سال ۲۰۱۱ دنبال می‌کند. دولت برای حفاظت از این مکان ۸۳ ساله با درجه یک، با مالکان وارد مذاکره شد. اما چند ماه قبل، مذاکرات به‌صورت ناگهانی متوقف شد. مالک برای تخریب بنا نقشه‌هایی داشت و دولت نیز با پیشنهاد اعلام آن مکان به‌عنوان اثر تاریخی مانع توسعه چند میلیون دلاری شد.

دبیر دفتر آثار تاریخی می‌گوید که او چند ماه برای مذاکره و رسیدن به توافق زمان دارد. در این مورد، مالک ممکن است با ادعای وارد شدن خسارت مالی شکایت کند که

باید در دادگاه رسیدگی شود. وی مجبور است با استفاده از کارت پیشنهاد اثر تاریخی از تخریب بنا جلوگیری کند چون نتوانسته است با مالک به توافق برسد. در مورد دیگر عمارت جسویل^۱ در جاده پوکفولام^۲ در دست بازسازی بود که دبیر آن را به‌عنوان اثر تاریخی پیشنهاد کرد. اما در فوریه ۲۰۰۸ بعد از اینکه مالک موافقت نمود که از این مکان به‌منظور باشگاه برای استفاده املاک مسکونی مجاور استفاده کند، آن مکان به‌عنوان ساختمان تاریخی درجه ۳ تنزل یافت. تغییر اساسی در ارزیابی دولت و سوءاستفاده از قدرت دبیر برای اعلام مکانی به‌عنوان میراث تاریخی، ابهاماتی را برای مالکان درخصوص ارزش دارایی، فرصت اقتصادی و حق قانونی برای توسعه به‌وجود آورده است.

عمارت کینگ بین لی در جاده استابز^۳ یکی دیگر از موارد مداخله است. این عمارت در حال تخریب بود که دبیر، آن را به‌عنوان اثر تاریخی اعلام کرد. دولت از حق حفاظت استفاده کرد که مالک باید به هزینه خود ملک را به حالت اولیه برگرداند. سپس مالک، مکان را برای حفاظت واگذار کرد و یک قطعه زمین در همسایگی برای ساخت ملک خصوصی دریافت کرد.

دولت می‌گوید که خریدن مناطقی مانند آنهایی که در بالا ذکر شد «آخرین راهکار» یا «راه چاره» بود. زیرا برای هزینه پول مالیات‌دهندگان در مورد این مسائل بحث‌برانگیز باید حداکثر دقت نظر رعایت می‌شد. اما سؤال این است که آیا دولت با این تصمیم‌گیری‌ها درخصوص نادیده گرفتن حقوق مالکان برای توسعه املاک خود، مسئول نبود؟

می‌توان بین حقوق مالکیت خصوصی و محافظت از آن توازن برقرار کرد اما معاهده میراث تاریخی جاری تنها از یک کفه ترازو حمایت می‌کند. با گذشت زمان طولانی از ارزیابی‌ها - بین آوریل ۲۰۰۷ تا فوریه ۲۰۰۸ - هنوز مخالفت‌ها بی‌پاسخ مانده است. این مسئله تردیدهایی را به‌وجود می‌آورد که دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات، مکان‌های تاریخی را به‌طور جامع یا براساس قاعده صحیح ارزیابی نمی‌کند.

دولت به‌خود می‌بالد که به‌عنوان نماینده مؤدیان مالیاتی از میراث تاریخی خصوصی

1. Jessville Mansien

2. Pokfulam

3. King Yin Lei-45 Stubbs Road

بدون هیچ هزینه‌ای حفاظت می‌کند. البته کسانی که مالکیت خصوصی ساختمان‌های تاریخی را در اختیار دارند، از این حمایت مجانی مستثنا هستند. دخالت بخش خصوصی در میراث تاریخی ممکن است، اما دولت به حقوق مالکیت احترام نمی‌گذارد. با ورود مالکان زمین به این بخش، دولت می‌تواند از مشوق‌های اقتصادی مانند معاوضه زمین، تغییر یا جابه‌جایی به نسبت قطعات (فرایندی که در آن مالک می‌تواند پتانسیل‌های توسعه بالقوه را به مکانی دیگر منتقل کند) یا تخفیف در محدودیت‌های ساخت‌وساز (مانند محدودیت ارتفاع) استفاده کند. چنین مشوق‌هایی می‌تواند توسعه‌دهندگان املاک را به سمتی سوق دهد که حفاظت را در توسعه لحاظ کنند.

اما تحمیل چنین مشوق‌های اقتصادی ممکن است مالکینی را که با فرض حمایت کامل دولت از حق توسعه املاکشان فعالیت می‌کنند، عصبانی کند. **نتیجه‌گیری:** میراث تاریخی، بخش مهمی از میراث هر جامعه است، اما سیاست جاری، حقوق مالکان را قربانی منافع اقلیتی با اعتبار پایین می‌کند. بعد از یک دهه تحقیق و ارزیابی آثار تاریخی، بدون دلیل قانع‌کننده ناگهان تصمیم گرفته شد مکان‌هایی که به‌عنوان اثر تاریخی معرفی نشده‌اند باید مورد حمایت قرار گیرند. نبود برنامه‌ریزی به فقدان مشروعیت در معاهدات و تصمیمات وزارتخانه آثار تاریخی منجر شده است. به‌وضوح، فقدان یک سیاست محافظت بلندمدت از میراث تاریخی قابل ملاحظه است، و شاهد آن هم عقب‌گردهای بسیاری است که در سیاست‌های میراث تاریخی دولت اتفاق افتاده است.

این مطالعات موردی، هزینه‌های میراث تاریخی در هنگ‌کنگ را نشان می‌دهند. با توقف نادرست توسعه ملک، مالکان منافع بسیاری را از دست می‌دهند. از این‌رو باید یک سازوکار استاندارد برای حمایت از مالکین دارایی اتخاذ شود. ما موارد زیر را توصیه کرده‌ایم:

۱. بهبود مدیریت و ساختار قانونی جاری با به‌کار بردن اصول سازگار و مستحکم،
۲. توجه به نبود درک از میراث تاریخی و حفاظت؛ ایجاد نظام قانونی که از حقوق مالکیت حمایت می‌کند، بدون یک تعریف مناسب غیرممکن است،
۳. افزایش انگیزه‌های مشارکت بخش خصوصی با مشخص کردن منافع و منطقه‌بندی محیط‌های محافظت شده،

۴. جبران عادلانه خسارت مالکین دارایی‌ها و استفاده از نیروی بازار برای محافظت، مانند جابه‌جایی حقوق توسعه، سازوکارهای معاوضه زمین، حقوق ارتفاقی، یا دادن قطعات بزرگ‌تر مالکان،

۵. رفع محدودیت‌های حفاظت از میراث تاریخی تا بخش خصوصی هم برای حفاظت از ساختمان‌های تاریخی انگیزه پیدا کند و اعمال رهنمودهای عینی برای ترمیم و استفاده مجدد از دارایی‌های تاریخی،

۶. بازبینی نظام درجه‌بندی موجود و ارزیابی اثر میراث تاریخی که اعتبار خود را از دست داده است، به‌منظور افزایش شفافیت و کاهش احتمال سوءاستفاده از اختیارات درخصوص آثار تاریخی پیشنهادی،

۷. رایانه‌ای کردن فهرست درجه‌بندی و بازدید منظم و تعیین دقیق حقوق ساختمان‌های تاریخی که جدیداً از درجه‌بندی خارج شده‌اند.

تعداد آثار تاریخی که تحت نظر دفتر آثار تاریخی و عتیقه‌جات از روش عملی ناگهانی استفاده می‌کنند در حال افزایش است. مقررات و مداخلات دولت، مشکلات بازاری غیربهمینه و نااطمینانی در مالکیت دارایی و حقوق توسعه ایجاد می‌کند. هرچه دولت بیشتر در آثار تاریخی خصوصی مداخله کند، مالکین آزادی کمتری خواهند داشت که این به ناکارایی در استفاده از زمین منجر می‌شود.

فصل ششم

شاخص بین‌المللی حقوق
مالکیت و تساوی جنسیتی

تساوی جنسیتی^۱ اغلب در کشورهای توسعه‌یافته امری بدیهی است. در مقابل در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، اختلافات قابل توجهی در حقوق مالکیت بین زنان و مردان وجود دارد. زنان نقشی اساسی در توسعه اقتصادی یک کشور ایفا می‌کنند، اما غالباً حقوق آنها برای مالکیت دارایی توسط قانون یا عرف رد شده است. این نوع تلقی نسبت به مالکیت زنان نه تنها زنان را از یک درآمد مطمئن محروم می‌کند، بلکه به نسل‌های آینده نیز هشدار می‌دهد که با سطح مشابهی از فقر روبه‌رو خواهند بود. این فصل، بر اهمیت تساوی جنسیتی در توسعه اقتصادی تأکید می‌کند. این فصل یک بخش مجزا ارائه می‌کند که هدف آن در نظر گرفتن درجه‌های مختلف تساوی جنسیتی در کشورهای در حال توسعه است.

۱-۶ خط‌مشی مطالعه

دانشگاهیان و سیاست‌گذاران معتقدند که دسترسی نابرابر زنان به حقوق مالکیت، بر پیچیدگی درک حقوق مالکیت در کشورهای در حال توسعه می‌افزاید. کشورهای توسعه‌یافته با تلاش فراوان، تساوی جنسیتی در حقوق مالکیت را هم در قانون و هم در عمل پیاده کرده‌اند. در مقابل، کشورهای در حال توسعه در میزان حمایت از زنان در موضوع مالکیت، تفاوت‌های چشمگیری دارند. برای محاسبه تساوی جنسیتی این فصل معیار استاندارد شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را تعمیم داده تا تساوی جنسیتی در حقوق مالکیت را نیز شامل شود. فرمول شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به این شکل تعدیل شد تا با تساوی جنسیتی ترکیب شود: $IPRI(GE) = IPRI + 0.2 * GE$

1. Gender Equality (GE)

وزن ۰/۲ برای تساوی جنسیتی، قراردادی است. نویسندگان، این وزن را از ۰/۱ تا ۰/۵ تغییر دادند اما دریافتند که امتیازات و نتایج رتبه‌بندی در وزن‌بندی‌های مختلف، در حد بالایی همبستگی دارند. به‌هرحال، از خوانندگان خواسته می‌شود که این وزن را به دلخواه خود تغییر دهند. ساخت معیار تساوی جنسیتی بر پنج شاخص زیر استوار است:

- دسترسی زنان به مالکیت زمین؛
- دسترسی زنان به وام‌های بانکی؛
- دسترسی زنان به دارایی‌های دیگر غیر از زمین؛
- شیوه‌های وراثت؛
- حقوق اجتماعی زنان.^۱

۶-۲ متغیرها

۶-۲-۱ دسترسی زنان به وام، اعتبار و دارایی‌های دیگر غیر از زمین

این سه متغیر در زیر شاخص تساوی جنسیتی آمده‌اند زیرا تساوی حقوق مالکیت زنان را با توجه به سه جنبه نشان می‌دهند: دسترسی زنان به وام‌های بانکی، حق آنها برای تحصیل و مالکیت زمین و حق آنها برای مالکیت بر دارایی‌های غیر از زمین. درجه‌بندی این عوامل نشان می‌دهد که شدت محدودیت‌ها یا کثرت جمعیت زنان به محدودیت‌ها وابسته است. به‌هرحال، برخی محدودیت‌ها ممکن است برای دوره‌های خاصی از زندگی زنان مناسب و مطابق باشد (پایگاه داده‌های جنسیت، مؤسسات و توسعه سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، ۲۰۰۹ پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه).

۶-۲-۲ شیوه‌های وراثت

این عامل، شیوه‌های وراثت را پوشش می‌دهد و کشورها را براساس اینکه مقررات آنها تا چه میزان برای ورثه مرد امتیاز قائل می‌شوند، رتبه‌بندی می‌کند. این متغیر، میزان تساوی در تقسیم ماترک بین فرزندان مذکر و مونث را می‌سنجد (همان).

۱. شاخص حقوق اجتماعی زنان، از ترکیب چهار متغیر دیگر به‌دست آمده است که بیانگر حقوق اجتماعی زنان هستند.

۶-۲-۳ حقوق اجتماعی زنان

این متغیر، جنبه‌های وسیع‌تری از تساوی زنان را می‌سنجد. این متغیر از جنبه‌های مختلف حقوق اجتماعی زنان تشکیل شده که تعیین‌کننده تساوی در جامعه برای آنهاست. این شامل مسئولیت والدین، قطع اعضای تناسلی زنان، آزادی فعالیت و نسبت سواد زنان بزرگ‌سال به مردان بزرگ‌سال است. در مطالعات سابق شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، این متغیر شامل میزان طلاق نیز می‌شد، اما این جنبه در داده‌های به‌روز شده در دسترس نیست (همان).

۶-۲-۴ روش‌شناسی

روش‌شناسی تساوی جنسیتی همانند روشی است که برای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت مورد استفاده قرار گرفت. امتیاز نهایی تساوی جنسیتی بر پایه میانگین وزنی برای متغیرها به‌دست می‌آید و در یک دامنه از صفر تا ۱۰ مقیاس می‌شود. صفر نشانه تبعیض کامل علیه زنان است، درحالی‌که امتیاز بالا به کشورهایی داده می‌شود که کاملاً توسعه‌یافته‌اند و حقوق مساوی برای زنان قائل‌اند. با توجه به اینکه در مورد متغیرها، از داده‌های خام برای ساخت شاخص استفاده شده است. ما داده‌ها را در مقیاس صفر تا ۱۰ نرمال می‌کنیم. بنابراین، نتیجه برای رتبه‌بندی نهایی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیت) در مقیاس صفر تا ۱۲ است زیرا به تساوی جنسیت وزن $0.2/2$ داده‌ایم. برای مثال فرض کنید که یک کشور در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تساوی جنسیت امتیازات عالی کسب کرده است، این بدین معناست که امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیت) آن برابر $12 = 10 + 0.2(10)$ خواهد بود.

جدول ۱-۶ رتبه‌بندی برحسب امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت شاخص
بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)

رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه
۱	سنگاپور	۱۰.۳	۱۰	گواتمالا	۶.۳	۸.۹
۲	هنگ‌کنگ	۹.۸	۱۰	بورکینافاسو	۶.۲	۶.۲
۳	تایوان	۸.۹	۹	تانزانیا	۶.۲	۵.۶
۴	شیلی	۸.۴	۸.۷	جمهوری دومینیک	۶.۲	۸
	امارات متحده عربی	۸.۴	۵.۸	سوازیلند	۶.۲	۵
۶	موریس	۸.۳	۱۰	ارمنستان	۶.۲	۱۰
۷	اروگوئه	۸.۱	۱۰	اکوادور	۶.۲	۹
۸	بحرین	۷.۹	۶.۲	بنین	۶.۱	۴.۲
	کاستاریکا	۷.۹	۱۰	سوریه	۶.۱	۶.۷
	عمان	۷.۹	۵.۹	بوسنی و هرزگوین	۶.۱	۱۰
۱۱	تونس	۷.۸	۸.۹	گرجستان	۶.۱	۱۰
	مالزی	۷.۸	۸.۳	اوکراین	۶	۱۰
۱۳	آفریقای جنوبی	۷.۷	۵.۵	پاراگوئه	۶	۱۰
۱۴	پاناما	۷.۶	۱۰	ماداگاسکار	۶	۸.۳
۱۵	کویت	۷.۵	۸.۲	آلبانی	۵.۹	۷.۷
	چین	۷.۵	۱۰	سنگال	۵.۹	۶.۱
	بوتسوانا	۷.۵	۵.۸	موریتانی	۵.۹	۶.۵
۱۸	عربستان سعودی	۷.۴	۴.۶	نیکاراگوئه	۵.۹	۹
	ترینیداد و توباگو	۷.۴	۹	مولداوی	۵.۹	۱۰
۲۰	برزیل	۷.۳	۱۰	لبنان	۵.۹	۷.۵
	کرواسی	۷.۳	۱۰	بولیوی	۵.۹	۹.۹

جدول ۱-۶ رتبه‌بندی برحسب امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت شاخص
بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)

رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه
	تایلند	۷.۳	۱۰	صربستان	۵.۸	۸
۲۳	جامائیکا	۷	۸	مالی	۵.۷	۴.۷
۲۴	کلمبیا	۶.۹	۹	الجزایر	۵.۷	۷.۱
	ویتنام	۶.۹	۱۰	موزامبیک	۵.۶	۴.۳
	پرو	۶.۹	۹.۹	زامبیا	۵.۵	۳.۴
۲۷	مصر	۶.۸	۸.۱	اوگاندا	۵.۵	۴.۴
۲۸	غنا	۶.۷	۵.۶	نپال	۵.۵	۵.۳
	آرژانتین	۶.۷	۱۰	ونزوئلا	۵.۴	۱۰
	السالوادور	۶.۷	۹	کنیا	۵.۳	۴.۴
	مراکش	۶.۷	۶.۸	ایران	۵.۲	۵
	اندونزی	۶.۷	۸.۳	پاکستان	۵.۱	۵
۳۳	هندوراس	۶.۶	۹.۷	کامرون	۵	۴.۲
	هند	۶.۶	۵.۱	نیجریه	۵	۵.۶
	روسیه	۶.۶	۱۰	بروندی	۴.۸	۶
۳۶	رواندا	۶.۵	۴.۷	لیبی	۴.۷	۵.۲
	فیلیپین	۶.۵	۹	ساحل عاج	۴.۷	۵
	مقدونیه	۶.۵	۹	آنگولا	۴.۷	۵
۳۹	قزاقستان	۶.۴	۱۰	بنگلادش	۴.۶	۵.۲
۴۰	آذربایجان	۶.۳	۹.۷	چاد	۴.۴	۲.۱
	سريلانكا	۶.۳	۶.۷	زیمبابوه	۴.۴	۴.۴
	مالاوی	۶.۳	۵.۶			

جدول ۲-۶ رتبه‌بندی برحسب امتیاز تساوی جنسیتی

رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه
۱	اروگوئه	۸.۱	۱۰	جامائیکا	۷	۸
	برزیل	۷.۳	۱۰	صربستان	۵.۸	۸
	کاستاریکا	۷.۹	۱۰	آلبانی	۵.۹	۷.۷
	آرژانتین	۶.۷	۱۰	لبنان	۵.۹	۷.۵
	بوسنی و هرزگوین	۶.۱	۱۰	الجزایر	۵.۷	۷.۱
	گرجستان	۶.۱	۱۰	مراکش	۶.۷	۶.۸
	هنگ کنگ	۹.۸	۱۰	سوریه	۶.۱	۶.۷
	ویتنام	۶.۹	۱۰	سريلانکا	۶.۳	۶.۷
	اوکراین	۶	۱۰	موریتانی	۵.۹	۶.۵
	قزاقستان	۶.۴	۱۰	بحرین	۷.۹	۶.۲
	روسیه	۶.۶	۱۰	بورکینافاسو	۶.۲	۶.۲
	ارمنستان	۶.۲	۱۰	سنگال	۵.۹	۶.۱
	ونزوئلا	۵.۴	۱۰	بروندی	۴.۸	۶
	مولداوی	۵.۹	۱۰	عمان	۷.۹	۵.۹
	کرواسی	۷.۳	۱۰	امارات متحده عربی	۸.۴	۵.۸
	پاراگوئه	۶	۱۰	بوتسوانا	۷.۵	۵.۸
	تایلند	۷.۳	۱۰	تانزانیا	۶.۲	۵.۶
	سنگاپور	۱۰.۳	۱۰	مالاوی	۶.۳	۵.۶
	موریس	۸.۳	۱۰	غنا	۶.۷	۵.۶
	چین	۷.۵	۱۰	نیجریه	۵	۵.۶
	پاناما	۷.۶	۱۰	آنگولا	۴.۷	۵.۵
۲۲	بولیوی	۵.۹	۹.۹	آفریقای جنوبی	۷.۷	۵.۵
	پرو	۶.۹	۹.۹	نپال	۵.۵	۵.۳

جدول ۲-۶ رتبه‌بندی برحسب امتیاز تساوی جنسیتی

رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه	کشور	شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی)	رتبه
۲۴	هندوراس	۶.۶	۹.۷	لیبی	۴.۷	۵.۲
	آذربایجان	۶.۳	۹.۷	بنگلادش	۴.۶	۵.۲
۲۶	فیلیپین	۶.۵	۹	هند	۶.۶	۵.۱
	کلمبیا	۶.۹	۹	ساحل عاج	۴.۷	۵
	نیکاراگوئه	۵.۹	۹	ایران	۵.۲	۵
	تایوان	۸.۹	۹	سوازیلند	۶.۲	۵
	ترینیداد و توباگو	۷.۴	۹	پاکستان	۵.۱	۵
	مقدونیه	۶.۵	۹	مالی	۵.۷	۴.۷
	السالوادور	۶.۷	۹	رواندا	۶.۵	۴.۷
	اکوادور	۶.۲	۹	عربستان سعودی	۷.۴	۴.۶
۳۴	گواتمالا	۶.۳	۸.۹	زیمبابوه	۴.۴	۴.۴
	تونس	۷.۸	۸.۹	کنیا	۵.۳	۴.۴
۳۶	شیلی	۸.۴	۸.۷	اوگاندا	۵.۵	۴.۴
۳۷	ماداگاسکار	۶	۸.۳	موزامبیک	۵.۶	۴.۳
	مالزی	۷.۸	۸.۳	کامرون	۵	۴.۲
	اندونزی	۶.۷	۸.۳	بنین	۶.۱	۴.۲
۴۰	کویت	۷.۵	۸.۲	زامبیا	۵.۵	۳.۴
۴۱	مصر	۶.۸	۸.۱	چاد	۴.۴	۲.۱
۴۲	جمهوری دومینیک	۶.۲	۸			

۳-۶ نتیجه‌گیری

جدول ۱-۶ نتایج شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را که با متغیرهای تساوی جنسیتی ادغام شده‌اند نشان می‌دهد. در سال ۲۰۱۱ تساوی جنسیتی ۸۳ کشور امتیازدهی و رتبه‌بندی شده است. البته این رتبه‌بندی مقدماتی است زیرا داده‌های به‌روز شده از منابع اصلی برای داده‌های تساوی جنسیتی، فقط برای کشورهای غیرسازمان همکاری و توسعه اقتصادی قابل دسترسی است. به‌هرحال، کشورهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی و کشورهای کاملاً صنعتی به تساوی جنسیتی کاملاً احترام می‌گذارند. انتظار نمی‌رود که متغیر تساوی جنسیتی برای این کشورها در سال‌های مختلف تغییر کند. بنابراین، کشورهای غیرسازمان همکاری و توسعه اقتصادی در حال حاضر نمونه‌های بهتری هستند؛ زیرا دامنه آنها از کشورهای با درآمد کم تا کشورهای با درآمد متوسط متغیر است و غالباً شامل کشورهای در حال توسعه هستند. در ابتدا بر این کشورها تمرکز می‌کنیم زیرا رویه‌های تساوی جنسیتی در آنها ضعیف‌تر است.

سنگاپور با امتیاز ۱۰/۳ در صدر رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) قرار دارد. بعد از آن، هنگ‌کنگ با امتیاز ۹/۸ و تایوان با امتیاز ۸/۹ قرار گرفته‌اند. ۱۰ کشور اول، از نظر جغرافیایی متفاوت هستند و کشورهایی از خاورمیانه، آفریقا و آمریکای لاتین را شامل می‌شوند. زیمبابوه و چاد برای قرار گرفتن در انتهای فهرست امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) با امتیاز ۴/۴ باهم هم‌پیمان شده‌اند؛ اگرچه امتیاز تساوی جنسیتی زیمبابوه ۳.۵ و امتیاز چاد برابر ۴ است. بنگلادش در رتبه سوم از پایین با امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۴.۶ قرار گرفته است.

جدول ۲-۶ رتبه‌بندی را برحسب امتیاز تساوی جنسیتی نشان می‌دهد. به‌رغم اینکه فقط کشورهای غیرسازمان همکاری و توسعه اقتصادی در تحلیل مورد بررسی قرار گرفته‌اند، الگوی مشابه کشورهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی برای این کشورها وجود دارد. این تشابه در الگو در گزارش قبلی نیز وجود داشت. در بالای این جدول رده‌بندی ارتباط مستحکمی از کشورهای با امتیاز ۱۰ و رمز تساوی جنسیتی وجود دارد. این نتیجه به‌دلیل روش اندازه‌گیری‌ای است که از منابع داده‌های خام استفاده کرده و اجازه تغییرات زیاد در امتیازات را نمی‌دهد. به‌هرحال، امتیازات و رتبه‌بندی‌های

نهایی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) دقیقاً قدرت یک کشور را در حمایت از حقوق مالکیت زنان نشان می‌دهد.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) ابزاری مفید برای درک تساوی جنسیتی در حقوق مالکیت و تأثیر آن بر توسعه اقتصادی است. نویسندگان امیدوارند که در آینده داده‌های بیشتری در دسترس قرار گیرد تا بتوان درک دقیق‌تری از حقوق زنان ارائه کرد. با این حال، شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) یک تخمین مناسب از جایگاه حقوق مالکیت در کشورهای در حال توسعه است.

فصل هفتم

منابع داده‌ها

این فصل، اطلاعاتی را درخصوص منابع مورد استفاده نویسندگان در سال ۲۰۱۱ برای تهیه شاخص‌های داده‌های بین‌المللی حقوق مالکیت و تساوی جنسیتی ارائه می‌کند. در ذیل بر داده‌هایی که در شاخص‌ها آمده، منابع داده‌ها و روش جمع‌آوری داده‌ها مروری اجمالی می‌شود.

۷-۱ داده‌های ذهنی در برابر داده‌های واقعی

اکثر داده‌هایی که در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت مورد استفاده قرار گرفته‌اند از نظرسنجی‌هایی گرفته شده که توسط کارشناسان پاسخ داده شده است. به‌هرحال، برخی شاخص‌ها بر پایه داده‌های سخت بر مبنای مقررات، قوانین و تخمین‌های کشورها هستند (مانند بهره‌برداری غیرمجاز از آثار). ترکیب داده‌های ذهنی و واقعی، مزایای فراوانی در مقایسه با شاخص‌هایی که تنها از یک نوع از داده‌ها استفاده می‌کنند، دارد. اولین مزیت این است که دستیابی به داده‌های واقعی که قدرت یک کشور در حمایت از حقوق مالکیت را منعکس کند، تقریباً غیرممکن است. در نتیجه جایگزین‌های کمی به‌غیر از اتکا به داده‌های ذهنی وجود دارد. دومین مزیت این است که به‌جای صرفاً خلاصه‌سازی حقوق قانونی درخصوص حمایت از حقوق مالکیت، شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در نظر دارد که نتایج واقعی و تأثیرگذاری نظام حقوق مالکیت در اقتصاد را تجزیه و تحلیل کند. بازارهای ادراک - محور شامل اطلاعاتی هستند که لزوماً با عالم واقعیت تطابق ندارد. یا واقعی منعکس نشده‌اند. این امر به‌خصوص در کشورهای در حال توسعه دیده می‌شود. درحقیقت، تحقیق ابتدایی برای تهیه شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت که در سال ۲۰۰۷ انجام شد، مستند به داده‌های نوع دوم بود. بنابراین داده‌های این شاخص متکی بر تجارب و فهم کارشناسان می‌باشد و سطح وسیعی از این داده‌ها را

مورد استفاده قرار داده بود. در آینده، نویسندگان ترکیب‌های دیگری از داده‌های عینی و ذهنی را در نظر خواهند گرفت.

۷-۲ منابع داده‌ها

۷-۲-۱ مجمع جهانی اقتصاد - شاخص رقابت جهانی

گزارش رقابت‌پذیری مجمع جهانی اقتصاد، اطلاعاتی درخصوص رقابت‌پذیری اقتصادی برای تعداد زیادی از کشورها ارائه می‌کند (۱۳۴ کشور برای سال ۲۰۱۱-۲۰۱۰). رتبه‌بندی‌ها از ترکیب داده‌های سخت در دسترس عموم و نتایج نظرسنجی اجرایی به‌دست آمده است. نظرسنجی اجرایی، نظرسنجی جامعی است که به‌طور سالانه توسط مجمع جهانی اقتصاد با همکاری شبکه‌ای از مؤسسات همکار در کشورهای تحت پوشش گزارش انجام می‌گیرد. چهار متغیر در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت وجود دارد که در تهیه آن از داده‌های گزارش سال ۲۰۱۱-۲۰۱۰ مجمع جهانی اقتصاد استفاده شده است. این متغیرها عبارت‌اند از: استقلال قضایی، حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی، دسترسی به وام‌ها و حمایت از حقوق مالکیت فکری. سؤال ویژه برای استخراج پاسخ‌ها، در پیوست ۲ قابل مشاهده است (رک.: <http://gcr.weforum.org/gcr2010/>)

۷-۲-۲ مؤسسه بانک جهانی - شاخص‌های حکمرانی جهانی

شاخص‌های حکمرانی جهانی، به‌طور مشترک توسط کارشناسانی از مؤسسه بروکینگز، گروه تحقیقات اقتصاد توسعه بانک جهانی و مؤسسه بانک جهانی تهیه شده است. این سازمان از جدیدترین داده‌های در دسترس که سالانه منتشر می‌شوند استفاده می‌کند. جدیدترین گزارش این سازمان (۲۰۱۰) شامل داده‌هایی است که از اطلاعات چند سال منتهی به سال ۲۰۰۹ اخذ شده‌اند. شاخص‌های حکمرانی جهانی، تلقی گروه‌های متنوعی از پاسخ‌دهندگان درخصوص حکمرانی را منعکس می‌کند. صدها متغیر از بیش از پنجاه منبع و سازمان اخذ شده است. بسیاری از منابع داده‌ها، نظرسنجی‌های انجام شده از افراد یا بنگاه‌های داخلی است که دارای اطلاعات دسته‌اولی از جایگاه حکمرانی در کشور خود را در اختیار دارند. اما این گزارش، نظرها و تلقی تحلیلگران عضو

بنگاه‌های بزرگ بین‌المللی را نیز لحاظ کرده است. این افراد تجارب زیاد خود را درخصوص کار در کشورهای موضوع تحقیق انعکاس داده‌اند. سازمان‌های غیردولتی نیز، دیگر منابع داده‌ها را تشکیل می‌دهند. مانند بنگاه‌های رتبه‌بندی ریسک تجاری، که ارزیابی نظرهای شبکه‌ای جهانی از مطلعین که در کشور مورد تحقیق زندگی می‌کنند را جمع‌آوری کرده‌اند. شاخص‌های حاکمیت قانون، ثبات سیاسی و کنترل فساد، از این منابع اخذ شده‌اند (رک: <http://info.worldbank.org/governance/wgi/index.asp>).

۷-۲-۳ گروه بانک جهانی - محیط کسب‌وکار

منبع شاخص ثبت دارایی‌ها، گزارش سال ۲۰۱۰ محیط کسب‌وکار گروه بانک جهانی است. داده‌های محیط کسب‌وکار با روش استاندارد و به‌صورت سالانه جمع‌آوری می‌شود. برای تهیه این شاخص، گروه محیط کسب‌وکار به همراه مشاوران دانشگاهی، یک پرسش‌نامه طراحی می‌کنند. این پرسش‌نامه از یک کسب‌وکار ساده استفاده می‌کند تا قابلیت مقایسه در کشورهای مختلف و در سال‌های مختلف را فراهم کند و فروشی را درخصوص وضعیت قانونی کسب‌وکار، اندازه موقعیت و ماهیت عملیات آن در نظر می‌گیرد. این پرسش‌نامه‌ها بین بیش از هشت هزار کارشناس محلی از جمله وکلا، مشاوران کسب‌وکار، حسابداران، عاملین حمل‌ونقل با کشتی، مقامات دولتی و دیگر افراد حرفه‌ای توزیع می‌شود.

روش‌شناسی گزارش محیط کسب‌وکار، پنج محدودیت دارد که باید در زمان تفسیر داده‌های آن مورد نظر قرار گیرد. اول اینکه، اطلاعات جمع‌آوری شده مربوط به یک کسب‌وکار در بزرگ‌ترین شهر تجاری کشور بوده و گویای وضعیت مقررات در دیگر بخش‌های اقتصادی نیست. دوم اینکه، داده‌ها غالباً بر یک شکل خاص از کسب‌وکار تمرکز می‌کند (معمولاً مسئولیت محدود با اندازه مشخص) و ممکن است نشان‌دهنده نظام‌ها در دیگر کسب‌وکارها (مانند سهامی خاص) نباشد. سوم اینکه، معاملاتی که به‌عنوان معاملات استاندارد و حق شرکاست، با مجموعه‌ای از موضوعات خاص مرتبط است و امکان دارد قابل تعمیم به مجموعه کسب‌وکارها نباشد. چهارم اینکه، نتایج شاخص‌ها مبتنی بر قضاوت توسط کارشناسان پاسخ‌گوست و پنجم اینکه در روش‌شناسی تهیه این شاخص فرض شده است، که صاحب کسب‌وکار، اطلاعات کامل مورد نیاز را در اختیار دارد و در فرایند تکمیل

مراحل، هیچ زمانی را هدر نمی‌دهد. اما آنچه که واقعیت دارد این است که در عمل، فرایند تکمیل مراحل کسب‌وکار زمان بیشتری را می‌گیرد، زیرا صاحبان کسب‌وکار اطلاعات کاملی ندارند یا قادر به پیگیری فوری مراحل نیستند. علاوه‌بر این ممکن است برخی مراحل سخت را نادیده گرفته باشند. با توجه به این دو دلیل، تأخیرهای زمانی گزارش شده در شاخص کسب و کار ۲۰۱۰ با نظرسنجی انجام گرفته با عنوان شاخص بنگاه بانک جهانی متفاوت است. شاخص ثبت دارایی‌ها، به دلیل این محدودیت‌ها، زمان و مراحل مورد نیاز برای ثبت دارایی را تخمین می‌زند. تخمین‌های ارائه شده در این گزارش را باید به عنوان حد پایین این عامل در نظر گرفت (رک: <http://www.doingbusiness.org>).

۷-۲-۴ شاخص حق اختراع^۱

شاخص حمایت از حق اختراع در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت از شاخص حقوق اختراع سال ۲۰۰۵ اخذ شده است. شاخص حقوق اختراع میزان حمایت قوانین ملی حق اختراع را به صورت کمی ارائه کرده و هر پنج سال یک بار به روز می‌شود. اطلاعات استفاده شده برای تهیه این شاخص، از بررسی قوانین ملی مربوط به حق اختراع اخذ می‌شود که شامل پنج طبقه است: میزان پوشش حمایت از حق اختراع، عضویت در معاهدات بین‌المللی حق اختراع، مقررات سلب حمایت، سازوکارهای اجرا و مدت زمان حمایت (رک: <http://www1.american.edu/cas/econ/faculty/park.htm>).

این شاخص، امتیازات ۱۲۴ کشور را برای سال ۲۰۰۵ دربرمی‌گیرد. علاوه‌بر این، امتیازهای دو کشور با رعایت دقیق روش‌شناسی شاخص حق اختراع ۱۹۹۷ به این مجموعه اضافه شده است. در سال ۲۰۱۰، امتیازدهی برای کشور مولداوی بر مبنای نتایج نظرسنجی‌ها از پنج حقوق‌دان آشنا با موضوع حق اختراع و همچنین بررسی قوانین مربوطه، با همکاری دکتر والتر پارک، انجام شد.

۷-۲-۵ اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری^۲ گزارش ویژه ۳۰۱

داده‌های مورد استفاده برای تهیه شاخص بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، از گزارش ویژه

1. Ginarte-Park (GP)

2. International Intellectual Property Alliance (IIPA)

۳۰۱ اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری اخذ شده که توسط نمایندگی تجاری ایالات متحده در زمینه مرور تجارب مالکیت فکری کشورها تهیه شده است. داده‌های استفاده شده در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، تخمینی از بهره‌برداری غیرمجاز در صنعت نرم‌افزار و صنایع ضبطی را نشان می‌دهد. نسخه‌های قبلی گزارش ویژه ۳۰۱ اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری گاهی شامل داده‌های صنایع دیگر از جمله تصاویر متحرک، نرم‌افزارهای سرگرمی و کتاب نیز می‌شد. اما این داده‌ها در سال‌های اخیر غیرقابل دسترس هستند. صنایع فردی، داده‌های خود را به روش‌های مختلف تخمین می‌زنند. بهتر است فرض کنیم که سطوح بهره‌برداری غیرمجاز گزارش شده، کم تخمین زده شده‌اند؛ زیرا آنها فقط بهره‌برداری‌های غیرمجاز انجام شده توسط صنایع ایالات متحده را ضبط می‌کنند (رک: http://www.iipa.com/2010_SPEC301_TOC.htm).

۶-۲-۷ سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی) - پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه

پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه تنها منبعی است که برای رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (تساوی جنسیتی) مورد استفاده قرار گرفت. داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه ابزار محققان و سیاستگذاران برای تعیین و تحلیل موانع توسعه اقتصادی زنان است. داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه در مجموع ۱۲۴ کشور را پوشش می‌دهد (به‌استثنای کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی) و شامل شصت شاخص درخصوص تبعیض جنسیتی است. هشت متغیر پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه که در زیرشاخص تساوی جنسیتی به کار برده شده‌اند مربوط به دسترسی زنان به وام‌ها، دسترسی به زمین، دسترسی به دارایی غیر از زمین، شیوه‌های وراثت و حقوق اجتماعی است. این داده‌ها از منابع مختلفی مانند بریج،^۱ بانک توسعه آسیایی، آژانس توسعه بین‌المللی کانادا و آفرول^۲ استخراج شده‌اند (رک: www.OECD.ORG/dev/gender/gid).

1. Bridge

2. AFROL

پیوست‌ها

پیوست ۱ نتایج تفصیلی به تفکیک کشور

نویسندگان مسرورند که نتایج تفصیلی کشورها را برای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت امسال ارائه می‌کنند. این پیوست شامل یک توضیح برای هر کشوری است که در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت رتبه‌بندی شده است. این شرح، امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و زیرشاخص‌های آن را در دوره زمانی ۲۰۱۱-۲۰۰۷ نشان می‌دهد و شامل تفاسیری است که رویه‌ها و تغییرات در امتیازات زیرشاخص‌ها و شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت را مشخص می‌کند. همچنین هرگونه پیشرفت یا رکود عمده در امتیازات زیرشاخص‌های فرعی مورد بررسی قرار گرفته است. این روش به خوانندگان اجازه می‌دهد که نه تنها روندها را بهتر ببینند بلکه عوامل مؤثر در این تغییرات را نیز درک کنند. به‌علاوه، به ویژگی‌های قوی یا ضعیف در نظام‌های حقوق مالکیت کشورها، اشاره شده است.

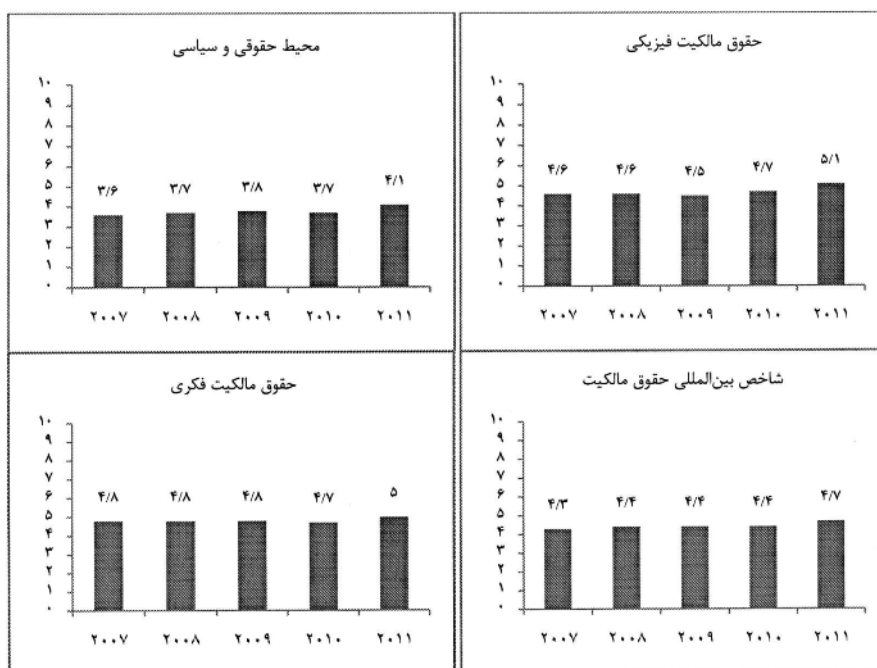
شرح کشورها، یک ابزار تکمیلی برای رتبه‌بندی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت است. با استفاده از این روش یک نمای کلی از عملکرد کشورها در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در پنج سال گذشته فراهم می‌شود. البته باید توجه داشت که این شرح را نباید به‌عنوان مروری جامع از نظام‌های حقوق مالکیت کشورها تعبیر کرد. به‌هرحال، تهیه‌کنندگان این گزارش امیدوارند که این قسمت بتواند در کنار رتبه‌بندی توجه را به سمت مواردی که بهبود آنها ضروری است، جلب کند. این تحلیل می‌تواند در سیاست‌های پیشنهادی دولت که توسعه مثبت در حمایت از حقوق مالکیت را منجر می‌شوند، مورد استفاده قرار گیرد.

یک تغییر قابل ذکر نسبت به سال گذشته، حذف قسمت «اشاره به توسعه‌های

سیاستی خاص» است. داده‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت از تعدادی سازمان‌های مختلف با دوره‌های زمانی متفاوت اخذ شده است. با وجود ترکیب این ویژگی‌ها با تأخیرات زمانی در کاربرد و سطوح اجرای مختلف، نویسندگان ترجیح دادند احتیاط کرده و از ادعای علیت که ممکن است نادرست باشد خودداری کنند. با این روش، خوانندگان ترغیب می‌شوند از شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به‌عنوان ابزاری برای درک آثار سیاست‌های خاص استفاده کنند. در نهایت شرح کشورها، هرگونه تباین داده‌ها که مانع مقایسه امتیازات شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و زیرشاخص‌های فرعی آن در طول سال‌ها می‌شود را مدنظر قرار داده است. متأسفانه چنین تباین‌هایی به‌دلیل فقدان داده‌های برخی زیرشاخص‌های فرعی، وجود دارند. از این‌رو هر جا که ممکن بوده، شکاف‌های قبلی با داده‌های جدید پر شده است. شرح کشورها به گزارش شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کمک کرده و ابزار اضافی را برای استفاده سیاست‌گذاران، مدیران کسب‌وکار، هسته‌های مشاوره و دیگر گروه‌های علاقه‌مند به‌منظور درک بهتر جایگاه کشور خود در حمایت از حقوق مالکیت، فراهم کرده است.

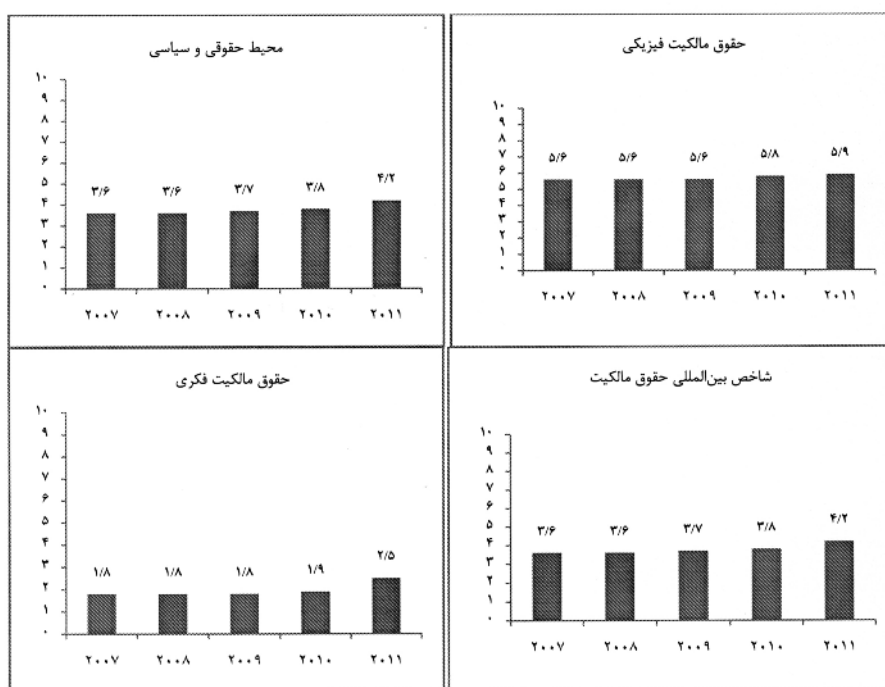
پس از سه سال امتیازات ثابت، آرژانتین بهبودی را در تمام زیرشاخص‌های اصلی و تقریباً تمام فرعی تجربه کرد. در سال ۲۰۱۱، امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت این کشور ۰.۳ واحد افزایش پیدا کرده و به ۴.۷ واحد رسید. محیط حقوقی و سیاسی آرژانتین به دلیل ۱.۷ افزایش در استقلال قضایی، ۰.۴ واحد افزایش یافت. دیگر زیرشاخص‌های فرعی نسبتاً ثابت بودند.

حقوق مالکیت فیزیکی این کشور به دلیل افزایش یک امتیازی در دسترسی به وام‌ها، ۰.۴ واحد افزایش یافت. حمایت از مالکیت فیزیکی نیز اندکی بهبود یافته درحالی‌که ثبت دارایی‌ها مانند گذشته است. به دلیل ۰.۶ واحد افزایش در امتیاز حمایت از مالکیت فکری، حقوق مالکیت فیزیکی آرژانتین به بالاترین سطح خود در پنج سال گذشته رسید. بهره‌برداری غیرمجاز از آثار نیز اندکی بهبود داشت.

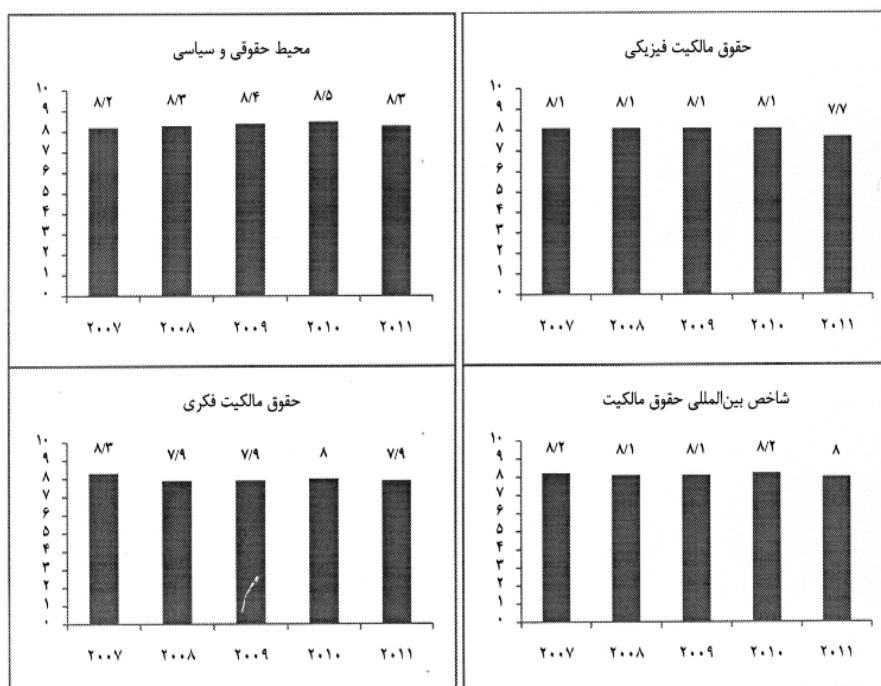

ارمنستان بار دیگر بهبود در هر سه زیرشاخص اصلی را در سال جاری شاهد بود که به افزایش ۰.۵ واحدی امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت منجر شد. محیط حقوقی و سیاسی به‌علت افزایش ۱.۶ واحدی در استقلال قضایی، ۰.۴ امتیاز افزایش داشت. ثبات سیاسی نیز بهبود یافت اما با کاهش اندک در حاکمیت قانون و کنترل فساد خنثی شد.

حقوق مالکیت فیزیکی ارمنستان با افزایش ۰.۸ واحدی دسترسی به وام‌ها افزایش یافت و با ۰.۸ واحد کاهش در حمایت از مالکیت فیزیکی خنثی شد. ثبت دارایی‌های عالی ارمنستان ۰.۱ واحد افزایش یافت و تعداد روزهای مورد نیاز برای ثبت دارایی از ۴ روز به ۳ روز کاهش یافت. حقوق مالکیت فکری نیز به‌دلیل ۰.۲ و ۱ واحد افزایش در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار و حمایت از مالکیت فکری، ۰.۶ واحد رشد کرد.

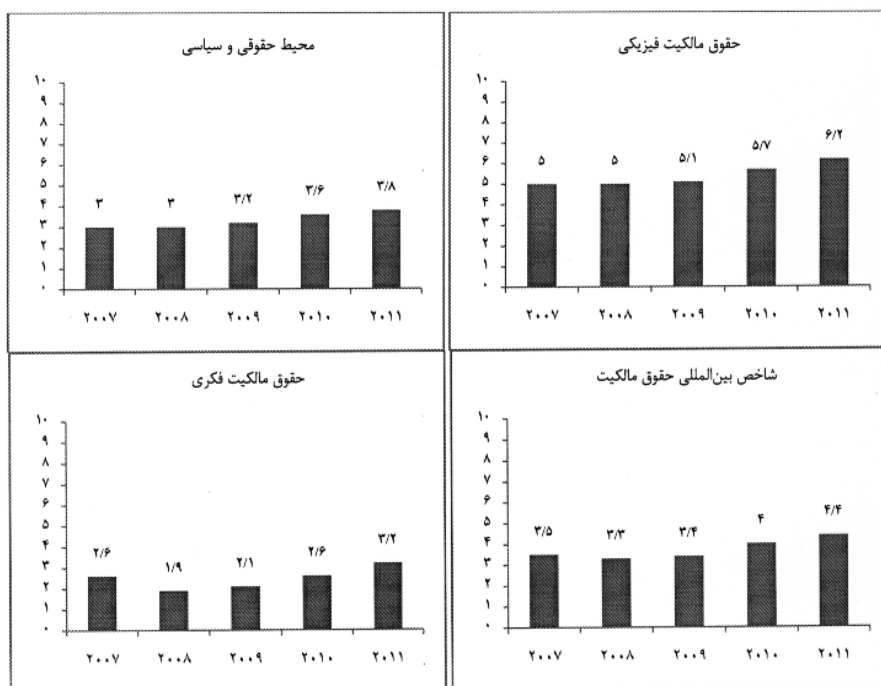

استرالیا نیز مانند اکثر کشورهای صنعتی، شاهد کاهش کمی در هر سه زیرشاخص اصلی بود؛ با وجود این هنوز یکی از بهترین کشورهای دنیا در موضوع حقوق مالکیت است. به دلیل کاهش ۰/۵ واحدی در امتیاز زیرشاخص فرعی ثبات سیاسی، محیط حقوقی و سیاسی استرالیا ۰/۲ واحد کاهش یافت. استقلال قضایی نیز حرکت منفی کوچکی را تجربه کرد. امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی برای اولین بار در پنج سال اخیر تغییر کرد و ۰/۴ واحد سقوط کرد. این کاهش، به دلیل یک امتیاز کاهش در دسترسی به وام‌ها و ۰/۵ واحد کاهش در حمایت از مالکیت فیزیکی بود. ثبت دارایی‌ها بدون تغییر باقی ماند. به علت کاهش اندک در حمایت از مالکیت فکری و بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، حقوق مالکیت فکری این کشور ۰/۱ واحد کاهش یافت.

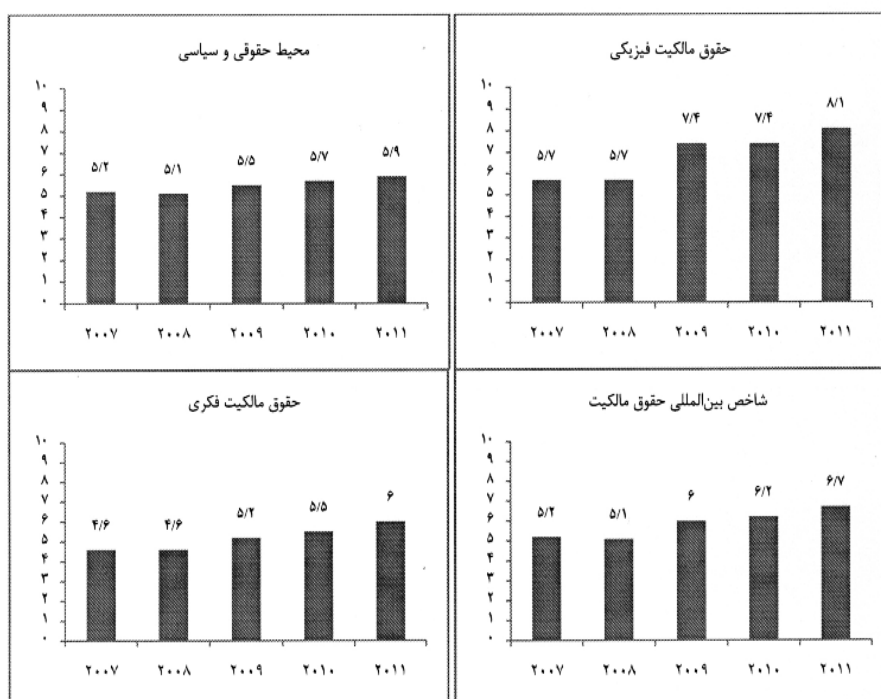

آذربایجان به بهبود شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت خود ادامه داد و آن را در سال جاری ۰.۴ واحد افزایش داد. به واسطه ۰.۶ واحد افزایش در امتیاز استقلال قضایی و بهتر شدن ثبات سیاسی، محیط حقوقی و سیاسی این کشور ۰.۲ واحد افزایش یافت. اگرچه کنترل فساد ۰.۲ واحد کاهش داشت.

به دلیل افزایش ۱.۳ واحدی متغیر دسترسی به وام‌ها و رسیدن آن به امتیاز ۴، حقوق مالکیت فیزیکی آذربایجان ۰.۵ واحد افزایش یافت. آذربایجان با کاهش تعداد روزهای مورد نیاز برای ثبت دارایی از یازده روز به چهار روز، متغیر ثبت دارایی‌های خود را بهبود بخشید. حمایت از مالکیت فیزیکی نیز اندکی بهتر شد. یک افزایش ۰.۹ واحدی در حمایت از مالکیت فکری، بهره‌برداری غیرمجاز از آثار را ۰.۵ واحد بهبود بخشید.

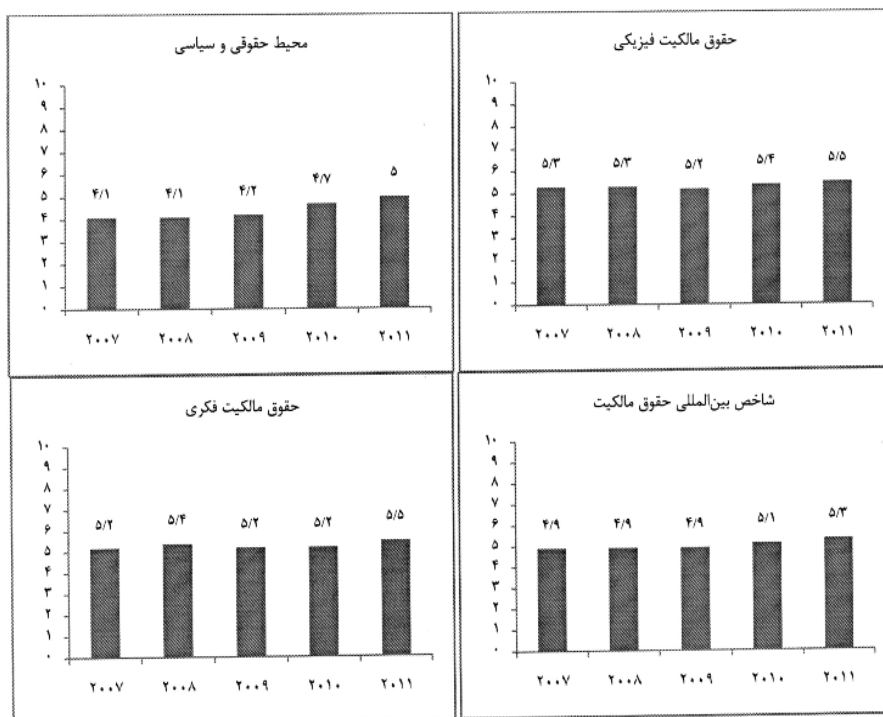
برای دومین سال متوالی، تمام زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت بحرین بهتر شد. رشد ۱.۲ واحدی در استقلال قضایی، به افزایش زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی و رسیدن آن به امتیاز ۵.۹ منجر شد. این امر می‌توانست یک منفعت بزرگ‌تر برای حاکمیت قانون و کنترل فساد باشد که ۰.۳ واحد سقوط نکنند. زیرشاخص حقوق مالکیت فیزیکی در بحرین ۰.۷ واحد افزایش یافت. که عمدتاً به دلیل ۱.۲ واحد افزایش در دسترسی به وام‌ها بود. امتیاز حمایت از مالکیت فکری بحرین ۰.۸ واحد افزایش داشت. این افزایش به همراه بهبود در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، باعث افزایش ۰.۵ واحدی امتیاز حقوق مالکیت فکری شد.

برزیل با افزایش ۰.۲ واحد، به بهبود شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت خود تداوم بخشید. تمام زیرشاخص‌های فرعی به جز کنترل فساد، حداقل ۰.۲ واحد رشد کردند که به افزایش ۰.۳ امتیازی محیط حقوقی و سیاسی برزیل منجر شد.

حقوق مالکیت فیزیکی در سال ۲۰۱۱ اندکی افزایش یافت. این افزایش به دلیل تقویت اندک حمایت از مالکیت فیزیکی و دسترسی به وام‌ها بود.

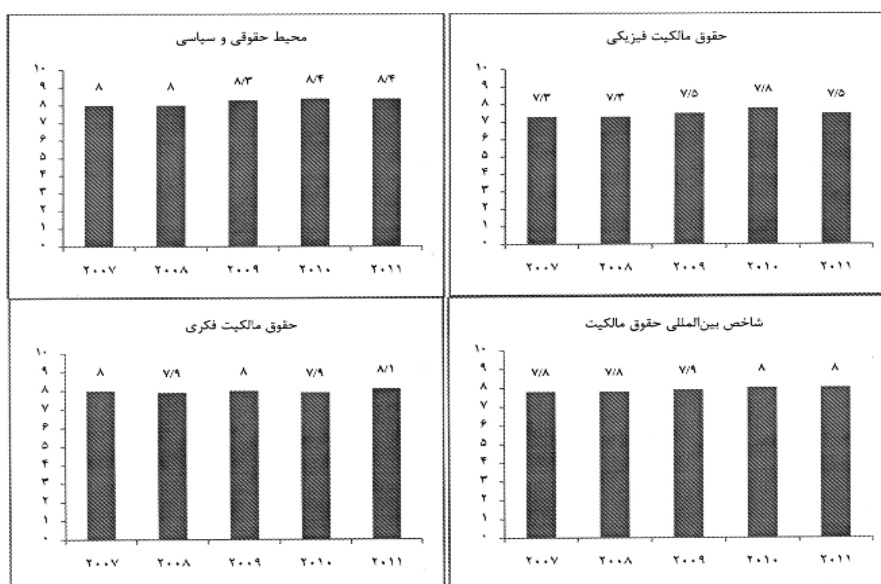
به دلیل افزایش اکثر شاخص‌های فرعی در این سال، حقوق مالکیت فکری به اندازه ۰.۳ واحد افزایش یافت. این افزایش به دلیل بهبود ۰.۵ واحدی حمایت از حقوق مالکیت فکری بوده است.

رتبه منطقه‌ای: ۱	رتبه جهانی: ۹	کانادا
------------------	---------------	--------

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کانادا، پس از دو سال افزایش اندک، در سال جاری بدون تغییر باقی ماند. جای شکایت زیادی وجود ندارد، زیرا هنوز هم کانادا بالاترین رتبه را در منطقه و نیم‌کره غربی دارد. محیط حقوقی و سیاسی با ۰.۱ واحد تغییر در زیرشاخص‌های فرعی، تقریباً ثابت بود.

حقوق مالکیت فیزیکی به دلیل کاهش ۰.۴ امتیازی در حمایت از مالکیت فیزیکی و دسترسی به وام‌ها، کاهش یافت. اما ثبت دارایی‌ها بدون تغییر باقی ماند. حقوق مالکیت فکری با افزایش ۰.۳ واحدی، سقوط حقوق مالکیت فیزیکی را جبران کرد. کانادا به‌رغم اینکه قوانین خود را با معاهدات اینترنتی سازمان جهانی حقوق مالکیت معنوی^۱ سازگار نکرده است یکی از بهترین امتیازات را در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار در جهان دارد. همین عدم الحاق به این معاهده، سبب شده است که اتحاد بین‌المللی حقوق مالکیت معنوی توصیه کند کانادا در فهرست نظارت گزارش ویژه ۳۰۱ باقی بماند.

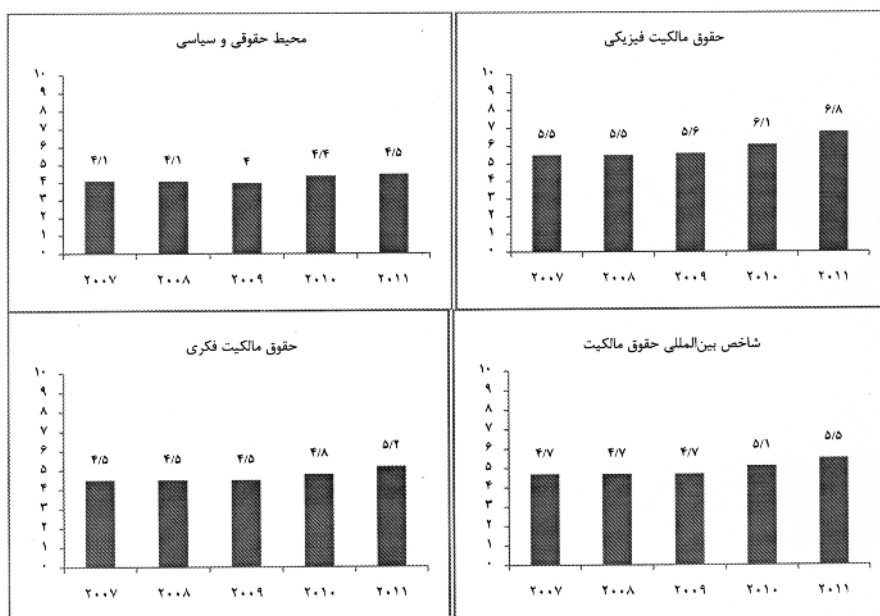

1. World Intellectual Property Organization (WIPO)

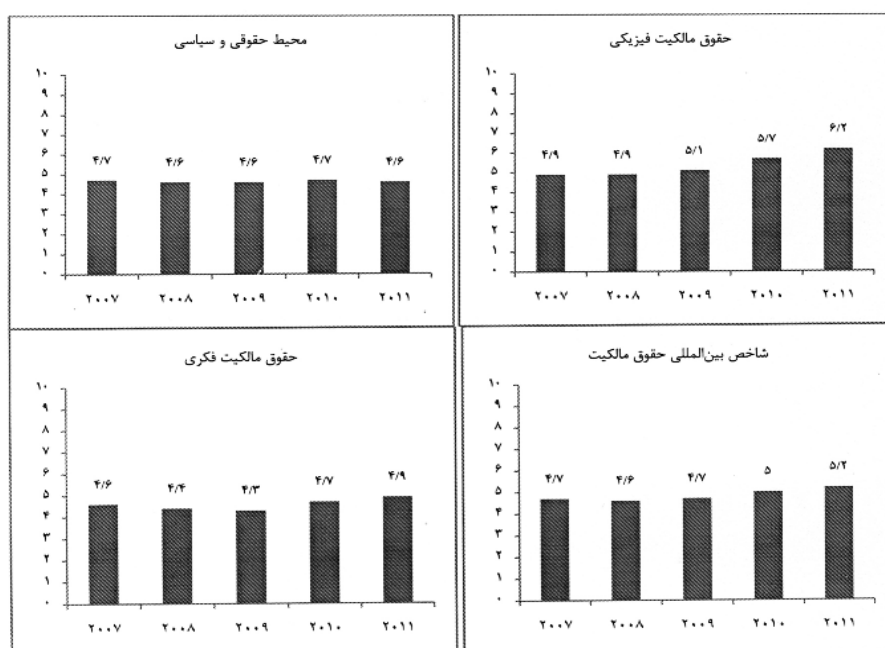
برای دومین سال متوالی، رتبه شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت چین به دلیل بهبود در هر سه زیرشاخص اصلی، افزایش یافت. استقلال قضایی یک جهش کامل داشت اما این افزایش با زوال امتیازات ثبات سیاسی و کنترل فساد، خنثی شد که نتیجه آن، افزایش ۰.۱ واحدی امتیاز در محیط حقوقی و سیاسی چین بود.

مانند سال گذشته حقوق مالکیت فیزیکی به علت افزایش در تمام زیرشاخص‌های فرعی، افزایش پیدا کرد. امتیاز ۸.۹ ثبت دارایی‌های چین، این کشور را در صدر زیرشاخص فرعی قرار می‌دهد، اما افزایش ۱.۵ امتیازی دسترسی به وام‌ها بیشترین بهبود را داشت.

افزایش ۰.۹ واحدی حمایت از حقوق مالکیت فکری، دلیل بهبود شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت بود. باینکه چین شاهد افزایش اندک در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار بود، اما امتیاز آن هنوز ۱.۶ است و نشان‌دهنده این حقیقت است که چین یکی از بالاترین نرخ‌های بهره‌برداری غیرمجاز در دنیا را دارد.

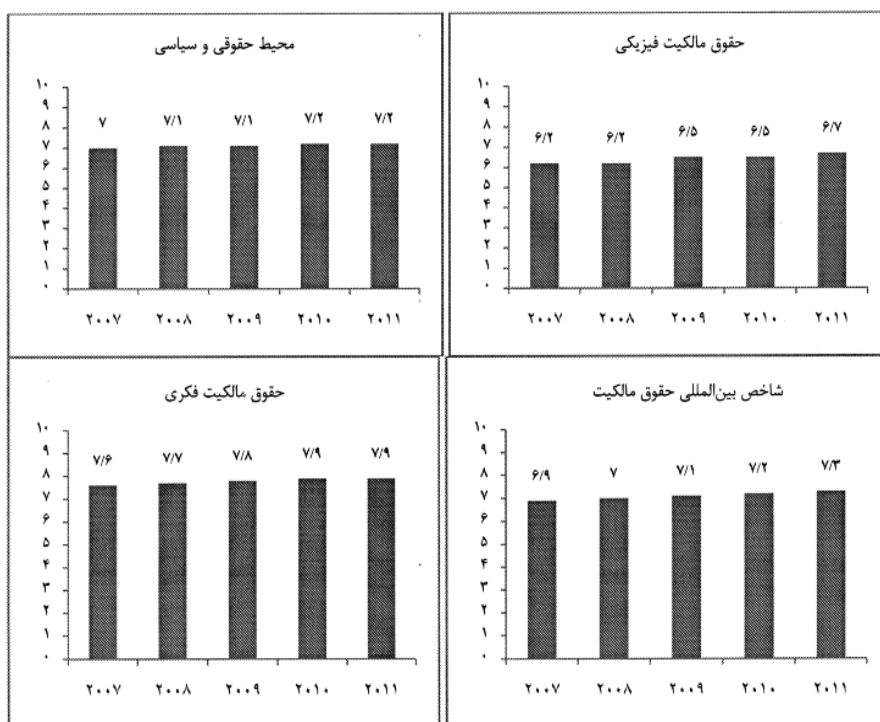

همانند سال قبل مصر به دلیل افزایش در حقوق مالکیت فیزیکی و حقوق مالکیت فکری، شاهد بهبود شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت بود. با کاهش یک امتیازی در استقلال قضایی، امتیاز این کشور در شاخص محیط حقوقی و سیاسی کاهش یافت. این کاهش، آثار مثبت بهبود ۰.۵ واحدی کنترل فساد را خنثی کرد. حقوق مالکیت فیزیکی شاهد افزایش در هر سه زیرشاخص فرعی بود و خود نیز مطابق با آن افزایش یافت. بزرگ‌ترین افزایش مربوط به افزایش ۰.۸ امتیازی در دسترسی به وام‌ها بود، اگرچه این امتیاز ۴.۳، همچنان در پایین‌ترین جایگاه در این زیرشاخص قرار دارد. به دلیل افزایش ۰.۷ واحدی در حمایت از مالکیت فکری، حقوق مالکیت فکری برای دومین سال متوالی افزایش یافت. سطح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار در سال ۲۰۱۱ بدون تغییر بود.

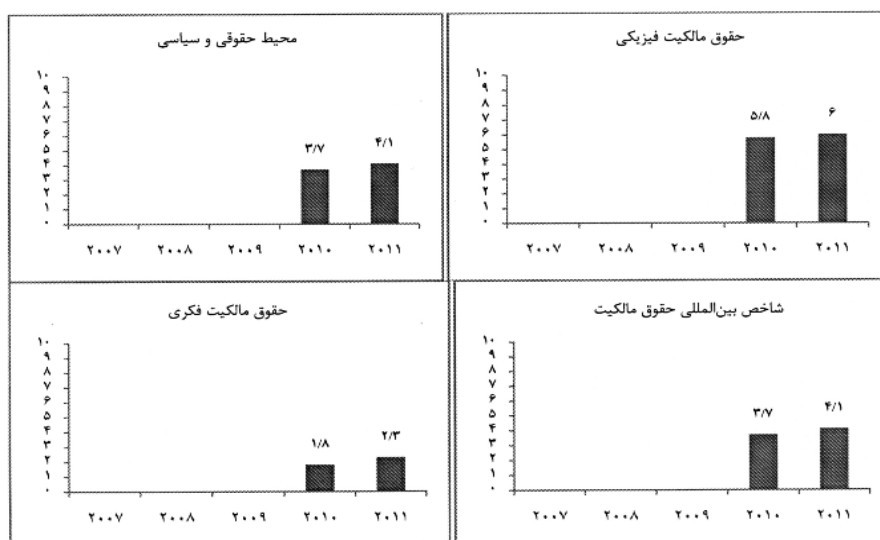
برای چهارمین سال متوالی، شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در فرانسه بهبود یافت. امتیازات مربوط به استقلال قضایی، ثبات سیاسی و کنترل فساد اندکی کاهش یافتند اما پیشرفتی اندک در امتیاز حاکمیت قانون کافی بود تا مانع تغییر محیط حقوقی و سیاسی در سال ۲۰۱۱ شود.

حمایت از مالکیت فیزیکی ۰.۳ واحد کاهش یافت اما بهبود در ثبت دارایی‌ها و دسترسی به وام‌ها، به‌راحتی این کاهش را جبران کردند. که به افزایش ۰.۲ واحدی امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی منجر شد. حقوق مالکیت فکری و هیچ‌کدام از زیرشاخص‌های فرعی آن در شاخص این سال تغییر نکردند.

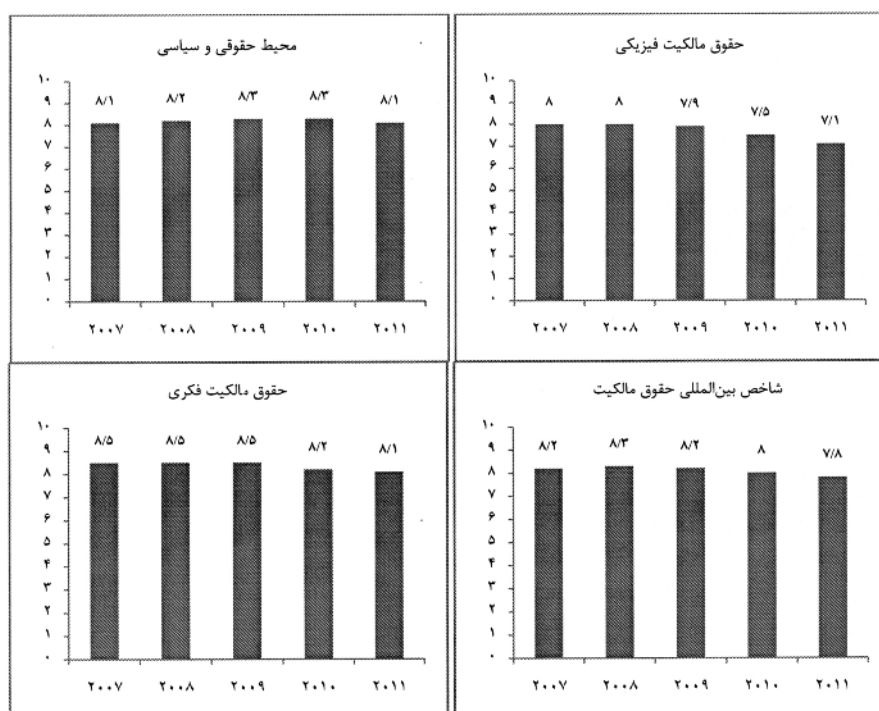

گرجستان برای دومین سال حضور خود در شاخص، امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و تمام زیرشاخص‌های آن را بهبود داد. افزایش ۱.۲ واحدی امتیاز در استقلال قضایی همراه با ۰.۴ واحد افزایش در حاکمیت قانون، به افزایش امتیاز شاخص محیط حقوقی و سیاسی در این سال منجر شد. ثبات سیاسی و کنترل فساد بدون تغییر بودند. پیشرفت در هر سه زیرشاخص فرعی، به بهبود امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی در سال ۲۰۱۱ منجر شد. تمام متغیرها ۰.۲ واحد افزایش یافتند.

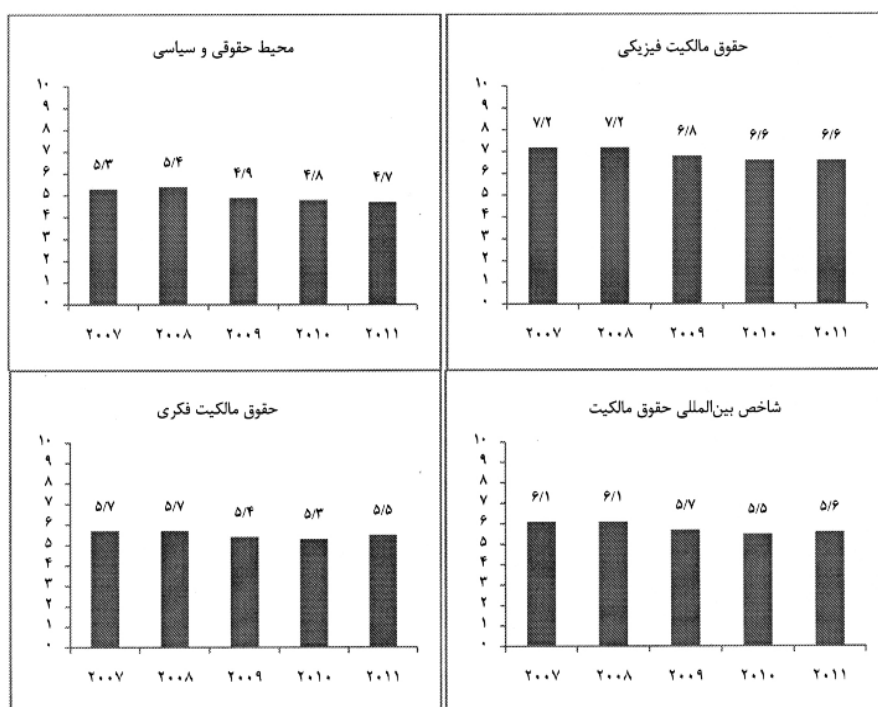
به‌رغم بسته قوی حمایت از حقوق مالکیت، حقوق مالکیت فکری به‌عنوان ضعیف‌ترین بخش گرجستان باقی ماند، البته پیشرفت‌هایی هم داشت. بهبود نظر کارشناسان حرفه‌ای درباره حمایت از حقوق مالکیت فکری در گرجستان، این متغیر را یک امتیاز افزایش داد. درحالی‌که بهره‌برداری غیرمجاز از آثار بدون تغییر بود، این تغییر برای حقوق مالکیت فکری کافی بود تا ۰.۵ واحد افزایش را تجربه کند. داده‌های حقوق اختراع در این کشور در دسترس نیست.

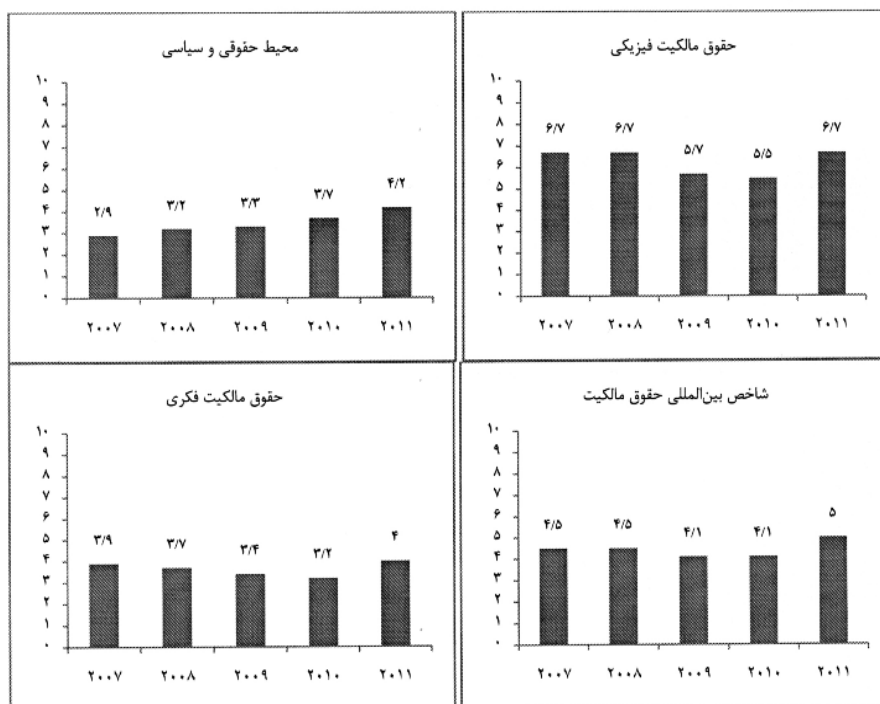
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، برای سومین سال متوالی، در آلمان کاهش یافت. محیط حقوقی و سیاسی نیز مانند تمام چهار زیرشاخص فرعی، کاهش را تجربه کرد. ثبات سیاسی با ۰.۵ واحد کاهش، شاهد بیشترین تغییر بود. کاهش ۰.۵ واحدی حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی و ۰.۸ واحدی در دسترسی به وام‌ها، به کاهش امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی و رسیدن آن به امتیاز ۷.۱ منجر شد. هر دوی این زیرشاخص‌های فرعی در دو سال قبل نیز کاهش یافتند. حقوق مالکیت فکری تحت تأثیر بد شدن نظر کارشناسان حرفه‌ای در مورد حمایت از حقوق مالکیت فکری قرار گرفت. این کاهش با یک افزایش جزئی در سطح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، به امتیاز حقوق مالکیت فکری آلمان در سال ۲۰۱۱ صدمه وارد کرد.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در هند در سال ۲۰۱۱ اندکی بهبود یافت. به دلیل کاهش در حاکمیت قانون و ثبات سیاسی، محیط حقوقی و سیاسی برای سومین سال متوالی کاهش یافت. اگرچه استقلال قضایی اندکی افزایش یافت. شاخص حقوق مالکیت فیزیکی مانند سال قبل بدون تغییر باقی ماند. هر سه زیرشاخص فرعی نیز به نسبت ثابت بودند. بهبود عقاید حرفه‌ای باعث افزایش ۰.۶ امتیازی در حمایت از مالکیت فکری شد. این بهبود به افزایش ۰.۲ امتیازی در شاخص حقوق مالکیت فکری به رغم کاهش اندک در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار منجر شد.

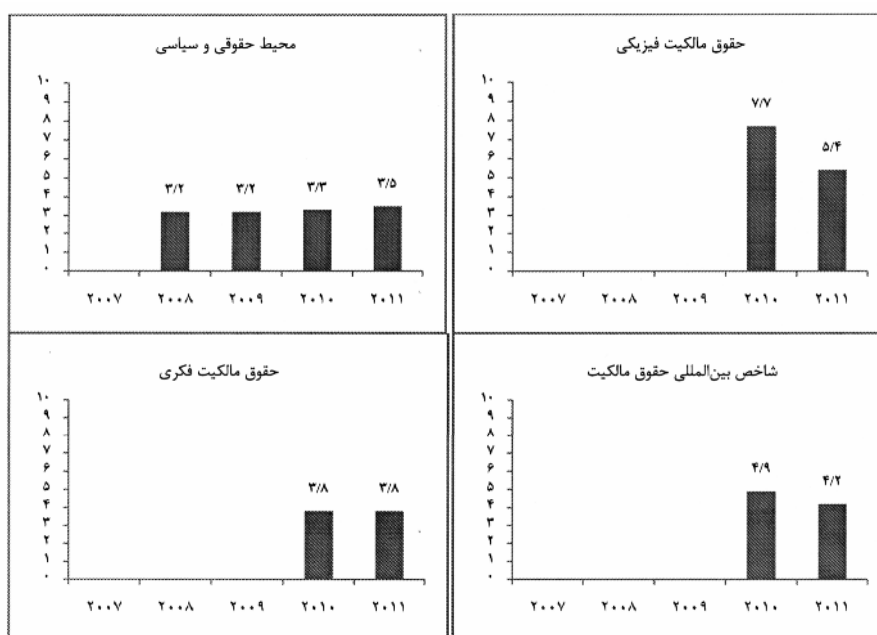

اندونزی در سال ۲۰۱۱ شاهد بهبود چشمگیر در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت بود. محیط حقوقی و سیاسی به‌دلیل بهبود در استقلال قضایی، حاکمیت قانون و ثبات سیاسی، ۰.۵ واحد افزایش یافت. مجموع این افزایش‌ها از کاهش اندک در کنترل فساد بیشتر بودند. هر سه زیرشاخص فرعی حقوق مالکیت فیزیکی بهبود را تجربه کردند، به‌طوری‌که حمایت از مالکیت فیزیکی و دسترسی به وام‌ها حداقل ۱.۶ واحد افزایش یافتند. در نتیجه حقوق مالکیت فیزیکی به‌اندازه ۱.۲ واحد افزایش یافت. سطح بهره‌برداری غیرمجاز ممکن است ثابت مانده باشد، اما نظرهای کارشناسان حرفه‌ای درباره حمایت از حقوق مالکیت فکری باعث افزایش این متغیر به‌اندازه ۱.۲ واحد شد که به‌نوبه خود به افزایش ۰.۸ امتیازی در حقوق مالکیت فکری منجر شد.

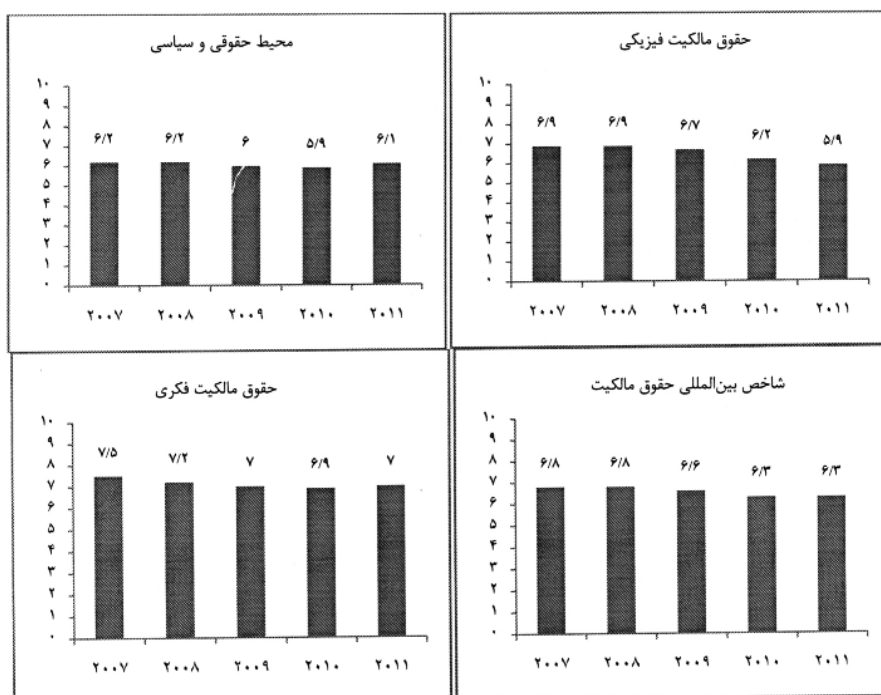
ایران برای اولین بار در سال جاری به شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت پیوست. محیط حقوقی و سیاسی ضعیف‌ترین زیرشاخص است که با امتیاز ۲ برای ثبات سیاسی، پایین نگه داشته شده است. حاکمیت قانون و کنترل فساد نیز با امتیازهای ۳.۲ و ۳.۳، نیاز به بهبود دارند.

حقوق مالکیت فیزیکی با امتیاز ۵.۴ قوی‌ترین زیرشاخص در ایران است. این کشور نمرات بالایی را برای ثبت دارایی‌ها کسب می‌کند. درحالی‌که تعداد مراحل ۹ است، تعداد روزهای مورد نیاز با ۳۶ روز، برای این منطقه به‌طور منصفانه خوب است. نظر کارشناسان حرفه‌ای درخصوص محیط حقوق مالکیت فکری، خیلی خوب نیست. این کشور امتیاز ۳.۷ را در حمایت از دارایی‌های بین‌المللی کسب کرد. داده‌های مربوط به حق انحصاری آثار، قابل دسترس نبود.

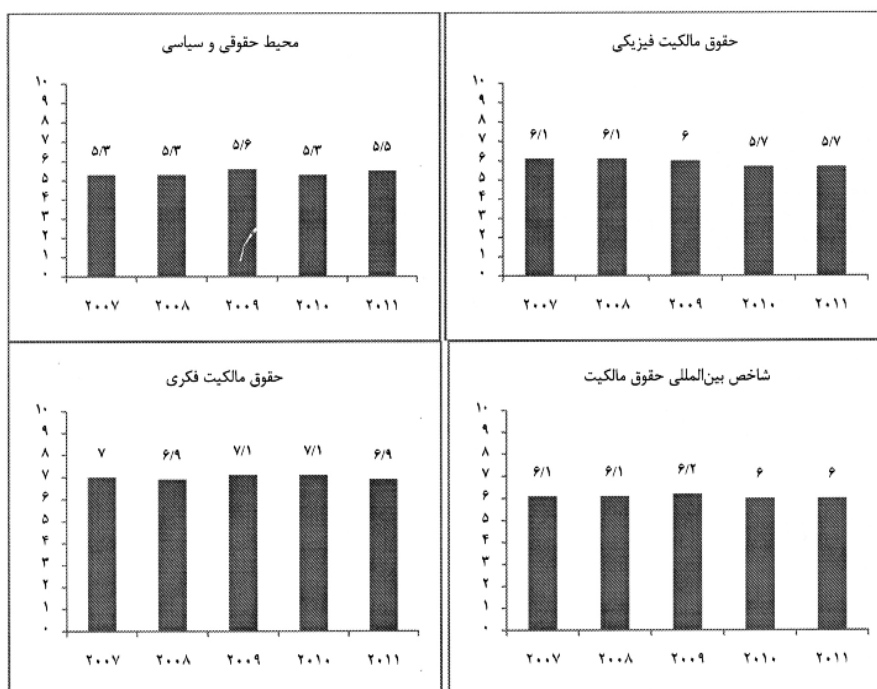
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت برای رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۱۱ بدون تغییر بود. امتیاز محیط حقوقی و سیاسی با ۰.۲ درصد افزایش، دستخوش بهبود بود. افزایش یک امتیازی در استقلال قضایی به‌طور عمده توسط کاهش اندک در سه زیرشاخص فرعی دیگر، خنثی شد.

حقوق مالکیت فیزیکی از سال ۲۰۰۸ به دلیل کاهش در حمایت از مالکیت فیزیکی و دسترسی به وام‌ها، همچنان کاهش دارد. دسترسی به وام‌ها نیز به اندازه ۱ واحد کاهش یافت. حقوق مالکیت فکری شاهد بهبودی جزئی در این سال بود. سطح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار اندکی بالاست اما نظر کارشناسان درباره حمایت از حقوق مالکیت فکری در کل بهبود یافته است.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت و زیرشاخص‌های آن برای ایتالیا در سال ۲۰۱۱ نسبتاً ثابت بود. محیط حقوقی و سیاسی به دلیل افزایش ۰.۷ واحدی در امتیاز استقلال قضایی، به اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت. اثر این تغییر با کاهش جزئی در حاکمیت قانون و کنترل فساد، تضعیف شد.

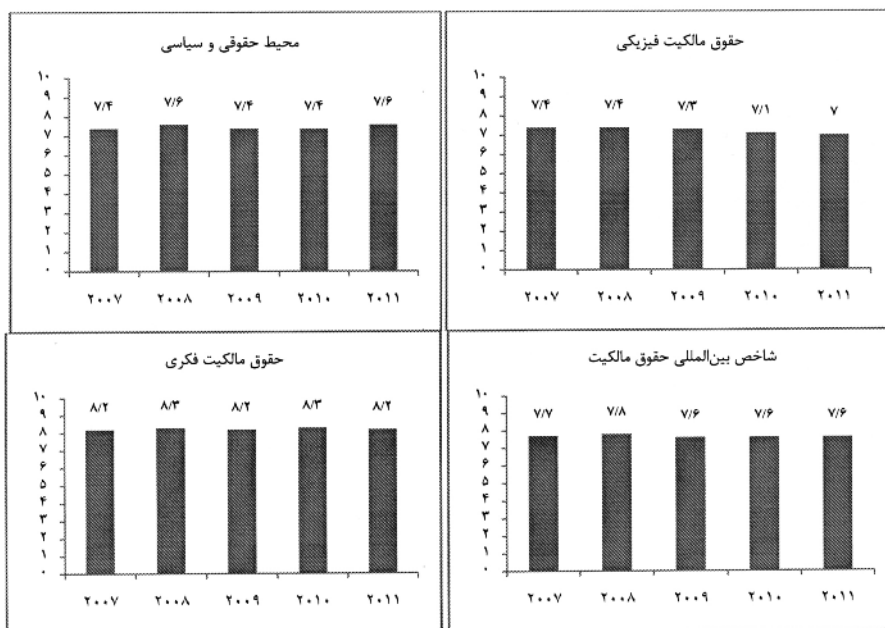
حقوق مالکیت فیزیکی برای سال ۲۰۱۱ بدون تغییر بود. زیرشاخص‌های فرعی هم نسبتاً ثابت بودند، اگرچه دسترسی به وام‌ها شاهد بهبود قابل توجهی بود. سطوح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، اندکی بالا بود و عقاید حرفه‌ای در خصوص حمایت ایتالیا از مالکیت فکری کاهش یافت که باعث کاهش ۰.۲ واحدی امتیاز حقوق مالکیت فکری شد.

به‌رغم عدم تغییری که ممکن است در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قابل مشاهده باشد، این شاخص در ژاپن در سال ۲۰۱۱ دستخوش تغییرات چشمگیری شد. استقلال قضایی ۰.۸ واحد افزایش یافت درحالی‌که کنترل فساد، افزایش ۰.۲ واحدی را تجربه کرد. بخشی از این افزایش‌ها با کاهش اندک در حاکمیت قانون، خنثی شد اما باز هم محیط حقوقی و سیاسی به‌اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت.

حقوق مالکیت فیزیکی از زیرشاخص‌های فرعی خود باثبات‌تر بود. حمایت از مالکیت فیزیکی با یک امتیاز کاهش، به امتیاز ۸ رسید درحالی‌که دسترسی به وام‌ها ۰.۴ واحد افزایش یافت. ثبت دارایی‌ها اساساً بدون تغییر بود.

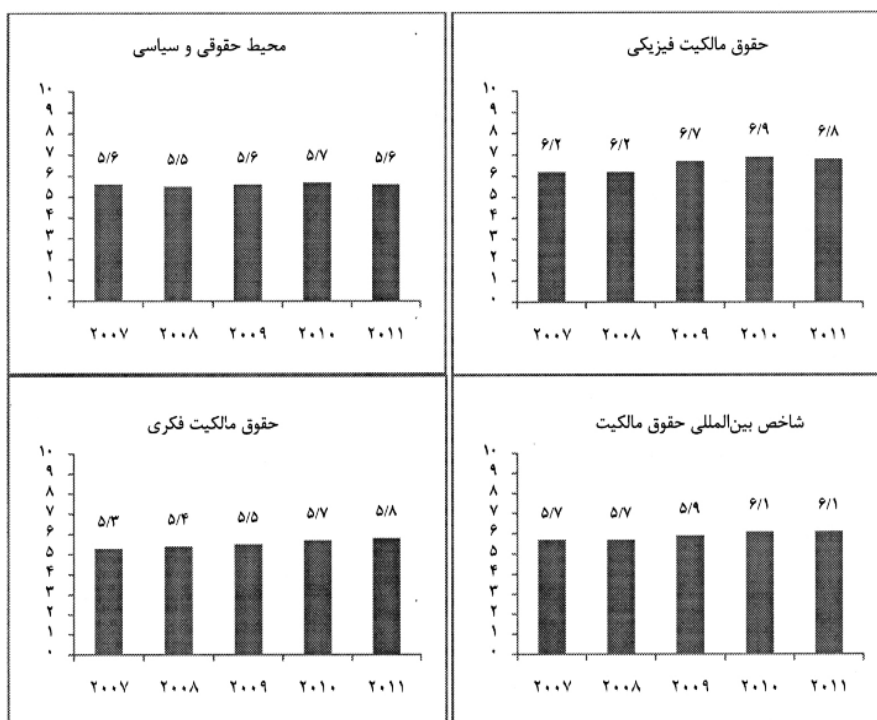
سطوح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار بدون تغییر باقی ماند اما عقاید حرفه‌ای درباره فضای مالکیت فکری در ژاپن اندکی کاهش داشت. نتیجه آن هم کاهش ۰.۱ واحدی در حقوق مالکیت فکری بود.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در اردن از سال قبل بدون تغییر بود. محیط حقوقی و سیاسی به‌دلیل کاهش امتیازات حاکمیت قانون و کنترل فساد، اندکی کاهش یافت اما ثبات سیاسی شاهد بهبودی جزئی بود.

به‌دلیل کاهش ۰.۴ واحدی حمایت از مالکیت فیزیکی، شاخص حقوق مالکیت فیزیکی اندکی کاهش یافت و اکثر پیشرفت‌های آن از سال ۲۰۰۸ را محو کرد. دسترسی به وام‌ها نیز اندکی کاهش یافت.

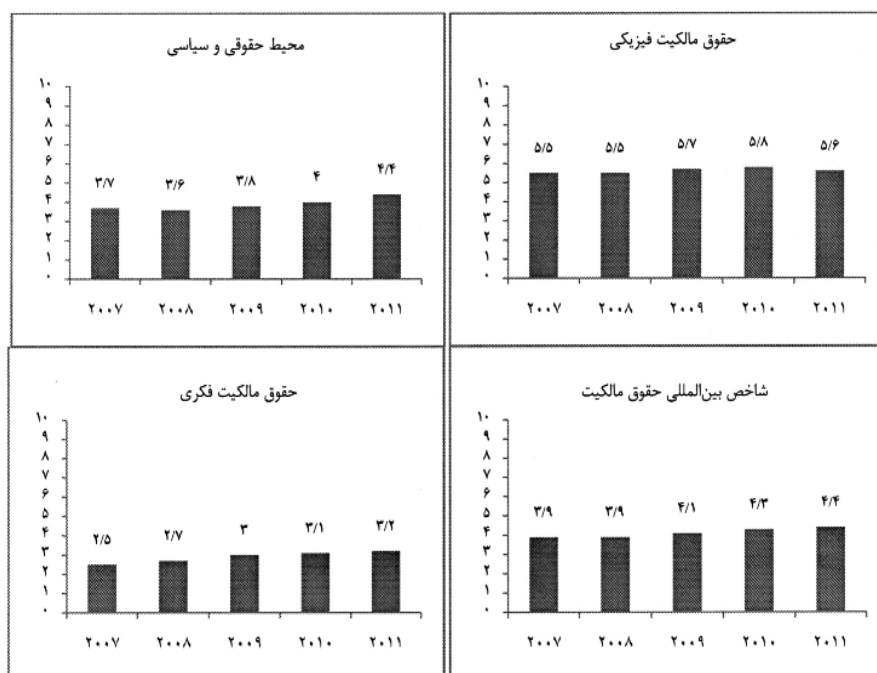
نظرهای کارشناسان درباره حمایت از مالکیت فکری در اردن همراه با بهبودی جزئی در بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، بهبود یافت این امر باعث افزایش ۰.۱ واحدی امتیاز حقوق مالکیت فکری شد.

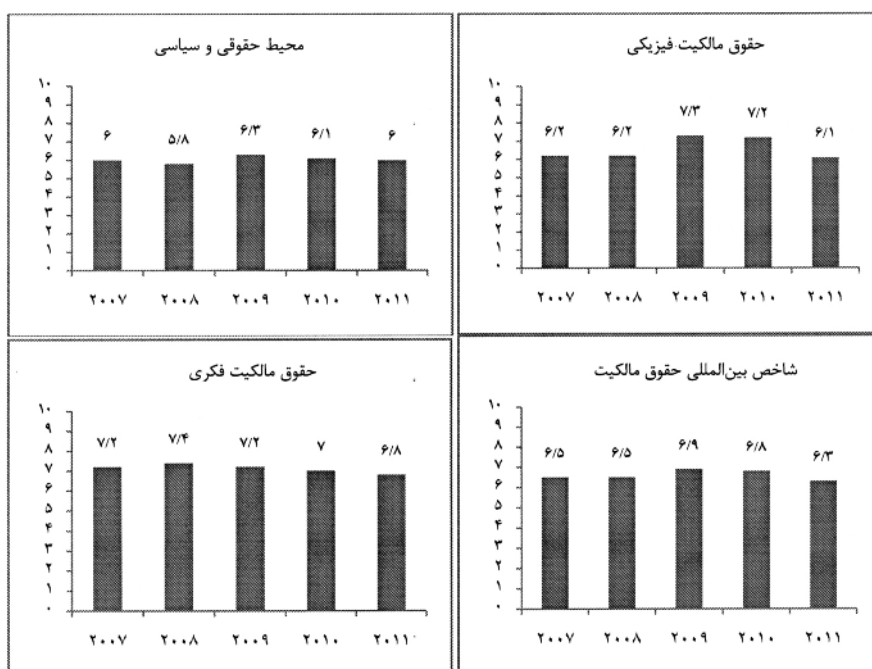
قزاقستان شاهد رشد کمی در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت برای سال ۲۰۱۱ بود. تمام چهار زیرشاخص فرعی محیط حقوقی و سیاسی افزایش یافتند که در این میان، استقلال قضایی با ۰.۵ واحد افزایش، بیشترین بهبود را داشت. محیط حقوقی و سیاسی نیز ۰.۴ واحد افزایش یافت.

دسترسی به وام‌ها در قزاقستان به اندازه ۱.۲ واحد کاهش یافت و به امتیاز ۳ رسید. بهبود جزئی در حمایت از مالکیت فیزیکی، امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی را به اندازه ۰.۲ واحد کاهش داد.

سطوح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، بدون تغییر بود اگرچه عقاید حرفه‌ای درباره حمایت از مالکیت فکری اندکی بهبود یافت که نتیجه آن افزایش ۰.۱ امتیاز حقوق مالکیت فکری بود.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کره جنوبی همچنان به کاهش خود ادامه داد و به کمترین امتیاز از ابتدای تهیه سری گزارش‌های شاخص حقوق مالکیت رسید. استقلال قضایی و ثبات سیاسی به ترتیب ۰.۶ و ۰.۴ واحد کاهش یافتند. حاکمیت قانون و کنترل فساد اندکی بهبود یافتند که اثر آن، افزایش ۰.۱ واحدی امتیاز محیط حقوقی و سیاسی بود. حمایت از مالکیت فیزیکی نیز کاهش یافت اما به اندازه دسترسی به وام‌ها نبود که ۲.۶ واحد کاهش داشت. امتیاز بالای ثبت دارایی‌ها، به نگرانی داشتن حقوق مالکیت فیزیکی در بالاتر از امتیاز ۶ کمک می‌کند. میزان بهره‌برداری‌های غیرمجاز کاهش یافت و عقاید حرفه‌ای هم درباره حمایت کره از مالکیت فکری همین‌طور بود. این عوامل به کاهش ۰.۲ واحدی در حقوق مالکیت فکری منجر شد.

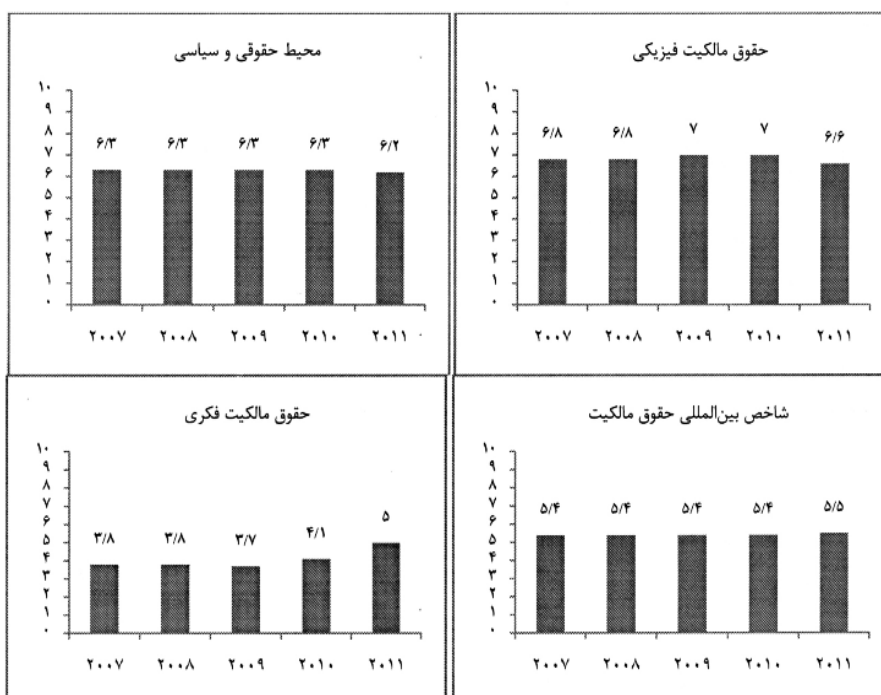

رتبه منطقه‌ای: ۱۰

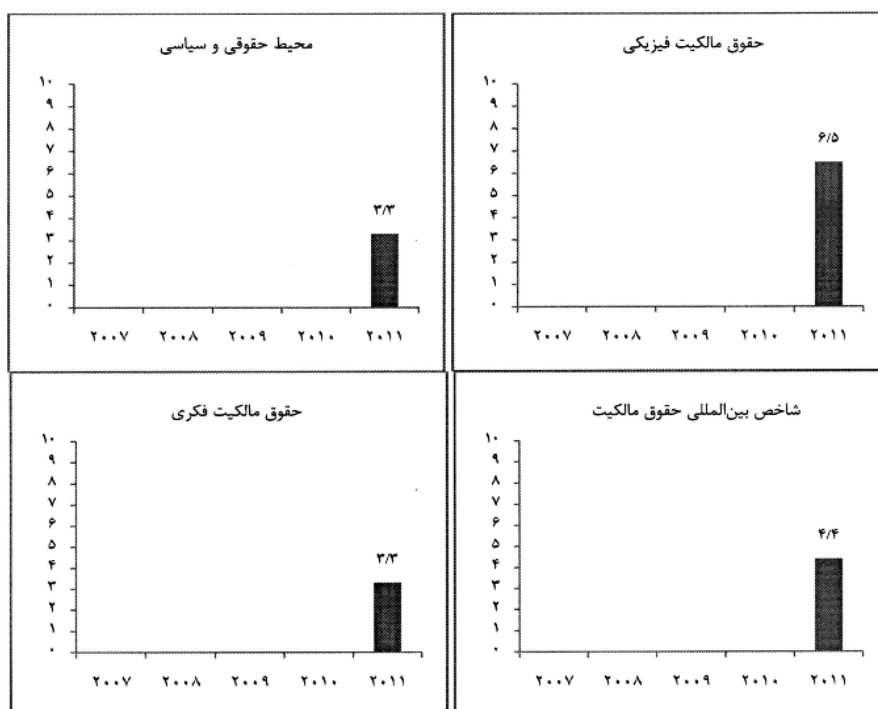
رتبه جهانی: ۵۰

کویت

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت برای کویت در سال ۲۰۱۱ اندکی بهبود یافت. ۰.۳ واحد افزایش در استقلال قضایی، با کاهش دیگر زیرشاخص‌های فرعی خنثی شد. این باعث کاهش محیط حقوقی و سیاسی به‌اندازه ۰.۱ واحد شد. به‌رغم ثبات نسبی اکثر زیرشاخص‌های فرعی، حقوق مالکیت فیزیکی به‌اندازه ۰.۴ واحد کاهش یافت. ثبت دارایی و دسترسی به وام‌ها اندکی کاهش یافتند اما حمایت از مالکیت فیزیکی به‌اندازه یک امتیاز سقوط کرد. امتیاز بهره‌برداری غیرمجاز از آثار اندکی بهبود یافت. عقاید حرفه‌ای درباره فضای مالکیت فکری کویت به‌طور اساسی بهبود یافت و متغیر حمایت از مالکیت فکری به‌اندازه ۱.۶ واحد افزایش یافت که به افزایش ۰.۹ واحد در حقوق مالکیت فکری منجر شد.

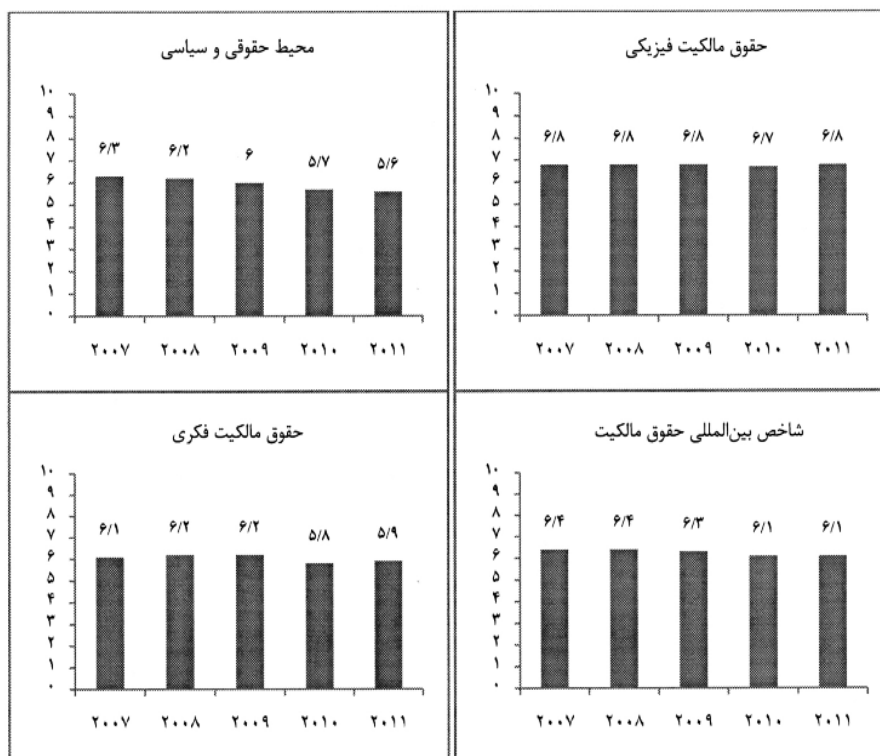

لبنان امسال برای اولین بار به شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت پیوست. امتیاز محیط حقوقی و سیاسی این کشور ۳.۳ واحد است. این شاخص در نتیجه دسترسی ضعیف به وام‌هاست، درحالی‌که امتیازات دیگر زیرشاخص‌های فرعی از ۳.۴ تا ۳.۹ واحد بود. حقوق مالکیت فیزیکی با امتیاز ۶.۵، قوی‌ترین زیرشاخص لبنان بود که حقوق مالکیت فیزیکی به‌واسطه امتیاز قوی ۸.۱ واحد در مورد ثبت دارایی، تقویت شده است. کل فرایند ثبت دارایی هشت مرحله و ۲۵ روز به طول می‌انجامد. ضعیف‌ترین زیرشاخص برای لبنان، حقوق مالکیت فکری است که دارای امتیاز ۳.۳ است. عقاید حرفه‌ای درباره فضای مالکیت فکری پایین است درحالی‌که نرخ بهره‌برداری غیرمجاز از نرم‌افزار حدود ۷۰ درصد است.

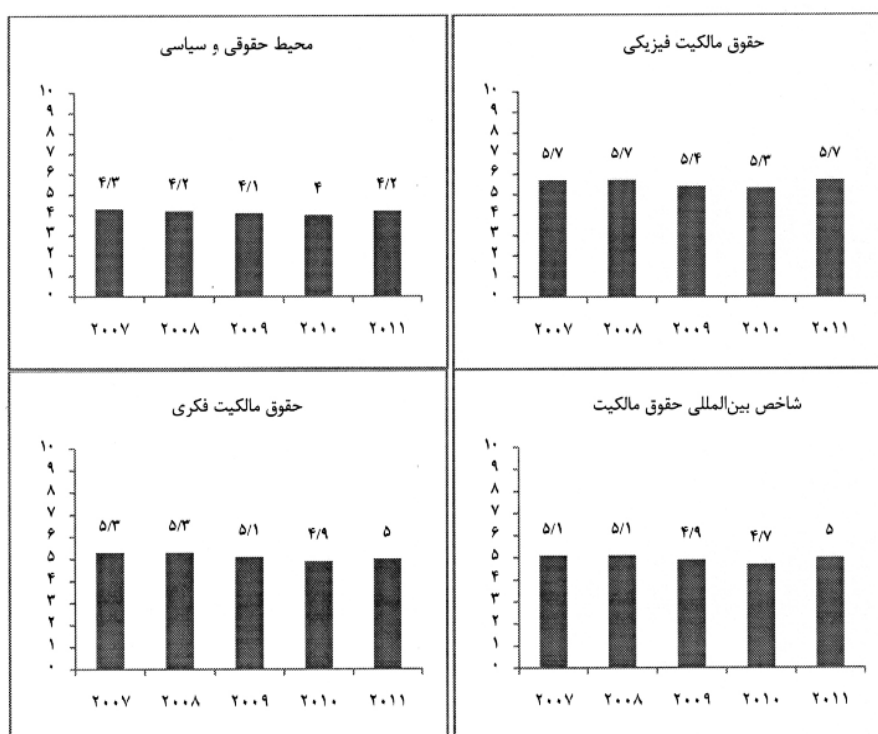

رتبه جهانی: ۴۴	رتبه منطقه‌ای: ۸	مالزی
----------------	------------------	-------

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت مالزی در سال ۲۰۱۱ بدون تغییر بود. به دلیل کاهش جزئی در ثبات سیاسی و کنترل فساد، محیط حقوقی و سیاسی به اندازه ۰.۱ واحد کاهش یافت. استقلال قضایی و حاکمیت قانون اندکی رشد داشتند. حقوق مالکیت فیزیکی افزایشی جزئی در سال ۲۰۱۱ داشت که به دلیل ۰.۴ واحد افزایش در ثبت دارایی‌ها و کاهش در دو زیرشاخص فرعی دیگر بود. بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، بدون تغییر بود اما عقاید حرفه‌ای باعث افزایش ۰.۴ واحد حمایت از مالکیت فکری شد. این به معنای ۰.۱ واحد افزایش در امتیاز حقوق مالکیت فکری بود.

مکزیک پس از دو سال سیر نزولی، شاهد بهبود در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱ بود. محیط حقوقی و سیاسی به‌واسطه بهبود استقلال قضایی و حاکمیت قانون، ۰.۲ واحد افزایش یافت. اما ثبات سیاسی شاهد کاهش جزئی بود. حقوق مالکیت فیزیکی در این سال به‌دلیل افزایش در هر سه زیرشاخص فرعی، بهبود یافت. دسترسی به وام‌ها با افزایش ۰.۵ واحدی، شاهد بیشترین تغییر بود. حمایت از مالکیت فکری به‌اندازه ۰.۶ واحد افزایش یافت. بخشی از این افزایش با بدتر شدن ۰.۲ واحدی بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، خنثی شد. نتیجه نهایی، ۰.۱ واحد افزایش در امتیاز حقوق مالکیت فکری است.

رتبه منطقه‌ای: ۲۱

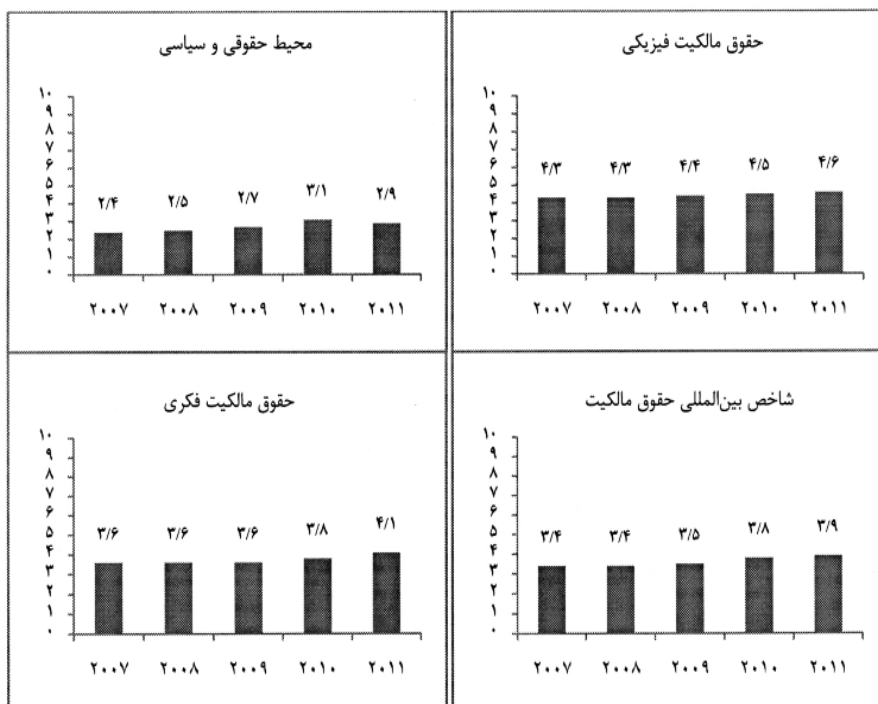
رتبه جهانی: ۱۲۰

نیجریه

نیجریه در این سال شاهد بهبود برخی از زیرشاخص‌ها بود. فقط محیط حقوقی و سیاسی ۰.۲ واحد کاهش داشت. تمام زیرشاخص‌های فرعی محیط حقوقی و سیاسی به جز ثبات سیاسی، کاهش یافتند.

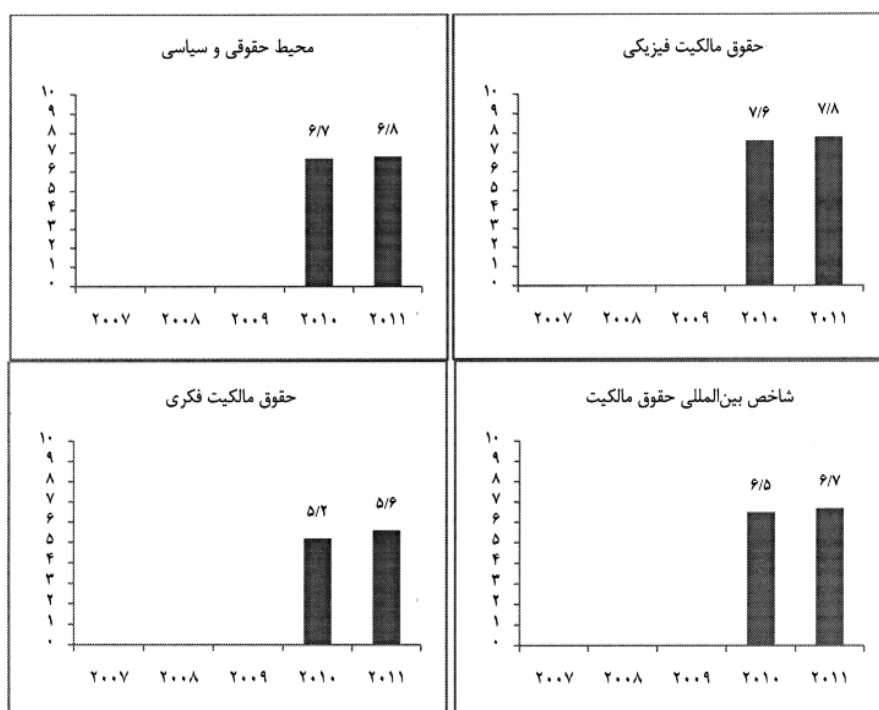
حقوق مالکیت فیزیکی به اندازه ۰.۱ واحد افزایش یافت. در میان زیرشاخص‌های فرعی، دسترسی به وام‌ها بیشترین تغییر را نشان می‌دهد. قابل ذکر است تمام زیرشاخص‌های فرعی حقوق مالکیت فیزیکی افزایش یافتند.

حقوق مالکیت فکری هنوز در حال افزایش است. افزایش‌های جزئی در زیرشاخص‌های فرعی وجود دارد اما افزایش اصلی مربوط به حمایت از مالکیت فکری است.

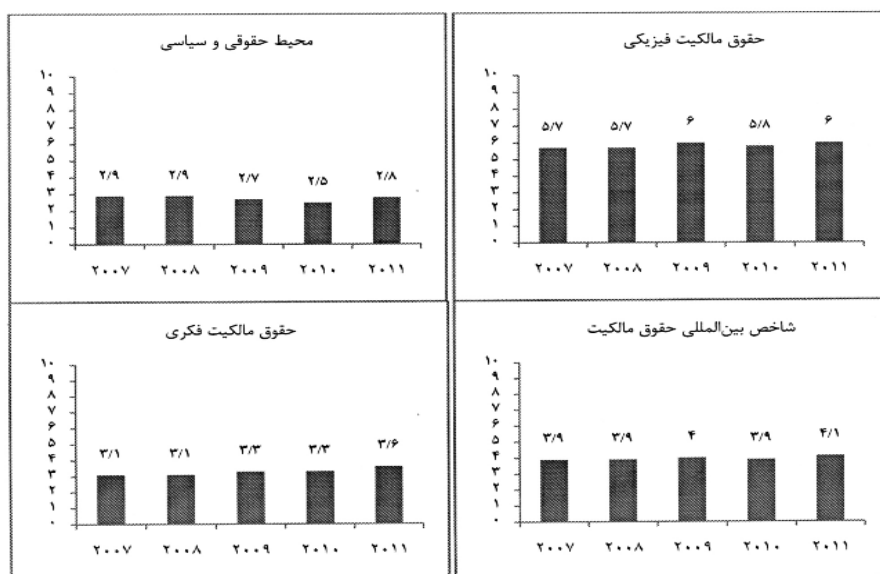
امتیاز کلی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت عمان برای دومین سال حضور به‌اندازه ۰.۲ واحد در سال ۲۰۱۱ افزایش یافت. تنها زیرشاخصی که افزایش نداشت، محیط حقوقی و سیاسی بود که با کاهشی هرچند اندک همراه بود. استقلال قضایی تنها زیرشاخص فرعی است که بهبود یافت.

به‌نظر می‌رسد حقوق مالکیت فیزیکی در عمان بسیار قوی باشد. حقوق مالکیت فیزیکی این کشور در سال ۲۰۱۱ به‌اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت. به‌هرحال، دسترسی به وام‌ها ۰.۲ واحد کاهش یافت اما مانع افزایش حقوق مالکیت فیزیکی نشد. ضعیف‌ترین زیرشاخص در عمان حقوق مالکیت فکری بود. هیچ داده‌ای درخصوص حق اختراع در دسترس نبود. حمایت از مالکیت فکری نیز ۱ واحد افزایش یافت.

پاکستان روند کاهشی سال قبل خود را در سال ۲۰۱۱ تغییر داد. این امر نشان می‌دهد که این کشور می‌تواند شاهد بهبود در تمام زیرشاخص‌ها باشد. محیط حقوقی و سیاسی به اندازه ۰.۳ واحد افزایش یافت و استقلال قضایی، بیشترین افزایش را نشان داد. زمانی که داده‌های خام ثبات سیاسی، برای شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت دوباره مقیاس شدند، امتیاز به ۰.۲- رسید. این عدد برای تطبیق با مقیاس شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به صفر تبدیل شد. این تعدیل، تأثیری بر امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت یا زیرشاخص‌های آن نداشت.

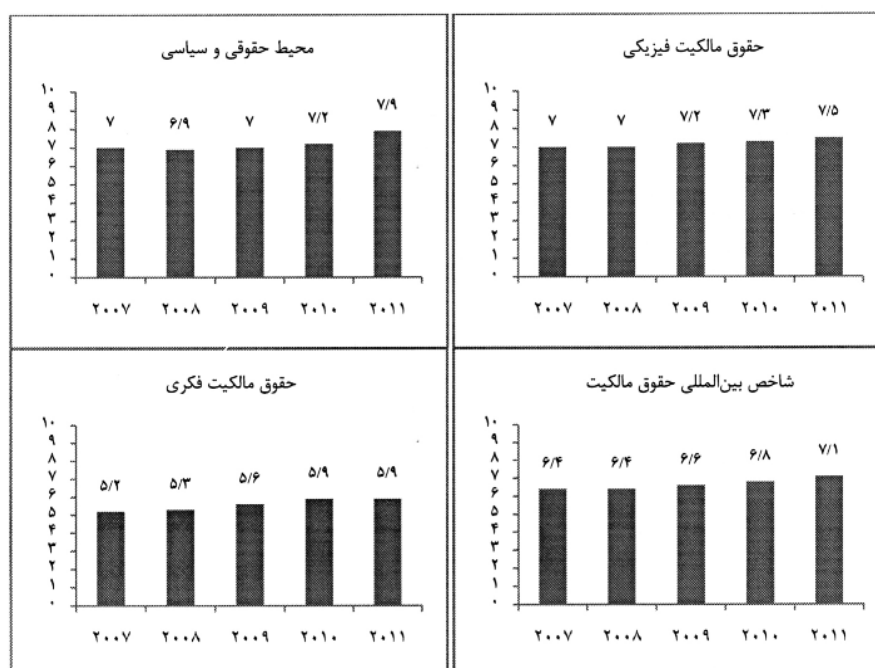
امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی به اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت و به جایگاه خود در سال ۲۰۰۹ رسید. دسترسی به وام‌ها و ثبت دارایی در سال ۲۰۱۱ افزایش اندکی داشتند. حقوق مالکیت فکری بعد از دو سال ثابت ماندن در امتیاز ۳.۳، تغییر کرد و به امتیاز ۳.۶ رسید. حمایت از حقوق اختراع بدون تغییر باقی ماند، درحالی‌که دیگر زیرشاخص‌های فرعی حقوق مالکیت فکری افزایش یافتند.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت قطر برای سومین سال متوالی افزایش یافت. محیط حقوقی و سیاسی افزایش چشمگیری به‌اندازه ۰.۷ واحد داشت. تمام زیرشاخص‌های فرعی محیط حقوقی و سیاسی افزایش داشتند اما افزایش ۰.۸ واحدی کنترل فساد، قابل توجه بود.

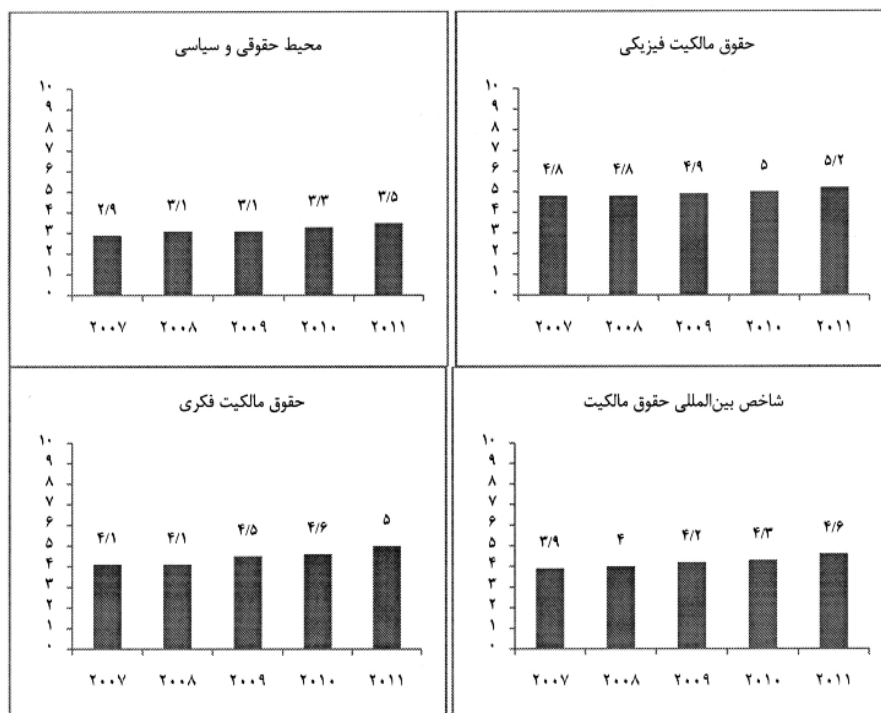
حقوق مالکیت فیزیکی برای سومین سال متوالی افزایش می‌یابد. این افزایش جزئی است اما باین‌حال مثبت است. ثبت دارایی‌ها کمکی به حقوق مالکیت فیزیکی نکرد و ۰.۲ واحد کاهش یافت.

امتیاز حقوق مالکیت فکری قطر به‌رغم افزایش در سال‌های قبل، بدون تغییر باقی ماند. داده‌های حقوق اختراع کماکان در این کشور غیرقابل دسترسی است.

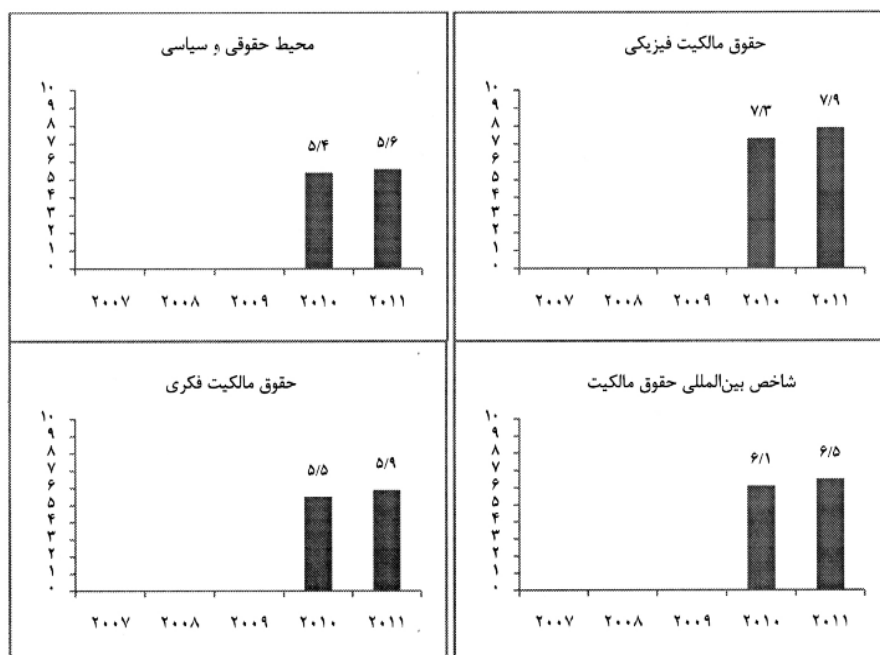

تمام زیرشاخص‌های شاخص حقوق مالکیت روسیه در سال ۲۰۱۱ حداقل ۰.۲ واحد افزایش یافت. شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کلی نیز ۰.۳ واحد افزایش داشت. ثبات سیاسی و کنترل فساد در سال جاری کاهش یافتند، امام باز هم محیط حقوقی و سیاسی افزایش یافت.

امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی برای سومین سال متوالی افزایش یافت. دسترسی به وام‌ها تنها زیرشاخص فرعی بود که بدون تغییر باقی ماند. حقوق مالکیت فکری به نسبت سال‌های بعد از ۲۰۰۷، افزایش چشمگیری داشت. حمایت از مالکیت فکری نیز به اندازه یک امتیاز افزایش یافت.

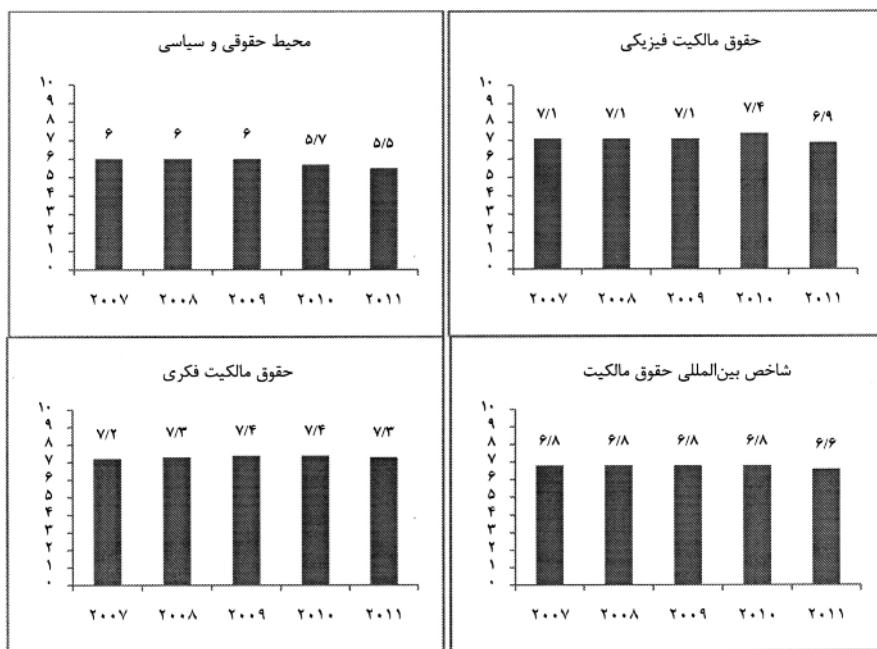

این دومین سالی است که عربستان سعودی در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت حضور دارد. شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کلی و تمام زیرشاخص‌های آن در سال ۲۰۱۱ افزایش یافتند. استقلال قضایی همچنان در حد قابل توجهی از دیگر زیرشاخص‌های فرعی بالاتر است و در سال قبل نیز افزایش چشمگیری داشت. هنوز هم حقوق مالکیت فیزیکی بالاترین امتیاز را در بین زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت دارد. ثبت دارایی به‌اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت و به امتیاز ۹.۸ رسید. عربستان سعودی در ثبت دارایی‌ها بسیار قوی است. حقوق مالکیت فکری نیز به‌واسطه افزایش در تمام زیرشاخص‌های آن، افزایش چشمگیری داشت.

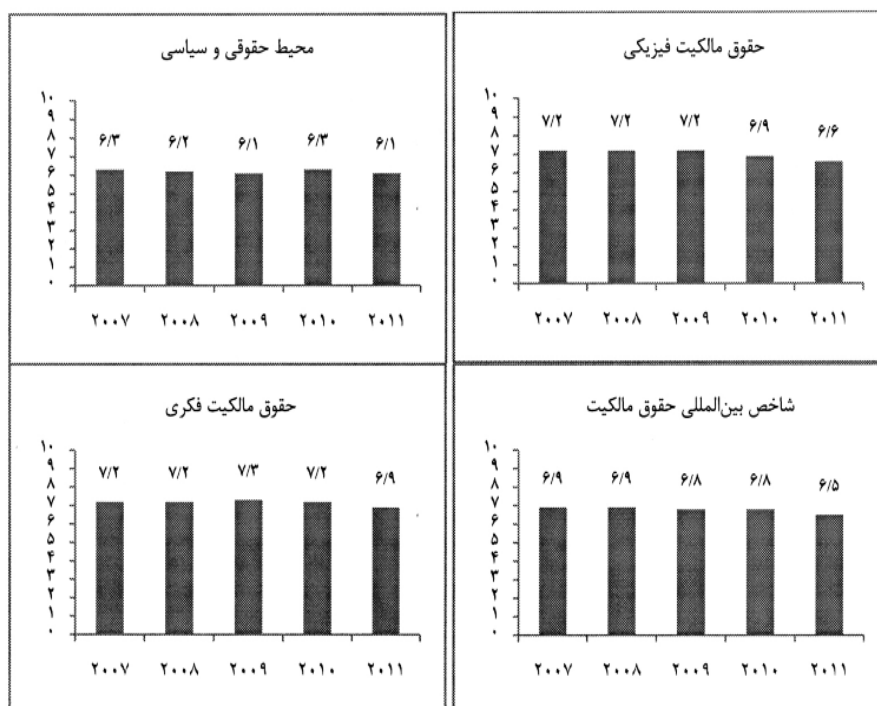
شاخص کل بین‌المللی حقوق مالکیت در آفریقای جنوبی در سال ۲۰۱۱ کاهش یافت. در چهار سال گذشته، این شاخص در امتیاز ۶.۸ ثابت بود. تمام زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت کاهش یافتند. محیط حقوقی و سیاسی نیز برای سومین سال متوالی کاهش یافت. ثبات سیاسی، تنها شاخصی بود که به اندازه ۰.۱ امتیاز افزایش داشت.

به‌رغم افزایش حقوق مالکیت فیزیکی در سال ۲۰۱۰ نسبت به سال ۲۰۰۹، این متغیر در سال ۲۰۱۱ به‌طور چشمگیری کاهش یافت. حقوق مالکیت فیزیکی در حال حاضر به کمترین سطح خود رسیده است. حمایت از مالکیت فیزیکی و دسترسی به وام‌ها کاهش یافتند درحالی‌که ثبت دارایی‌ها بدون تغییر باقی ماند. حقوق مالکیت فکری آفریقای جنوبی به‌دلیل کاهش ۰.۲ واحدی حمایت از مالکیت فکری و ثبت ماندن حقوق اختراع و سطح بهره‌برداری غیرمجاز از آثار، کاهش اندکی یافت.

اسپانیا	رتبه جهانی: ۳۳	رتبه منطقه‌ای: ۱۷
---------	----------------	-------------------

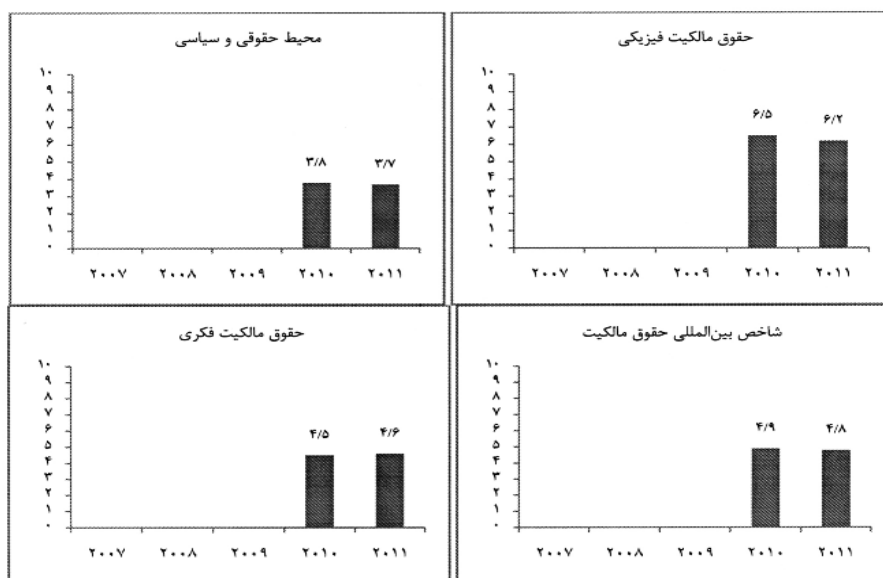
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در اسپانیا در سال جاری ۰.۳ امتیاز کاهش یافت. تمام زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت هم کاهش قابل توجهی داشتند. محیط حقوقی و سیاسی به‌اندازه ۰.۲ واحد کاهش یافت. استقلال قضایی تنها زیرشاخص افزایش یافته محیط حقوقی و سیاسی برای سال ۲۰۱۱ بود. برای دومین سال متوالی، حقوق مالکیت فیزیکی به‌اندازه ۰.۳ واحد کاهش یافت. ثبت دارایی‌ها، تنها تغییر مثبت در حقوق مالکیت فیزیکی بود. حقوق مالکیت فکری به‌اندازه ۰.۳ واحد کاهش یافت. حمایت از حقوق اختراع، تنها زیرشاخص فرعی بود که بدون تغییر باقی ماند.

این دومین سال حضور سوریه در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت است. امتیاز کلی شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۰.۱ واحد کاهش یافت تمام زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به جز حقوق مالکیت فکری در سال ۲۰۱۱ کاهش یافتند. محیط حقوقی و سیاسی به اندازه ۰.۱ امتیاز کاهش یافت. حاکمیت قانون و کنترل فساد، زیرشاخص‌های فرعی بودند که افزایش یافتند.

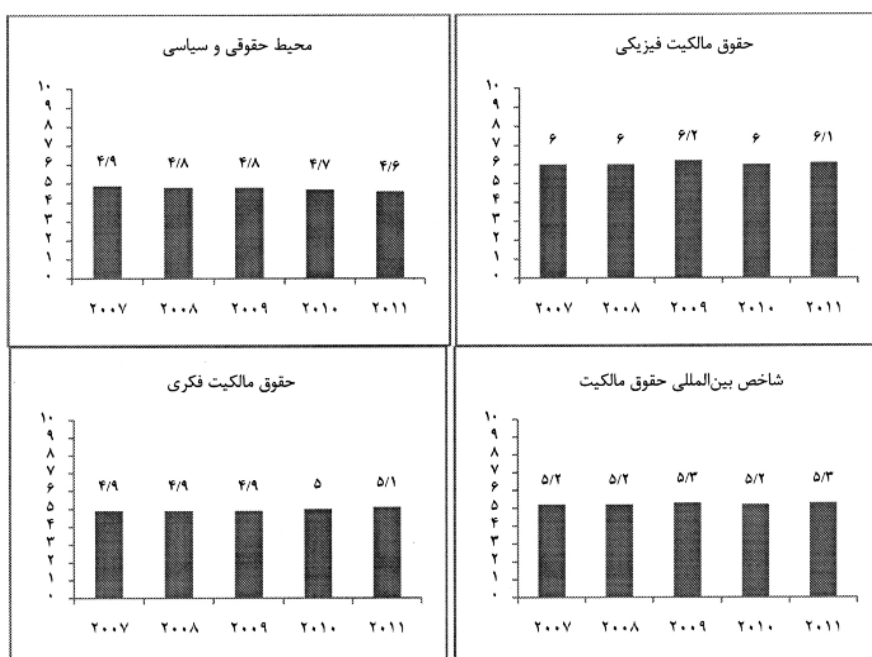
امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی هنوز هم قوی‌ترین شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت است، اما به طور چشمگیری کاهش پیدا کرد و به امتیاز ۶.۲ رسید. ثبت دارایی‌ها و دسترسی به وام‌ها به طور قابل توجهی افزایش پیدا کردند اما کاهش در حمایت از حقوق مالکیت فیزیکی اثر قوی‌تری بر حقوق مالکیت فیزیکی داشت.

امتیاز حقوق مالکیت فکری در سال ۲۰۱۱ اندکی افزایش یافت. این به دلیل افزایش جزئی در حمایت از حقوق اختراع و حقوق مالکیت فکری بود؛ به هر حال، هیچ داده‌ای در خصوص بهره‌برداری غیرمجاز از آثار در دسترس نبود.

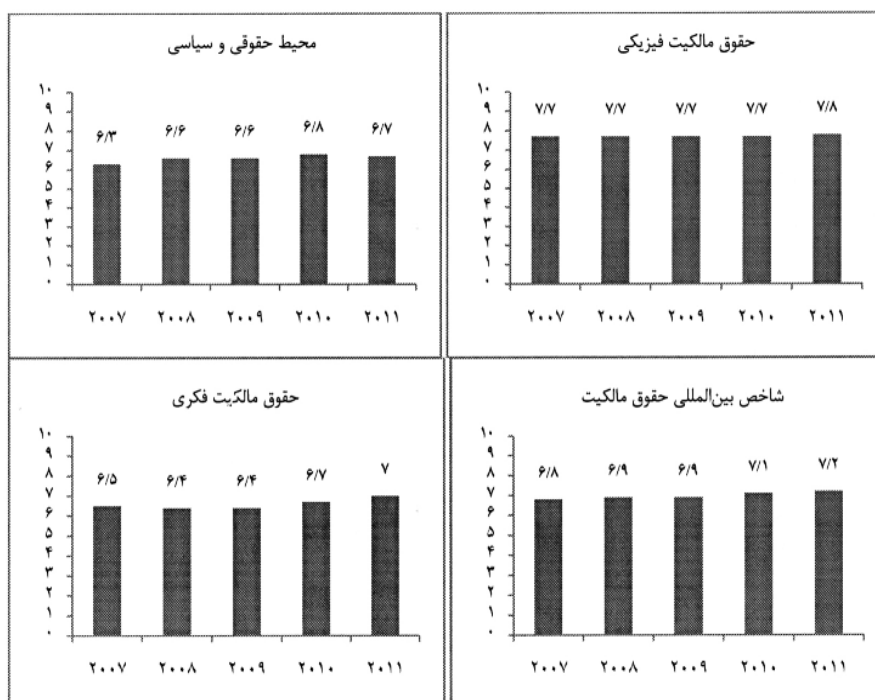

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ترکیه در سال ۲۰۱۱ به اندازه ۰.۱ واحد افزایش یافت. محیط حقوقی و سیاسی نیز برای دومین سال متوالی کاهش داشت. ثبات سیاسی شاهد بیشترین کاهش بود و به عنوان ضعیف‌ترین زیرشاخص فرعی محیط حقوقی و سیاسی باقی ماند.

امتیاز حقوق مالکیت فیزیکی افزایش کمی در سال ۲۰۱۱ داشت. ثبات دارایی در همان امتیاز سال قبل باقی ماند و کماکان حقوق مالکیت فیزیکی بالاترین زیرشاخص‌های فرعی را دارد. حمایت از مالکیت فیزیکی به اندازه ۰.۵ واحد افزایش یافت. حقوق مالکیت فکری نیز دستخوش تغییری همانند حقوق مالکیت فیزیکی شد. این زیرشاخص برای سومین سال متوالی افزایش پیدا کرد. حمایت از مالکیت فیزیکی در این سال ۰.۳ واحد افزایش پیدا کرد.

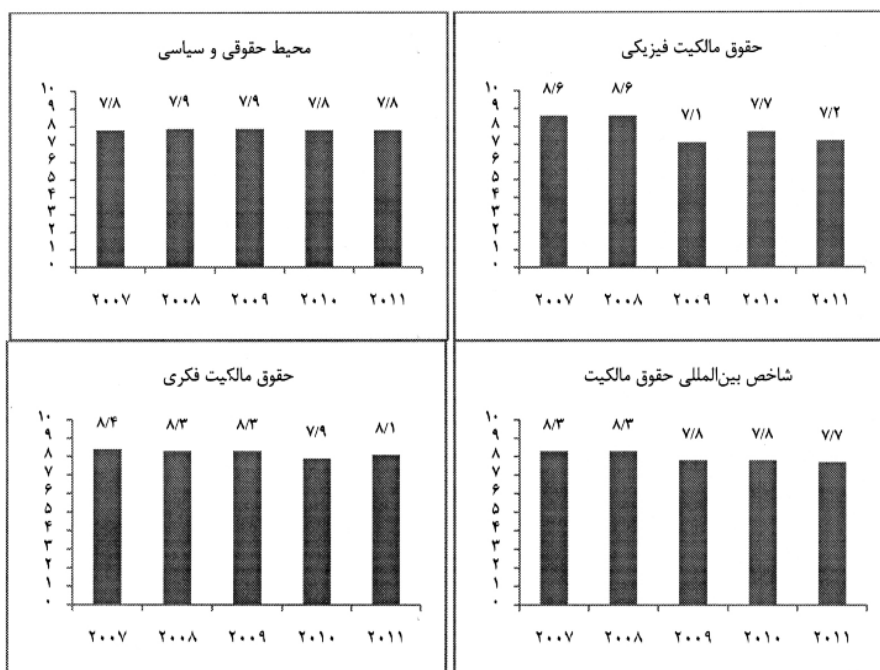
شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت برای سومین سال متوالی افزایش پیدا کرد. محیط حقوقی و سیاسی کاهش اندکی به‌اندازه ۰.۱ واحد داشت و این به‌دلیل تغییر منفی در حاکمیت قانون و ثابت ماندن امتیاز استقلال قضایی بود. حقوق مالکیت فیزیکی برای اولین بار از زمانی که داده‌های آن در دسترس قرار گرفتند، تغییر کرد. این متغیر افزایش نسبتاً کمی در سال ۲۰۱۱ داشت. ثبت دارایی‌ها چشمگیرترین افزایش را نشان داد و از ۹.۳ واحد به ۱۰ واحد رسید زیرا فقط یک روز برای ثبت دارایی در این کشور نیاز است. حقوق مالکیت فکری نیز به‌واسطه افزایش در حمایت از مالکیت فکری افزایش چشمگیری داشت.

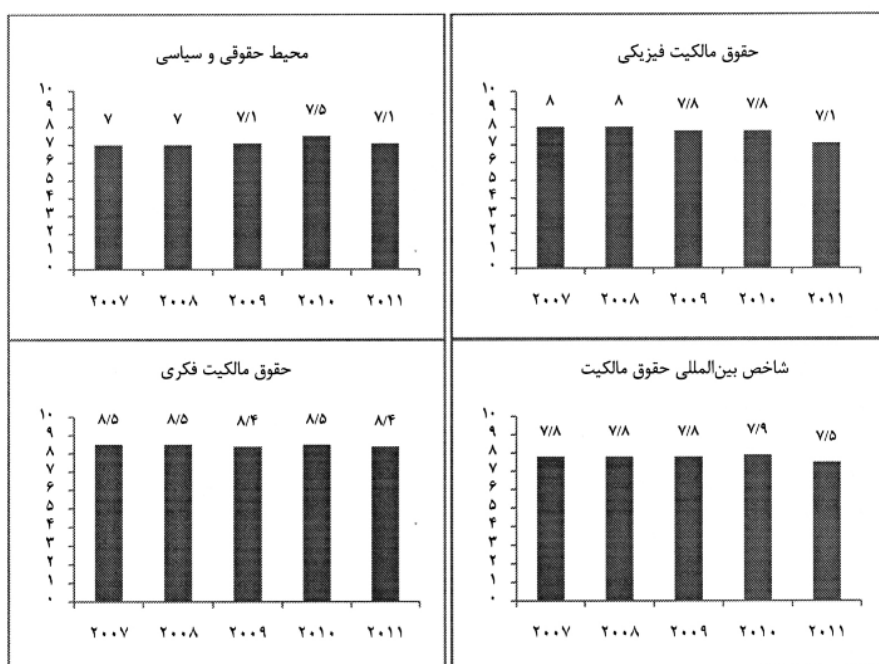
در سال ۲۰۱۱ انگلستان شاهد یک تغییر منفی بود. این رویه از زمانی شروع شد که داده‌های این کشور در دسترس قرار گرفت و امتیاز شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت آن از ۸.۳ واحد به ۷.۷ رسیده است. محیط حقوقی و سیاسی برای دومین سال متوالی بدون تغییر باقی ماند. استقلال قضایی افزایش چشمگیری داشته و به‌اندازه یک امتیاز رشد کرده است.

در سال ۲۰۱۱، حقوق مالکیت فیزیکی به‌اندازه ۰.۵ واحد کاهش داشت. به‌رغم افزایش در حمایت از مالکیت فیزیکی و ثبت دارایی‌ها، دسترسی به وام‌ها یک سقوط ۲.۶ واحدی داشته است.

امتیاز حقوق مالکیت فکری در این سال به‌طور چشمگیر و به‌اندازه ۰.۲ واحد افزایش یافت که به‌دلیل افزایش در حمایت از مالکیت فکری بود.

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در ایالات متحده کاهش قابل توجهی به‌اندازه ۰.۴ واحد داشت. تمام زیرشاخص‌های شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۱ کاهش داشته‌اند. تمام زیرشاخص‌های محیط حقوقی و سیاسی نیز کاهش یافته‌اند. به‌هرحال، حاکمیت قانون کماکان بالاترین امتیاز را در زیرشاخص محیط حقوقی و سیاسی دارد. حقوق مالکیت فیزیکی چشمگیرترین کاهش را داشته است. تمام زیرشاخص‌های فرعی آن به‌جز ثبت دارایی که ۰.۱ واحد افزایش داشته، کاهش یافته‌اند. حقوق مالکیت فکری به امتیاز ۸.۴ خود در سال ۲۰۰۹ برگشت. حقوق مالکیت فکری هنوز هم بالاترین امتیاز را در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت دارد. حمایت از مالکیت فکری، تنها زیرشاخص فرعی بود که کاهش پیدا کرد، اما همین کاهش، به‌رغم تغییر مثبت در تمام دیگر زیرشاخص‌های فرعی، باعث تغییر در امتیاز حقوق مالکیت فکری شد.

پیوست ۲ روش‌شناسی جزئی و اطلاعات مربوط به منابع داده‌ها

جدول ۱ منابع شاخص محیط حقوقی و سیاسی

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
استقلال قضایی	۱=خیر، کاملاً تحت نفوذ، ۷=آری، کاملاً مستقل	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۱۱-۲۰۱۰	۱۳۹	مجمع جهانی اقتصاد، گزارش رقابت جهانی www.gcr.weforum.org	این رتبه‌بندی، نظرهای کارشناسان به سؤال تحقیق را منعکس می‌کند: آیا دادگاه‌ها در کشور شما از نفوذ سیاسی اعضای دولت، شهروندان و بنگاه‌ها مستقل است؟
حاکمیت قانون	۲.۵=بدترین، ۲.۵=بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۲۱۳	بانک جهانی، موضوعات حاکمیت ۲۰۱۰، شاخص‌های جهانی حکمرانی، ۱۹۹۶-۲۰۰۹ www.info.worldbank.org	این منبع، شاخص‌های مختلف از جمله استقلال قضایی، احترام به قانون در روابط بین شهروندان و حکومت، حقوق مالکیت، اعتماد به نیروی پلیس، قابلیت اجرای قراردادهای کلاهبرداری‌های مالی مستقیم و نظم و قانون را باهم ترکیب می‌کند که در نهایت وجود حاکمیت قانون را می‌سنجد.

جدول ۱ منابع شاخص محیط حقوقی و سیاسی

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
ثبات سیاسی	۲.۵ = بدترین ۲.۵ = بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۲۱۳	بانک جهانی، موضوعات حاکمیت، ۲۰۱۰، شاخص‌های جهانی حکمرانی، ۱۹۹۶-۲۰۰۹ www.info.worldbank.org	شاخص‌های مختلفی را ترکیب می‌کند که این موضوع را می‌سنجد که دولت به واسطه انجام اعمال خلاف قانون اساسی و یا قاهرانه از جمله خشونت و تروریسم داخلی، بی‌ثبات خواهد شد.
کنترل فساد	۲.۵ = بدترین ۲.۵ = بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۲۱۳	بانک جهانی، موضوعات حاکمیت، ۲۰۱۰، شاخص‌های جهانی حکمرانی، ۱۹۹۶-۲۰۰۹ www.info.worldbank.org	شاخص‌های مختلفی را ترکیب می‌کند و می‌سنجد که از کدام قدرت برای کسب منافع خصوصی سوءاستفاده شده است. از جمله مفاسد خرد و کلان و تسخیر دولت توسط مقامات و گروه‌های خصوصی.

جدول ۲ منابع شاخص حقوق مالکیت فیزیکی

اطلاعات جزئی درباره منبع داده	منبع	تعداد کشورها	سال	تعدیل داده	مقیاس اصلی	نام متغیر
شرکت کنندگان در تحقیق باید در این مورد نظر می‌دادند: حقوق مالکیت در کشور شما از جمله بر دارایی‌های مالی (۱) به‌طور ناچیز تعریف شده‌اند و مورد حمایت قانون نیستند، ۷= به‌وضوح تعریف شده و به‌خوبی مورد حمایت قانون هستند.	مجمع جهانی اقتصاد، گزارش رقابت‌پذیری جهانی www.gcr.weforum.org	۱۳۹	۲۰۱۱-۲۰۱۰	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۱= بدترین ۷= بهترین	حقوق مالکیت
تعداد مراحل مورد نیاز برای ثبت دارایی و تعداد روزهای صرف شده برای تکمیل فرایند ثبت دارایی. این شاخص، استاندارد را در نظر می‌گیرد که کارفرمای اقتصادی می‌خواهد در بزرگ‌ترین شهر تجاری زمین بخرد و ساختمان بسازد.	بانک جهانی، گزارش محیط کسب‌وکار ۲۰۱۰ www.doingbusiness.org	۱۸۳	۲۰۱۰	متغیر، میانگین وزنی از داده‌های «مراحل ثبت دارایی» و «تعداد روزهای ثبت دارایی» که وزن اولی ۳۰ درصد و وزن دومی ۷۰ درصد است. اعداد حقیقی به مقیاس ۰ تا ۱۰ استاندارد شده‌اند.	عدد حقیقی	ثبت دارایی

جدول ۲ منابع شاخص حقوق مالکیت فیزیکی

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
سهولت دسترسی به وام	=۱ بدترین =۷ بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۱۱-۲۰۱۰	۱۳۹	مجمع جهانی اقتصاد، گزارش رقابت‌پذیری جهانی www.gcr.weforum.org	از افراد مورد تحقیق پرسیده شد که در کشور شما گرفتن وام از بانک فقط با یک طرح تجاری و بدون وثیقه، چقدر آسان است؟ (۱= غیرممکن، ۷ = آسان).

جدول ۳ منابع شاخص حقوق مالکیت فکری

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
حمایت از مالکیت فکری	=۱ بدترین =۷ بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۱۱-۲۰۱۰	۱۳۴	مجمع جهانی اقتصاد، گزارش رقابت جهانی www.gcr.weforum.org	از مشارکت‌کنندگان در تحقیق خواسته شد درباره حمایت از مالکیت فکری و ابزارهای ضد جعل در کشور خود نظر دهند (۱= ضعیف و اجرا نشده، ۷= قوی و اجرا شده)
حمایت از حق اختراع	=۰ بدترین =۵ بهترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۵	۱۲۲	شاخص حقوق اختراع گینارته - پارک ^۱ www1.american.edu/cas/econ/faculty/park/Web%20Page%20Update%	رتبه یک کشور در قدرت حمایت از اختراع بر پنج معیار استوار است: عمومیت

1. Ginarte-park

جدول ۳ منابع شاخص حقوق مالکیت فکری

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
					2010-08/IPP%20Data.xls	عضویت در معاهدات بین‌المللی، محدودیت‌های حقوق اختراع، اجرا و مدت زمان حمایت.
میزان بهره‌برداری غیرمجاز از آثار	درصد	محاسبه برای هر صنعت: $(100-vi)/10$ ارزش مقیاس نهایی از میانگین سطح بهره‌برداری غیرمجاز تمام صنایع به دست می‌آید.	۲۰۰۹	۱۱۰	گزارش ویژه ۳۰۱ مربوط به سال ۲۰۱۰ اتحادیه بین‌المللی مالکیت فکری، http://www.iipa.com/2010_SPEC301_TOC.htm سال هفتم گزارش اتحادیه نرم‌افزار تجاری و بررسی جهانی بهره‌برداری غیرمجاز از نرم‌افزار http://global.bsa.org/globalpiracy2009/index.html .	گزارش ویژه ۳۰۱ یک فرایند مرور سالانه است که در مبارزه بین‌المللی با بهره‌برداری غیرمجاز استفاده می‌شود. این گزارش با نظرهای عمومی شروع می‌کند. گزارش سالانه این اتحادیه یکی از بهترین و مفیدترین گزارش‌ها از نظر داده‌هاست.

جدول ۴ منابع شاخص تساوی جنسیت

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
دسترسی زنان به مالکیت زمین	۰ = بهترین، ۰.۵ = متوسط، ۱ = بدترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۱۲۴	سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه، شاخص را http://www.OECD.org/dev/gender/gid)	پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه، شصت شاخص را درخصوص تبعیض

جدول ۴ منابع شاخص تساوی جنسیت

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
						جنسیتی پوشش می‌دهد. این پایگاه داده‌ها با استفاده از منابع مختلف جمع‌آوری شده است.
دسترسی زنان به وام‌های بانکی	۰ = بهترین، ۰.۵ = متوسط، ۱ = بدترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۱۲۴	سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه) http://www.OECD.org/dev/gender/gid	پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه، شصت شاخص را در خصوص تبعیض جنسیتی پوشش می‌دهد. این پایگاه داده‌ها با استفاده از منابع مختلف جمع‌آوری شده است.
دسترسی زنان به دارایی‌هایی غیر از زمین	۰ = بهترین، ۰.۵ = متوسط، ۱ = بدترین	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند	۲۰۰۹	۱۲۴	سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه) http://www.OECD.org/dev/gender/gid	پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه، شصت شاخص را در خصوص تبعیض جنسیتی پوشش می‌دهد. این پایگاه داده‌ها با استفاده از منابع مختلف جمع‌آوری شده است.
شیوه‌های وراثت	۰ = بهترین، ۰.۵ = متوسط،	داده‌های اصلی به مقیاس ۰ تا	۲۰۰۹	۱۲۴	سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (پایگاه داده‌های	پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و

جدول ۴ منابع شاخص تساوی جنسیت

نام متغیر	مقیاس اصلی	تعدیل داده	سال	تعداد کشورها	منبع	اطلاعات جزئی درباره منبع داده
	۱ = بدترین	۱۰ تبدیل شده‌اند			جنسیت، نهادها و توسعه http://www.OECD.org/dev/gender/gid http://www.OECD.org/dev/gender/gid	توسعه، شصت شاخص را درخصوص تبعیض جنسیتی پوشش می‌دهد. این پایگاه داده‌ها با استفاده از منابع مختلف جمع‌آوری شده است.
حقوق اجتماعی زنان	۰ = بهترین، ۰.۵ = متوسط، ۱ = بدترین	این شاخص ترکیب ساده چهار متغیر در پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه است. داده‌های اصلی هر متغیر به مقیاس ۰ تا ۱۰ تبدیل شده‌اند و برای تعیین این امتیاز، از آنها میانگین گرفته شده است.	۲۰۰۹	۱۲۴	سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (پایگاه داده‌های جنسیت، نهادها و توسعه) http://www.OECD.org/dev/gender/gid http://www.OECD.org/dev/gender/gid	چهار جزئی که این متغیر دربردارد، عبارت‌اند از: قدرت والدین، قطع عضو تناسلی زنان، آزادی حرکت و نسبت سواد زنان به مردان بزرگ‌سال.

پیوست ۳ تقسیم منطقه‌ای کشورها

منطقه	کشور	منطقه	کشور
آفریقا	اتیوپی	آسیا و اقیانوسیه	مالزی
آفریقا	اوگاندا	آسیا و اقیانوسیه	نپال
آفریقا	آفریقای جنوبی	آسیا و اقیانوسیه	نیوزیلند
آفریقا	آنگولا	آسیا و اقیانوسیه	هند
آفریقا	بروندی	آسیا و اقیانوسیه	هنگ‌کنگ
آفریقا	بنین	آسیا و اقیانوسیه	ویتنام
آفریقا	بوتسوانا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	ارمنستان
آفریقا	بورکینافاسو	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	استونی
آفریقا	تانزانیا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	اسلواکی
آفریقا	چاد	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	اسلونی
آفریقا	رواندا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	اوکراین
آفریقا	زامبیا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	آذربایجان
آفریقا	زیمبابوه	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	آلبانی
آفریقا	ساحل عاج	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	بلغارستان
آفریقا	سنگال	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	بوسنی و هرزگوین
آفریقا	سوازیلند	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	ترکیه
آفریقا	غنا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	جمهوری چک

منطقه	کشور	منطقه	کشور
آفریقا	کامرون	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	روسیه
آفریقا	کنیا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	رومانی
آفریقا	ماداگاسکار	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	صربستان
آفریقا	مالاوی	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	قزاقستان
آفریقا	مالی	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	کرواسی
آفریقا	موریتانی	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	گرجستان
آفریقا	موریس	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	لتونی
آفریقا	موزامبیک	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	لهستان
آفریقا	نیجریه	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	لیتوانی
آسیا و اقیانوسیه	استرالیا	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	مجارستان
آسیا و اقیانوسیه	اندونزی	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	مقدونیه
آسیا و اقیانوسیه	برونئی	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	مولداوی
آسیا و اقیانوسیه	بنگلادش	اروپای مرکزی، شرقی و آسیای میانه	مونتنگرو
آسیا و اقیانوسیه	پاکستان	آمریکای لاتین و کارائیب	اروگوئه
آسیا و اقیانوسیه	تایلند	آمریکای لاتین و کارائیب	اکوادور
آسیا و اقیانوسیه	تایوان	آمریکای لاتین و کارائیب	السالوادور

منطقه	کشور	منطقه	کشور
آسیا و اقیانوسیه	چین	آمریکای لاتین و کارائیب	آرژانتین
آسیا و اقیانوسیه	ژاپن	آمریکای لاتین و کارائیب	برزیل
آسیا و اقیانوسیه	سريلانكا	آمریکای لاتین و کارائیب	بولیوی
آسیا و اقیانوسیه	سنگاپور	آمریکای لاتین و کارائیب	پاراگوئه
آسیا و اقیانوسیه	فیلیپین	آمریکای لاتین و کارائیب	پاناما
آسیا و اقیانوسیه	کره جنوبی	آمریکای لاتین و کارائیب	پرو
آمریکای لاتین و کارائیب	پورتوریکو	خاورمیانه و شمال آفریقا	لیبی
آمریکای لاتین و کارائیب	ترینیداد و توباگو	خاورمیانه و شمال آفریقا	مراکش
آمریکای لاتین و کارائیب	جامائیکا	خاورمیانه و شمال آفریقا	مصر
آمریکای لاتین و کارائیب	جمهوری دومینیکن	آمریکای شمالی	ایالات متحده
آمریکای لاتین و کارائیب	شیلی	آمریکای شمالی	کانادا
آمریکای لاتین و کارائیب	کاستاریکا	اروپای غربی	اتریش
آمریکای لاتین و کارائیب	کلمبیا	اروپای غربی	اسپانیا
آمریکای لاتین و کارائیب	گواتمالا	اروپای غربی	انگلستان
آمریکای لاتین و کارائیب	گویان	اروپای غربی	ایتالیا
آمریکای لاتین و کارائیب	مکزیک	اروپای غربی	ایرلند
آمریکای لاتین و کارائیب	نیکاراگوئه	اروپای غربی	ایسلند
آمریکای لاتین و کارائیب	هندوراس	اروپای غربی	آلمان

منطقه	کشور	منطقه	کشور
آمریکای لاتین و کارائیب	ونزوئلا	اروپای غربی	بلژیک
خاورمیانه و شمال آفریقا	اردن	اروپای غربی	پرتغال
خاورمیانه و شمال آفریقا	رژیم صهیونیستی	اروپای غربی	دانمارک
خاورمیانه و شمال آفریقا	الجزایر	اروپای غربی	سوئد
خاورمیانه و شمال آفریقا	امارات متحده عربی	اروپای غربی	سوئیس
خاورمیانه و شمال آفریقا	ایران	اروپای غربی	فرانسه
خاورمیانه و شمال آفریقا	بحرین	اروپای غربی	فنلاند
خاورمیانه و شمال آفریقا	تونس	اروپای غربی	لوکزامبورگ
خاورمیانه و شمال آفریقا	سوریه	اروپای غربی	مالت
خاورمیانه و شمال آفریقا	عربستان سعودی	اروپای غربی	نروژ
خاورمیانه و شمال آفریقا	عمان	اروپای غربی	هلند
خاورمیانه و شمال آفریقا	قبرس	اروپای غربی	یونان
خاورمیانه و شمال آفریقا	قطر		
خاورمیانه و شمال آفریقا	کویت		
خاورمیانه و شمال آفریقا	لبنان		

منابع و مأخذ

- Baroncelli, E., E. Krivonos and M. Olarreaga (2004). *Trademark Protection or Protectionism?*, Washington, DC: The World Bank, Policy Research Working Paper Series, 3214, p. 2.
- Besley, T. and M. Ghatak (2009, April 22). Reforming Property Rights, VoxEU.org. Retrieved from <http://www.voxeu.org/index.php?q=node/3484>.
- Branstetter, L. and K. Saggi (2009, October). *Intellectual Property Rights, Foreign Direct Investment and Industrial Development* (NBER Working Paper w15393), Cambridge, MA: *The National Bureau of Economic Research*, Retrieved from <http://www.nber.org/papers/w15393>.
- De Soto, Hernando (1989). *The Other Path: the Economic Answer to Terrorism*, New York, NY: Harper and Row.
- _____ (2000). *The Mystery of Capital: Why Capitalism Triumphs in the West and Fails Everywhere Else*, New York, NY: Basic Books.
- Demsetz, H. (1967, May). "Toward a Theory of Property Rights", *American Economic Review*, 57, 347-359.
- Jacobs, Jane (1992). *Systems of Survival: a Dialogue on the Moral Foundations of Commerce and Politics*, New York, NY: Random House.
- Mises, Ludwig (1990). *Economic Calculation in the Socialist Commonwealth*, Auburn, AL: Ludwig von Mises Institute.
- Ostrom, Elinor (1990). *Governing the Commons: the Evolution of Institutions for Collective Action*, New York, NY: Cambridge University Press.
- Saggi, K. (2002, Fall). *Trade, Foreign Direct Investment, and International Technology Transfer: A Survey*, *World Bank Research Observer*, 17(2), 191-235.
- Smith, Adam (1776; 1931). *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations*, New York, NY: E. P. Dutton and Co.

پیوست ۴ معرفی اتحاد حقوق مالکیت و اسامی همکاران تهیه گزارش

بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱

الف) اساس بورس تحقیقاتی هراندو دسوتو

شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت محصول تلاش‌های اتحاد حقوق مالکیت در واشنگتن است. اتحاد حقوق مالکیت فعالیت خود را به حمایت از حقوق مالکیت (فیزیکی و معنوی) در ایالات متحده و سراسر جهان اختصاص داده است. اتحاد حقوق مالکیت وابسته به سازمان حمایت از مؤدیان مالیاتی، یعنی تشکیلات آمریکایی‌ها برای اصلاح نظام مالیاتی است.^۱

به‌رغم دسترسی فزاینده به داده‌ها و تحقیق در موضوع حقوق مالکیت، شاخص‌ها و مطالعات موجود به‌صورت سنتی بر تنها دو جنبه فیزیکی و معنوی حقوق مالکیت تمرکز کرده‌اند. علاوه بر این، اکثر شاخص‌های جهانی به‌جای تمرکز بر حقوق مالکیت، به مطالب وسیع‌تری اختصاص یافته‌اند. البته در شاخص آزادی اقتصادی^۲ بنیاد هریتیج و روزنامه *وال‌استریت*^۳ و آزادی اقتصادی جهان^۴ که توسط مؤسسه فریزر^۵ درباره حقوق مالکیت منتشر و تصویری از حقوق مالکیت کشورهای مختلف ارائه می‌شود. اتحاد حقوق مالکیت برای غلبه بر فقدان تعریف جامعی از معیارهای حقوق مالکیت، بورس هراندو دسوتو را در سال ۲۰۰۶ معرفی کرد. این بورسیه، هر ساله توسعه داده‌ها و بهبود مفاهیم را برای انتشار سالانه شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت که امسال پنجمین ویرایش آن منتشر می‌شود، فراهم می‌کند.

ب) درباره نویسنده

کایل جکسون^۶ دانشجوی دوره دکترای اقتصاد در دانشگاه جورج میسون است. او لیسانس اقتصاد را از کالج هیلسدیل^۷ و فوق لیسانس اقتصاد خود را از دانشگاه ایالتی سن خوزه^۸ دریافت کرد. اخیراً وی بورسیه ترم تابستانی در مؤسسه آمریکایی برای تحقیقات

-
1. Americans for Tax Reform (ATR)
 2. Index of Economic Freedom
 3. Heritage Foundation/*Wall Street Journal*
 4. Economic Freedom of the World
 5. Fraser Institute
 6. Kyle Jackson
 7. Hillsdale College
 8. San Jose State University

اقتصادی^۱ بود، جایی که موفق به دریافت جایزه روی فولک^۲ شد. این جایزه به دانشجویان بورسیه‌ای تعلق می‌گرفت که بیشترین پتانسیل را برای رشد به‌عنوان یک اقتصاددان از خود نشان می‌دادند.

تحقیق قبلی آقای جکسون در حوزه توسعه اقتصادی به‌طور خاص به منشأ و ماهیت نهادهایی می‌پرداخت که رشد اقتصادی را تسهیل می‌کنند. در طول این تحقیق، وی به نقش حیاتی حقوق مالکیت در بهبود شکوفایی و آزادی پی برد و امیدوار است که از طریق شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت به درک ما از موضوع کمک کند.

ج) درباره همکاران

نیکول آلپرت

خانم نیکول ایدانا آلپرت،^۳ سردبیر بهترین تجربه^۴ به‌عنوان اولین روزنامه بنیاد لاین راک^۵ است. قبل از پیوستن به لاین راک در سال ۲۰۰۸، او یک کارخانه نوشابه‌سازی را مدیریت می‌کرد و در ادبیات بین‌فرهنگی برای دانشکده‌های انگلیسی و آموزش عمومی دانشگاه لینگنان^۶ کار می‌کرد. آلپرت لیسانس خود را در رشته اقتصاد و روابط بین‌الملل از کالج مریلند واشنگتن^۷ دریافت کرد.

ماریوس دوکشایم

ماریوس دوکشایم^۸ یک مشاور اقتصاد سیاسی در سیویتا^۹ است. وی لیسانس خود را در رشته اقتصاد از دانشگاه اسلو^{۱۰} و فوق لیسانس اقتصاد سیاسی را از مدرسه مدیریت نروژ^{۱۱} اخذ کرده است. دوکشایم نویسنده و مؤلف همکار در چاپ کتاب‌ها و مقالات متعددی است که از

-
1. American Institute for Economic Research
 2. Roy A. Foulke, Jr. Award
 3. Nicole Idanna Alpert
 4. Best Practice
 5. Lion Rock Institute
 6. Lingnan University
 7. Washington College of Maryland
 8. Marius Doksheim
 9. Civita
 10. University of Oslo
 11. Norwegian School of Management

آن جمله شکست!^۱ در مورد انتخاب عمومی و مهاجرت و آزادی^۲ در مورد مهاجرت است.

مارتین کراز

دکتر مارتین کراز^۳ استاد اقتصاد دانشکده حقوق دانشگاه بوینس آیرس و مدیر مرکز تحقیقات نهادها و بازارهاست.^۴ وی نویسنده کتب و مقالات متعدد دانشگاهی، و همچنین عضو جامعه مونت پلرین^۵ می‌باشد. دکتر مارتین مدرک دکترای خود را در رشته مدیریت از دانشگاه لاپلاتا در آرژانتین^۶ اخذ کرده است.

کریشنا نوپان

کریشنا نوپان^۷ رئیس و اولین بنیان‌گذار هسته متفکران بازار آزاد در نپال با عنوان دولت محدود^۸ است. وی بعد از فعالیت در هسته‌های متفکرین بازار آزاد در هند و ایالات متحده، به‌عنوان متخصص فنی، زیرنظر وزارت سلامت و جمعیت نپال و به‌منظور اصلاح مدیریت بودجه در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ مشغول به کار شد. او لیسانس مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه را از دانشگاه پوربانچال و فوق لیسانس اقتصاد را از دانشگاه ایالتی ویچیتا اخذ کرد.

مارکوس هیدینگ اولسن

مارکوس هیدینگ اولسن^۹ استاد اقتصاد بین‌الملل مدرسه اقتصاد و مدیریت بازرگانی در بوینس آیرس آرژانتین^{۱۰} است، جایی که او اقتصاد خرد تدریس می‌کند. بین سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ وی به‌عنوان تحلیلگر اقتصادی در مؤسسات سرمایه‌گذاری دلفوس^{۱۱} و IB and CP کار کرد و بعد از آن به مدت ۶ ماه به‌عنوان مأمور به آفریقای جنوبی سفر کرد و

1. Svikt!

2. Migrasjon og frihet

3. Martin Krause

4. Center for Research on Institutions and Markets (CIIM-ESADE)

5. Mont Pelerin Society

6. University of La Plata, Argentina

7. Krishna Neupane

8. Limited Government

9. Marcos Hidding Ohlson

10. School of Economics and Business Administration (ESEADE) in Buenos Aires, Argentina

11. Delphos Investment

تجربیات دست اولی در صورت اقامت غیررسمی (غیرقانونی) کسب کرد. او علاوه بر سردبیری روزنامه مجمع جمهوری‌خواهان،^۱ به عضویت شورای شهر سن ایسیدرو^۲ در حومه بوینس آیرس هم درآمد. او لیسانس اقتصاد خود را از دانشگاه کاتولیک آرژانتین^۳ و فوق لیسانس خود در رشته اقتصاد بین‌الملل را از مدرسه بازرگانی بین‌المللی ژونکوپینگ سوئد^۴ گرفت.

ژوزف کوئسنل

ژوزف کوئسنل^۵ تحلیلگر سیاستگذاری در مرکز تحقیقاتی سیاست عمومی^۶ است. کوئسنل، محقق پیشرو در پروژه تحقیقات بومی مرکز است که مباحث حاکمیتی را در جوامع نخستین بررسی کرده و درباره دیگر مباحث بومی نیز تحقیق می‌کند. او لیسانس علوم سیاسی و تاریخ از دانشگاه مک‌گیل در مونترال کبک^۷ دارد و در حال اتمام دوره فوق لیسانس روزنامه‌نگاری در دانشگاه کارلتون در اوتاوا اونتاریو^۸ است.

دکتر ریچارد واگنر

ریچارد واگنر^۹ استاد اقتصاد دانشگاه جورج میسون است. او کتب و مقالات متعددی در موضوعات نظری اقتصاد و اقتصاد سیاسی منتشر کرده است. رشته اتصال تمام این آثار، ارتباط ادامه‌دار بین آزادی و بردگی است. آثار وی بر این مسئله متمرکز است که چگونه آزادی می‌تواند توسعه‌یافته و بردگی کاهش یابد. جدیدترین کتاب‌های او *جامعه‌شناسی مالی و نظریه مالیه عمومی*^{۱۰} (۲۰۰۷) و *ذهن، جامعه و اقدام بشر: زمان و دانش در نظریه اقتصاد اجتماعی*^{۱۱} (۲۰۱۰) می‌باشد. او دکترای خود در اقتصاد را از دانشگاه ویرجینیا^{۱۲} دریافت کرده است.

1. *Republican Forum*

2. San Isidro

3. Universidad Católica Argentina (UCA)

4. JIB'S Jonkoping International Business School, Sweden

5. Joseph Quesnel

6. Frontier Centre for Public Policy

7. McGill University in Montreal, Quebec

8. Carleton University in Ottawa, Ontario

9. Richard Wagner

10. *Fiscal Sociology and the Theory of Public Finance*

11. *Mind, Society, and Human Action: Time and Knowledge in a Theory of Social Economy*

12. University of Virginia

پیوست ۵ اسامی مشارکت‌کنندگان بین‌المللی در تهیه گزارش بین‌المللی حقوق مالکیت سال ۲۰۱۱

ما سپاس‌گزاری صمیمانه خود را به سازمان‌های مشارکت‌کننده در جهت تضمین و توسعه حقوق مالکیت در کشورهای خود و در سراسر جهان ابراز می‌کنیم و همچنین از سازمان‌های همکار خود برای فراهم نمودن بازخوردها، دادن نظرها و پیشنهادهای تشکر می‌کنیم. این همکاری امکان داد تا حوزه‌هایی را که نیاز به بهبود دارند شناسایی کنیم و شاخص را به ابزاری مفید در توسعه حقوق مالکیت تبدیل کنیم. برای تهیه گزارش در سال ۲۰۱۱، سازمان‌های زیر با ما همکاری داشته‌اند.

مؤسسه آدریاتیک برای سیاستگذاری عمومی، کرواسی^۱

مؤسسه آدریاتیک یک کانون فکری مستقل طرفدار بازار آزاد است که در سال ۲۰۰۴ در ریچکا کرواسی بنا نهاده شد. این مؤسسه کار خود را به توسعه آزادی اقتصادی و دفاع از اصلاحات بازار آزاد در کرواسی و اروپای جنوب شرقی اختصاص داده است. این مؤسسه تفکرات خلاقانه را ارتقا بخشیده و اصول توسعه و راه‌حل‌هایی برای رشد و توسعه اقتصادی جوامع اروپای شرقی بعد از کمونیست‌ها، ارائه کرد. این مؤسسه با داشتن مشاورانی فعال و محققانی باتجربه، منابعی را برای پشتیبانی از تحقیقات، کنفرانس‌ها و رویدادهای استراتژیک فراهم کرد. این کمک‌ها، طیفی از متخصصان رقابت در موضوعات مختلف از اقتصاد گرفته تا امنیت را پوشش داده است.

گروه متفکران آلبانیایی اقتصاد اجتماعی، آلبانی^۲

گروه متفکران آلبانیایی اقتصاد اجتماعی مؤسسه‌ای غیرانتفاعی است که در سال ۱۹۹۹ تأسیس شد. هدف این نهاد ترویج توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی است. این مؤسسه سی پروژه را با همکاری سازمان‌های ملی و بین‌المللی از جمله دولت آلبانی، وزارتخانه‌های مختلف آلبانی، بانک جهانی، بنیاد سورس،^۳ سفارت آمریکا، IFAD، GTZ، SEED و GDN به انجام رسانده است.

1. Adriatic Institute for Public Policy (AI) - Croatia; www.adriaticinstitute.org

2. Albanian Socio Economic Think Tank (ASET) - Albania; www.aset-al.org

3. SOROS Foundation

مؤسسه راهکارهای جایگزین، پاکستان^۱

مؤسسه راهکارهای جایگزین/ متفاوت/ گوناگون اولین گروه متفکرین بازار آزاد در پاکستان است. این یک مؤسسه مستقل، غیرانتفاعی، غیردولتی و تحقیقات آموزشی است که با هدف رفاه جامعه توسط مردم و بر پایه کمک‌های متقابل و همکاری آزاد تأسیس شده است. این مؤسسه مستقل از هرگونه وابستگی سیاسی است. فلسفه تشکیل و عملکرد مؤسسه بر پایه ارزش‌های دولت محدود، حاکمیت قانون، حمایت از حقوق مالکیت، اقتصاد بازار، آزادی فردی و ابتکار عمل خصوصی است.

انجمن آزادی مصرف‌کننده، کاستاریکا^۲

سازمانی غیرانتفاعی است که برای دفاع از حقوق مشتریان برای انتخاب آزاد تشکیل شد. هدف آن دفاع از حقوق مصرف‌کنندگان در برابر دولت، تولیدکنندگان و کارخانه‌داران است. از وظایف این انجمن دفاع از حق تجارت می‌باشد، که شامل حق خرید کالا و خدمات از هر پیشنهاددهنده، بدون توجه به نژاد، مذهب، ملیت یا هر ویژگی دیگری است.

انجمن تفکر آزادی‌خواهانه، ترکیه^۳

این انجمن در دسامبر ۱۹۹۲ تأسیس شد. اهداف این انجمن به‌عنوان یک سازمان غیرانتفاعی و غیردولتی، شامل معرفی عقاید روشن‌فکری که در قلب تمدن لیبرال دمکرات جای دارد به جامعه ترکیه است تا آنها درک بهتر و پذیرش راحت‌تری از ارزش‌هایی همچون آزادی، عدالت، بردباری، صلح، حقوق بشر و حاکمیت قانون را داشته باشند. تشویق تحقیقات دانشگاهی در موضوع آزادی؛ و کمک به یافتن راهکارهای مؤثر برای مشکلات اقتصادی ترکیه در چارچوب تفکرات لیبرال از دیگر اهداف این انجمن است.

مرکز اقتصادی اتریش^۴

این مرکز، ایده‌های مکتب اقتصادی اتریش را ترویج می‌کند. هدف اصلی آن، کمک به

1. Alternate Solutions Institute - Pakistan; www.asinstitute.org

2. www.consumidoreslibres.org

3. Association for Liberal thinking - Turkey; www.liberal.org.tr

4. Austrian Economics Center (AEC) - Austria

ایجاد جامعه‌ای آزاد و مسئول است. این مرکز مسائل مربوط به اقتصاد و سیاست اجتماعی را با ارائه تحقیقات و راهکارهای علمی مورد توجه قرار می‌دهد. هدف این مرکز، بهبود درک عمومی از مسائل کلیدی اقتصادی است که به‌منظور دسترسی به یک جامعه آزاد مورد نیاز است.

باشگاه کسب‌وکار بیشکک، جمهوری قرقیزستان^۱

باشگاه کسب‌وکار بیشکک، یک انجمن عمومی در قرقیزستان است که به‌صورت غیرانتفاعی و غیردولتی تأسیس شده است. این باشگاه به دنبال اصلاح اساسی محیط کسب‌وکار و تبدیل این کشور به یک مرکز اصلی و پویای کسب‌وکار است. این باشگاه تلاش می‌کند تا مردم قرقیزستان به نظام‌های اجتماعی، اطلاعاتی، فنی و اقتصادی بهتر دنیا دسترسی پیدا کنند. این کانون می‌کوشد به سازمانی معتبر تبدیل شود تا بتواند بر راهکارهای استراتژیک منطقه تأثیر داشته باشد.

مؤسسه امور عمومی چین^۲

این مؤسسه، یک سازمان بازار آزاد در چین است که تحقیقات در موضوع آزادی اقتصادی را در چین و سراسر جهان هدایت می‌کند.

مرکز انتشار دانش اقتصادی برای آزادی، ونزوئلا^۳

یک انجمن خصوصی و غیرانتفاعی است که در سال ۱۹۸۴ تأسیس شد. هدف این مرکز انتشار، تحقیق، آموزش و ترویج نظر بازار آزاد، آزادی فردی و دولت محدود است. این مرکز همچنین ابتکار عمل فردی، دموکراسی و حقوق مالکیت را ترویج کرده و فعالیت‌های سودمند در راه بهتر شدن درک از نظام بازار آزاد و جوامع آزاد و مسئول را هدایت می‌کند.

1. Bishkek Business Club - Kyrgyz Republic; www.Bdlk.org

2. Cathay Institute for Public Affairs - China; www.jiuding.org

3. Center for the Dissemination of Economic Knowledge for Freedom (CEDICE) Venezuela; www.cedice.ve

مرکز کارآفرینی و توسعه اقتصادی، مونته‌نگرو^۱

در سال ۱۹۸۳ برای پشتیبانی از کارآفرینی و توسعه اقتصادی تشکیل شد. مرکز کارآفرینی و توسعه اقتصادی، اهمیت کاربرد مفاهیم اثبات شده بین‌المللی کسب‌وکار در محیط داخلی را دریافته است. فعالیت‌های این مرکز شامل تسهیل شروع کسب‌وکار، مشاوره کسب‌وکار، تحقیق و ایجاد پیشنهادهای سیاستی است.

مرکز اقتصاد آزاد، کره جنوبی^۲

مرکز اقتصاد آزاد کره جنوبی در سال ۱۹۹۷ تأسیس شد که تحقیق، آموزش و انتشاراتی در جهت نفوذ لیبرالیسم کلاسیک و اصول اقتصاد مبتنی بر بازار در کره را ترویج می‌کند. این مرکز همچنین به‌عنوان واسطه‌ای برای اطلاع مردم کره از اصول تحقیقات اقتصاددانان بازار عمل می‌کند.

مرکز توسعه و تحلیل نهادی، رومانی^۳

مرکز توسعه و تحلیل نهادی یک مرکز تحقیق، توسعه و مشاوره برای ترویج آزادی‌های مدنی و اقتصادی نهادهاست. این مرکز به‌عنوان مرکزی برای حمایت از متفکرین طرفدار آزادی، لیبرال کلاسیک و نومحافظه‌کار درآمده است. فعالیت‌های مرکز از کارگروه‌ها و مباحثات عمومی تا انتشارات صنفی در پشتیبانی از سیاست‌های عمومی گسترده شده است.

مرکز مطالعات لیبرال دموکراتیک، صربستان^۴

مرکزی متشکل از متفکرین مستقل است که سیاست‌های عمومی را مطالعه می‌کند، پیشنهادهای سیاست عمومی را منتشر و سمینارها و سخنرانی‌ها در موضوع سیاست عمومی را در راستای مأموریت خود برای ترغیب سخنرانی‌ها و موضوعات عمومی در صربستان، سازمان‌دهی می‌کند.

1. Center for Entrepreneurship and Economic Development (CEED) - Montenegro

2. Center for Free Enterprise (CFE) - South Korea; www.cfe.org

3. Center for Institutional Analysis and Development (CADI) - Romania; www.cadi.ro

4. Center for Liberal-Democratic Studies (CLDS) - Serbia; www.clds.org.rs

مرکز مطالعات داخلی و بین‌المللی، موزامبیک^۱

این مرکز غیرانتفاعی تازه‌تأسیس، تحلیل و بحث بر استراتژی‌های سیاست عمومی درخصوص حاکمیت و توسعه را ترویج می‌کند. همچنین به دنبال پیشرفت تسهیم دانش در حوزه‌های علم و تکنولوژی، علوم سیاسی، اقتصاد، فرهنگ و جامعه می‌باشد. مأموریت مرکز، همکاری در توسعه اقتصادی - اجتماعی موزامبیک و تولید تفکر خلاقانه در جامعه از طریق تحقیق، مباحثه، مقاله و تحلیل سیاست‌های عمومی است.

مرکز تحقیق و توسعه، مکزیک^۲

این مرکز غیرانتفاعی، عهده‌دار تحقیق و ارائه پیشنهاد گزینه‌های سیاسی برای توسعه اقتصادی و دموکراتیک مکزیک است. این سازمان به دنبال توسعه مباحث تکررگرایانه در حاکمیت قانون و دموکراسی، اقتصاد بازار، توسعه اجتماعی و تقویت رابطه مکزیک با ایالات متحده است. این مرکز، یافته‌های خود را به عموم مردم با اهداف تقویت مباحث عمومی و کمک به تصمیم‌سازی مناسب در کشور، ارائه می‌کند.

مرکز مطالعه امور انسانی، بورکینافاسو^۳

کانونی برای مشاوره در موضوع آموزش، تحقیق سیاست عمومی و بازار آزاد است. این مرکز، یک سازمان مستقل، غیرانتفاعی و بدون وابستگی به هیچ حزبی سیاسی است. مأموریت این مرکز، ارائه راهکارهای خلاقانه برای ارائه سیاست‌های عمومی کارا با استفاده از اصلاحات موفق است که در دیگر نقاط دنیا به‌عنوان مدل به‌کار گرفته شده است. این مرکز نحوه کارکرد بازارها را با هدف شناسایی سازوکارهایی که منجر به رونق و شکوفایی و رفاه تمام افراد جامعه می‌شود، مطالعه می‌کند.

مؤسسه بازار آزاد آسیای میانه، جمهوری قرقیزستان^۴

مؤسسه بازار آزاد آسیای میانه یک هسته مشاوره مستقل و غیرانتفاعی است که در ۶

1. Center for Mozambican and International Studies (CEMO) - Mozambique

2. Center of Research for Development (CIDAC) - Mexico; www.cidac.org

3. Le Centre Des Affaires Humaines (CEDAH), www.cedahburkina.com

4. Central Asian Free Market Institute-Kyrgyz Republic; www.freemarket.kg

آوریل ۲۰۰۹ با دفاتری در بیشکک و دوشنبه و حوزه فعالیت در قرقیزستان، تاجیکستان و قزاقستان تأسیس شد. این مؤسسه به دنبال تبدیل شدن به مرکز تحقیقاتی اصلی در حوزه آسیای میانه در زمینه موضوعات سیاست عمومی است.

مرکز جامعه مدنی، هند^۱

مرکز جامعه مدنی هند، یک سازمان تحقیقاتی و آموزشی مستقل و غیرانتفاعی است که فعالیت خود را به توسعه کیفیت زندگی تمام شهروندان هند از طریق احیا و تجدید نیروی جامعه مدنی اختصاص داده است.

مرکز تحقیقات سیاستی، هند^۲

یک مرکز تحقیقاتی مستقل، یک هسته مشاوره و یکی از ۲۷ مؤسسه تحقیقاتی علوم اجتماعی ملی است که توسط هیئت هندی تحقیقات علوم اجتماعی دولت هند، به رسمیت شناخته شده است. هدف اصلی این مرکز، هدایت افکار و ارائه راهکارهای مولد در زمینه موضوعات سیاستی و روشن‌فکری است. این مرکز به دلیل دیدگاه متفاوت، ترکیب منحصر به فرد پژوهشی و اظهارنظرهای تجربی خود، به رسمیت شناخته شده است.^۳

مرکز تحقیق در خصوص نهادها و بازارها، آرژانتین

مرکز تحقیق در خصوص نهادها و بازارهای آرژانتین، یک هسته مشاوره سیاست عمومی جزء ESEADE در بوینس آیرس است. مأموریت اصلی این مرکز، ارزیابی و توسعه نهادهایی است - با تأکید بر حقوق مالکیت، عقود و آزادی‌های فردی - که اجازه عملکرد مناسب را به بازار می‌دهند.

سیویتا، نروژ^۴

سیویتا می‌کوشد توافق عمومی در خصوص اهمیت اصول اقتصاد بازار و کارکردهای آن بر

1. Centre for Civil Society - India; www.ccs.in

2. Centre for Policy Research (CPR) - India; www.cprindia.org

3. Centro de Investigaciones de Instituciones y Mercados de Argentina (CIIMA-ESEADE); www.ciima.org.ar

4. Civita-Norway; www.civita.no

رفاه، آزادی و دموکراسی را افزایش دهد. این مرکز کار خود را بر بستر مسئولیت شخصی و جامعه مدنی از طریق تحقیق و ارائه، انتشارات، سمینارها، کنفرانس‌ها و اطلاعات عمومی برای مخاطبین عمومی متمرکز کرده است.

کامپتر^۱، ایتالیا

کامپتر یک گروه از متفکرین ایتالیایی است که به دنبال ترویج آزادی بازار و آزادی فردی در جهت خلق شکوفایی برای افراد و جامعه است. هدف این مؤسسه فقط انتشار ارزش‌های لیبرالیسم نیست بلکه به دنبال توسعه و اجرای سیاست‌های لیبرال کلاسیک برای کمک به اقتصاد ایتالیا از طریق ایجاد بازارهای رقابتی‌تر با حضور کم‌رنگ‌تر دولت، نیروی کار جوان ماهر و یک بازار نیروی کار منعطف است. پروژه‌های کامپتر بر ضروریات و مشکلات شرکت‌هایی که در ایتالیا و بازارهای اروپایی فعالیت می‌کنند، تمرکز دارد.

مؤسسه مشاوران EBI، مغولستان^۲

یک مؤسسه مشاوره غیرانتفاعی و غیرحزبی است که در سال ۲۰۰۸ در اولان باتار تأسیس شد و مأموریت آن کشف، توسعه و پشتیبانی از کارآفرینان فکری است که می‌توانند دید مؤسسات را نسبت به جامعه کارآفرینی آزاد و توسعه دموکراسی، ترقی بدهد. EBI به دنبال دستیابی به اهداف خود از طریق شناسایی، استخدام، آموزش و قرار دادن افراد جوان در سیاست و دولت برای افزایش تعداد و اثرگذاری پیشروان سیاست عمومی است.

یودوکزا، سوئد^۳

یودوکزا یک کانون مشاوره در استکهلم سوئد است. تمرکز اصلی آن بر تشریح آثار فرهنگی ظهور تکنولوژی‌های نواز طریق تحقیقات خود براساس نظریات کلاسیک بازار آزاد و افکار پویاگران درخصوص آزمایش، ابداع و تمرکززدایی است.

1. Competere; www.competere.eu

2. EBI Think Tank Institute (EBI) - Mongolia; www.ebi.mn

3. Eudoxa; www.eudoxa.se

اتحاد اروپایی برای رشد اقتصادی، اتریش^۱

این اتحاد به‌عنوان یک مرکز فعالیت اروپایی عمل می‌کند و به‌طور ممتد با بیش از صد سازمان سیاست عمومی همکاری می‌کند. همچنین به دنبال ترویج اقتصاد بازار آزاد، مکتب اقتصادی اتریش و انتخاب عمومی به‌عنوان یک جایگزین قابل رشد و پایدار در اتریش و اروپا نه فقط به‌وسیله یک هسته مشاوره عمومی بلکه به‌عنوان یک مؤسسه دانشگاهی است. به‌علاوه، این اتحاد مسائل مربوط به بی‌سوادی اقتصادی و سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی را بررسی کرده و مطالعات علمی و راهکارهایی را برای کمک به بهبود درک عمومی از سؤالات کلیدی اقتصادی ارائه می‌کند.

بنیاد هایک، اسلواکی^۲

بنیاد هایک توسط عده‌ای از اقتصاددانان لیبرال اسلواکی تأسیس شد و مأموریت اصلی آن بنای عقاید لیبرال در اتریش است. بنیاد به‌واسطه این عقاید لیبرال، به دنبال ارائه پیشنهادها و اصلاحی برای بازار به مسائل اقتصادی و اجتماعی است. این بنیاد همچنین سعی دارد عقاید لیبرال کلاسیک را در فرایند اصلاحات اسلواکی گسترش دهد و جایگاهی برای تبادل نظر متخصصین فراهم کند.

مؤسسه فردریش آگوست وون هایک، اتریش^۳

این مؤسسه در سال ۱۹۹۳ به یاد برنده جایزه نوبل، فردریش آگوست وون هایک، و به‌منظور ترویج مکتب اقتصادی اتریش تأسیس شد. این مؤسسه تحقیقاتی، خصوصی و مستقل است که به‌شدت با دیگر مؤسسات فکری مشابه همکاری می‌نماید و کنفرانس‌های دانشگاهی، سمینارها و سخنرانی‌هایی را سازمان‌دهی می‌کند.

بنیاد بازار آزاد، آفریقای جنوبی^۴

بنیاد بازار آزاد، سازمانی مستقل و غیرانتفاعی است که در سال ۱۹۷۵ برای ترویج و

1. European Coalition for Economic Growth (ECEG) - Austria; www.e-growth.eu

2. F.A. Hayek Foundation (FAHF) - Slovakia; www.hayek.sk

3. Friedrich August Von Hayek; www.hayekinstitut.at

4. The Free Market Foundation - South Africa; www.freemarketfoundation.com

پرورش جامعه‌ای آزاد، مبتنی بر حاکمیت قانون، آزادی فردی و آزادی اقتصادی و آزادی مطبوعات به‌عنوان اجزای بنیادی دفاع از حقوق بشر و دموکراسی و بر پایه اصول لیبرال کلاسیک، بنیان نهاده شد.

بنیاد فردریش نومان، آلمان^۱

بنیاد فردریش نومان، یک سازمان مستقل، غیرانتفاعی و غیردولتی است که متعهد به ترویج سیاست‌های لیبرال است. این بنیاد، آزادی در شأن بشری را به‌عنوان پیش‌شرط غایی جامعه‌ای که مردم در آن با صلح و آزادانه زندگی می‌کنند، توسعه می‌دهد. همچنین پروژه‌های متنوعی را با همکاری سازمان‌های مشارکت‌کننده در آفریقا پشتیبانی کرده و در بیش از پنجاه کشور دنیا فعال است.

مرکز پیشگام برای سیاست عمومی، کانادا^۲

مرکز پیشگام برای سیاست عمومی متشکل از یک گروه متفکرین سیاست عمومی مستقل است که در کانادای غربی بنا شد. مأموریت این مرکز، توسعه و تعمیم انتخاب‌های عمومی است که به مناطق سرسبز کانادا کمک می‌کند تا پتانسیل‌های اقتصادی وسیع اما کشف نشده خود را بازیابد.

بنیاد اطلس ۱۸۵۳، آرژانتین^۳

بنیاد اطلس ۱۸۵۳ یک سازمان غیرانتفاعی و غیرحزبی است که در سال ۱۹۹۸ تأسیس شد. مأموریت این بنیاد راهنمایی حرکت به‌سمت یک جامعه باز بر پایه دفاع از آزادی فردی، محدودیت‌های نهادی عمل دولت، اقتصاد بازار، مالکیت خصوصی، کارآفرینی آزاد و حاکمیت قانون است.

بنیاد آی دی ایی، مکزیک^۴

بنیاد آی دی ایی یک مرکز تحقیقاتی غیرانتفاعی و غیرحزبی تازه‌تأسیس می‌باشد

1. Friedrich Naumann Foundation - Germany; www.freiheit.org

2. Frontier Centre for Public Policy - Canada; www.fcpp.org

3. Fundación Atlas 1853 - Argentina; www.atlas.org.ar

۴. بنیاد IDEA، مکزیک؛ www.fundacionidea.org.mx

که در مکزیکوسیتی واقع شده است. مأموریت آن، هدایت تحقیق، تحلیل و ارزیابی مستقل از سیاست عمومی در مکزیک و دیگر کشورهای در حال توسعه است. هدف این بنیاد ارائه توصیه‌های سیاستی برای بهبود سیاست‌ها و برنامه‌هایی است که باعث بهبود فرصت‌های برابر از طریق توسعه اقتصادی، آموزش و کاهش فقر می‌شود.

بنیاد آزادی، آرژانتین^۱

بنیاد آزادی سازمانی غیرانتفاعی است که هدف آن توسعه و ترویج نظریات لیبرال در زمینه‌های اجتماعی به‌وسیله تحقیق و انتشار سیاست‌های عمومی مرتبط با حوزه‌های بازرگانی، اقتصادی و اجتماعی است. بنیاد آزادی در سال ۱۹۸۸ توسط عده‌ای از بازرگانان و متخصصان تأسیس شد. این بنیاد مورد حمایت بیش از دویست شرکت خصوصی قرار دارد. فعالیت‌های این بنیاد شامل دوره‌های آموزشی، سخنرانی‌ها، سمینارها، تحقیقات، انتشارات و همچنین حضور پررنگ در رسانه‌ها از طریق یادداشت و معرفی برنامه‌های بنیاد است.

بنیاد آزادی، پاناما^۲

بنیاد آزادی یک سازمان غیرانتفاعی است که در سال ۲۰۰۱ در جمهوری پاناما تأسیس شد. مأموریت این بنیاد، گسترش و دفاع از اصول آزادی فردی و ترویج جامعه آزاد و شهروندان مسئول است.

مرکز سیاست و آموزش IMANI، غنا^۳

IMANI یک سازمان غیرانتفاعی و غیردولتی آفریقایی است که در سال ۲۰۰۴ بنیان نهاده شد این مرکز به امر آموزش اصول اقتصاد آزاد به جامعه و پرورش آگاهی عمومی از موضوعات سیاستی مهم در کسب‌وکار، دولت و جامعه مدنی اختصاص یافته است. IMANI و مشارکت‌کنندگان بین‌المللی آن می‌کوشند از طریق سمینارها، انتشارات و مقالات، در ترویج تحقیقات روشن‌فکری بر پایه ارزش‌های درست نقش داشته باشند.

1. Fundación Atlas 1853 - Argentina; www.libertad.org.ar

2. Fundación Libertad - Panama; www.fundacionlibertad.org.pa

3. IMANI Center for Policy and Education - Ghana; www.imanighana.org

ابتکار عمل برای تحلیل سیاست عمومی، نیجریه^۱

IPPA یک مؤسسه تحقیقات سیاست عمومی در نیجریه است. این مؤسسه که در سال ۲۰۰۱ بنیان نهاده شد، بر اصول و نهادهای متعهد به اصول جامعه باز و آزاد به‌خصوص در آفریقا و نیجریه تمرکز دارد. IPPA موضوعات سیاست عمومی شامل اقتصاد توسعه، تجارت، کارآفرینی، حقوق مالکیت، آموزش، محیط زیست، سلامت و امنیت را تحقیق و مورد حمایت قرار می‌دهد.

Institut Constant de Rebecque، سوئیس^۲

این مؤسسه یک هسته مشاوره مستقل و غیرانتفاعی در سوئیس است که از طریق شبکه‌ای از متفکرین، محققین و دانشجویان جوان به ترویج عقاید موافق با رشد فردی، ابتکار عمل خصوصی و اقتصاد آزاد می‌پردازد. برای رسیدن به چنین اهدافی، مؤسسه راهکارهای خلاقانه و پایداری را برای چالش‌های کنونی ارائه داده و مباحث عمومی را وسعت می‌بخشد.

مؤسسه اقتصاد سیاسی، اکوادور^۳

سازمانی است که فعالیت‌های خود را به تحلیل سیاست عمومی و انتشار نظریات درخصوص وضعیت آزادی در اکوادور اختصاص داده است. این مؤسسه در سال ۱۹۹۱ توسط دورا^۴ به‌عنوان یک مؤسسه خصوصی، مستقل و غیرانتفاعی تأسیس شده است که از طریق کمک‌های داوطلبانه افراد، شرکت‌ها و بنیادها تأمین مالی می‌شود. مؤسسه اقتصاد سیاسی، تحقیقات مرتبط با مسائل اقتصادی - اجتماعی را انجام می‌دهد و این کشور را در چارچوب احترام به آزادی‌های فردی، مالکیت خصوصی، بازارهای آزاد و دولت محدود و پاسخ‌گو تحت تأثیر قرار می‌دهد.

1. The Initiative for Public Policy Analysis (IPPA) - Nigeria; www.ippanigeria.org

2. www.institutconstant.ch

3. Institute of Political Economy - Ecuador; www.ieep.org.ec/en/

4. Dora of Ampuero

مؤسسه آزادی و امور اقتصادی، مالزی^۱

مؤسسه آزادی و امور اقتصادی مالزی اولین اتاق فکر این کشور است که به ترویج راهکارهای بازارمحور برای غلبه بر چالش‌های سیاست عمومی می‌پردازد. این مؤسسه سازمانی مستقل و غیرانتفاعی است. این مؤسسه به‌عنوان هسته‌ای متشکل از متفکرین احزاب مختلف با طیف‌های سیاسی گوناگون فعالیت می‌کند. هدف این مؤسسه، پیشرفت اصول بازارمحور از طریق کار با شبکه‌ای از متخصصین همکار است.

مؤسسه اقتصاد آزاد، آلمان^۲

مؤسسه اقتصاد آزاد، هسته متفکرین بازار آزاد آلمان است. این مؤسسه درباره تغییر سیاست به‌وسیله توسعه مفاهیم اصلاحات با متخصصین محلی و بین‌المللی همکاری می‌کند. این ایده‌ها به سیاست‌مداران پیشنهاد می‌شود و بنابراین متفکرین طرفداران مداخله را به چالش می‌کشد.

مؤسسه مطالعات آتی برای توسعه، تایلند^۳

این مؤسسه، یک سازمان تحقیقاتی - دانشگاهی غیرانتفاعی است که هدف آن تقویت بینش بلندمدت برای توسعه جامعه تایلند، به‌ویژه در زمینه‌های اقتصاد، منابع انسانی و توسعه ملی است.

مؤسسه آزادی و دموکراسی، پرو^۴

مؤسسه آزادی و دموکراسی کانون متفکرین در لیماست که به‌طور خاص در مورد ترویج حقوق مالکیت در کشورهای در حال توسعه فعالیت می‌کند. هدف این مؤسسه، فراهم کردن نظریات علمی و اطلاعات برای دولت به‌منظور اجرای اصلاحات اساسی در حقوق مالکیت و کسب‌وکار است که باعث برون‌رفت شهروندان از فقر می‌شود.

1. Institute for Democracy and Economic Affairs (IDEAS) - Malaysia; www.ideas.org.my

2. The Institute for Free Enterprise (IUF) - Germany; www.iuf-berlin.org

3. Institute of Future Studies for Development (IFD) - Thailand; www.ifd.or.th

4. Institute for Liberty and Democracy (ILD) - Peru; www.ild.org.pe

مؤسسه اقتصاد بازار، بلغارستان^۱

این مؤسسه که در سال ۱۹۹۳ تأسیس شد، اولین و قدیمی‌ترین هسته مستقل متفکرین اقتصادی در بلغارستان است. هدف این مؤسسه، دفاع از راهکارهای بازارمحور برای چالش‌هایی است که شهروندان بلغارستان و منطقه، در اصلاحات با آنها مواجه می‌شوند. این مؤسسه، ارزیابی‌ها و تحلیل‌های مستقل از سیاست‌های اقتصادی دولت را تهیه می‌کند و در تلاش است تا کانون تبادل دیدگاه‌ها درخصوص اقتصاد بازار و موضوعات سیاستی مرتبط باشد.

مؤسسه امور عمومی، استرالیا^۲

مؤسسه‌ای غیرانتفاعی از متفکرین سیاست عمومی است که هدف آن حفظ و تقویت بنیادهای آزادی اقتصادی و سیاسی است. از سال ۱۹۴۳، این مؤسسه طلایه‌دار مباحث سیاسی و سیاست‌گذاری بوده است که چشم‌انداز سیاسی را ترسیم می‌کنند. این مؤسسه از بازار آزاد، جریان آزاد سرمایه، دولت محدود و کارا، سیاست عمومی مبتنی بر شواهد عینی حاکمیت قانون و دموکراسی پشتیبانی می‌نماید.

Instituto de Libre Empresa (ILE)، پرو^۳

این مؤسسه غیرانتفاعی، کانونی از متفکرین پروپی است که در سال ۱۹۹۸ در لیما تأسیس شد. این مرکز از نظام اقتصاد آزاد مبتنی بر ارزش‌ها و مزایای یک دولت محدود، حقوق مالکیت خصوصی و بازارهای آزاد حمایت می‌کند.

مؤسسه آزادی، برزیل^۴

سازمانی غیرانتفاعی است که هدف اصلی آن ترویج تحقیق، ایجاد و گسترش دارایی‌های فرهنگی و آموزشی است. این مؤسسه با نشان دادن مزایای جامعه سازمان‌یافته بر پایه

1. Institute for Market Economics (IME) - Bulgaria; www.ime.bg

2. Institute of Public Affairs (IPA) - Australia; www.ipa.org.au

3. Instituto de Libre Empresa (ILE) - Peru; www.ileperu.org

4. Instituto Liberdade do Rio Grande do sul (IL-RS) - Brazil; www.il-rs.org.br

اصول حقوق فردی، دولت محدود و پاسخ‌گو و احترام به حقوق مالکیت خصوصی و قراردادهای و ابتکارات آزاد اهداف خود را دنبال می‌کند.

بنیاد تحقیق بین‌المللی، عمان^۱

بنیاد تحقیق بین‌المللی عمان یک هسته تفکر اقتصادی مستقل و غیرانتفاعی با تأکید بر جهان عرب است که تحقیقات و دستور کاری خود را، با تکیه بر استفاده از نیروهای با محوریت دانشگاهی قرار داده است. دیدگاه این بنیاد، توسعه رشد از طریق آزادی اقتصادی است و مأموریت آن، سنجش، تحقیق و تبادل نظر منطقه‌ای و جهانی در خصوص تأثیر بازارهای رقابتی بر رفاه افراد است.

مؤسسه اصلاح اقتصادی، عراق^۲

یک مؤسسه تحقیقاتی مستقل در بغداد است که هدف آن، کمک به این کشور در گذار به اقتصاد بازار مدرن از طریق ترویج اصلاحات بر پایه تحقیق و مطالعه موردی است. این مؤسسه به دنبال پی‌ریزی نظام رسمی حقوق مالکیت و کمک به توسعه جامعه مدنی از طریق ترویج مباحث عمومی درباره آینده عراق است.

مؤسسه اورشلیم برای مطالعات بازار، رژیم صهیونیستی^۳

مؤسسه اورشلیم برای مطالعات بازار که در سال ۲۰۰۳ تأسیس شده است، کانونی غیرانتفاعی از متفکرین سیاست اقتصادی می‌باشد که هدف آن، توسعه پیشرفت اجتماعی رژیم صهیونیستی از طریق آزادی اقتصادی و فردی است. این مؤسسه به یکی از موفق‌ترین هسته‌های مشاوره غیرانتفاعی سیاست اقتصادی در رژیم صهیونیستی تبدیل شده است. که به‌طور مرتب مقاله‌های سیاست اقتصادی تأثیرگذار و قوی را منتشر می‌کند، تعداد زیادی از پروژه‌های آموزشی خصوصی را اجرا کرده است. این مؤسسه برنامه منحصر به فردی را با عنوان «هیئت مطالعاتی رژیم صهیونیستی برای پویایی عقاید»^۴ ارائه می‌کند.

1. International Research Foundation (IRF) - Oman; www.irfoman.org

2. Iraq Institute for Economic Reform (IIER) - Iraq; www.iier.org

3. Jerusalem Institute for Market Studies (JIMS) - Israel; www.jims-israel.org

4. Israel Panel Study of Opinion Dynamics (IPSOD)

مؤسسه آزادی مدیریت، سوئیس^۱

مؤسسه آزادی مدیریت در سال ۱۹۷۹ تأسیس شد و هدف آن تحقیق و انتشار اطلاعات و نظریات درخصوص آزادی است. این مؤسسه، عقاید و فرهنگ سوئیسی درخصوص آزادی فردی، صلح، آزادی و تنوع سیاسی را ترویج و به گسترش آزادی عقیده کمک می‌کند.

Libertad y Desarrollo، شیلی^۲

یک مرکز مطالعات و تحقیقات خصوصی و مستقل از هرگونه وابستگی‌های سیاسی، مذهبی، تجاری و دولتی است. این مؤسسه، فعالیت‌های خود را وقف تحلیل سیاست‌های عمومی برای ترویج ارزش‌ها و اصول جامعه آزاد کرده است.

مؤسسه آزادی، هند^۳

مؤسسه آزادی، یک کانون مشاوره مستقل است که هدف آن قدرتمندسازی مردم از طریق مهار کردن قدرت بازار است. هدف این مؤسسه مطالعه و کاربرد چهار رکن اساسی یک جامعه آزاد است: حقوق فردی، حاکمیت قانون، دولت محدود و بازار آزاد. این مؤسسه فعالیت‌هایی در زمینه سیاست عمومی دارد که برخی از آنها عبارت‌اند از: توسعه اقتصادی و سیاست تجاری، سیاست انرژی و کیفیت زیست‌محیطی، سیاست‌های آموزش و سلامت، دموکراسی و اصلاحات دولت و حقوق مالکیت فردی و اختراعات همچنین این مرکز برپاکننده کنفرانس‌ها و سمینارهایی در این زمینه است و برنامه‌های انتشاراتی نیز دارد.

دولت محدود، نپال^۴

دولت محدود، مؤسسه‌ای تحقیقاتی و آموزشی مستقل، غیرانتفاعی و غیرحزبی است که

1. Liberales Institut - Switzerland; www.libinst.ch

2. www.lyd.com

3. Liberty Institute - India; www.indefenceofliberty.org

4. Limited Government - Nepal; www.lgn.org.np

در سال ۲۰۰۷ تأسیس شد. مأموریت آن، تسهیل و گسترش مباحث درباره ایده آزادی بین رهبران فکری و جامعه مدنی از طریق ترویج نظریاتی است که از اصلاحات سیاست عمومی بازار آزاد دفاع می‌کنند.

مؤسسه شیرسنگی، هنگ‌کنگ^۱

مؤسسه شیرسنگی در سال ۲۰۰۴ تأسیس شد و قانونی برای مشاوره سیاست عمومی است که از راهکارهای بازار آزاد برای چالش‌های هنگ‌کنگ دفاع می‌کند. این مؤسسه از بازار آزاد، حقوق مالکیت، دولت کوچک، مالیات‌های پایین و حداقل محدودیت‌ها بر محیط کسب‌وکار به‌منظور ایجاد بهترین فضا برای آزادی و شکوفایی دفاع می‌کند.

مؤسسه Ludwig von Mises، لهستان^۲

یک مرکز تحقیقاتی و آموزشی مستقل و غیرانتفاعی در لهستان است که هدف اصلی آن افزایش آگاهی اجتماعی درخصوص پیشرفت اقتصادی و ارکان اقتصاد بازار آزاد است. این مؤسسه همچنین روابط بر پایه همکاری مسالمت‌آمیز بین افراد را ترویج می‌کند.

مؤسسه مشارکت متفکرین در دولت محدود، فیلیپین^۳

مؤسسه مشارکت متفکرین در دولت محدود، یک هسته مشاوره مستقل می‌باشد که به دنبال توسعه پنج اصل اساسی است: دولت کوچک، مالیات‌های کم، بازارهای آزاد، حاکمیت قانون و مسئولیت شخصی. این مؤسسه اعتقاد دارد که اگر افراد، والدین، بنگاه‌ها و سازمان‌های داوطلبی؛ مسئولیت‌های فردی و داوطلبی را درخصوص زندگی‌ها، خانواده‌ها و جوامع خود تقبل کنند جامعه بسیار صلح‌آمیز و پویا خواهد بود.

مؤسسه ناسائو، باهاماس^۴

مؤسسه ناسائو یک مرکز مشاوره است که در سال ۱۹۹۵ تأسیس شده و سرمایه‌داری و

1. The Lion Rock Institute - Hong Kong; www.lionrockinstitute.org

2. Ludwig von Mises Institute - Poland; www.mises.pl

3. Minimal Government Thinkers, Inc.- Philippines; www.minimalgovernment.net

4. The Nassau InstituteThe Bahamas, www.nassauinstitute.org

بازارهای آزاد را ترویج می‌کند. هدف این مؤسسه، تنظیم و ترویج سیاست‌های دولت محدود، آزادی فردی و حاکمیت قانون است. مؤسسه ناسائو، احیای تحقیقات تاریخی که باعث ترویج ثروت عمومی آزاد می‌شود را ترغیب می‌کند و با فلسفه سیاسی تمرکز قدرت در دولت مرکزی به هر شکل آن مقابله می‌کند.

مکتب اقتصادی نو، گرجستان^۱

مکتب اقتصادی نو، مؤسسه‌ای غیرانتفاعی است که جهت آن به سمت ایجاد افکار عمومی بر پایه افکار اقتصادی لیبرال کلاسیک است. نظریات اصلی آن به فردگرایی روش‌شناختی، آزادی فردی و دولت محدود می‌شود. فعالیت‌های این مؤسسه شامل انتشار دانش اقتصادی از طریق سمینارها، کنفرانس‌ها، مطبوعات، ترجمه‌ها، سخنرانی‌های عمومی و ... است. این مکتب با سازمان‌دهی جلسات، سمینارها، شرکت در مباحث، کمیسیون‌های دولتی و دعوت از کارشناسان بین‌المللی، در فرایند توسعه سیاست عمومی فعالیت می‌کند.

میزگرد تجاری نیوزیلند^۲

میزگرد تجاری نیوزیلند یک سازمان هیئت‌رئیس‌ای از بنگاه‌های عمده تجاری است که برای کمک به توسعه سیاست‌هایی که منجر به منافع ملی می‌شوند، گرد هم آمده‌اند. این مؤسسه بر این عقیده است که یک بخش تجاری پویا و سالم و بازارهای باز و رقابتی برای نیل به جامعه عادلانه و اقتصاد شکوفا، ضروری و اساسی هستند.

مؤسسه OHRID برای استراتژی‌های اقتصادی و امور بین‌المللی، مقدونیه^۳

مؤسسه OHRID یک مرکز مشاوره مستقل و غیرانتفاعی است. این مؤسسه متعهد به فراهم کردن توازن قدرت سیاسی در مقدونیه از طریق هدایت تحقیقات سیاست

1. New Economic School (NESG) - Georgia; www.nesg.net

2. New Zealand Business Roundtable - New Zealand; www.nzbr.org.nz

3. OHRID Institute for Economic Strategies and International Affairs-Macedonia; www.oi.org.mk

اقتصادی، ترویج بخش خصوصی و اصلاح بازار آزاد و عمل کردن به‌عنوان ناظر بر فعالیت‌های دولت برای اطمینان از پاسخ‌گویی است. این مؤسسه در نیل به جامعه دموکراتیک بازارمحور در مقدونیه کمک می‌کند.

Pal-Think برای مطالعات استراتژیک، فلسطین^۱

Pal-Think یک هسته مشاوره مستقل، غیرانتفاعی، غیرسیاسی، غیردولتی و غیرفرقه‌ای برای مطالعات استراتژیک است که هدف آن انگیزش و الهام بخشیدن به مباحث عمومی و وفاق عمومی برای رفاه فلسطینیان است. این مؤسسه در سال ۲۰۰۷ در غزه توسط گروهی از محققین و فعالان جامعه فلسطینی که در مورد خاورمیانه، مسائل جاری آن، پتانسیل و امکانات آن دانش لازم را دارند، بنیان نهاده شد.

بنیاد لهستانی - آمریکایی برای تحقیقات و آموزش اقتصادی، لهستان^۲

سازمانی مستقل و غیردولتی است که فعالیت‌های خود را به آموزش بازار آزاد و ترویج آزادی اقتصادی و همچنین مالکیت خصوصی اختصاص داده است. این بنیاد رابطه اخلاق اقتصاد و توسعه علم اقتصاد را مطالعه می‌کند و اهداف اصلی آن، انتشار دانش اقتصادی و درک رابطه بین اخلاق و اقتصاد، ترویج تحقیق بر اقتصاد بازار آزاد و افشای سفسطه‌ها و موهومات اقتصادی است.

بنیاد Samriddhi، نپال^۳

به تقلید از تجارب اصول دموکراتیک در قرن بیست‌ویکم، بنیاد تحت قانون ثبت شرکت‌های نپال به‌عنوان یک سازمان غیرانتفاعی ثبت شده است. این بنیاد به قدرت مردم اعتقاد دارد و افراد را به‌عنوان بالاترین درجه مرکز قدرت می‌داند.

تیمبرو، سوئد^۴

از سال ۱۹۷۸، مؤسسه تیمبرو به‌عنوان مدافع بازارهای آزاد، تجارت آزاد و جوامع آزاد

1. Pal-Think for Strategic Studies-Palestine; www.palthink.org

2. Polish - American Foundation for Economic Research and Education-Poland; www.pafere.org

3. Samriddhi Foundation - Nepal; www.samriddhi.org

4. Timbro - Sweden; www.timbro.se

تأسیس شده است. هدف این مؤسسه، ترویج و انتشار نظریات و موضوعاتی است که از اصول بازار آزاد، اقتصاد آزاد، آزادی فردی و جامعه آزاد حمایت می‌کنند.

مؤسسه Unirule برای علم اقتصاد، چین^۱

یک مرکز مشاوره مستقل، غیرانتفاعی و غیردولتی است که در سال ۱۹۹۳ به صورت مشترک توسط پنج اقتصاددان برجسته، پروفسور مائو یوشی،^۲ پروفسور ژانگ شوگوانگ،^۳ پروفسور شنگ هونگ،^۴ پروفسور فان گنگ^۵ و پروفسور تنگ شونینگ^۶ بنیان نهاده شد. این مؤسسه فعالیت‌های خود را صرف تبادل آزاد نظریه‌ها در خصوص علم اقتصاد به طور عام با تمرکز خاص بر اقتصاد نهادی کرده و جایگاه والایی را در میان دانشگاه‌ها دارد.

بنیاد پشتیبانی از اصلاح اوکراینی^۷

سازمانی غیرانتفاعی است که در سال ۱۹۹۳ با هدف ترغیب اصلاحات اقتصادی در اوکراین به منظور ایجاد یک جامعه اوکراینی خودمختار و کارا از نظر اقتصادی و همچنین دولت دمکراتیک اوکراینی، تأسیس شده است.

مؤسسه زامبیا برای تحلیل سیاست عمومی، زامبیا^۸

مؤسسه‌ای تحقیقاتی آموزشی مستقل و غیرسیاسی است که در سال ۲۰۰۴ تأسیس شده است و هدف آن، ترویج ارزش نقش کلیدی بازار آزاد و رقابت در توسعه اقتصادی است. این مؤسسه از موضوعات اقتصادی و سیاست عمومی حمایت می‌کند، در خصوص قوانین مرتبط با موضوعات اقتصادی و اجتماعی اعلام نظر می‌کند و مباحث و مناظراتی

1. The Unirule Institute of Economics - China; <http://english.unirule.org.cn/>

2. Prof. Mao Yushi

3. Prof. Zhang Shuguang

4. Prof. Sheng Hong

5. Prof. Fan Gang

6. Prof. Tang Shouning

7. The Ukrainian Reform Support Foundation - Ukraine; www.ufpr.org.ua

8. The Zambia Institute for Public Policy Analysis (ZIPPA) - Zambia

با موضوع‌های اقتصادی و اجتماعی را ترتیب می‌دهد. این مؤسسه تلاش می‌کند اصول بازارهای آزاد را از طریق برگزاری سمینارها، کارگروه‌ها، کنفرانس‌ها، انتشار کتب، روزنامه، جزوه‌های آموزشی و همچنین ارتباط با افراد و سازمان‌های هم‌عقیده در زامبیا و جهان، ترویج کند.